

CETURTDIENA, 2010. GADA 11. MARTS

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Ieguldījumi zemas oglekļa emisijas tehnoloģijās (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir mutisks jautājums Padomei un Komisijai (O-0015/2010 – B7-0011/2010), ko uzdeva *Herbert Reul*, par ieguldījumiem zemas oglekļa emisijas tehnoloģijās.

Herbert Reul, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Padomes priekšsēdētāj, šis jautājums attiecas uz 2007. gadā Komisijas ierosināto plānu enerģētikā veicināt tehnoloģijas ar zemu CO₂ emisiju līmeni, lai tās varētu ātri sākt izmantot. Tika ierosināti priekšlikumi konkrētiem pasākumiem, proti, Eiropas rūpniecības iniciatīvas galvenokārt tādās jomās kā vēja enerģija, saules enerģija, bioloģiskā enerģija, oglekļa uztveršana un uzglabāšana, elektrotīkli un kodola skaldīšana, kā arī Eiropas Enerģētikas pētniecības alianses izveidošana, Eiropas enerģētikas infrastruktūras tīklu ilgtspējīga pārveidošana, nemitīgi atjaunotas Eiropas energotehnoloģiju sistēmas un stratēģisko energotehnoloģiju vadības grupas izveide.

Šajā posmā atbilde netika rasta vienam kritiski svarīgam jautājumam, proti, jautājumam par finansējumu. Septītā pētniecības pamatprogramma pētījumiem enerģētikas jomā nodrošina EUR 886 miljonus gadā. Tomēr visiem ir skaidrs, ka ar to nepietiek. Komisija 2009. gadā publicēja savu paziņojumu par finansējumu zema oglekļa satura energotehnoloģijām, kurā tā apraksta vajadzību nākamā 10 gadu laikā trīskāršot finansējumu pētījumiem enerģētikas jomā. Tas nozīmē, ka būtu jāiegulda EUR 50 miljardi. Paziņojumā tika aprakstīts, kā nauda proporcionāli jāsadala svarīgākajām zemas oglekļa emisijas tehnoloģijām, lai Eiropa varētu atbrīvoties no lielās fosilā kurināmā atkarības un būtiskāk samazināt CO₂ emisijas. Plāna galīgajā redakcijā EUR 6 miljardi tiek aprēķināti pētījumiem par vēja enerģiju, kas, kā norāda Komisija, līdz 2020. gadam varētu veidot vienu piekto daļu no ES energoapgādes; EUR 16 miljardi — pētījumiem par saules enerģiju, lai izstrādātu jaunas fotoelementu koncepcijas un nodrošinātu saules enerģijas iekārtu apjomīgu rūpniecisko koncentrāciju; EUR 9 miljardi — pētījumiem par bioloģisko enerģiju, lai segtu 14 % no ES enerģijas pieprasījuma. Ar mērķi enerģētikas tirgū integrēt atjaunojamās enerģijas avotus elektroenerģijas tīkli saņemtu EUR 2 miljardus, lai puse tīkla spētu darboties saskaņā ar „viedā tīkla” principu. Papildus atjaunojamās enerģijas avotiem vēl EUR 13 miljardi ir paredzēti ne vairāk kā 12 projektiem oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas jomā, savukārt kodolenerģijas pētījumi saņemtu EUR 7 miljardus. Finansēšanas priekšlikumā bija arī paredzēti EUR 11 miljardi „viedo pilsētu” programmai, lai arī šajā jomā varētu rast piemērotus risinājumus.

Komisija tolaik norādīja, ka labākais veids, kā finansēt pētījumus enerģētikas jomā, ir valsts un privātās partnerības, taču nespēja skaidri formulēt, kā šādos gadījumos starp abām pusēm tiktu sadalīti finansējuma slogi. Pašlaik sadalījums enerģētikas pētījumu jomā ir 70 % privātajam sektoram un 30 % valsts sektoram, izņemot kodolenerģijas pētījumus. ES apgalvo, ka nav nepieciešams būtiski palielināt valsts finansējumu. Komisija paziņoja, ka projektos ar augstākiem riskiem valsts finansējumam jābūt izšķirošai nozīmei. Lai intervences līmenis būtu optimāls, Komisija aicināja izveidot ES programmas jo īpaši tādās jomās, kam nepārprotami piemīt pievienotā vērtība ES līmenī, piemēram, ja programmas ir pārāk dārgas, lai dalībvalstis tās segtu vienas pašas. Pašlaik 80 % valsts ieguldījumu ar kodolenerģijas izpēti nesaistītā pētniecībā tiek finansēts valsts līmenī. Arī šajā paziņojumā jautājums par to, no kurienes saņemami līdzekļi, netiek līdz galam atbildēts. Komisija leš, ka pastāv vajadzība papildus nodrošināt EUR 75–80 miljardus.

Tādēļ mūsu komitejā mēs galveno vērību pievērsām nedaudz lielākas skaidrības gūšanai dažos jautājumos saistībā ar šādu finansējumu. Es jums vēlos šos jautājumus atsaukt atmiņā. Pirmkārt, kā Komisija paredzējusi noteikt savas prioritātes 2010.–2020. gada ceļvedim, lai atbalstītu zema oglekļa satura tehnoloģijas? Kad šajā saistībā tiks ieviesti rūpniecības politikas virzieni? Otrkārt, kā Komisija paredzējusi nodrošināt papildu ES budžeta līdzekļu pieejamību? Kā tieši Komisija ir apņēmusies nodrošināt, ka sāksies finansējuma plūsma pirms ir pieejami Astotās pamatprogrammas līdzekļi? Vai Komisija nodrošinās, ka tiks ņemti vērā budžeti, kas noteikti dažādajām rūpniecības iniciatīvām? Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, kā Komisija — un šis

jautājums, protams, vienmēr attiecas arī uz Padomi — nodrošinās papildu finansējumu no ES budžeta tādu tehnoloģiju iespēju finansēšanai, kas nav noteiktas paziņojumā, tostarp uzglabāšanas tehnoloģijas, okeāna enerģija utt. Visus jautājumus nolasīt nav nepieciešams. Esam uzdevuši tos šeit un prasām Padomei un Komisijai sniegt atbildes.

Pedro Luis Marín Uribe, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vēlos savu runu sākt, uzsverot stratēģiska enerģētikas plāna nozīmi un vajadzīgo ieguldījumu, ko tas sniegs, paātrinot tehnoloģiju izstrādi un izmantošanu tīrai, ilgtspējīgai un efektīvai enerģijai.

Bez šī plāna nebūs iespējams sasniegt mērķus, ko esam izvirzījuši 2020. gadam, kā arī nebūs iespējama pāreja uz zema oglekļa satura ekonomiku tādā mērā, kādu mēs vēlētos redzēt 2050. gadā.

Ar gandarījumu vēroju plašo vienprātību Parlamentā un Padomē attiecībā gan uz plāna mērķu nozīmi un vajadzību, gan resursiem, kas jānodrošina.

Savā sanāksmē nākamajā piektdienā, 12. martā, Satiksmes, telekomunikāciju un enerģētikas ministru padome paredzējusi pieņemt secinājumus par Energotehnoloģiju stratēģisko (ETS) plānu. Šie secinājumi būs svarīgs atskaites punkts pavasara Eiropadomes sanāksmei, kas notiks 25. martā, jo klimata pārmaiņas būs viens no darba kārtības punktiem.

Secinājumu projekts, kas tiks apspriests Padomes sanāksmē, ietvers jautājumu par finansējumu, lai gan šo jautājumu apspriedīs ar pienācīgu piesardzību. Mēs nevēlamies pārsteigties pirms sarunām, kam par šo tematu būs jānotiek saistībā ar nākamo finanšu shēmu.

Tagad es jūs iepazīstināšu ar secinājumu projekta galvenajiem elementiem. Pirmkārt, ir pienācis laiks no tehnoloģiju ceļvežiem pāriet pie Eiropas rūpniecības iniciatīvu reālās īstenošanas. Mums tas jādara soli pa solim, bet pēc iespējas ātrāk.

Otrkārt, mūsu pieejā turpmākajai sadarbībai Eiropas enerģētikas pētījumu jomā galvenā vērība jāpievērš valsts līdzekļu efektīvai izmantošanai un elastīgu privāto un valsts partnerību veidošanai ar nozari. Tādēļ mēs mudinām Komisiju izveidot platformu, kas ietver visas ieinteresētās finanšu organizācijas, lai varētu notikt informācijas un labāko praksi apmaiņa un lai šīs organizācijas tai pat laikā pēc nepieciešamības varētu koordinēt savas darbības.

Treškārt, ņemot vērā tā vidēja termiņa valsts un privātā finansējuma apmēru, kas vajadzīgs jo īpaši lielu demonstrējuma projektu atbalstam, var būt nepieciešams palielināt valsts finansējuma daļu ES līmenī. Tādēļ mums tas būs jāņem vērā, gan pārskatot budžetu, gan organizējot sarunas par nākamo finanšu shēmu.

Ceturtkārt, mums jāatbalsta dalībvalstu valdības un jāmudina tās nodrošināt piemērotus stimulus un konsekvētus aicinājumus, lai šī politika tiktu īstenota. Ja nepieciešams, tām būtiski arī jāpalielina valsts finansējums zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrādei.

Piektais minamais punkts ir tas, ka Eiropas Komisija un Eiropas Investīciju banka jau sadarbojas, lai uzlabotu demonstrējuma projektu finansējuma koordināciju un nepārtrauktību enerģētikas nozarē, kas saistīts ar augstu tehnoloģisku risku. Šīs iestādes arī strādā, lai mobilizētu un nodrošinātu citus finansējuma avotus — gan valsts, gan privātus.

Visbeidzot Komisija un Eiropas Investīciju banka apsver optimālas finanšu paketes lieliem demonstrējuma projektiem, tādēļ mēs arī mudinām Komisiju analizēt jaunus veidus, kā apvienot resursus no dažādiem avotiem un kā izstrādā īpašu instrumentu, lai finansētu zema oglekļa satura tehnoloģiju laišanu tirgū.

Dāmas un kungi, visi šie elementi skaidri norāda uz turpmāku ieguldījumu zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrādei. Neskatoties uz būtiskajiem budžeta ierobežojumiem, ar ko mēs saskaramies, Padome savā piektdienas sanāksmē paudīs apņemšanos, pozitīvi norādot uz šī jautājuma nozīmi Eiropas līmenī un to, cik būtiski ir katrai dalībvalstij ieguldīt zema oglekļa satura tehnoloģijās.

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, lai gan šodien aizstāju savu kolēģi *Günther Oettinger*, ir ārkārtīgi patīkami ar jums piedalīties diskusijās par zema oglekļa satura tehnoloģijām.

Es personīgi biju lielā mērā iesaistīts Eiropas Energotehnoloģiju stratēģiskā (ETS) plāna izstrādē iepriekšējās Komisijas laikā un esmu pārliecināts, ka šo tehnoloģiju izstrāde ir viens no tās enerģētikas politikas stūrakmeņiem, kas mums nākamo gadu laikā ir kopīgi jāizveido.

Parlaments savā 2008. gada jūnija ziņojumā par ETS plānu skaidri ierosināja piemērotus mērķus. Mums nevajadzētu samazināt šos mērķus. Šodien jūs esat uzdevuši trīs skaidrus jautājumus, un es uz tiem sniegšu atbildes.

Pirmkārt, runājot par mūsu prioritātēm 2010.–2020. gadam un Eiropas rūpniecības iniciatīvu sākšanu, jāsaka, ka šīs sešas iniciatīvas atbilst mūsu prioritātēm — vējš, saules bioloģiskā enerģija, ilgtspējīga kodolu dalīšanās, „viedie tīkli” un oglekļa uztveršana un uzglabāšana ir prioritātes, kas saņem spēcīgu Parlamenta un Padomes atbalstu.

Pēc jūsu pieprasījuma mēs esam piešķīruši prioritāti energoefektivitātei, izstrādājot jaunu, mērķtiecīgu iniciatīvu „viedās pilsētas”, lai veicinātu tirgus potenciālu, kas piemīt energoefektīvām tehnoloģijām pilsētās un reģionos. Lai piešķirtu prioritāti šīs iniciatīvas darbībām, Komisija kopā ar ieinteresētajām personām ir izstrādājusi tehnoloģiju ceļvežus laikposmam no 2010. līdz 2020. gadam. Šie ceļveži nosaka konkrētus mērķus, kā arī darbības, kas nepieciešamas, lai tos sasniegtu. Iniciatīvas ir gatavas īstenošanai šogad — 2010. gadā. „Viedās pilsētas” ir plānots sākt nākamgad.

Jūsu otrais jautājums attiecas uz nepieciešamību nodrošināt paredzamus, stabilus un piemērotus budžetus ETS plānam pašreizējā finansēšanas periodā un pēc 2014. gada. Mūsu aprēķins attiecībā uz valsts un privātā ieguldījuma vajadzībām zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrādei saskaņā ar ETS plānu ir EUR 8 miljardi gadā. Pašlaik Eiropas Savienībā katru gadu tiek ieguldīti apmēram EUR 3 miljardi, kas nozīmē, ka 2010.–2020. gadam ir nepieciešami papildu EUR 50 miljardi. Šīs plaisas izlīdzināšanai jābūt vienam no galvenajiem punktiem iestāžu diskusijās nākamā gadu laikā. Centieni jāvērs virzienā, kur interence ir efektīvāka, izvairoties no pārklāšanās un sekmējot lielāko iespējamo ietekmi tirgū.

Ir skaidrs, ka nepietiks ar ES līmeņa ieguldījumiem no Septītās pamatprogrammas vai Eiropas enerģētikas programmas ekonomikas atveseļošanai. Oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas, kā arī inovatīvu atjaunojamo enerģiju tehnoloģiju demonstrējumiem netiks arī rezervēti iespējamie līdzekļi no 300 miljoniem emisijas tirdzniecības kvotu. Ar pašreiz spēkā esošajām cenām tie ir apmēram EUR 4 miljardi. Tādēļ smagi jāstrādā gan privātajā, gan valsts sektorā; valsts sektors ietver gan Eiropas Savienību, gan, protams, arī dalībvalstis. Atklāti sakot, naudai būs jānāk no turienes, kur tā ir.

Treškārt, jūs jautājat, vai Komisija paredzējusi finansēt citas tehnoloģijas un ierosināt papildu rūpniecības iniciatīvas. Laika gaitā noteikti radīsies citas tehnoloģijas, kas būs Eiropas līmeņa intervences vērtas, tādēļ ETS plānam jābūt elastīgam, kā esam jau apliecinājuši ar jauno iniciatīvu par energoefektivitāti, proti, „viedajām pilsētām”, kuru, kā sacīju, plānojam sākt īstenot 2011. gadā. Mēs cieši uzraudzīsim daudzsoļīgās tehnoloģijas, izmantojot ETS plāna informācijas sistēmu. *SETIS*, kā sauc šo sistēmu, jau notiek darbs pie uzglabāšanas un okeāna tehnoloģijām, lai novērtētu to potenciālu un noteiktu Eiropas intervences labākās iespējas. Mēs arī esam mudinājuši izveidot jaunu tehnoloģiju platformu par atjaunojamo enerģiju, kā arī apkuri un dzesēšanu, un šai platformai ir jāpalīdz iesaistītajām nozarēm labāk definēt tehnoloģiju pārnesi.

Esmu gandarīts, ka šis dokuments saņem pelnītu atbalstu. Tas ir svarīgākais dokuments, lai sasniegtu mūsu enerģētikas politikas mērķus; tas ir Eiropas un mūsu nākotnes galvenais dokuments.

Jean-Pierre Audy, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministr, komisār, esmu priecīgs par jūsu atgriešanos vides komisāra amatā, *Potočnik* kungs. Jūs aizstājat rūpniecības komisāru — paldies par to, kā arī par runu.

Es atzinīgi vērtēju sava kolēģa, *Reul* kunga, uzdotos jautājumus, un viņš neklūdās, jums jautājot, komisār, ko Komisija domā par kritisko jautājumu par bezoglekļa enerģiju un jaunu tehnoloģiju finansēšanu. Pasaulē pieaug iedzīvotāju skaits. Mums 2030. gadā būs vajadzīgs par 40 % vairāk enerģijas, un es vēlos piebilst, ka 80 % no šī patēriņa pieprasījuma nāks no valstīm ārpus ESAO.

Saskaroties ar šīm lielajām problēmām, risinājums nav tādas ideoloģijas pieņemšana, kas samazina mūsu energopatēriņu vai meklē glābiņu pagātnes idejās. Eiropas Savienības pienākums ir iejaukties, un es vēlos ko sacīt par kādu jautājumu, kas mūsu politiskajās grupās varētu radīt šķelšanos — tā ir kodolenerģija.

Kad runājam par kodolenerģiju, jāsaka, ka ir dalībvalstis, kam šajos jautājumos ir senas tradīcijas. Tas Eiropas Savienībai nepiešķir priekšrocības, bet tas nozīmē, ka mūsu pienākums ir piedalīties debatēs un finansējumā. Kā mēs zinām, kodolenerģija ir bezoglekļa enerģija, un mums nepieciešams finansējums, jo īpaši tas, komisār, kas uzkrāts, pateicoties oglekļa kredītiem, lai ieguldītu pētniecībā, izstrādē un apmācībā visās šajās jomās.

Mēs jums ierosinām dažus grozījumus tieši ar mērķi uzlabot iesniegtās rezolūcijas, un es runu beigšu, nedaudz izsakoties par kodolenerģijas blakusproduktiem, kas rada lielas bažas pilsoņiem. Pasaulē izmanto divas

iespējas: ilgtermiņa uzglabāšanu, kas ir ASV izvēlēta iespēja, savukārt mums, Eiropas Savienībai, ir jāizvēlas cita pieeja, proti, atgūšana, izmantojot otrreizējo pārstrādi. Šo iespēju ir izvēlējušās Krievija, Japāna un Francija.

Šeit mums, atbildīgajiem par drošumu un drošību, jāuzticas zinātnei un zināšanām jautājumos, kas saistīti ar visiem šiem tematiem.

Teresa Riera Madurell, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, valsts sekretārs un Padomes priekšsēdētāji, komisār, mēs visi zinām, ka pastāv nepārprotama vienprātība par to, ka jo ātrāk mēs izveidosim videi draudzīgu ekonomiku, jo ātrāk mēs izklūsīm no ekonomikas krīzes.

Vairākos pētījumos ir aprēķināts, ka, ja mēs nodrošināsim, ka atjaunojamās enerģijas avoti veido 20 % no visas enerģijas, nozarē līdz 2020. gadam tiks nodarbināti 2,8 miljoni Eiropas darba ņēmēju. Turklāt ir aprēķināts, ka divas trešdaļas jauno darba vietu tiks radītas mazos un vidējos uzņēmumos. Un tas, dāmas un kungi, ir, pirmkārt, atkarīgs no videi nekaitīgu tehnoloģiju izstrādes.

Lai tas kļūtu par realitāti, mana grupa atbalsta trīs galvenos mērķus. Pirmkārt, mums vajadzīga patiesa apņemšanās piešķirt līdzekļus Energotehnoloģiju stratēģiskajam (ETS) plānam. Nepietiek ar to, ka mēs vienkārši pārgrupējam un pārsaucam atbalsta programmas, kuras mums jau ir. Mēs piekrītam, ka mums jāpārvērš mūsu mērķis reālā to līdzekļu palielinājumā, kas paredzēti pētījumiem atjaunojamo enerģiju un energoefektivitātes jomā. Mums tas jā dara tūlīt pat, veicot finanšu plānu nākamo pārskatīšanu, kā arī, protams, sarunās par jaunajiem finanšu plāniem.

Otrkārt, ja vēlamies radīt darba vietas, kas mūsu ekonomikai ir vajadzīgas, lai izklūtu no krīzes, ir svarīgi sekmēt inovatīvu tehnoloģiju demonstrējumu posmu un atvieglot to laišanu tirgū.

Visbeidzot videi nekaitīgas nodarbinātības izveidošanu nevar virzīt pareizajā virzienā, ja mūsu rīcībā nav augsti kvalificēts darbspēks. Mums jāiegulda izglītībā un informētībā, lai nostiprinātu saiknes starp uzņēmējdarbības un akadēmisko vidi, un mums jāveicina izcilības kvalifikācijas pētniecībā un izstrādē, kā arī inovācijās, lai mēs spētu pārvarēt jebkādas iespējamās plaisas atjaunojamo enerģiju tirgū.

Fiona Hall, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, mēs varam noteikt visus zināmos mērķus klimata pārmaiņu risināšanai, bet mēs tos, jo īpaši ilgtermiņa mērķus 2050. gadam, nerasnēsim, ja vien padziļināti un sistemātiski neieguldīsim ilgtspējīgu zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrādē un uzlabošanā.

ASV pamatoti kritizē par tās nespēju pieņemt siltumnīcefektu izraisošo gāzu samazināšanas mērķus, bet ES nav ne tuvu sasniegusi tādu ieguldījumu līmeni, kādu ir sasniegusi ASV. Bez pienācīga ieguldījuma ES ieguldījumu programma ilgtspējīgās zema oglekļa satura tehnoloģijās nonāks strupceļā, kas nozīmē, ka tūkstošiem darba vietu, kuras varētu tikt izveidotas šeit, ES, un tādos reģionos kā mans, proti, Anglijas ziemeļaustrumos, kuri jau sākuši pāreju uz zema oglekļa satura ekonomiku, netiks izveidotas bez ieguldījuma un tiks izveidotas citās vietās ASV un Ķīnā.

Esmu vilusies, ka Komisija atsauc iepriekšējo ETS plāna projektu, kur bija skaidri norādīti nepieciešamā ieguldījuma avoti. Vai Komisija tagad izteiksies skaidrāk, jo īpaši attiecībā uz deficītu, kura apjoms ir EUR 1 miljardu gadā un kuru komisārs nupat minēja?

Visbeidzot, protams, ir svarīgi sasniegt uzlabojumus kodoltehnoloģiju jomā, jo īpaši attiecībā uz darbības drošību un atkritumu apsaimniekošanu, taču mana grupa uzskata, ka „ilgtspējīga kodola skaldīšana” ir pretrunīgs termins. Vai Komisija sesto Eiropas rūpniecības iniciatīvu pārsauks vienkārši par „kodolenerģijas iniciatīvu”?

Claude Turmes, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, ETS plāns būtībā ir tukša runāšana, jo tā pamatā nav naudas līdzekļu. Mums patiesi ir jādomā, no kurienes varētu iegūt līdzekļus. Un vēl sliktāk ir tas, ka instrumentu, kas bija Komisijas rīcībā, proti, NER300, atvēršanas plāna un konkrētu līdzekļu, kas pašlaik pieejami Eiropas Investīciju bankā, prioritāte ir tās tā saucamās zema oglekļa satura tehnoloģijas, kuras ir visneefektīvākās un rada vislielāko risku.

2008. un 2009. gadā vairāk nekā 70 % no visiem ieguldījumiem Eiropas tirgū jau bija atjaunojamās enerģijas veidos: vēja, saules un biomasas enerģijā. Tad kā var būt tā, ka mēs izstrādājam ETS plānu — piešķirot līdzekļus ES līmenī —, kas būtībā nodrošina atjaunojamo enerģiju mazāku daļu par to, kuru tirgus šobrīd jau apgūst, vienlaikus virzot līdzekļus oglekļa piesaistīšanai un kodola skaldīšanai, kas nav viens no šī dokumenta punktiem, bet kas saņem būtiski lielāko ES naudas daļu?

Mūsu problēma ir tāda, ka konkrētu lobistu dēļ mums trūkst drosmes noteikt pareizās prioritātes, un es domāju, ka pat Starptautiskā Enerģētikas aģentūra (SEA), kas pamatā nav ekoloģiska organizācija, ārkārtīgi skaidri nosaka savas prioritātes. 55 % no visiem CO₂ samazinājumiem nodrošinās energoefektivitāte. Kādēļ mēs ES atveseļošanas pasākumu kopumā piešķirām EUR 0 energoefektivitātei? 30–35 % no CO₂ siltumnīcefektu izraisīto gāzu samazinājuma nodrošinās atjaunojamās enerģijas, savukārt labākajā gadījumā tikai 10 % nodrošinās oglekļa piesaistīšana un 10 % — kodolenerģija. Un to saka SEA, kas pamatā nav ekoloģiska organizācija. Tātad pat Eiropā saistībā ar līdzekļu piešķiršanu mēs atpaliekam no tā, ko SEA saka valdībām.

Vienīgais veids, kā izkļūt no šīs situācijas, ir noteikt skaidras prioritātes. Pirmkārt, energoefektivitāte; otrkārt, atjaunojamā enerģija, jo tā samazina oglekli, neradot risku; un visbeidzot — citas tehnoloģijas.

Giles Chichester, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, man jāpauž nožēla, ka šī Parlamenta kreisie ir apmāti ar kodolenerģiju, kas ir nozīmējis, ka mūsu priekšā šodien ir divas rezolūcijas, kuru saturs lielākoties ir vienāds, izņemot kodolenerģijas jautājumu, jo īpaši tādēļ, ka tā ir vienīgā tehnoloģija, par kuru ir pierādīts, ka tā nodrošina lielus apjomus ļoti zema oglekļa satura elektroenerģijas Eiropā.

Ja vēlamies atradināties no fosilā kurināmā, jo īpaši šķidrā kurināmā un ogļu, izmantošanas, mums būs vajadzīgas visas iespējamās zema oglekļa satura tehnoloģijas. Daudzas no tām joprojām ir tikai iespējamās, nevis jau tiek ražotas, un mums jābūt reālistiskiem par to, cik sekmīgi esam bijuši, sasniedzot tās enerģijas apjoma mērķus, ko iegūst no atjaunojamiem avotiem. ES nereti nosaka ļoti tālejošus mērķus un nekad nespēj tos sasniegt. Mums jāspēj gūt labākus rezultātus.

Paslaik mēs nedrīkstam zaudēt laiku, lai palielinātu to Eiropas elektroenerģijas daļu, ko nodrošina kodolenerģija. Kodolenerģija jau tagad nodrošina lielāko elektroenerģijas daudzumu, taču, pārejot un izstrādājot alternatīvas un jaunas tehnoloģijas, mums būs nepieciešama bāzes slodzes elektroenerģija, kas nodrošinās apgaismojumu un darbinās, piemēram, elektriskos transportlīdzekļus.

Jaunām, videi nekaitīgām tehnoloģijām, piemēram, saules siltuma enerģijai no Sahāras tuksneša un vēja ģeneratoru parkiem Ziemeļjūrā, ir liels potenciāls, pat neminot oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, kā arī energoefektivitātes pamata uzlabojumus, kur vismaz šajā jautājumā es piekřitu Zaļo grupas kolēģim, kas sēž man iepretim, bet tam visam ir vajadzīgs apjomīgs ieguldījums, un tas ir šodienas jautājumu pamatā.

Marisa Matias, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Padomes priekšsēdētāj, mēs esam šeit, lai diskutētu par Eiropas enerģētikas sistēmas atjaunināšanu, veicot ieguldījumus zema oglekļa satura tehnoloģijās.

Manuprāt, tā ir viena no svarīgākajām problēmām, kā jau minēts paziņojumā. Tā ir viena no problēmām, kam mums jāpievērš koncentrēta uzmanība, taču šeit nav skaidrības, tādēļ ir svarīgi uzdot šos jautājumus un mēģināt panākt skaidrību. Šķiet, ka neskaidrība pastāv ne tikai attiecībā uz finanšu jautājumiem, bet arī uz politisko aspektu.

Mēs runājam par energoefektivitāti, par oglekļa uztveršanu, kodolenerģiju, biodeģvielām, saules enerģiju un mēs runājam par energoefektivitāti, kā lētāko emisiju samazināšanas veidu, kas ietver iepriekš minēto. Mani pārsteidz, ka, lai gan ir citi, daudz lētāki veidi, kā samazināt oglekļa emisijas, tie nav pat pieminēti šajā paziņojumā; tie ir energopatēriņa samazināšana, elektroenerģijas mikrorāžošana, sadale un dažādi sadales veidi, kā arī dažādi projekti, kuriem nav jābūt tikai lielām konstrukcijām, un piekļuve enerģijai. Es uzskatu, ka, izvēloties lētāko plānu, mēs noteikti ieviestu lielāku skaidrību attiecībā finanšu jautājumu.

Tādēļ saistībā ar šo politisko paskaidrojumu un finanšu paskaidrojumu mums jādiskutē par, manuprāt, ārkārtīgi būtisku jautājumu, proti, ka uzsvars vienmēr tiek likts uz valsts un privātajām partnerībām, it kā tās būtu risinājums itin visam.

Kad jautājam, no kurienes nāks līdzekļi, Komisija atbild, ka no turienes, kur tie atrodas. Atzīstos, ka nejutos zinošāka, kad man pasaka, ka nauda nāks no turienes, kur tā ir, nesakot, kas tieši tā ir par vietu.

Tādēļ attiecībā uz rēķināšanos ar valsts un privātām partnerībām, kas sistemātiski notiek saistībā ar diskusijām par zema oglekļa satura tehnoloģijā, ir pilnīgi droši, ka, nezinot, no kurienes nāks līdzekļi, un zinot, ka pastāv valsts un privātas partnerības, mēs droši zinām, kas maksās. Sākumā maksās nodokļu maksātāji un tad patērētāji, kas galu galā arī ir nodokļu maksātāji. Mēs arī zinām, ka vismazāk maksā iestādes un privātas organizācijas, ka tieši tās veic ieguldījumus un tieši tās saņem par tiem samaksu un beigās patur peļņu.

Bez šāda paskaidrojuma man šķiet, ka mēs jau atkal nākamajām paaudzēm sistemātiski atstājam apmaksāšanai rēķinu par Eiropas enerģētikas modeļa izmaiņšanu.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs visi piekrītam, ka ETS plāns ir atzinīgi vērtējams. Mēs piekrītam vairumam satura, taču ir divas problēmas. No vienas puses, mēs nespēsim — un šeit es uzrunāju *Turmes* kungu — palielināt spiedienu uz dalībvalstīm un Komisiju, ja turpināsim ideoloģiskas debates, kuru temats vienmēr ir kodolenerģija. Tas ir šodienas balsojuma klupšanas akmens. Esam panākuši kompromisu attiecībā uz ETS plānu, un šis kompromiss ir tāds, ka esam noteikuši kritērijus, saskaņā ar ko vēlamies to atbalstīt; šie kritēriji ir skaidri noteikti, proti, ilgtspēja, konkurētspēja un energoapgādes drošība. Mēs esam sacījuši, ka bez ierobežojuma vēlamies strādāt pie konkrētām tehnoloģijām, un tagad mums atkal ir ideoloģiskas debates par kodolenerģiju, kas noteikti ir vajadzīgas, bet saistībā ar ETS plānu tām nav jēgas.

Es piekrītu jums saistībā ar jautājumu par to, ko ETS plānu var reāli sasniegt. Vai ir atrisināts jautājums par to, kādā mērā dalībvalstis ir gatavas rast saskaņotu enerģētikas politikas pieeju? Padomes šodien ieviestais risinājums ir banāls. Problēmas rada ne jau tik daudz tas, ko mēs nosakām ETS plānā, bet gan kā mijiedarbojas līdzekļi pētniecībai, inovācijām un ETS plāna nauda, demonstrējuma iekārtas un Eiropas direktīvu transponēšana valstu līmenī. Mēs pašlaik esam nonākuši punktā, kad mums skaidri jānorāda, ka mēs varam izstrādāt un pieņemt citu ETS plānu, bet mums vajadzīgi taustāmāki pasākumi. Un tādēļ mēs nedrīkstam vienmēr strīdēties par sīkumiem. Mums jāpalielina spiediens uz Komisiju un dalībvalstīm, lai sāktos īstenošana.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, ar cerību likšanu nepietiek, lai nodrošinātu pāreju pie ilgtspējīgiem atjaunojamās enerģijas avotiem un videi nekaitīgas sabiedrības. Nepieciešami arī būtiski ieguldījumi. Privātajam sektoram ir lielā mērā jāuzņemas daļa atbildības par pamatpētījumu finansējumu un dalībvalstīm arī jāaņem vairāk. Turklāt jānodrošina vairāk līdzekļu no ES budžeta.

Budžets gluži vienkārši jāpielāgo, lai tas atbilstu politiskajām prioritātēm attiecībā uz saules un vēja enerģiju, energoefektivitāti utt. Mums jānosaka jaunas prioritātes un no jauna jāsadala līdzekļi ES budžeta ietvaros. Tikai tā ETS plāns un šī Parlamenta deputāti var saglabāt ticamību.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, ir pagājuši trīs gadi kopš Padome sev noteica mērķi uzturēt ne vairāk kā 12 CCS demonstrējumu projektu darbību līdz 2015. gadam, un līdz šim mums nav daudz ko rādīt.

Jā, esam noteikuši finansējuma avotu un tagad mums ir Komisijas lēmuma projekts, kas gaida Parlamenta apstiprinājumu un kas nosaka, kā šo finansējumu izmantot, taču tikai nākamā gada beigās mēs varēsim izvēlēties projektus, kuri varēs saņemt šo finansējumu. Tādēļ grafiks ir ļoti ierobežots un iekļaušanās 2015. gada termiņā kļūst aizvien grūtāka. Novirze pastāv katrā virzības posmā.

Vai varu Komisijai lūgt apsvērt šos jautājumus? Pirmkārt, jāapskata grafiks. Vai no tā var atņemt kādas dienas un nedēļas? Un vai mēs varam piemērot pēc iespējas lielāku spiedienu Eiropas Investīciju bankai, lai iekļautos piešķirumā, kas tai paredzēts saskaņā ar lēmuma projektu?

Otrkārt, tiklīdz tiks pabeigta Parlamenta komitoloģijas procedūra, Komisijai jāpaziņo grafiks. Tai tas jāpublicē. Tas ļaus nodrošināt maksimāli mazākas novirzes. Tas nodrošinās, ka ikviens strādās, lai iekļautos visos termiņos.

Visbeidzot, atcerieties, ka vienīgais vislielākais kavēklis, visticamāk, būs pieteikšanās, kas projektu izstrādātājiem būs jāveic, lai saņemtu plānošanas atļauju cauruļvadu un līdzīgu sistēmu ierīkošanai CO₂ novadīšanai. Tas varētu būt laikietilpīgi. Tas varētu pilnībā sagraut iekļaušanos termiņā.

Tādēļ prasu Komisijai veikt paziņojumu, pieprasot izstrādātājiem, kas vēlas saņemt Eiropas finansējumu, jau tagad iesniegt pieteikumus plānošanas atļaujām. Lai viņi iegulda naudu lietās, ko atbalsta.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, iesniegtā rezolūcija ļoti labi parāda klimata politikas pārsvaru pār energoapgādes drošību Eiropas Savienībā. Tā arī skaidri parāda, ka daļa Parlamenta tic stereotipam un neatbalsta kodolenerģiju. Taču kodolenerģija ir vienīgais komerciāli apliecinātais zema oglekļa satura enerģijas avots; neskatoties uz to, rezolūcijā tas ir smagi kritizēts. Eiropas Savienības ierobežotie finanšu resursi jāiegulda konkrētos enerģijas avotos tādēļ, ka tie ir ilgtspējīgi, un tas nozīmē spēcīgu tirgus intervenci. Šī politika noteikti ierobežos izdevumus par stratēģiskiem lieliem infrastruktūru projektiem, kas nepieciešami jau šodien, un par atbalstu starpsavienojumiem. Energoapgādes drošībai gluži vienkārši nepietiks naudas. Tādēļ mēs šodien nevaram šo rezolūciju atbalstīt.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisār, mēs visi labi zinām, ka no narkotikām atkarīgs cilvēks ir ļoti bīstams, jo viņš darīs visu, lai tikai tiktu pie nākamās narkotikas devas. Faktiski mēs zinām, ka jebkura veida atkarība ir nevēlama un izskaužama parādība. Eiropas Savienībā mūsu ekonomika ir atkarīga, un šī atkarība palielinās no importētiem naftas un gāzes avotiem. Šī ir tā situācija, kas mums ir jāmaina. Mums ir jāpalielina investīcijas tehnoloģijās, kas palielinās tieši saules, vēja, ūdens un biomasas lietošanu un izmantošanu Eiropas Savienībā. Un ir vairāki spēcīgi argumenti, kāpēc tieši šajās tehnoloģijās. Pirmkārt, ja mēs neveiksim investīcijas šajās tehnoloģijās, mūsu atkarība no naftas un gāzes tikai palielināsies un situācija pasliktināsies, jo šo resursu pasaulē būs aizvien mazāk un to cena aizvien lielāka. Otrkārt, veicot šādas investīcijas, mēs vienlaikus varēsim arī stimulēt tieši mazos un vidējos uzņēmumus, ja mēs dodam viņiem zināmas priekšrocības pieteikties uz naudas līdzekļiem, uz fondiem. Un, treškārt, investējot jaunajās tehnoloģijās, mēs pārvarēsim šobrīd esošos šķēršļus tieši elektrotīklu jaudu līdzsvarošanā ar mainīgo saules un vēja saražoto elektrības daudzumu. Kolēģi, ir laiks rīkoties! Jāmazina mums atkarība no importētiem naftas un gāzes avotiem, mums ir jāatbalsta investīcijas tieši tehnoloģijās, kas palielinās un veicinās plašāku saules, vēja, ūdens un biomasas energoresursu izmantošanu.

Paldies par uzmanību!

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, saistībā ar ETS plānu mums ir iemesls būt gandarītiem. Bez šiem EUR 59 miljardiem, ko pašlaik iegulda labos enerģijas projektos, mēs nespēsim mūsu atjaunojamās enerģijas mērķi — 20 % no visa apjoma līdz 2020. gadam. Ieguldījumi reālā un ilgtspējīgā atjaunojamā enerģijā atbilst divām trešdaļām ETS plāna līdzekļu. Tas, piemēram, attiecas uz fotoelementiem, vēja ģeneratoriem un biomasu. Tomēr ETS plāns nav svarīgs un pareizs tikai tādēļ, ka nodrošina tīrāku enerģiju. ETS plāns ir ļoti svarīgs arī saistībā ar mūsu centieniem pārvarēt sociālo un ekonomikas krīzi. Ar šiem milzīgajiem ieguldījumiem modernās energotehnoloģijās mēs spēsim izveidot simtiem tūkstošu jaunu, videi nekaitīgu darba vietu. Mēs arī spēsim izveidot ES par zināšanu centru videi nekaitīgu un ilgtspējīgu tehnoloģiju jomā. Tomēr neaizmirsīsim, ka šie ieguldījumi ir saistīti ar atbildību. Atbildību nodrošināt, ka daudziem no šobrīd enerģētikas nozarē nodarbinātajiem tiek dota iespēja pārkvalificēties un paaugstināt kvalifikāciju. Tādēļ ieguldījumam tehnoloģijā jāiet roku rokā ar ieguldījumu cilvēkos.

Liam Aylward (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos ātri izteikties par diviem jautājumiem. Pirmais attiecas uz to, cik svarīgi ir ieguldījumi zema oglekļa satura tehnoloģijās, un otrs attiecas uz oglekļa uztveršanu lauksaimniecības nozarē.

Pirmkārt, domājot reālistiski, ir būtiski, lai ES uzmanību un budžetu koncentrētu uz Energotehnoloģiju stratēģisko plānu. Lai ES sasniegtu 2020. gada mērķus, nav šaubu, ka ir vajadzīgs lielāks mērķtiecīgs ieguldījums zema oglekļa satura tehnoloģijās.

Otrkārt, jāveic plašāki pētījumi un lielāki ieguldījumi oglekļa uztveršanā un uzglabāšanā, kas ir praktisks klimata pārmaiņu apkarošanas veids. Šeit oglekļa piesaistīšanā galvenā nozīme var būt lauksaimniecībai, kas var sekmēt 2020. gada mērķu sasniegšanu.

Augsnes biomasas un dabiskā oglekļa gremdēšana (ogleklis augsnē) varētu nodrošināt papildu ieguvumu lauksaimniekiem, samazinot eroziju un mēslojuma daudzumu. Ir nepieciešami turpmāki pētījumi un ieguldījums, lai pilnībā izmantotu lauksaimniecību un lauksaimniecības zemi oglekļa uztveršanai, kā arī lai palīdzētu sasniegt 2020. gada mērķus.

Lai gūtu izmērāmus rezultātus, atbilstīgi un efektīvi jāatbalsta inovācijas un pētniecība zema oglekļa satura tehnoloģijās.

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju iniciatīvu runāt par ieguldījumu zema oglekļa satura tehnoloģijā un tieši par energotaupību, ka arī drošāku un dažādu energoapgāžu nodrošināšanu. Vēlos jo īpaši apskatīt ES līdzekļu izmantošanu.

Manis pārstāvētajam reģionam jau ir ES fonds ar vairāk nekā EUR 250 miljoniem zema oglekļa satura ekonomikas izaugsmei. Lai gan tā mērķi ir vērtīgi, šī fonda rezultāti saistībā ar reāla un vērtīga ieguldījuma veikšanu ir zemāki par iecerēto.

Anglijas austrumi, tostarp Kembridžas universitāte, ir vieta, kur atrodas vadošās pētniecības iestādes, un manā reģionā ir parakstīti vairāk kā 250 līgumi par Septītās pamatprogrammas dotācijām. Esmu redzējusi dažus izcilus un inovatīvus pētījumus, bet pastāv smags jautājums par sarežģītību — jo īpaši MVU —, birokrātiju un neelastību, kad notiek pielāgošanās izstrādei un zinātnei. Dažos gadījumos ir dzirdēti nepatīkami stāsti par maksājumu kavējumiem no pašas ES.

Apsverot, kā nākotnē ieguldīt nodokļu maksātāju naudu, mums jāņem vērā mācības, kas gūtas no jau notikušā, un jānodrošina, ka mēs nākotnē līdzekļus tērējam gudrāk.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) ES noteikto klimata pārmaiņu mērķu sasniegšana ir atkarīga no tādas stratēģijas izstrādes, kas atbalsta pakāpenisku pāreju uz zema oglekļa satura rūpniecību un ilgtspējīgas enerģijas izmantošanu.

Jaunu tehnoloģiju izmantošana var samazināt ēku energopatēriņu par līdz pat 17 % un oglekļa emisijas no transporta par līdz pat 27 %, savukārt viedās uzskaites ieviešana varētu samazināt energopatēriņu par līdz pat 10 %. Nepieciešama standarta metodika energopatēriņa un oglekļa emisiju uzskaitē, lai sasniegtu optimālu valsts un privāto energopatēriņu. Paturot prātā iepriekš minēto, mums jānosaka vienotas obligātās funkcionalitātes specifikācijas un mums vajadzīgi Eiropas līmeņa savstarpēji izmantojami viedie tīkli.

Komisijai ir jānodrošina līdzfinansējums pēc iespējas vairākiem liela mēroga projektiem, lai veicinātu viedās uzskaites un viedo tīklu izmantošanu standartā, arī dalībvalstīs, kurām šo tehnoloģiju joprojām nav.

Vēlos jautāt, vai Komisija ir paredzējusi šobrīd nodrošināt papildu līdzekļus no ES budžeta, lai mudinātu MVU izstrādāt tehnoloģijas zema oglekļa satura un ilgtspējīgas enerģijas ražošanai.

Paldies!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mums vajadzīga mērķtiecīga un gudra rūpniecības politika, kas Eiropas Savienībai ļauj gan saglabāt savu konkurētspēju pasaulē, gan darba vietas un ražotspēju ES. Ieguldījumi zema oglekļa satura tehnoloģijā palīdzēs Eiropas Savienībai pārvarēt ekonomikas krīzi un, rupji rēķinot, līdz 2020. gadam var izveidot 2,7 miljonus darba vietu.

Eiropas Savienībai ir jāiegulda Eiropas iniciatīvās, kas veicina atjaunojamās enerģijas avotus un to ieviešanu Eiropas elektroenerģijas tīklā, kā arī biodegvielas un videi nekaitīgu transportu. Ātrus rezultātus var sasniegt, ieguldot „viedajās pilsētās” un ēku, jo īpaši dzīvojamo ēku, energoefektivitātē.

Es mudinu Komisiju un dalībvalstis palielināt dzīvojamo ēku energoefektivitātei piešķirtos budžetus un, veicot struktūrfondu izmantojuma starpposma pārskatu, pieņemt nepieciešamos pasākumus, lai labāk izmantotu 4 % ERAF koeficientu dzīvojamo ēku energoefektivitātei. Tas ļaus palielināt šo koeficientu laikposmā no 2014.–2020. gada.

Paldies!

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Diskusijas par zema oglekļa satura tehnoloģijām ir diskusijas par metodēm, kā pielāgot dalībvalstu tautsaimniecības prasībām par siltumnīcefektu izraisošo gāzu samazināšanu. Neatkarīgi no tā, kā klimata un laika apstākļi pēdējo dažu mēnešu laikā ir nodrošinājuši argumentus zinātniekiem, kas apšaubā cilvēka ietekmi uz klimata pārmaiņām ar CO₂ emisijām, mums tomēr, runājot par zemas emisijas tehnoloģijām, jāuzdod šāds jautājums: kā var nodrošināt līdzekļus, kas nepieciešami tīru tehnoloģiju izstrādei, lai sasniegtu maksimālu ietekmi iespējami īsākajā laikposmā?

Manuprāt, sistēmai, ko izstrādā pētniecības un izstrādes atbalstam, jābūt pēc iespējas elastīgākai, lai resursus varētu pārvaldīt atbilstoši zinātnisko pētījumu dinamikai. Rodas jautājums, vai un kā ir plānots izveidot piemērotus mehānismus, lai atbalstītu ieguldījumu zemas emisijas tehnoloģijās?

Visbeidzot vēlos piebilst, ka neatkarīgi no tā, kādi argumenti tiek atklāti par labu zemas emisijas tehnoloģiju izstrādes izpētei, šī izpēte nedrīkst notikt uz kohēzijas politikas rēķina.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumā „Atbalsts agrīniem demonstrējumiem par ilgtspējīgu enerģijas ražošanu no fosilā kurināmā”, kas ietilpst klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā, bija sacīts, ka Eiropas Savienība atbalstītu 10 no 12 oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas paraugiekārtu izbūvi. Eiropas Parlaments 2008. gada beigās iesaistījās šī jautājuma izskatīšanā, proti, izstrādājot rezolūciju. Šī dokumenta 11. punktā sacīts, ka Komisijas norādītie pasākumi nav pietiekami, lai nodrošinātu vēlamos stimulus vismaz 12 paraugiekārtu uzstādīšanai līdz 2015. gadam, savukārt 18. punktā sacīts, ka ir ārkārtīgi nepieciešams, lai vismaz 12 atbalstāmās paraugiekārtas aptvertu trīs CCS tehnoloģiju iespējamās kombinācijas.

Tomēr finansējums ir paredzēts no 300 miljonu CO₂ emisijas kvotu pārdošanas saskaņā ar jaunienācēju rezervi, ko sauc par NER300. Attiecīgi summa, kas paredzēta paraugiekārtu atbalstam, būs atkarīga no kvotu tirgus cenas. Tiek lēsts, ka tā būs EUR 7–12 miljardi. No ierosinātajiem Komisijas lēmumiem priekšlikumā

var secināt, ka atbalsts saskaņā ar NER300 segs sešus oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas projektus elektroenerģijas ražošanas nozarē un divus projektus rūpniecībā.

Vai Padome, sadarbojoties ar Komisiju, vēlas atbalstīt vēl 2–4 iekārtu izbūvi? Ja jā, kā?

Roger Helmer (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, šodien esam dzirdējuši daudz bezjēdzīgu runu par videi nekaitīgākām darba vietām. Patiesībā mūsu apmātība ar atjaunojamo enerģiju jau paaugstina elektroenerģijas izmaksas un noved Eiropas pilsoņus degvielas nabadzībā. Augstākas enerģijas cenas nozīmē, ka Eiropas uzņēmumi ar lielu energopatēriņu vienkārši padosies un dosies prom uz labvēlīgākām vietām. Augstākas enerģijas cenas nozīmē mazāku izaugsmi un lielāku bezdarbu, un tas ietekmē darba vietu skaitu. Par videi nekaitīgākām darba vietām esmu redzējis tikai vienu oficiālu pētījumu. Tas veikts Spānijā un parāda, ka katras darba vietas videi nekaitīgākā nozarē izveides dēļ tiek zaudētas 2,2 darba vietas citā nozarē.

Ja mēs zema oglekļa satura elektroenerģiju uztveram nopietni, ir tikai viens risinājums, un tā ir kodolenerģija. Eiropā sākas runas par jaunu kodolpotenciālu, un tas ir labi. Ja vēlamies elektroenerģiju, mums vajadzīgs kodolenerģijas uzplaukums, un tas mums vajadzīgs ātri.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Pētniecībai un tehnoloģijām ir pamatnozīme zema oglekļa satura sabiedrības izveidē. Ir ļoti svarīgi ieguldīt radikālās sociālās izmaiņās, kuru pamatā ir pilsētu ilgtspēja, decentralizēta enerģijas ražošana un nozares konkurētspēja. Tā ir būtiska politika pārtikušai un ilgtspējīgai sabiedrībai, kas gatava risināt klimata pārmaiņu, energoapgādes drošības un globalizācijas radītās problēmas un kas ir pasaules līderis tīru tehnoloģiju jomā.

Energotehnoloģiju stratēģiskā plāna mērķis ir sekmēt tieši šo mērķi. Es atzinīgi vērtēju paziņojumā ietvertās būtiskās pamatnostādnes par loģiskas intervences īstenošanu valsts un privātajos sektoros, kā arī par Kopienas, valsts un reģionālo finansējumu.

Tomēr ir svarīgi palielināt valsts finansējumu zinātniskiem pētījumiem tīru tehnoloģiju jomā. Eiropai arī vajadzīgs izveidot nosacījumus, kas veicina lielāku privāto ieguldījumu šajā jomā. Mums steidzami no vārdiem jāpāriet pie darbiem.

Nākamo ES finanšu plānu un „Astotās pamatprogrammas pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei” prioritātēm būs jābūt energoapgādes drošībai, cīņai pret klimata pārmaiņām un videi. Tas ir vienīgais veids, kā mēs spēsim saglabāt mūsu rūpniecības konkurētspēju, sekmēt ekonomikas izaugsmi un radīt darba vietas.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šīs nav ierastas debates — tām būtu jābūt konkrētām un tajās būtu jāuzdod skaidri un precīzi jautājumi: kādi resursi ir pieejami un kur tos iegūt, un es ceru, ka Parlaments sagaida tikpat skaidras un precīzas atbildes šodien, kā arī nākamo Padomes sanāksmju laikā 12. un 25. martā.

Mēs vēlamies Komisijai un Padomei skaidri norādīt, ka Eiropas Savienībai, kas pasaules priekšā ir pacēlusi karogu cīņai pret emisijām atmosfērā un klimata pārmaiņām, tagad ir jābūt saskaņotai, ja tā nevēlas zaudēt savu ticamību. Tai jādara viss iespējamais, lai sasniegtu šos mērķus. Mums skaidri jāapzinās, ka diskusijas par zemu emisiju ekonomiku ir sava veida Kopernika revolūcija ražošanas sistēmā; tas nozīmē daudzas izmaiņas, skaidras prioritātes un politisko gribu, bet visvairāk tas nozīmē pietiekamus resursus un instrumentus.

Mēs arī zinām, ka Kopernika revolūcija ir svarīga, lai mūsu ražošanas sistēma un Eiropas rūpniecība saglabātu konkurētspēju. Daudzās valstīs, daudzos pētniecības centros un daudzās universitātēs intelektuālie resursi jau ir gatavi, spēja jau ir nodrošināta un pastāv vēlme darboties. Tagad ir laiks sākt darbību. Tas jādara visiem, kā komisārs un Padome sacīja: dalībvalstīm, uzņēmējiem un privātajam sektoram. Tomēr es domāju, ka galvenokārt šis uzdevums apvienot sarežģītas partnerības ir Eiropas Savienības atbildība.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, mēs visi esam vienisprātis, ka lielāka energoefektivitāte ir pirmais ķēdes posms, bet es savā runā vēlos vērst jūsu uzmanību uz politisko apjukumu un nemieru saistībā ar bioenerģiju.

Es domāju, ka jo īpaši šis Parlaments un Komisija, kā arī Eiropa kopumā aizbēga no daļas bioenerģijas, kad 2007. un 2008. gadā strauji pieauga pārtikas cenas. Tikai daži no mums min vairuma Eiropas lauksaimnieku reālo situāciju, kas ir pārliecības krīze, jo cenas ir sabrukušas. Tomēr viņi nesaņem saskaņotu informāciju par zemes izmantošanu, lai audzētu enerģijas ražošanai izmantojamas kultūras.

Jo īpaši Īrijā valdība izvairās no šīs jomas. Rūpniecībai nepieciešama politiska skaidrība; un politiķi nav spējuši nodrošināt šo skaidrību, savukārt mēs esam ievākuši šīs neskaidrības augļus.

Ja mēs runājam par ieguldījumiem pētniecībā, un pētniecībā netiek izmantoti pieejamie līdzekļi, jo mēs pieņemam nepareizos politiskos lēmumus, tad mēs veltīgi tērējam savu laiku.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār, finansējums pārejai uz videi nekaitīgām, zema oglekļa satura tehnoloģijām būs jo īpaši sarežģīts jaunajām dalībvalstīm. Centrāleiropas un Baltijas reģiona valstīm viens iespējams un ļoti svarīgs avots būtu to emisijas kredītu izmantošana, kas uzkrājušies saskaņā ar Kioto protokola emisijas kvotu tirdzniecības shēmu, tādējādi gūstot labumu no šo valstu klimata resursiem. Šādas rīcības nosacījums, protams, būtu sistēmas izveidošana laikposmam pēc Kioto vai Eiropadomes un Komisijas atbalsts mūsu centieniem iegūt pienācīgu vērtību par mūsu rīcībā palikušajiem klimata resursiem. Kā referents dokumentam par biogāzi, esmu labi informēts par jauno tehnoloģiju izmaksām, tādēļ šī tehnoloģiskā attīstība būtu ļoti būtiska. Ir ļoti svarīgi turpināt šī jautājuma risināšanu saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku, piemēram, izmainot mājlopu barības sastāvu, ieviešot citas aršanas metodes dziļās aršanas vietā un ieviešot jaunas, inovatīvas tehnoloģijas.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Vienai no svarīgākajām prioritātēm, ko atbalsta Eiropas Savienības ilgtermiņa stratēģija, jābūt inovatīvas ekonomikas izveidei, piemēram, pārveidojot pašreizējo enerģētikas sistēmu un izmantojot modeli ar zemu emisiju līmeni, jo īpaši tādu, kura pamatā ir tīras oglekļa tehnoloģijas. Apmēram 80 % primārās enerģijas, ko izmanto Eiropas Savienībā, tiek iegūti no fosilā kurināmā. Pēdējo dažu desmitgažu laikā piegādes tīkli un ķēdes nevainojami apguvušas sabiedrības energoapgādi tieši no šiem avotiem. Ekonomikas izaugsmes un labklājības pamatā ir nafta, ogles un gāze, un ir grūti panākt izmaiņas vienas nakts laikā.

Eiropas Energotehnoloģiju stratēģiskais plāns, kas ir Eiropas Savienības enerģētikas un klimata politikas pamats, ir labs solis Eiropas Savienības pārejas uz inovatīvu ekonomiku virzienā ar nosacījumu, protams, ka tiek ņemta vērā tīru oglekļa tehnoloģiju finansēšana. Ja Eiropa vēlas sasniegt tālejošus emisiju samazināšanas mērķus ekonomiski, ir būtiski palielināt pētniecības izdevumus videi nekaitīgu, ilgtspējīgu un efektīvu energotehnoloģiju jomā un spēku, potenciāla un resursu apvienošanas koordināciju gan valsts, gan privātā nozarē.

Rūpniecības revolūcijas pagātnē ir parādījušas, ka tehnoloģija var uz visiem laikiem izmainīt mūsu dzīves veidu. Pašlaik mums ir neatkarīga un reālistiska iespēja izmantīt mūsu enerģijas ražošanas modeli. Tomēr ieguldījumus videi nekaitīgas, atjaunojamās enerģijas izstrādē un veicināšanā var īstenot tikai tad, ja Komisija nodrošina pietiekamu ieguldījumu līmeni un iekļauj šos ieguldījumus Eiropas Savienības stratēģisko mērķu sarakstā.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, debatēs par Eiropas Savienības enerģijas avotu izvēli ir skaidra viena lieta: svarīgākais, lētākais un piemērotākais enerģijas avots, kas mums ir pieejams, ir ietaupīta enerģija. Dabisku, vēsturisku, kultūras un ekonomikas apsvērumu dēļ kalnu reģioni ir energopatēriņa samazināšanas paraugs saskaņā ar modernā dzīvesveida prasībām, un šie reģioni atļaujas liela mēroga eksperimentus, izmantojot atjaunojamās enerģijas resursus ar zema oglekļa satura emisijām.

Kalnu reģioni saražo gandrīz visu Eiropas hidroelektrisko enerģiju. Lai sniegtu jums piemēru — Itālijas province, no kuras es esmu, saražo 12 % no visas valsts hidroelektriskās enerģijas. Turklāt kalnu apgabalos vēsturiski tika būvētas ēkas, kas ir energoefektīvākas. Mums ir izdevies uzbūvēt ēkas ar pilnībā autonomu elektroenerģijas piegādi un apkuri, kuras pat nodrošina vairāk enerģijas nekā patērē, ko acīmredzami panāk ar progresīvām tehnoloģijām. Kalni nereti ir izmēģinājumu vieta un ir nevainojama vide eksperimentiem ar biomasas, saules enerģijas, ģeotermiskās enerģijas, siltumsūkņu labāku izmantošanu, kā arī galvenokārt enerģijas sadales sistēmu pārbaudēm.

Komisār, kalnos netrūkst enerģijas, videi nekaitīgas enerģijas; mums tā tikai jāpaņem. Tādēļ mēs Komisijai prasām tās stratēģijā iesaistīt kalnu reģionus, uzmanīgi izskatīt to pieredzi un atzīt to tiesības saņemt godīgu kompensāciju par visu to atjaunojamo enerģiju, ko šie reģioni jau piegādā. Lisabonas līguma 174. pantā ir atzīta kalnu reģionu nozīme, tādēļ mēs nepacietīgi gaidām Komisijas iniciatīvu šī panta īstenošanā, kā arī Eiropas politiku kalnu reģioniem un enerģētikas jomā.

Attiecīgi aicinu Komisiju ievērot *Durnwalder* ziņojuma, kas sagatavots Reģionu komitejā, ieteikumus un Eiropas teritoriju novērtējumā ietvert enerģētikas jautājumus, kā arī kalnu reģionu atjaunojamās enerģijas ražotspēju un pasīvās ēkas.

Kalni, kas veido līdz 40 % no Eiropas teritorijas un ir dzīvesvieta 90 miljoniem ļaužu, līdz šim tika uzskatīti par nelabvēlīgā situācijā esošiem reģioniem. Īstenojot inovatīvus un saskaņotus enerģētikas politikas virzienus, šie reģioni ir pārvarējuši šos nelabvēlīgos apstākļus un nodrošina būtisku pamudinājumu sasniegt 20-20-20 stratēģijā noteiktos mērķus, parādot, ka enerģijas pašpietiekamība ir iespējama par pieņemamām izmaksām, ja pastāv politiskā griba.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Eiropas lauksaimniecību nereti uzskata par būtisku elementu, kas ietekmē globālo sasīlšanu. Protams, šāds uzskats nav pilnīgi pareizs. Taču mēs arī nevaram ignorēt ietekmi, ko lauksaimniecība varētu atstāt uz oglekļa dioksīdu emisiju samazināšanu.

Šo punktu jau apsprieda citi deputāti, kas uzstājās. Oglekļa uzglabāšana, biomasa, kā arī ieguldījumi, lai samazinātu izmantotā mēslojuma daudzumu, ir tikai daži no piemēriem tam, kā lauksaimniecību skar šī problēma. Tādēļ saistībā ar diskusijām par ieguldījumiem zema oglekļa satura tehnoloģijās, es domāju, ka lauksaimniecībai jābūt vienai no prioritātēm un to nedrīkst pilnībā neievērot, kā tas notika citā Eiropas stratēģijā. Es runāju par stratēģiju „Eiropa 2020”.

Paldies!

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Padomes priekšsēdētāj, es runāju savā vārdā, un deputātam man pretī vēlos sacīt, ka, manuprāt, kodolenerģija nav risinājums un nav arī, es domāju, atjaunojamās enerģijas avots.

Mūsu pienākums šeit ir ieviest pasākumus, kas nodrošinās ieguvumus mūsu bērniem un mūsu nākotnei ilgtermiņā. Tādēļ ir ļoti būtiski, ka mēs samazinām CO₂ emisijas, lai gan šāds samazinājums nedrīkst notikt uz vides rēķina; citiem vārdiem sakot, mums jāpievērš ļoti cieša vērība tam, kādi pasākumi tiek finansēti un kādos pasākumos tiek ieguldīts. Mēs nedrīkstam glābt CO₂, ja mūsu videi drīz beigsies skābeklis.

2010. gads ir bioloģiskās daudzveidības gads, un ir ļoti svarīgi, ka mēs šajos dokumentos arī norādām, ka visi ieguldījumi un visi pasākumi ir jāapskata arī saistībā ar vides saglabāšanu mūsu bērniem, mūsu nākotnei un bioloģiskajai daudzveidībai.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, debates par pārēju uz zema oglekļa satura ekonomiku nedrīkst mums ļaut aizmirst šo faktu. Pāreja visticamāk nebūs vienmērīgs process. Dažu gadu laikā esam saskārušies ar sekām, ko radījis primārā enerģijas avota, no kā mēs esam atkarīgi, trūkums un pieaugošais patēriņš. Tas ir fosilais kurināmais. Šis kurināmais tiek izmantots arī kā izejviela daudzās ļoti svarīgās nozarēs, piemēram, ķīmisko vielu un farmācijas nozarē.

Cilvēcei noteikti vajadzīgs, lai pasaules palikušie naftas krājumi tiktu izmantoti ļoti gudri, kas galvenokārt nozīmē neizšķērdīgi.

Šajā saistībā kritiski svarīgi būtu pieņemt naftas resursu izsmelšanas protokolu, — ar ko 2002. gadā Upsalā un 2005. gada Lisabonā iepazīstināja vairāku valstu zinātnieku un ekspertu grupa, kura ietilpst asociācijā, kas pēti naftas un gāzes maksimālā naftas ieguves punktu —, lai ieviestu plānu, kas prioritāti piešķir labai un godīgai šo resursu pārvaldībai, resursu uzglabāšanas atvieglošanai un kontrolētai pārejai uz citiem primārajiem enerģijas avotiem.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Manuprāt, kodolenerģija šajā ziņojumā nav saņēmusi pelnītu uzmanību. Risinājumi, kas ietver tādu alternatīvu izstrādi kā bioenerģija, vēja un saules enerģija, ir laikietilpīgi un negarantē, ka galu galā tie atmaksāsies. Tomēr mūsu enerģētikas stratēģijā mēs nedrīkstam kavēties, ja atceramies sekas, ko radīja pagājušā gada gāzes krīze un klimata pārmaiņu apdraudējums. Kodolenerģija ir ES lielākais enerģijas avots, kas nerada oglekli, un pašlaik nodrošina vienu trešdaļu mūsu elektroenerģijas vajadzību. Tās turpmāka un droša attīstība ir nenovēršama. Būtu noderīgi, ja mēs visi to saprastu.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, es uzklaušīju debates, un tās bija ļoti interesantas. Esmu izlasījis visu iespējamo par šo tematu.

Es vēlos izteikties par diviem jautājumiem. Pirmkārt, tika uzdots jautājums, no kurienes nāks finansējums? Otrkārt, kā tiks koordinēta pētniecība un izstrāde?

Man šķiet, ka šeit visām trim Eiropas Savienības iestādēm — ekspertiem no Parlamenta, no Padomes un no Komisijas — pastāv iespēja sanākt kopā kā vadošai grupai. Pirmkārt, lai rastu finansējumu, kas vajadzīgs valsts un privātajās partnerībās, ar iespējamiem mērķiem katrai valstij; un otrkārt, lai pārraudzītu un koordinētu pētniecību. Tai jābūt pētniecībai, demonstrējumiem un piegādei, un daļai finansējuma jābūt atkarīgai no

sekmīga rezultāta, pretējā gadījumā katrs profesors Eiropā centīsies veikt pētījumus un tie galu galā netiks koordinēti.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Padomes un Komisijas pārstāvji sacīja cēlus vārdus par zema oglekļa satura tehnoloģijām, taču viņi nerunāja par galveno jautājumu: no kurienes nāks finansējums? Konkrētai dalībvalstu grupai jau ir gatavs avots, proti, bijušās sociālistiskās valstis ir krietni vien pārsniegušas Kioto apņemšanās. Tādēļ Eiropas Savienībai Kopenhāgenas konferencē nebija jākaunas. Šīm valstīm ir tiesības saņemt naudu par savām oglekļa dioksīda kvotām. Tomēr Komisija un 15 sākotnējās dalībvalstis vēlas tās aizturēt. Ungārijas gadījumā šī summa ir vairāki simti miljardi forintu. Kopenhāgenā Ungārija un Polija piekrita šīs summas izmantot videi nekaitīgām infrastruktūrām. Tie arī ir avoti. Līdz šim šis priekšlikums nav sadzirdēts, kas ļauj secināt, ka tas tā patiesi ir, proti, jaunās dalībvalstis patiesi uzskata par Eiropas Savienības zemākas klases dalībniekiem.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Viens no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem ir zema oglekļa satura ekonomikas attīstība. Mērķis ir līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % no visas enerģijas tiktu saražoti no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

Rumānijai ir spēcīgāks mērķis, proti, 24 %. Saskaņā ar pētījumiem Dobrudža reģions Rumānijas dienvidaustrumos ir otrais labākais Eiropā vēja enerģijas potenciāla ziņā; pirmais ir Vācijas ziemeļu reģions. Pašlaik tur tiek izstrādāts lielākais Eiropas vēja ģeneratoru parks uz zemes, kurā būs 240 vēja ģeneratoru un kurš saražos 600 MW atjaunojamās enerģijas. Šī projekta pirmais posms tiks pabeigts šajā gadā, kad ekspluatācijā nodots 139 iekārtas. Visu projektu pabeigs 2011. gadā *Fântânele* un *Cogealac* apvidos Konstancas apgabalā.

Šī projekta īstenošana ir svarīga Rumānijas energoapgādes drošībai, jo palīdzēs samazināt energoresursu importu.

Paldies!

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, manuprāt, mēs esam pilnībā vienojušies par dažiem jautājumiem, secinot pēc šorīt dzirdētā. Šie jautājumi ir energoefektivitāte, energotaupība, atjaunojamā enerģija un jaunas tehnoloģijas. Tomēr ar to, dāmas un kungi, nepietiek, ja vēlamies izlēmīgi risināt pārējos divus jautājumus.

Pirmais ir kodolenerģija. Jau tikai šis vārds vien, tikai šī temata izvirzīšana, mūs biedē. Veiksim pētījumus un tajos izturēsimies atbildīgi. Otrs ir finansējums. Mēs baidāmies runāt par valsts un privātajām partnerībām, kā šorīt dzirdēju. Doma vien, ka privātais sektors varētu iesaistīties jebkādā iniciatīvā kopa ar valsti tiek uzskatīts par kaut ko svešādu, apkaunojošu un aizdomīgu.

Šāda partnerība, dāmas un kungi, ir nenovēršama, ja runājam par šādiem finanšu resursiem. Turklāt ir svarīgi, lai valsts mijiedarbotos ar privāto sektoru, jo valstij jāiemācas rīkoties profesionāli un saskaņā ar ilgtspējīgu politiku.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es izteikšos īsi. Grupās mums bija banālas, bet pamatotas debātes par ideoloģiskiem jautājumiem saistībā ar tehnoloģijām. Tomēr vienreiz kopā uzdosim Padomei un Komisijai jautājumu, uz ko tām ir jāatbild. Mēs ilgu laiku diskutējam par ETS plānu. Kur ir instrumenti tā īstenošanai? Kādi ir grafiki? Kādas apņemšanās ir paudušas dalībvalstis?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šobrīd es nerunāšu par ideoloģiju — to varam darīt citreiz —, tomēr, manuprāt, ideoloģijas piekritēji ir šīs sēžu zāles otrā pusē.

Komisijas rīcībā nākamo dažu nedēļu laikā būs divi reāli instrumenti. Pirmais ir riska dalīšanas finansēšanas instruments, kurā joprojām ir pieejams neliels daudzums līdzekļu. Šos līdzekļus tagad varētu izmantot, lai dotu jaunu stimulu atjaunojamai enerģijai un energoefektivitātei. Man ir sacīts, ka Komisijas Pētniecības ģenerāldirektorāts neļauj šos līdzekļus aiztikt, ka tas nevēlas šo naudu tērēt enerģētikas jomā, bet drīzāk vēlētos to ieguldīt IKT un citās jomās. Varbūt komisāram ir kas sakām šajā saistībā?

Otro instrumentu veido vismaz 15 % no līdzekļiem, kas, šķiet, joprojām palikuši Ekonomikas atveseļošanas plāna budžetā, un mēs kā Parlaments esam noteikuši, ka šī nauda ir jāizmanto energoefektivitātē, jo īpaši „viedajās pilsētās”. Vai arī par šo varat man ko pastāstīt, komisār?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Tas, ka šodien mums Eiropas Parlamentā ir šīs debātes par ieguldījumiem zema oglekļa satura tehnoloģijās, uzsver to, ka Eiropas Savienība vēlas apstiprināt savu vadošo nozīmi ne tikai

energoapatēriņa samazināšanā un energoefektivitātē, bet arī veselīgas vides nodrošināšanā. Es uzskatu, ka mūsu pienākums tagad ir veicināt tādas jomas kā pētniecība un inovācijas, lai rastu risinājumus, kas nodrošinās pamatu ilgtspējīgai Eiropas enerģētikas sistēmai. Tādēļ mums jānosaka finansējuma prasības šajā jomā, lai palielinātu Eiropas Savienības konkurētspēju pasaulē.

Es domāju, ka ir svarīgi koncentrēt uzmanību uz videi nekaitīgas enerģijas potenciālu reģionālā un vietējā līmenī. Rumānijas reģions, no kura esmu, piedāvā būtisku ģeotermālās enerģijas potenciālu, kas pašlaik netiek pietiekami izmantots. Tam ir vairāki iemesli, bet es domāju, ka mums vietējām varas iestādēm šajā jautājumā jāpiešķir svarīga nozīme, lai attīstītu valsts un privātās partnerības.

Paldies!

Pedro Luis Marín Uribe, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, esmu pienācīgi ņēmis vērā šā rīta debates un esmu gandarīts apstiprināt, ka daudzas no bažām, ko puda Parlaments, ir arī Padomes bažas. Nešaubos, ka secinājumi, ko pieņemsim rīt, ļaus mums izveidot stabilu pamatu, kas risinās paustās bažas, un ļaus mums nodrošināt tūlītēju progresu saistībā ar rūpniecības iniciatīvu sākšanu.

Manuprāt, mēs nepārprotami esam vienprātis par to, ka šīs iniciatīvas ir pamatelements, ja vēlamies samazināt mūsu atkarību enerģijas jomā, uzlabot mūsu efektivitāti, turpināt tehnoloģiju progresu, tādējādi sekmējot Eiropas tehnoloģijas, un, protams, risināt klimata pārmaiņu problēmas.

Šīs iniciatīvas arī ir vajadzīgas, lai saglabātu Eiropas konkurētspēju un radītu darba vietas. Es domāju, ka varu nomierināt *Helmer* kungu. Pastāv vēl citi pētījumi papildus jūsu lasītajam, no kuriem dažus ir veikusi Komisija pati, parādot pozitīvu ietekmi uz nodarbinātību. Ietekmi, kas ilgtermiņā būs vēl lielāka.

Tādēļ mēs ierosinām piemērot kopīgu principu un prakšu kopumu, norādot, kāds virziens jāieņem pašreizējām rūpniecības iniciatīvām. Šajā nolūkā cita starpā, protams, būs vajadzīgs izveidot finanšu instrumentus un valsts intervences kritērijus, kas ir vajadzīgi, lai atbalstītu šo tehnoloģiju izstrādi.

Uzsvars tiek likts uz finansēm, un tās rada bažas arī Padomei. Tomēr padome nevar uzņemties līdzekļu novirzīšanu, neņemot vērā Komisijas tiesības izrādīt iniciatīvu un pilnvaras, ko tā šajā jomā daļa ar Parlamentu. Tādēļ pašlaik jāpiemēro spēkā esošie finansējuma līgumi.

Tomēr mums neatlaidīgi jānorāda uz to, cik svarīgi ir palielināt mūsu budžetus, lai izstrādātu šīs jaunās tehnoloģijas, un to, ka prioritātes piešķiršanai šiem palielinājumiem jābūt pamatelementam nākotnes diskusijās Eiropas iestādēs, jo īpaši šajā Parlamentā.

Es arī varu jums apgalvot, ka Padome ir darījusi un turpinās darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka Energotehnoloģiju stratēģiskajam (ETS) plānam ir pienācīgs finansējums saistībā gan ar pašreizējo finanšu shēmu, gan nākotnes shēmām.

Kā komisārs jau sacīja, vēlos atgādināt, ka parasti privātas iniciatīvas — privāti finansējuma avoti — arī ir nozīmīgas. Šī ir joma, kurā mums cieši jāsadarbojas, lai nodrošinātu maksimālu ietekmi uz valsts finanšu resursiem. Mums jāpanāk liela mēroga un daudzkārtēja ietekme, kas mums ļauj sekmīgi īstenot šīs iniciatīvas.

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, pirmām kārtām vēlos pateikties par šīm diskusijām. Es uzmanīgi klausījos un turpmākajā darbā noteikti ņemšu vērā daudzus minētos punktus.

Sakšu ar īsu stāstu. Pēc 1970. gada naftas krīzes visi dedzīgi ieviesa inovācijas, palielinot konkurētspēju — pat ņemot vērā vidi — iepriekš nepieredzētā apmērā, taču tas tā nebija uz ilgu laiku. Kad naftas cenas gana ilgi bija turpinājušas pazemināties, ieguldījumi pētniecībā un izstrādē, kā arī izvietojumā bija samazinājās, jaunās tehnoloģijas izņēma no tirgus, patēriņa tendences mainījās, un mēs nonācām viltīga komforta zonā, kur bijām atkarīgi no lētas ārvalstu enerģijas. Tas bija periods, kas radīja ilgtspējas ilūziju.

Starp citu, ieguldījums enerģētikas jomas pētniecībā un izstrādē pēc naftas krīzes bija apmēram četras reizes lielāks nekā pašlaik vai pirms dažiem gadiem.

Un kur esam šodien, pēc šī negribīgas un bezatbildīgas attīstības perioda, kurā trūka aktīvas pieejas? Reagējam uz klimata pārmaiņu draudiem un mēģinām risināt energoapgādes drošības atkarību, tādēļ uzskatu, ka aktīvs redzējums ir reālistiska un vajadzīga pieeja, nevis iedomā.

Šajā saistībā runāšu par jautājumiem, kas uzsvērti mūsu pirms dažām dienām pieņemtajā dokumentā: Eiropas Savienības 2020. gada stratēģija — videi nekaitīgai izaugsmei mēs neredzam alternatīvu. Mums vajadzīgas tīras rūpniecības nozares, nevis rūpniecības nozaru „tīrīšana”. Mums vajadzīgi stimuli, cenas, izmaksas un

pareizā informācija. Mums jākoncentrē uzmanība uz energoefektivitāti; mums jākoncentrē uzmanība uz, ja vēlaties, resursu efektivitāti, kas ir viens no būtiskākajiem „Eiropa 2020” jautājumiem.

Tagad runāšu par otro jautājumu, kas ir mūsu apspriestais ETS plāns. Visu ETS plāna aprēķinu par vajadzīgo finansējumu pamatā ir tehnoloģiju ceļveži. Tas bija nopietns darbs. Ja apskatīsit priekšlikumus — ko mēs paredzam un kā mēs aprēķinām turpmāk vajadzīgo finansējumu — jūs redzēsiet šādus skaitļus: vēja enerģija — 6; saules enerģija — 16; bioenerģija — 19; CCS — 13; kodolenerģija — 7; viedie tīkli — 2; kurināmā elementi un ūdeņradis — 5; „viedās pilsētas” — 11; Eiropas Enerģētikas pētniecības alianse — 5; un pamatpētījumi — 1. Ja saskaitāt kopā, sanāk 75.

Vēlos jums norādīt, ka kodolenerģijai ir piešķirts skaitlis „7”. Man jābūt godīgam. Skaldīšana nav ietverta, un skaldīšana ir nopietns skaitlis, kas jāaprēķina, bet, ja apskatām šo situāciju, domāju, ka Komisijas vēstījums, kur liekama lielākā daļa finansējuma, ir skaidrs.

Nākamais jautājums ir finansējuma avoti un ceļveži. Galvenie avoti, kā sacīju ievadā, būs tie, kas ir galvenie avoti, proti, nozare un dalībvalstis. Tas nozīmē Eiropas Savienības budžetu, pašreizējos un turpmākos finanšu plānus, Eiropas Enerģētikas programma ekonomikas atveseļošanai, Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības shēma un, protams, citu pastāvošo instrumentu izmantošana; tāpat šajā saistībā jāapsver Eiropas Investīciju banka.

Pastāv nopietns jautājums par tā ieguldījuma struktūru, ko veiks dažādās ierosinātajās iniciatīvās. Es domāju, ka ir acīmredzams, ka valsts un privātā finansējuma iekšējā struktūra nebūs vienāda tirgus tuvuma dēļ, kā arī dažādu veidu tehnoloģiju tirgus neveiksmju dēļ, kuras būtu jārisina, bet es patiesi domāju, ka jūsu priekšā ir nopietns gadījums, jo īpaši kad sākam apspriest nākamo finanšu plānu un kad mums ir jāpārdomā mūsu prioritātes, kā arī kā ieguldīt turpmāk.

Vēl vēlos minēt to, ka 2010. gadā mēs sāksim visas iniciatīvas, izņemot vienu, proti, „viedās pilsētas”, kas tika izstrādāta vēlāk pēc jūsu iniciatīvas un kas galvenokārt attiecas uz resursu efektivitāti, bet nedomājiet, ka darbība jau nenotiek. Tā notiek, jo īpaši pētniecībā. Pētniecības alianse pie šī jautājuma strādā jau dažus gadus.

Pēdējais, ko vēlos sacīt ir tas, ka ar ETS plānu mēs patiesībā sākam ko ļoti konkrētu Eiropas Savienības līmenī. Jūs zināt, ka mana iepriekšējā pilnvaru termiņa laikā es smagi cīnījos par Eiropas pētniecības telpu. Eiropas līmenī mēs sadalām apmēram 5 % pētniecības naudas, tādēļ, ja vien neapvienosim mūsu spēkus ES līmenī, t. i., Eiropas līmenī, un neizvairīsimies no mūsu centienu pārklāšanās, mēs nevarām rēķināties ar reālām sekmēm. Neskatieties tikai uz Eiropas budžetu. Mums jāapvieno līdzekļi, lai izveidotu mūsu pētniecības spēju.

ETS plāns ir labākais paraugs, kāds pašlaik ir mūsu rīcībā, lai parādītu vienotu ES līmeņa plānošanu. Ir arī, protams, citas darbības, tomēr, manuprāt, mēs nedrīkstam novērtēt par zemu šeit notiekošo. Šeit mēs runājam par valsts un valsts un privātām partnerībām, kas ir ļoti vajadzīgas, un tas ir viens no jautājumiem, kam vēlos pievērst jūsu uzmanību nākotnē. Ir arī Finanšu regula, kad sāksiet to apspriest. Tai jāpieļauj risku uzņemšanās, ja patiesi vēlamies risināt šo jautājumus.

Es domāju, ka mēs atbalstām vienu no lielākajiem notikumiem Eiropā, kad runājam par ETS plānu un par kopīgu plānošanu, kas ir tā pamatā. Mums ir Eiropas Enerģētikas pētniecības alianse — labākās pētniecības organizācijas, kas jau sadarbojas saistībā ar visiem šiem būtiskajiem jautājumiem.

Mans pēdējais vēstījums ir, ka mūsu galvenais pienākums ir šo programmu atbalstīt ar mūsu politisko varu.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi divus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu ir iesniegti debašu noslēgumā.

– Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 11. martā, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Lai gan es atzīstu, ka šī Komisijas paziņojuma mērķis ir paātrināt tādu jaunu tehnoloģiju izstrādi, kurām ir lielāks potenciāls nodrošināt zema oglekļa satura emisijas, pateicoties

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

lielākai energoefektivitātei un atjaunojamo enerģiju izmantošanai, man jāpauž nožēla, ka Eiropas reģioniem šajā stratēģijā joprojām nav konkrētas nozīmes.

Ir nepieciešams reģionālajām varas iestādēm nodrošināt pareizu finansējumu, piemēram, nodrošinot finansējumu izmēģinājuma projektu testēšanas posmā vai atjaunojamās enerģijas projektu ieguldījumu pētniecības un testēšanas posmā.

Es uzskatu, ka svarīgi ir ietvert, piemēram, ģeotermālo enerģiju. Tā ir atjaunojamās enerģijas avots ar lielu paplašināšanās potenciālu vulkānu reģionos, kas ir jo īpaši svarīgi ES attāliem un salu reģioniem, un šim avotam nav noteikti mērķi.

Šajā saistībā valsts un privātais ieguldījums ir jāpalielina, izstrādājot energotehnoloģijas, lai sasniegtu vēlamos mērķus attiecībā uz zema oglekļa satura ekonomiku un lai palīdzētu pārvarēt tirgus neveiksmes, kas minētas klimata un enerģētikas pasākumu kopumā.

András Gyürk (PPE), *rakstiski*. – (HU) Manuprāt, ir svarīgi, ka Eiropas Komisija, izstrādājot savu Energotehnoloģiju stratēģisko (ETS) plānu, ņēma vērā atbalstu, kas nepieciešams videi nekaitīgu tehnoloģiju pētniecībai un izstrādei. To vēl vairāk apliecina tas, ka pašlaik saules enerģija, bioenerģija un ūdeņraža tehnoloģijas vairumā gadījumu vēl nav rentablas. Kā pareizi norādīja ASV enerģētikas ministrs *Steven Chu*, ir vajadzīgi Nobela prēmijas līmeņa pētījumi, lai videi nekaitīgas tehnoloģijas varētu konkurēt ar tradicionālajām fosilā kurināmā tehnoloģijām. Tomēr videi nekaitīgo tehnoloģiju plāna būtisks trūkums ir tas, ka mēs nezinām, kādi ES līdzekļi tiks izmantoti, lai to īstenotu. Ja saules enerģijas izpētei ir vajadzīgi EUR 16 miljardi un EUR 5 miljardi ir aprēķināti ar ūdeņradi saistītām tehnoloģijām, to nevar uzskatīt par maznozīmīgu jautājumu. Pašlaik nav nekādu norāžu, ka nākamajā septiņu gadu finanšu shēmā būs nodrošināti lielāki līdzekļi videi nekaitīgu tehnoloģiju pētniecībai. Mēs visi labi apzināmies, ka atbalsts no valsts līdzekļiem nevar aizstāt privātu ieguldītāju centienus. Tomēr Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāpildina līdzekļi, kas paredzēti videi nekaitīgu tehnoloģiju pētniecībai. Tā pamatā varētu būt iespējamie ieņēmumi no emisijas kvotu tirdzniecības shēmas. Riski nav mazi. Mēs nevaram pieļaut, ka enerģētikas politikas un klimata aizsardzības plāniem ir tāds pats liktenis kā Lisabonas stratēģijai ar tās pretrunīgajiem rezultātiem.

Jim Higgins (PPE), *rakstiski*. – Lai oglekļa tehnoloģijas tiktu reāli izmantotas praksē, mums jārisina inženieru un cita kvalificēta personāla, kas izstrādā un ražo progresīvas tehnoloģijas, trūkuma problēma. To varam paveikt, izveidojot vai paplašinot apmācību shēmas vai stipendijas, lai nodrošinātu, ka strādājošo prasmes tiek uzlabotas laikus ekonomikas atveseļošanās vajadzībām. Mums jānodrošina kvalificēts un labi izglītots personāls ar teorētisko un praktisko zināšanu pareizo kombināciju. Mums arī jārisina mobilitātes ierobežojumi ES, jo īpaši pētniekiem un kvalificētām personām, kā arī jārisina jautājums par inženieru kvalifikācijas atzīšanu visā ES. Finanšu tirgi un iestādes parasti ir piesardzīgi attiecībā uz ieguldījumiem, jo īpaši gadījumos, kas skar MVU. Pastāv vairākas ES shēmas, kas atbalsta inovācijas, lai gan tās ir labāk jāsaskaņo un jākoordinē gan no piegādes, gan pieprasījuma perspektīvas. Mums jāveicina sadarbība starp MVU un pētniecības iestādēm, sekmējot IĪT (intelektuālā īpašuma tiesības) un tehnoloģiju pārnei. Elektrotehniskās rūpniecības uzņēmumiem pašiem aktīvāk jāatbalsta kopu iniciatīvas un pievienošanās kopām. Mums arī jānodrošina stimuli pētniecībai un inovācijām, piemēram, ar nodokļu atvieglojumiem vai inovāciju kuponiem, un uzlabojot apstākļus riska kapitāla ieguldījumiem, piemēram, biznesa eņģeļiem vai pārrobežu riska kapitālam.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Globālā sasilšana, ko radījusi cilvēka darbība, ir fakts. Šī procesa un tā negatīvās ietekmes apkarošana ir aktuāla vajadzība. Viens no veidiem, kā risināt šo problēmu, ir videi nekaitīgu un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana. Tomēr, lai šiem enerģijas avotiem būtu būtiska nozīme Eiropas enerģētikas sistēmā, jānodrošina atbilstība diviem nosacījumiem. Pirmkārt, mums jāpalielina finansējums, kas pieejams pētniecībai par šādu enerģijas avotu attīstību. Otrkārt, mums jāpalielina finansējums ieguldījumiem, ar kuriem īsteno jaunākās zemas emisijas tehnoloģijas. Ieguldījumi zemas emisijas tehnoloģijās, kuras ir ietvertas Eiropas Energotehnoloģiju stratēģiskajā plānā, ir svarīgi visai ES. Tomēr jo īpaši tie ir svarīgi valstīm, kuru enerģētikas nozare vēsturisku iemeslu dēļ rada lielus CO₂ emisijas daudzumus. Viena šāda valsts ir Polija. Tehnoloģiju oglekļa dioksīda uztveršanai un uzglabāšanai (CCS) uzlabošana un izstrāde ir ļoti svarīgs jautājums visai Polijas tautsaimniecībai.

3. Vētras „Ksintija” sekas Eiropā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par vētras „Ksintija” sekām Eiropā.

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, tikai divas nedēļas pēc briesmīgās katastrofas Madeiras salā Komisiju atkal šokēja un apbēdināja nāves gadījumi un postījumi, ko izraisīja vētra „Ksintija” Francijā un citās Eiropas valstīs.

Vēlos izteikt savu līdzjūtību visiem, kas izjut šīs katastrofas sekas. Komisijas līdzjūtību jo īpaši izsakām tām ģimenēm un draugiem, kas zaudējuši savus tuviniekus.

Izmantojot civilās aizsardzības uzraudzības un informācijas centru, Komisija ir cieši uzraudzījusi vētras „Ksintija” sekas un ir piedāvājusi piemērot ES palīdzības mehānismu. Par laimi Francijas glābšanas dienesti spēja uz katastrofu reaģēt, izmantojot paši savus līdzekļus, un nepieprasīja mehānisma piemērošanu.

Kopā ar dalībvalstu attiecīgajām varas iestādēm, Komisija pašlaik pēta visas iespējas un instrumentus, kas varētu būt pieejami ES līmenī, lai finansiāli palīdzētu pārvarēt katastrofu un atgriezties normālā dzīves ritmā pēc iespējas ātrāk.

Pirms divām dienām Komisijas priekšsēdētājs M. Barroso tikās ar Francijas prezidentu N. Sarkozy, lai diskutētu par situāciju. Vakar priekšsēdētājs tikās arī ar vairākiem savas iestādes locekļiem no dažādām valstīm. Pirms nedēļas mans kolēģis Hahn kungs, kas ir reģionālās politikas komisārs un atbildīgais par Solidaritātes fondu, apmeklēja visvairāk cietušos Francijas reģionus — Larošela un l'Aiguillon-sur-Mer — un tikās ar valsts un reģionālajām varas iestādēm.

Madeiras salā, kuru katastrofa skāra divas nedēļas agrāk, varas iestādes un glābšanas dienesti ir spējuši panākt lielu progresu, lai novērstu plūdu sekas. Komisārs Hahn apmeklēja Madeiras salu pagājušajā nedēļas nogalē, lai klātienē apskatītu situāciju un ar vietējām varas iestādēm apspriestu turpmāko rīcību.

Eiropas Savienības Solidaritātes fondu izveidoja 2002. gadā kā ES līmeņa instrumentu, lai sniegtu finansiālu palīdzību ES dalībvalstīm, kuras ir skārušas lielas dabas katastrofas, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Francija jau paziņoja par savu nodomu piemērot Solidaritātes fonda palīdzību. Man jānorāda, ka Solidaritātes fonda regula parasti ļauj fondu mobilizēt tikai „lielu katastrofu” gadījumos, kad valsts zaudējumi pārsniedz 0,6 % sliksni no nacionālā kopienākuma vai EUR 3 miljardus pēc 2002. gada cenām. Francijai tas pašlaik nozīmē, ka zaudējumiem būtu jāpārsniedz apmēram EUR 3,4747 miljardus pēc pašreizējām cenām.

Tomēr izņēmuma un kritēriju izpildes gadījumos fondu var izmantot arī mazākām „ārkārtas reģionālajām katastrofām”, jo īpaši ja tās skārušas tādus attālākus reģionus kā Madeiras sala.

Francijas varas iestādes pašlaik veic novērtējumu par zaudējumiem un to sekām ekonomikā un iedzīvotāju dzīves apstākļos.

Tie ir būtiski elementi, lai varētu iesniegt pieteikumu, un Komisijai tas jāsaņem 10 nedēļu laikā pēc katastrofas. Tas nozīmē, ka tas jāsaņem pirms 9. maija. Pēc tā saņemšanas Komisija to izskatīs pēc iespējas ātrāk. Komisijas dienesti, jo īpaši Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts, piešķir visu iespējamo palīdzību un ieteikumus saistībā ar pieteikuma sagatavošanu. Ar Francijas varas iestādēm ir nodibināta ekspertu līmeņa saziņa, tādējādi nodrošinot efektīvu progresu.

Tomēr, lūdzu, neaizmirstiet, ka atbalsts no Solidaritātes fonda nevar tikt izmaksāts nekavējoties. Solidaritātes fondu nedrīkst nepareizi uzskatīt par ārkārtas instrumentu. Tas ir finanšu instruments, lai palīdzētu uzņemties ar ārkārtas darbībām saistītu finansiālo slogu. Kā tāds iespējamais piešķirums ir jāizmanto atpakaļejoši ārkārtas darbībām, sākot no pirmās katastrofas dienas.

Solidaritātes fonda finansējumu ir nodrošinājuši dalībvalstu papildu centieni un tas neietilpst Eiropas Savienības budžetā. Tas ir jāapstiprina Parlamentam un Padomei, grozot budžeta procedūru.

Kā jūs zināt, visa procedūra no pieteikuma iesniegšanas brīža līdz piešķiruma izmaksāšanai nenovēršami aizņem vairākus mēnešus. Tomēr Komisija pieliek visas pūles, lai šis laikposms būtu pēc iespējas mazāks.

Struktūrfondus, jo īpaši ERAF, protams, nevar izmantot ārkārtas darbībām. Tomēr Francija un Komisija ir sākušas apsvērt iespējas un iespējamās vajadzīgās programmas grozījumus, kas varētu būt lietderīgi ilgtermiņa atjaunošanai un ieguldījumiem uzņēmumos, ko skāruši plūdi.

Visbeidzot vēlos izteikties par jautājumu, ko šī Parlamenta deputāti ierosināja debatēs par Madeiru pirms divām nedēļām. Komisija izmantos pašreizējo politisko pamudinājumu, lai censtos Padomē atjaunot priekšlikuma par grozījumiem Solidaritātes fonda regulā izskatīšanu. Šis priekšlikums saņēma plašu Parlamenta atbalstu un, manuprāt, ir pareizais brīdis sākt kopīgu rīcību attiecībā uz Padomi.

Elisabeth Morin-Chartier, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, 27. februāra vakarā un 28. februārī vētra „Ksintija” jo īpaši smagi skāra Piejūras Šarantas un Vandejas krastus, kas ir mans reģions. Bojā gāja 53 cilvēki, daudz cilvēku nav atrasts un simtiem zaudēja savas mājas.

Tie ir ievērojami zaudējumi un tos papildina nopietnas problēmas saistībā ar infrastruktūru. Es runāju tieši par dambjiem, dzelzceļa līnijām, kanalizācijas tīkliem, elektrotīkliem, telekomunikāciju tīkliem un mazo un vidējo uzņēmumu sistēmu, jo īpaši jūrniecības nozarē, zvejniecībā un lauksaimniecībā, kur 45 000 hektāri zemes atrodas zem sālsūdens, jo šie plūdi nāca no jūras.

Tie ir apjomīgi zaudējumi. Tie ir zaudējumi, kuru sekas būs jūtamas, laikam ritot, jo daļa lauksaimniecības zemes nebūs piemērota izmantošanai nākamajos dažus gadus.

Tādēļ es aicinu Eiropas Savienību izrādīt solidaritāti un, protams, nodrošināt piekļuvi Eiropas Savienības Solidaritātes fondam ar vislabākajiem iespējamiem nosacījumiem un pēc iespējas ātrāk, jo mēs nevaram mūsu pilsoņiem pateikt, ka finansējums pagaidīs un ka problēmas nevar atrisināt tagad un tūlīt. Mums kopā pēc komisāra apmeklējuma — no sirds viņam pateicos, ka viņš atbrauca un apskatīja katastrofas mērogu, un es zinu, ka viņu tas dziļi iespaidoja —, jāapvieno mūsu centieni, lai uzlabotu šī fonda izmantošanu un lai progress varētu būt ātrāks. Mēs vienmēr sūdzamies, ka Eiropa ir pārāk attālinājusies no saviem pilsoņiem; tad parādīsim viņiem šoreiz, ka spējam ātri reaģēt. Man jāpauž nožēla, ka Padome šodien nav šeit, lai palīdzētu mums ieviest šo regulatīvo grozījumu. Jebkurā gadījumā esiet droši, ka mums tas ir vajadzīgs un ka mūsu pilsoņi to sagaida.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Edite Estrela, S&D grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā vēlos no sirds izteikt mūsu līdzjūtību dabas katastrofu upuru ģimenēm Portugālē, Madeiras salā, Francijā un Spānijā.

Pagājušajā nedēļā delegācija no manas grupas devās uz Madeiru un apmeklēja visvairāk skartās vietas, kā arī tikās ar reģionālajām un vietējām varas iestādēm, uzņēmumiem, nozares, tirdzniecības un lauksaimnieku asociācijām.

Mūsu prātos ir iespiedušies spilgti redzētie skati un dzirdētie vēstījumi. Mēs uzzinājām par gadījumiem, kad savās mājās bojā gāja visa ģimene; mēs no aculieciniekiem uzzinājām, kā viņi redzēja, ka zem ūdens parāva cilvēkus, kurus viņi nekad vairs neieraudzīja. Veselas mājas ir pārvietojušās no vienas ielas puses uz otru. Automašīnas, kurās iekšā sēdēja cilvēki, tik aiznestas no ielām jūrā.

Tomēr Madeiras cilvēku drosme, cīnoties ar šīm likstām, patiesi ir tikpat iespaidīga. Es nekad neaizmirsīšu šo cilvēku apņēmību nepadoties, neskatoties uz to, ka viņi ir zaudējuši savus uzņēmumus, mājas un mantas. Gluži pretēji — viņi tūlīt metās pie darba, gatavi sākt visu no jauna. Tikai dažu dienu laikā tonnām akmeņu, zemes un citu gruvešu tika izvākti no Funšalas pilsētas centra.

Valsts, reģionālās un vietējās varas iestādes apvienoja centienus, lai salas dzīve varētu atgriezties normālā ritmā. Tādēļ ir svarīgi paziņot, ka tūristi var atgriezties Madeirā. Tās dabiskais skaistums un tās cilvēku siltums mūs gaida.

Madeiras cilvēki arī gaida Eiropas varas iestāžu solidaritāti, lai spētu pārbūvēt sagrautos ceļus, tiltus un sabiedriskās ēkas. Tirgotājiem, rūpniecības pārstāvjiem un lauksaimniekiem vajadzīgs mūsu atbalsts, lai varētu no jauna darboties un sekmēt reģiona ekonomisko attīstību.

Esmu ļoti gandarīta, komisār, dzirdēt, ka Komisija tāpat kā Parlaments un Padome ir nolēmuši likvidēt ierobežojumus attiecībā uz Kohēzijas fondu — Parlaments jau ir pieņēmis jauno priekšlikumu —, lai varētu īstenot jaunus noteikumus, kas ir labāk pielāgoti sabiedrības patiesajām vajadzībām.

Kā jūs zināt, komisār, visvairāk skartajās teritorijās ir arī vajadzīgs pārstrukturēt un atkārtoti sadalīt citus struktūrfondus, jo īpašās situācijās ir vajadzīgi īpaši risinājumi.

Giommaria Ugias, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa vēlas pievienoties izteiktajām līdzjūtībām vētras „Ksintija”, kas skāra vairākus Eiropas reģionus, upuriem. Mums jārikojas, un šajā saistībā es atzinīgi vērtēju komisāra *Potočnik*, — kura zināšanas es augsti vērtēju un kura apņemšanās man jāatzīst —, nopietnos paziņojumus šodien. Šajā saistībā es viņu aicinu ieviest nepieciešamos grozījumus Solidaritātes fondā, atgādinot viņam, ka Parlaments jau

2006. gadā šo pasākumu pieņēma ar lielu vairākumu. Ņemot vērā šīs situācijas un nāves gadījumus, mēs varam tikai vēlreiz atkārtot, ka ir kritiski svarīgi pieņemt šādus pasākumus.

Tomēr tai pat laikā, priekšsēdētāja kungs, mums jārikojas vairākās frontēs un, pirmkārt, jāpārskata visas attīstības un reģionālās plānošanas programmas, kā arī jāatjauno tās, ņemot vērā to ietekmi uz vidi un ietverot arī uz vietas veiktu seku novērtējumu. Mums arī jāiegulda lielas summas, lai noteiktu ilgtermiņa rīcību, kuras mērķis ir īstenot stratēģiju katastrofu novēršanai. Tā nav brīvprātīga vai untumaina izvēle, bet vajadzība, ja vēlamies, lai šādām katastrofām, kādu apspriežam šodien, nebūtu traģisku seku.

Tomēr ir arī ekonomiski apsvērumi, ja vēlamies aprobežoties tikai ar šo aspektu; un šie apsvērumi iestādēm piemēro pienākumu rīkoties saistībā ar preventīviem pasākumiem. Lai gan rezolūcijā apgalvojam, ka ievērojamas summas ir jāparedz bojājumu labošanai, mums uzmanība un rīcība jāpievērš vides aizsardzības, mežu atjaunošanas un augu valsts aizsardzības ieguldījumiem un iniciatīvām, ņemot vērā, ka tie samazinās videi nodarītā kaitējuma novēršanas izmaksas.

Mums jābūt uzmanīgiem no šādām katastrofām; modernam cilvēkam ir no tām jābūt uzmanīgiem. Mums jābūt uzmanīgiem, ka ne visu var kontrolēt, bet ka visu var ierobežot, ja tiek veikti piemēroti preventīvi pasākumi. Mums tas, priekšsēdētāja kungs, jā dara arī, piemērojot tādus upurus kā šie, kas pēdējo dienu un nedēļu laikā Eiropā diemžēl ir parādījuši mūsu reģionu realitāti.

Raúl Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos paust visdziļāko līdzjūtību manā un manas grupas vārdā, kā arī solidaritāti skartajiem reģioniem, vienlaikus paužot nožēlu par šo katastrofu nopietnajām ekonomiskajām sekām, jo īpaši jūtot līdzīgu upuru ģimenēm. Ir arī svarīgi uzsvērt, ka valsts, reģionālajām un vietējām varas iestādēm tagad ir jākoncentrē uzmanība uz efektīvu preventīvu pasākumu politiku, kā arī vairāk uzmanības jāpievērš piemērotām praksēm un tiesību aktiem attiecībā uz zemes izmantošanu.

Tieši šī iemesla dēļ mēs kā grupa iesniedzām divus grozījumus, jo, mūsaprāt, kopīgajā rezolūcijā to trūkst. Pirmajā sacīts: tā kā Francijā ir atļauts būvēt uz palienēm un dabīgajiem mitrājiem; tā kā celtniecības spekulācijas ir sekmējušas celtniecību mazaizsargātās teritorijās. Mums tas ir svarīgs aspekts, lai nodrošinātu progresu.

Otrajā grozījumā ir aicināts nodrošināt līdzfinansējumu no Kopienas līdzekļiem, jo īpaši no struktūrfondiem, ERAF, Kohēzijas fonda un Eiropas Solidaritātes fonda, lai īstenotu šos plānus, kam piemēro ilgtspējas kritērijus. Mums tas ir svarīgi, lai pieņemtu galīgo lēmumu par to, vai balsot par vai pret rezolūciju.

João Ferreira, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mūsu pirmajiem vārdiem jābūt līdzjūtībai un solidaritātei šīs katastrofas upuru ģimenēm. Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Savienības pausto solidaritāti skartajiem reģioniem un pilsētām. Tagad ir svarīgi šo solidaritāti īstenot praksē, ātri mobilizējot nepieciešamos līdzekļus un resursus, lai mazinātu zaudējumus, ko radījuši sliktie laika apstākļi.

Pēdējo gadu laikā dalībvalstis skāris ievērojams skaits katastrofu, kā norāda 62 pieprasījumi mobilizēt Solidaritātes fondu, ko iesniegusi kopā 21 valsts, un tas noticis fonda darbības pirmo sešu gadu laikā.

Ir grūti novērtēt šo katastrofu radītos zaudējumus, jo īpaši zaudēto dzīvību dēļ. Jebkurā gadījumā ekonomiskās un sociālās izmaksas gandrīz vienmēr ir būtiskas.

Šajā saistībā preventīviem pasākumiem būs jānodrošina lielāka sociālā nozīme un tie kļūs par aizvien svarīgāku posmu katastrofu pārvaldības procesā. Eiropas Savienībā ir svarīgi attīstīt sadarbību un solidaritāti šajā jomā. Pirmkārt, izveidojot finanšu shēmu, kas ir piemērota preventīviem pasākumiem, kuri atbalstīs sabiedrības, vides un klimata aizsardzības pasākumu īstenošanu, ko veiks dalībvalstis.

Īpašās palīdzības saņēmējam cita starpā jābūt tādām darbībām kā iespējami bīstamu situāciju novēršana, riska disponētu reģionu aizsardzība, agrīnās brīdināšanas sistēmu nostiprināšana dalībvalstīs un saikņu starp dažādām agrīnās brīdināšanas sistēmām izveidošana, kā arī esošo saikņu nostiprināšana.

Kā šeit jau tika minēts, saprātīga zemes izmantošana, ekonomikas un sociālā attīstība saskaņā ar dabu, kā arī spēcīgāka kohēzija Eiropas Savienībā arī ir svarīgi elementi katastrofu novēršanā.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vairākus Eiropas reģionus ir skāruši daži ārkārtēji dabas un meteoroloģiskie fenomeni, kas ir radījuši lielus materiālos, ekonomisko, lauksaimniecības un vides zaudējumus, kā arī diemžēl paņēmuši pārāk daudz dzīvību.

Es atļaujos cerēt, komisār, ka papildus jūsu līdzjutībai Eiropas Solidaritātes fondu — šajā gadījumā lietderīga Eiropas rīcība — varēs īstenot ātri un elastīgi gan Francijā, gan Madeiras salā tāpat, kā tas ir izdarīts — kā kāds šeit sacīja — citās Eiropas valstīs, lai palīdzētu maniem tautiešiem Vandejā un Piejūras Šarantā atjaunot viņiem svarīgo infrastruktūru un pakalpojumus.

No jūsu sacītā es sapratu, ka Francijas valdība vēl nav ar jums par šo jautājumu apspriedusies, kas mani pārsteidz. Tomēr man jāsaka, ka ir daži aspekti saistībā ar veidu, kā konkrēti cilvēki izmanto šos gadījumus, un tas man šķiet samērā neciešami.

Pirmkārt, šī nepārvaramā vajadzība saistīt dabas katastrofas, ar ko saskaramies, ar tā saucamo globālo sasilšanu. Neatkarīgi no tā, kādus politiskus vai zinātniskus viltotus apgalvojumus mums „iebaro”, tie nenoteiks laika apstākļus un plūdmaiņas lielākā mērā, kādā tie nosaka zemestrīces.

Otrkārt, sistemātiskā vainīgo un vieglo grēkāju meklēšana. „Ksintijas” katastrofa Francijas rietumos notikusi divu notikumu reta apvienojuma dēļ: pati vētra, protams, un neparasti augsta plūdmaiņa, kuras rezultātā sabruka dambji.

Ir izcēlušies strīdi par būvniecības atļaujām, ko piešķirušī mēri, kurus padarījuši par personīgi atbildīgiem nāves gadījumos, kas notikuši viņu pašvaldībās. Tomēr neviens — ne departaments, ne reģions, ne valsts dienesti, ne pilsētvides plānotāji un ne arhitekti — neiebilda pret šīm būvniecības atļaujām, ko pieprasīja privātpersonas.

Pilsoņi pamatoti augsti vērtē reģiona ievēlētos pārstāvjus, jo īpaši mazās pašvaldībās. Viņi uzņemas lielu daļu atbildības, pretī nesaņemot praktiski neko; viņiem ir ievērojama vispārējo interešu apziņa; viņi pilda aizvien sarežģītākus pienākumus, pie kā daļēji vainojama Eiropa; un viņus ir pilnībā pametušas valsts varas iestādes — to es patiesi vēlējos šeit norādīt.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) atbalsta rezolūciju un piekrīt, ka mums jāpauž līdzjutību un solidaritāti, kā arī jāsāk tieša rīcība. Ir dažas lietas, ko vēlos piebilst. Pirmkārt, es domāju, ka ir ļoti labi, ka Komisija ir ierosinājusi izmaiņas un ka arī *Hahn* kungs apsver, kā viņš varētu grozīt savas darbības programmas. Tas arī liecina par labu rezultātu īsterniņā.

Tomēr problēma ir tieši Solidaritātes fonds. Kā Komisija ir izsprukusi sveikā par visiem tiem gadiem, kad tā ir atturējusi Parlamenta rīcību, kuras mērķis bija Solidaritātes fondu padarīt elastīgāku? Manuprāt, ir patiesi labi, ka *Potočnik* kungs ir tik skaidri pateicis, ka Komisija tagad uzņemsies iniciatīvu. Spānijas prezidentūra patiesi šodien šeit būtu jābūt, lai to apstiprinātu. Tagad ir laiks rīkoties, un Parlaments ir ļoti neapmierināts par šo kavējumu.

Tomēr šim jautājumam ir arī otra dimensija. Es esmu no Nīderlandes. Lielākā daļa Nīderlandes atrodas zem jūras līmeņa. Tā kā 1953. gada plūdi joprojām ir spilgti iesēdušies mūsu atmiņā, mēs zinām, ka ir svarīgi plānot uz priekšu. Mēs zinām, ka drošībai un preventīviem pasākumiem jāiet roku rokā ar attīstību šajos reģionos, t. i. jebkādu darbību attīstība ietekmē piekrasti. Un tas noteikti ir sasniedzams mērķis. Mēs Nīderlandē esam izstrādājuši plānu — deltas plānu —, lai nostiprinātu mūsu piekrastes aizsardzību, un mēs arī apsveram citus jautājumus, kuros ekonomikas attīstība mums ir obligāti jāsaista ar drošību.

Pabeidzot runu, ļaujiet piebilst, ka 2008. gadā Francijas piekrastes pilsēta Senmalo uzņēmās iniciatīvu sapulcināt visus piekrastes reģionus Apvienoto Nāciju Organizācijas aizbildniecībā un saistībā ar ESAO. Apvienoto Nāciju Organizācijai tagad ir katastrofu novēršanas plāns, kas paredzēts piekrastes reģioniem, ir pasaules mēroga perspektīva un ir ārkārtīgi svarīgs. Eiropas Parlamentam ir izmēģinājuma projekts 2009.–2010. gadam, un mēs esam atbalstījuši mūsu reģionu dalību tajā, nodrošinot finansējumu, kā arī citus līdzekļus. Pasaules mēroga dimensija ir jautājums, kas mums nākamajā periodā jāiekļauj darba kārtībā.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, vēlos sākt, paužot visdziļāko līdzjutību un solidaritāti Madeiras salas plūdu un vētras „Ksintija” upuriem.

Jāuzdod vajadzīgie jautājumi par šo postošo meteoroloģisko fenomenu skaita uztraucošo pieaugumu, kā arī par nozīmi, kāda tajā ir klimata pārmaiņām, un par steidzamo vajadzību rast risinājumu. Pašlaik ir jānodrošina steidzami risinājumi cilvēkiem, kurus skārušas šīs katastrofas. Protams, atsaucīgiem jābūt arī valsts un privātajiem apdrošinātājiem, bet, kad runa ir par sagrautu infrastruktūru un attiecīgo reģionu atjaunošanu, jāpauž Eiropas solidaritāte.

Tādēļ Francijas valdība ir pieprasījusi atbalstu no ES Solidaritātes fonda, ko izveidoja 2002. gadā, un es ceru, ka šo atbalstu piešķirs ātri un saprātīgi. Tāda bija to divu vēstulju galvenā doma, ko esmu nosūtījusi Komisijai kopš 1. marta, rīkojoties kā Francijas rietumu reģiona ievēlētā pārstāve, un ko man pagājušajā ceturtdienā *La Rochelle* bija iespēja apspriest ar komisāru *Hahn*, kuram es no sirds pateicos par atsaucību.

Komisārs *Hahn* piekrita, ka mehānisms ir sarežģīts un grūti īstenojams. Mums jāsecina, ka tas būtu ticis padarīts elastīgāks, ja Padome nebūtu nesaprotamu iemeslu dēļ apturējusi šī fonda darbības pārskatīšanu, ko 2006. gada maijā pieņēma liels vairākums EP deputātu. Tādēļ es ceru, ka Spānijas prezidentūra pārtrauks šī teksta strupceļu, lai sistēmu varētu padarīt efektīvāku.

Es arī Komisiju aicinu atļaut līdzfinansējuma vienreizēju palielinājumu, izmantojot ERAF un ESF reģionālos fondus projektiem, ko īsteno skartajos reģionos, tādā termiņā, kas ļautu šīm tautsaimniecībām atveseļoties pirms vasaras iestāšanās.

Visbeidzot šis atbalsts nedrīkst tikt izmantots, lai atjaunotu pilsētas tā, ka tiek pieļautas tās pašas traģiskās vides un pilsētvides plānošanas kļūdas; tas jāizmanto apdomīgi, lai maksimāli novērstu šādu traģēdiju atkārtošanos.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pēc katastrofas, kas skāra Francijas piekrasti tikai dažas nedēļas pēc traģēdijas Madeiras salā, mūsu grupa ir iesniegusi dažus grozījumus, lai mūsu Parlaments, kas pauž solidaritāti, varētu atmāksot vainīgos. Jo Eiropas pilsoņi nav gājuši bojā un citi nav zaudējuši visu šajās katastrofās, tikai dažu elementu mijiedarbības dēļ. Tas ir noticis arī tādēļ, ka tika pieļautas dažas ļoti rupjas kļūdas, ļaujot apbūvēt piekrasti un upju krastus. Šajās kļūdās vainojamas dalībvalstis, to tiesību akti, kas ir ļoti nepiemēroti, to varas iestādes, kuras ir pārāk neuzmanīgas, un to valdības, kas ir pārāk bezatbildīgas.

Ļaujot būvēt vietās, kur pastāv plūdu risks, ir ne mazāk nopietni kā atļaut un mudināt patērēt tabaku vai azbestu gadu gaitā, lai gan cilvēki no tā mirst un lai gan ir skaidrs, kādēļ viņi mirst. Pirms „Ksintijas” bija Madeira, un pirms Madeiras bija Sicīlija; rīt būs citas katastrofas. Ja Eiropas Parlaments neiebildīs, tas būs atbildīgs par nākotnes katastrofām. Eiropas Savienībai ir jāparāda solidaritāte, bet tai arī jāparāda atbildība.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, tāpat, kā visi klātesošie, arī mēs pirmām kārtām esam kopā ar sabiedrībām ar skartajām ģimenēm un tiem, kas vētras „Ksintija” dēļ ir zaudējuši pilnīgi visu.

Viena no mācībām, kas jāgūst no šīs katastrofas, ir tas, cik lietderīgi it dalībvalstu dienesti, pašvaldības, departamenti, reģioni, tostarp sabiedrisko pakalpojumu un civilās aizsardzības dienesti, kas parādījuši savu efektivitāti. Mēs visi esam vienisprātis, ka šodien mums ir steidzami jāpalīdz ģimenēm salābot un atjaunot mājas, bet tās jāatjauno citādi, ņemot vērā dabu un cilvēkus. Lai to izdarītu, mums jānodrošina apdrošināšanas uzņēmumi, kas „peldas” savā peļņā, kompensēt cilvēkiem radušos zaudējumus.

No vienas puses, ņemot vērā katastrofas, kas skārusi šos reģionus, ārkārtējo būtību, Eiropas Savienībai, sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir jārīkojas daudz plašākā mērogā un ātrāk, ne tikai izmantojot Eiropas Solidaritātes fondu, un tai ir jārīkojas elastīgāk, nevis tā, kā jūs nupat aprakstījāt, komisār. Patiesi māju un uzņēmumu sagraušanu, kā arī lauksaimniecības zemes noplicināšanu, visticamāk, nevar kvantitatīvi aprēķināt, izmantojot mūsu tradicionālos kritērijus.

No otras puses, mums arī būs jāapvieno reģionālie līdzekļi un ESF, lai palīdzētu reģioniem atkal tikt uz kājām. Bet galvenais — mums ir jāmācās no notikušā un jārīkojas, lai novērstu šādas katastrofas vai ierobežotu šādu klimata fenomenu radītos zaudējumus. Jautājums par būvniecības teritorijās, kurās ir plūdu risks, un nekustamā īpašuma spekulāciju piekrastē apkarošanu ir pilnībā jāpārskata saistībā ar dabas un lauksaimniecības, zivsaimniecības, austeru audzēšanas, zvejniecības darbību līdzsvaru, ko Eiropas politikas virzieni nereti sagrauj.

Tādēļ es ierosinu Eiropas Savienībai, sadarbojoties ar dalībvalstīm un reģioniem, izstrādāt saskaņotu, ilgtspējīgu atjaunošanas un attīstības plānu, kurā ņemta vērā krasta ģeogrāfija, vide, bioloģiskā dažādība un darbības.

Visbeidzot jābūt iespējai izveidot kopīgu preventīvo pasākumu, uzraudzības un brīdināšanas sistēmu, ar ko cilvēkiem varētu nodrošināt ātru, uz solidaritāti pamatotu palīdzību.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, kā mana kolēģe *Morin-Chartier* kundze un citi deputāti sacīja, 27. un 28. februārī Francijas reģionos plosījās postoša vētra „Ksintija”, kuras laikā dzīvības zaudēja 53 cilvēki un kura radīja lielus materiālos zaudējumus.

Vētra bija ārkārtīgi spēcīga; tā izraisīja postošus plūdus Francijas piekrastē. Pēc notikumiem Madeiras salā Eiropa atkal ir cietusi. Smagi cietis Bretaņas reģions, no kurienes ir mans kolēģis un draugs *Cadec* kungs. Tādēļ trijos Francijas reģionos ir izziņots dabas katastrofas stāvoklis: Bretaņā, Puatū-Šarantā un Luārā.

Saskaroties ar šīm katastrofām, Eiropas Savienībai ir jāizrāda atsaucīgums un solidaritāte. Vārdi un rezolūcija vien nenodrošinās mums iespēju atbalstīt šo katastrofu upurus; mums ir jānodrošina finansiāls atbalsts.

Tādēļ es aicinu Eiropas Komisiju — un mans kolēģis *Béchu* kungs atbalsta šo pieprasījumu — ātri sākt izmantot ES Solidaritātes fondu, lai palīdzētu katastrofas skartajiem reģioniem mazināt zaudējumus.

Šī katastrofa parāda, ka *Barnier* priekšlikums izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus ir aktuāls. Eiropiešiem ir kopīgi jārikojas, jo notiek aizvien vairāk un vairāk katastrofu, kas skar Eiropas teritorijas un jo īpaši tādus izolētākos un neaizsargātākos reģionus kā salas Indijas okeānā un Karību jūrā.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vēlos paust savu solidaritāti vētras „Ksintija” skarto upuru ģimenēm.

Pagājušajā nedēļā man bija iespēja apmeklēt Madeiras salu ar Reģionālās attīstības komitejas delegāciju, kurā bija deputāti no Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas. Tā bija pirmā reize, kad Eiropas delegācijai bija iespēja tur ierasties un satikties ar salas varas iestādēm un cilvēkiem.

Vētras, kas skāra Madeiras salu, paņēma vairāk nekā 40 cilvēku dzīvības, kā arī simtiem cilvēku ievainoja un sagrāva to mājas. Ekonomiskie zaudējumi tiek lēsti EUR 100 miljonu apmērā, un tieši ir skarti 900 uzņēmumi un 3500 strādājošie.

Tagad prioritāte ir infrastruktūras atjaunošana, un situācijas atgriešana normālajā ritmā, kā arī vissvarīgāk ir atjaunot Madeiras salas tēlu ārvalstīs un atgūt cilvēku uzticību tās tūrisma nozarei, tādējādi sekmējot salas ekonomiku un attīstību.

Nelabvēlīgi laika apstākļi, jo īpaši vētra „Ksintija”, ir skārusi arī Spāniju, sevišķi Andalūzijas un Kanāriju salu reģionos, kā arī Francijas rietumus un citas valstis.

Šīs dabas katastrofas ir radījušas milzīgus ekonomiskos zaudējumus un tām vajadzīga neatliekama, ātra un efektīva atbildes rīcība no Eiropas Savienības puses; tādēļ mums jāmobilizē vajadzīgie instrumenti, lai risinātu šādas katastrofas radītās problēmas.

Komisār, šī ir ārkārtēja situācija, kam vajadzīgi ārkārtēji pasākumi.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Pēdējā laikā pieredzēto postījumu un dabas katastrofu biežums un mērogs vieš bažas. Ir pienācis laiks īstenot praksē *Michel Barnier* 2006. gada priekšlikumam par Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidošanu.

Ir arī steidzami vajadzīgs rast risinājumu, lai sāktu pārskatīt Eiropas Solidaritātes fonda regulu. Pamatojoties uz savu 2006. gada nostāju, Parlaments ir apstiprinājis regulas grozījumu, lai nodrošinātu ātras, efektīvas reakcijas iespējamību, kad dalībvalsts iesniedz pieprasījumu. Sliekšņa, kas vajadzīgs fonda mobilizēšanai, pazemināšana un ātra maksājuma, kura pamata ir iepriekšējs novērtējums, nodrošināšana ir ļoti svarīgi pasākumi, kas ir ietverti pārskatītajā regulā.

Tādēļ es Komisijai prasīju likvidēt ierobežojumus attiecībā uz dokumenta par Eiropas Solidaritātes fonda regulas pārskatīšanu, pieprasīt tā tūlītēju pārskatīšanu un nenoraidīt jauno regulu.

Paldies!

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, pagājušā gada oktobrī man kopā ar Reģionālās attīstības komitejas delegāciju bija iespēja apskatīt visas jaukās lietas, ko Madeiras salā paveic, izmantojot ES līdzekļu, tādēļ es personīgi izjūtu šīs katastrofas ietekmi. Vēlos paust savu līdzjūtību skarto ģimeņu locekļiem, bet arī tiem, kas dažu stundu laikā zaudēja visu, ko bija veidojuši visu dzīvi.

Tieši šajā laikā Eiropas Savienība tiek cieši vērota, un Solidaritātes fondu izveidoja tieši šādām sarežģītām situācijām, jo Madeiras un Francijas cilvēkiem vajadzīga ne tikai mūsu līdzjūtība, bet arī, visvairāk, mūsu finansiālā palīdzība.

Katastrofu Francijā un Madeiras salā pastiprina tas, ka cilvēki, iespējams, bijuši pārāk ambiciozi savos mēģinājumos kontrolēt dabu un ir centušies dzīvot savas dzīves, neņemot vērā dabas likumus. Tas, ka tas nav iespējams ilgtermiņā, jau atkal ir sāpīgi apliecinājies.

var izskatīt. Es jau minēju Kohēzijas fondu un struktūrfondus. Var arī mainīt Lauku attīstības fonda līdzekļu virzienu, bet, protams, tikai pēc dalībvalsts pieprasījuma.

Vēlos jums pateikties par jūsu atbalstu, kā arī vēlos pateikties sava kolēģa *Johannes Hahn* vārdā, kurš ir atbildīgs par šo jomu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) 27. un 28. februārī spēcīga vētra „Ksintija” skāra vairākus Francijas reģionus. Tā paņēma 53 dzīvības un radīja lielus materiālo zaudējumus, tostarp jo īpaši nopietnus plūdus. Pēc katastrofas Madeiras salā, Eiropu atkal skāra nelaime. Mans reģions — Bretaņa — ir smagi cietis, tajā paziņots dabas katastrofas stāvoklis trīs departamentos, tāpat kā tas ir arī Puatū-Šarantas un Luāras reģionos. Vēlos paust savu solidaritāti skartajām ģimenēm un katastrofas upuriem. Eiropas Savienībai kopumā ir jāizrāda atsaucīgums un solidaritāte, nodrošinot finansiālas palīdzības paketi un atbalsta pasākumus, lai nodrošinātu atjaunošanu. *Béchu* kungs man pievienojas, un mēs abi prasām ārkārtas atbalstu. Šodien Solidaritātes fonda finanšu resursi, šķiet, ir sarežģīti īstenojami. Jāatzīst, ka Parlaments kopš 2005. gada ir aicinājis efektīvāk un ātrāk izmantot ES Solidaritātes fondu. Šī katastrofa parāda, ka *Barnier* ziņojums par Eiropas civilās aizsardzības spēku — Eiropas atbalsta — izveidi ir ļoti saprātīgs un ļautu mums nodrošināt efektīvāku atbildes reakciju uz katastrofām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pēdējo nedēļu laikā divas traģiskas katastrofas ir skārušas Eiropu un dalībvalstis, paņemot dzīvības un radot postījumus, kā arī zaudējumus desmitiem tūkstošu eiro apmērā.

Mēs neaizmirsīsim traģiskos skatus Madeiras salā februāra beigās, kas mani apbēdināja jo īpaši, jo traģēdija skāra man ļoti zināmu salu, tāpat kā neaizmirsīsim dramatisko ziņojumu par „Ksintijas” ceļu cauri vairākām Eiropas teritorijām.

Šajā gadījumā papildus bažām, ko paužu par šo traģēdiju upuriem, es mudinu Komisiju ātri rīkoties, lai nodrošinātu atbalstu visvairāk skartajiem reģioniem. Tas jādara, ne tikai mobilizējot Eiropas Savienības Solidaritātes fondu pēc iespējas ātrāk un elastīgāk, kā arī ar lielāko iespējamo finansējumu, bet arī izmantojot visus instrumentus un mehānismus, kas ir pieejami saistībā ar Kohēzijas fondu, lai palīdzētu skartajiem reģioniem.

Vēlos arī izmantot šo iespēju un paust savu solidaritāti attiecībā uz centieniem, ko īsteno Madeiras salas vietējās varas iestādes un tās cilvēki.

Veronica Lope Fontagné (PPE), rakstiski. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, diemžēl jau atkal esam saskārušies ar šo apbēdinošo un tagad jau ierasto jautājumu. Vēlos paust savu cieņu un pateicību visiem profesionāļiem un brīvprātīgajiem, kas palīdzējuši glābšanas un atjaunošanas darbos skartajos reģionos, kā arī vēlos izteikt īpašu līdzjūtību upuru ģimenēm. Mums upuriem ir jānodrošina palīdzība un ceļš jābruģē tā, lai skartie reģioni varētu ātri atgūties. Mums arī jāturpina intensīvs darbs saistībā ar preventīviem pasākumiem. Visbeidzot un galvenais — es aicinu Spānijas valdību izmantot Eiropas Savienības prezidējošais valsts iespējas, lai sniegtu stimulu, kas vajadzīgs pašreizējā Eiropas Savienības Solidaritātes fonda grozīšanai — pieprasījums, ko Eiropas Parlaments ir jau vairākkārt izvirzījis —, lai piekļuvi tam padarītu ātrāku, elastīgāku un efektīvāku.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Dabas katastrofu biežums pasaulē vieš bažas. Šodien redzam mūsu pagātnes bezatbildīgo darbību sekas un saskaramies ar jaunu izaicinājumu, proti, klimata pārmaiņu ietekmes novēršanu.

Nav pat jāsaka, ka to darbību izmaksas, ko veic saistībā ar dabas katastrofu skarto teritoriju atjaunošanu, ir daudz augstākas par izmaksām, kuras vajadzīgas preventīviem pasākumiem. ES līmenī mums ir pieejami instrumenti šādu situāciju risināšanai, un šie instrumenti papildina reģionu īstenotos projektus. Piemēram, Rumānijas rietumu reģionā, ko es pārstāvu, tiek veicināts projekts tās intervences sistēmas spēju un kvalitātes uzlabošanai, ko izmanto ārkārtas situācijās. Jāpārskata pieejamie finanšu instrumenti, tostarp struktūrfondi un Kohēzijas fonds, kā arī Lauku attīstības fonds, lai tie piedāvātu lielāku elastību ārkārtas situācijās.

Solidaritātes fonda mobilizēšanas sliekšņu pazemināšana un avansa maksājumu iespējamība no attiecīgajām summā paātrinātu intervenci un atjaunošanas darbus, kā arī padarītu tos efektīvākus.

Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — mums būs jāpievērš pienācīga uzmanība vecākai iniciatīvai, proti, ātrās reaģēšanas spēkiem, kas ietvers visu Eiropas Savienības teritoriju, jo dabas fenomeni ietekmē kaimiņu reģionus, un tas rada priekšnoteikumu solidarai un pārrobežu rīcībai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Vēlos pievienoties daudzajām paustajām līdzjūtībām spēcīgās vētras upuriem, kura Madeiru skāra 20. februārī, kā arī paustajai solidaritātei tiem, kas cieš bēdas par zaudētajiem ģimenes locekļiem, draugiem un mantām. Vēlos uzsvērt, ka nemitīgi ir vajadzīgs konsolidēt Eiropas Savienības spēju nodrošināt palīdzību sabiedrībām, ko skārušas dabas katastrofas. Zaudējot personīgās mantas, piemēram, mājas, iedzīvi un darba vietas, šīs sabiedrības var iestāties izmisumā. Šajos gadījumos sociālais taisnīgums ir panākams tikai ar solidaritāti, neaizmirstot, ka visa sabiedrība gūst labumu, ja tās pilsoņiem ir pienācīgi dzīves apstākļi. Tādēļ nav par daudz prasīts, ja uzstājam uz Eiropas Savienības Solidaritātes fonda paplašināšanu un lielākas elastības ieviešanu tajā. Šajā saistībā vēlos paust pilnīgu atbalstu rezolūcijai par Madeiras salu, ko Eiropas Parlaments pieņēma šodien.

Richard Seebler (PPE), rakstiski. – (DE) Nesenās vētras Madeiras salā, Spānijas un Francijas daļās radīja postījumus, paņemot vairāk nekā 40 dzīvības Madeirā, vēl 60 Francijā; neskaitāmi cilvēki ir pazuduši un ir radīti plaši zaudējumi īpašumiem. Dabas katastrofu pārvaldība ir Eiropas iespēja apliecināt savu pievienoto vērtību. Ir nepieciešama ātra un vienkārša sadarbība starp Eiropas partneriem, lai novērstu vētras „Ksintija” un postošo, lielo lietavu dramatiskās sekas. Solidaritātes fonds un citi ES finanšu instrumenti var vismaz ļaut ātrāk risināt katastrofas radītos ekonomiskos zaudējumus. Tomēr katastrofu novēršanas organizācija vienmēr ir jāisteno dalībvalstīm, kas vislabāk var pielāgoties valsts apstākļiem un tādējādi avārijas situācijās reaģēt ātrāk. Lai novērstu vētru radītos zaudējumus, Komisijai ir jāatbalsta dalībvalstu centieni izstrādāt efektīvākus ārkārtas situāciju plānus un riska tabulas. Klimata pārmaiņu un to radīto ūdens ciklu izmaiņu dēļ nebūs iespējams pilnībā atvairst vēl smagākas vētras nākotnē. Tomēr šādu vētru radītos zaudējumus noteikti var samazināt, pateicoties labākai iepriekšējai plānošanai.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Vētra „Ksintija” ir vēl viena traģiska un sāpīga liecība klimata traucējumiem, kas kļūst aizvien postošāki un biežāki dabas fenomeni. Mūsdienās Eiropas Savienība pārāk bieži saskaras ar dabas katastrofām, lai būtu pietiekami ar pašreizējām politikas jomām, un, manuprāt, ES ir jānostiprina trīs intervences jomas, lai labāk aizsargātu pilsoņus. Tās ir: preventīvi pasākumi, kas ietverti 2009. gada Baltā grāmatā par pielāgošanos klimata pārmaiņām, par kuru es kā referents sagatavoju atzinumu un kurā ir īpaši uzsvērtas piekrastes un kalnu reģionu neaizsargātība; ātra intervence, beidzot izveidojot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, saistībā ar kuriem vairāk par runāšanu neesam pasākuši un kuru īstenošanai vajadzīgs tikai priekšlikums; un atjaunošana, atļaujot struktūrfondu ārkārtas mobilizāciju —, ja nepieciešams, ārpus intervences plānoto teritoriju reģionālā ietvarā —, un atļaujot Solidaritātes fonda mobilizāciju, kura regula ir jāgroza, lai paātrinātu un vienkāršotu tā mobilizāciju. Ir skaidrs, ka atbalstu šo rezolūciju, bet paužu nožēlu, ka mūsu Parlamentam atkal ir jāierosina pasākumi, kurus varēja ierosināt pēc vienas no daudzajām dabas katastrofām, kas Eiropā pēdējo gadu laikā ir ienesušas sēras.

4. Lielā dabas katastrofa Madeiras autonomajā reģionā un vētras „Ksintija” sekas Eiropā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

5. Stāvoklis Čīlē un ES humānās palīdzības stratēģija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par stāvokli Čīlē un ES humānās palīdzības stratēģiju.

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es uzstājos savas kolēģes un starptautiskās sadarbības, humānās palīdzības un krīzes reaģēšanas komisāres *Kristalīna Georgieva* vārdā. Kādēļ viņas vietā? Tas ir acīmredzams. Komisāre *Georgieva* vakar, 10. martā, ieradās Čīlē, lai apmeklētu teritorijas, ko skāra nesenā zemestrīce, un lai novērotu Eiropas humāno un civilās aizsardzības ekspertu darbu šajā reģionā.

Tūlīt pēc ierašanās Čīles galvaspilsētā Santjago komisāre *Georgieva* devās uz zemestrīces un cunami visvairāk skarto teritoriju, tostarp piekrastes reģionu pie Konstitusjonas, Talkas un Konsepsjonas.

Sava apmeklējuma laikā viņa tikās ar Eiropas Komisijas humānās palīdzības biroja (*ECHO*) partneru pārstāvjiem, kas šajā reģionā veic darbus, apmeklēja uzraudzības un informācijas centra bāzes novietni *Penco* un divpusēji sazinājās ar Čīles varas iestādēm reģionā.

Komisāre *Georgieva* arī pārstāvēs priekšsēdētāju *M. Barroso* prezidenta *Sebastián Piñera* svinīgajā inaugurācijā Valpariso šodienas otrajā pusē.

Lielās zemestrīces un izrietošie cunami, kas Čīli skāra sestdien, 27. februārī, no rīta, ir briesmīga traģēdija. Pēdējie oficiālie dati liecina, ka vismaz 528 cilvēki ir gājuši bojā, un šis skaits, visticamāk, pieaugs. Vairāk nekā 2 miljoni ļaužu ir skarti. Infrastruktūras bojājumi ir milzīgi, un nopietni ir bojāts pusmiljons mājojku.

ES Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Cathy Ashton* piezvanīja Čīles ārlietu ministram *Mariano Fernández* tajā pašā dienā, lai paustu mūsu līdzjūtību upuru ģimenēm un norādītu uz mūsu gatavību nodrošināt palīdzību un atbalstu.

Tiklīdz kā bija zināms par zemestrīci, tika mobilizēta *ECHO* ārkārtas reaģēšanas sistēma. Es civilās aizsardzības mehānisms nekavējoties deva pirmstrauksmes signālu iesaistītajām valstīm. Uzraudzības un informācijas centra (*MIC*) krīzes nodaļa darbojās visu pirmo nedēļas nogali, saņemot ziņojumus par zemestrīces apmēru un ietekmi, kā arī nosakot civilās aizsardzības līdzekļus, kas varētu būt pieejami ātrai izvietošanai. Komisāre *Georgieva* apmeklēja krīzes nodaļu dienas laikā, lai vadītu darbības.

Vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis ir paziņojušas *MIC* par īstenotu vai piedāvātu palīdzību. Tas ietver personālu un aprīkojumu, kas gatavs nosūtīšanai uz Konsepsjonu no Spānijas, Francijas un Apvienotās Karalistes; finansējumu no Somijas, Apvienotās Karalistes un Nīderlandes; tiltus, teltis, brīvdabas virtuves un ģeneratorus no Bulgārijas, Slovākijas, Zviedrijas un Austrijas.

Čīles varas iestādes ir apliecinājušas savu piekrišanu palīdzības piedāvājumiem no Eiropas Savienības dalībvalstu puses.

Briselē un *ECHO* Managvas reģionālajā birojā, kas ietver Latīņameriku, vienlaikus sāka Komisijas ārkārtas humānās reaģēšanas sistēmas darbību.

Notika sazināšanās ar partneriem, lai saņemtu ātru finansējumu, kas spētu nodrošināt tūlītēju palīdzību, un tika mobilizēti *ECHO* eksperti, lai dotos uz zemestrīces teritoriju tiklīdz kā tas būtu iespējams. Svētdienas rītā pieņēma lēmumu par pirmo ārkārtas palīdzību trīs miljonu apmērā. Humānās palīdzības piešķirumu līgumi ir noslēgti ar četrām partneru aģentūrām: „*Telecom Sans Frontières*” no Francijas, lai nodrošinātu ārkārtas telekomunikāciju pakalpojumus; Amerikas Veselības organizāciju un Spānijas Sarkano Krustu, lai palīdzētu atjaunot veselības aprūpes pakalpojumus, kā arī Vācijas Sarkano Krustu, lai nodrošinātu patvērumu, drošu ūdeni un pirmās nepieciešamības priekšmetus.

ECHO izvietoja divu humānās palīdzības ekspertu komandas, kas Čīlē ieradās pirmdienas, 1. marta, rītā, lai veiktu vajadzību analīzi un tiktos ar varas iestādēm, kā arī iespējamiem īstenošanas partneriem. Vēl divi komandas dalībnieki ieradās nākamajā dienā, un pēc dažām dienām viņiem pievienojās piektais eksperts.

ES civilās aizsardzības mehānisms — sešu ekspertu komanda — jau atrodas Čīlē. Četri strādā zemestrīces teritorijā netālu no Konsepsjonas, savukārt divi pašlaik atrodas Santjago, lai uzturētu sakarus ar varas iestādēm un koordinētu Eiropas Savienības dalībvalstu atbildes reakcijas.

ECHO humānās palīdzības eksperti un ES civilās aizsardzības komanda veic novērtējumus kopā ar *OCHA* un vairākām ANO aģentūrām visvairāk skartajās vietās.

Michèle Striffler, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, kā jau iepriekš ticis sacīts, zemestrīce Čīlē, kas bija spēcīgāka par zemestrīci Haiti un kam sekoja arī cunami, tomēr paņēma mazāk dzīvību, pateicoties agrīnās brīdināšanas sistēmai, kura darbojās, cilvēkiem, kas bija labāk sagatavoti katastrofām, un stabilai valstij, kura spēja reaģēt.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas un dalībvalsti ātro reakciju. Eiropas Komisijas Uzraudzības un informācijas centrs saka darboties nekavējoties, tika pieņemts ārkārtas humānās palīdzības lēmums piešķirt EUR 3 miljonus, lai nodrošinātu tūlītējas vajadzības, un eksperti no Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta (*ECHO*) devās uz katastrofas skartajām vietām, lai novērtētu vajadzības.

Jo īpaši vēlos paust atzinību komisāres *Georgieva* tūlītējai publiskajai rīcībai, kura Santjago ieradās vakar, lai apmeklēt attiecīgās teritorijas.

Vairumam katastrofu ir negaidīti pavērsieni. Lai glābtu dzīvības reģionos, kur pastāv dabas katastrofu risks, ir ļoti svarīgi samazināt riskus, nodrošinot labāku sagatavotību un būvējot ēkas, kas atbilst šādiem nolūkiem. Ir arī svarīgi nodrošināt, ka attīstības sadarbība ietver katastrofu riska mazināšanu, proti, sagatavošanos katastrofām, to seku mazināšanu un, galvenais, to novēršanu.

María Muñiz De Urquiza, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, ES un Čīles Apvienotās parlamentārās komitejas delegācijas vārdā vēlos paust solidaritāti Čīles cilvēkiem, parlamentam un valdībai saistībā ar postošo zemestrīci, kas plosījās 27. februārī, un tās vairāk nekā 200 pēcgrūdieniem, kuri notikuši līdz šim.

Vismaz 500 cilvēku, tostarp divi Eiropieši, ir gājuši bojā, un 2 miljonus čīliešu ir skārušas zemestrīces. *Mapuche* iedzīvotāji ir cietuši vissmagāk, jo viņu teritorija atrodas trijos no četriem valsts dienvidu reģioniem.

Vēlos arī paust pateicību visiem cilvēkiem, kas nesavtīgi strādājuši, un visiem profesionāļiem, kuri ir palīdzējuši upuriem. Čīles iedzīvotāji paši ir apliecinājuši, ka var risināt problēmas, ko radījusi ļoti sarežģīta situācija. Vēlos paust savu atzinību prezidentei *Bachelet* par tūlītējiem atbalsta pasākumiem, ko viņas valdība sāka īstenot, lai ierobežotu situāciju, kuru radīja briesmīgā zemestrīce, kas sagrāva ēkas un infrastruktūru.

Čīles valdība rīkojās ātri un izrādīja nopietnību un atbildību, nosakot jomas, kurās bija nepieciešams atbalsts; solidaritāti ir izrādījuši arī starptautiskā sabiedrība, kas apliecina Čīles lieliskās attiecības ar tās kaimiņiem un stratēģiskajiem partneriem.

Es arī vēlos paust atzinību *Sebastián Piñera* jaunajai valdībai, kuras pilnvaru laiks sākas šodien, un paust viņam savu atbalstu atjaunošanas darbos, kur, es ceru, viņš varēs rēķināties ar Eiropas Savienības pilnīgu atbalstu.

Čīle, kas ir arī Eiropas Savienības draugs un partneris, ir attīstīta valsts un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalsts; tomēr atjaunošanas darbu izmaksas būs būtiskas: tiek lēsts, ka tās būs līdz USD 20 miljoniem, kas ir 15 % no Čīles IKP. Tādēļ es aicinu Eiropas Savienību Čīles varas iestādēm nodrošināt pieejamību visiem instrumentiem, lai palīdzētu veikt atjaunošanas uzdevumu. Čīlei būs vajadzīgi starptautiski aizdevumi, un Eiropas Investīciju bankai, ar ko Čīle nupat parakstīja līgumu, ir jāpalīdz atjaunošanas projektu finansēšanā.

Eiropas Savienība kopā ar Spānijas prezidentūru ir izveidojušas mehānismu palīdzības koordinēšanai ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, kā arī pēckatastrofas darba grupu; Eiropas starptautiskās sadarbības, humānās palīdzības un krīzes reaģēšanas komisāre nākamo dažu dienu laikā ieradīsies notikumu vietā. Mēs ceram, ka Komisija, neaizmirstot citus tikpat steidzamus pienākumus, piemēram, stāvokli Haiti, arī rīkosies, lai piepildītu Čīles cilvēku liktās cerības.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mūsu solidaritāte valstij, ko skārusi katastrofa, kā tas noticis Čīlē, jāpauž ne tikai vārdos, un to šodien apliecināja Komisijas pārstāvis.

Čīle iepriekš ir mums nodrošinājusi aizsardzību un patvērumu. Tur, piemēram, dzīvo liela basku kopiena, kas emigrēja uz šo teritoriju ekonomisku apsvērumu dēļ 19. gadsimtā un politisku apsvērumu dēļ 20. gadsimtā.

Tādēļ šajā gadījumā vārdi jāpapildina ar darbiem, un es priecājos par Eiropas Savienības ātro darbību, nekavējoties nosūtīt palīdzību EUR 3 miljonu apmērā, lai finansētu darbības; es arī priecājos par Augstās pārstāves *Ashton* kundzes reakciju un atzinīgi vērtēju komisāri *Georgieva*, kura rīkojās ātri un no vakardienas Čīlē nodrošina pamudinājumu, kā arī noskaidro, kas ir nepieciešams notikumu vietā.

Es priecājos par to, kā darbojas jaunā Eiropas Komisijas Humānas palīdzības un civilās aizsardzības sistēma, pateicoties Eiropas iestāžu sniegtajai palīdzībai un sadarbībai, kas nodibināta, izmantojot dažādas aģentūras.

Šādā situācijā Eiropai ir bijusi un ir iespēja konsolidēt savu vadošo nozīmi starptautiskajā arēnā, tieši sastrādājoties ar cietušajiem un palīdzot koordinēt palīdzību, ko sniedz dalībvalstis un reģioni.

Vēlos uzsvērt prezidentes *Bachelet* darbības, jo viņa atkal ir apliecinājusi, kā ir jāīsteno politika, izrādot lielu cilvēcību un cieši sadarbojoties ar *Piñera* kungu, kurš šodien pārņem prezidenta pilnvaras; es arī atzinīgi vērtēju viņa pamācošo spēju nolikt politiku malā, lai risinātu problēmas, jo tas viņa valstij ir nepieciešams.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā vēlos paust solidaritāti un savu atbalstu visam veiktajām darbībām, kā arī savu līdzjūtību 528 bojā gājušo cilvēku, kā arī pazudušo cilvēku ģimenēm, un tiem, kas ir zaudējuši savas mājas.

Mēs nesam apmeklējām šo reģionu saistībā ar pirmsvēlēšanu novērošanas misiju no ES un Čīles Apvienotās parlamentārās komitejas. Mums bija iespēja apskatīt tur izstrādātos projektus, un mēs redzējām, ka Čīle ir ekonomiskās un sociālās attīstības paraugs Dienvidu konusa reģionā.

Mums ir jānodrošina, ka šī zemestrīce nepārtrauc šo progresu ekonomiskās un sociālās attīstības virzienā.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt, atbalsojot Muñiz kundzes un Bilbao kundzes sacīto, jo domāju, ka pirmām kārtām mums ir jāizrāda Eiropas Savienības solidaritāte Čīles cilvēkiem un varas iestādēm, ko ļoti labi pārstāv prezidente *Bachelet* un ievēlētais prezidents *Piñera*.

Otrkārt, es domāju, ka ir arī svarīgi neaizmirst, kā tas parasti notiek šādās situācijās, ka dabas katastrofas neizšķir un pilnīgi neņem vērā cilvēku bagātību vai nabadzību: tās visus soda vienādi. Tomēr ir arī skaidrs, ka nabadzīgie cieš visvairāk, un ir jo īpaši grūti atjaunot nabadzīgas teritorijas.

Tādēļ es domāju, ka ir svarīgi apsvērt ne tikai atveseļošanas un atjaunošanas pasākumus, kas vajadzīgi pēc katastrofas, bet daudzos gadījumos arī atkārtoti izskatīt konkrētus konstrukcijas elementus, un mans jautājums attiecas uz šo punktu. Ja drīkst, komisār, vēlos jums uzdot ļoti konkrētu jautājumu, kas attiecas uz valsts stratēģijas dokumentu, kuru Eiropas Savienība ir noslēgusi ar Čīli.

Cik daudz līdzekļu no EUR 41 miljona, kas paredzēts 2007.–2013. gadam, tiks izmantots tieši tādu infrastruktūru nostiprināšanai kā ceļi un transports? Cik daudz līdzekļu tiks izmantots ēku konstrukciju uzlabošanai, lai nodrošinātu, ka nākotnē iespējamu, negaidītu katastrofu gadījumā cilvēki ir labāk sagatavoti šādām situācijām? Visbeidzot kāda šo līdzekļu daļa jau ir paredzēta šīm vajadzībām?

Tomasz Piotr Poręba, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Čīles zemestrīce ir prasījusi vairākus simtus dzīvību, un vairāk nekā pusmiljons cilvēku ir zaudējuši savas mājas. Šodien izrādīsīm Čīlei solidaritāti un atcerēsimies, ka tur cilvēki saskaras ar higiēnas preču trūkumu un piekļuves trūkumu dzeramajam ūdenim, kā arī pārtikas, medikamentu un segu trūkumu. Turklāt cilvēkus vajā noziedzīgas grupas, kas aplaupa pamestus veikalus un mājas.

Mums kā Eiropas Savienībai ir jādara viss iespējamais, lai novērstu, ka cilvēki, kas ir zaudējuši savu iedzīvi un daudzos gadījumos arī ģimenes locekļus, neklūst par upuriem zagļiem, kuri gūst labumu no viņu ciešanām.

Tas ir labi, ka izlēmām nosūtīt EUR 3 miljonus vissteidzamākajām vajadzībām. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka Čīlē joprojām ir vietas, kur palīdzība vēl nav nokļuvusi, jo ir bojāti ceļi un tilti. Nesenie notikumi Čīlē un Haiti liecina, ka uzlabojumi vajadzīgi ne tikai Eiropas Savienības nodrošinātajam finansālajam atbalstam, bet arī mehānismiem, caur kuriem palīdzību nogādā katastrofu skartajās valstīs.

Solidaritāte ar Čīli ir skaista lieta, un labi, ka Eiropas Savienība izrāda šo solidaritāti. Tomēr atcerēsimies nepārtraukt šo solidaritāti un turpināt atbalstīt Čīli arī nākotnē.

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, vēlu jums ātru atveseļošanos. Pirmkārt, vēlos paust savu solidaritāti visiem tiem, kurus ir skārusi šī dabas katastrofa. Diemžēl lielu zemestrīču dēļ joprojām notiek traģēdijas. Šādās situācijās, kad ir sagrauts milzum daudz ēku un infrastruktūru, kad ir zaudēts tūkstošiem dzīvību, ir svarīgi nepārtraukti uzlabot civilās aizsardzības un ārkārtas situāciju iestāžu koordināciju, lai izvairītos no centienu pārklāšanās un resursu izšķērdības. Eiropas Savienība Čīles gadījumā ātri iesaistījās, taču tai ir jāsadarbojas ar vietējām varas iestādēm, lai noteiktu vajadzības un efektīvi koordinētu palīdzību.

Šorīt presē bija lasāmas ziņas, ka pusi ANO piegādātās palīdzības Somālijai ir nozaguši vietējie partneri, dažas ANO amatpersonas un islāma militāristi. Tādēļ viens no apsveramajiem aspektiem ir pārredzamība attiecībā uz valsts un privāto ziedojumu savākšanu, kā arī iedzīvotājiem sniegtās palīdzības sadales efektivitāte. Devīgumu nedrīkst nodot, un ir jāpiemēro strikta kontroles sistēma, lai novērstu situācijas, kad naudu izšķērdē vai nozog, jo īpaši ja palīdzību nosūt ļoti tālām valstīm, kuru iestādes var būt novājinājušies krīze.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu pilsoņus iepriecinās ziņas, ka ir īstenota pozitīva rīcība, lai palīdzētu iedzīvotājiem Čīlē. Mūs visus ir aizkustinājuši viņu nelaime.

Tomēr šodien vēlos savus komentārus veltīt vispārīgākiem jautājumiem par humānās palīdzības stratēģiju. Eiropas Komisija lepnī paziņo, ka ir viens no pasaules lielākajiem humānās palīdzības sniedzējiem. Tā paziņo, ka tās mandāts ir glābt un saglabāt dzīvības, rast patvērumu tiem, kas to zaudējuši, un palīdzēt pasaulei sagatavoties dabas katastrofām. Tie patiesi ir cienīgi mērķi. Tomēr ne jau Komisijas nauda tiek ziedota. Tā ir Lielbritānijas, Vācijas, Francijas un būtībā visu 27 dalībvalstu nauda. Ekonomikas krīzes apstākļos jāatzīst, ka katras šīs valsts ievērojamie centieni. Tādēļ Komisijai savos dokumentos būtu jāatspoguļo šis fakts un jāatzīst to centieni, kas patiesībā veic šos ziedojumus. Tā nav politiskā elite un Berlemonta aparāts, bet gan parasti cilvēki no parastām kopienām.

Lai gan jaunattīstības valstīm patiesi vajadzīga palīdzība, tām arī noteikti vajadzīgs mūsu atbalsts uzticamu demokrātisku struktūru izveidē un saglabāšanā. Tām vajadzīga mūsu palīdzība spēcīgas un brīvas civilās sabiedrības izveidē. Tām arī vajadzīga mūsu palīdzība un, kas ir vēl būtiskāk, mūsu godīgums, lai norādītu uz politisko režīmu noziegumiem, kuri parastus cilvēkus noved nabadzībā un trūkumā.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, nesenā lielā un traģiskā zemestrīce Čīlē drīz pēc katastrofas Haiti paņēma simtiem cilvēku dzīvību un radīja lielus zaudējumus konstrukcijām valstī, jo īpaši Konsepsjonas apkārtnē.

Mums jāatbalsta upuri un viņu ģimenes, kā arī jāpauž sirsnīga solidaritāte. Mums jāatbalsta valsts, ar ko mums ir ciešas un draudzīgas saiknes un kas ir viena no spēcīgākajām tautsaimniecībām reģionā, kā arī attīstības paraugs kaimiņvalstīm. Šīs saiknes ir izveidotas saistībā ar Apvienoto parlamentāro komiteju.

Vēlos jums atgādināt, ka Eiropas Savienība un Čīle parakstīja asociācijas nolīgumu, kas stājās spēkā 2005. gadā un kas paredz politisku un ekonomisku sadarbību, kā arī kopīgu rīcību pasaules mērogā. Turklāt, kā jau norādīts, Eiropas Komisija ir pieņēmusi sešu gadu stratēģiskās attīstības plānu Čīlei laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam, kurā paredzēta Kopienas resursu apguve šajā Latīņamerikas valstī reģionālām un nozaru programmām, ko uzņēmusies šīs valsts nesen ievēlētā valdība.

Tūlītējais paziņojums par finansiālu atbalstu un visas citas Komisijas šodien minētās lietas priecē. Tomēr vēlos uzsvērt, ka mums pēc iespējas ātrāk jāsekmē to līdzekļu pieejamība, kas ir paredzēti saskaņā ar iepriekš minēto ES un Čīles stratēģisko shēmu, lai šīs nesenās zemestrīces ietekmi uz valsts infrastruktūru un valsts turpmāko attīstību varētu ātri risināt.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt savu runu, paužot savu solidaritāti iedzīvotājiem Čīlē, kā arī Haiti, Turcijā un Peru, kas arī nesen saskārās ar dabas katastrofām.

Solidaritāte ir viena Eiropas Savienībai raksturīgajām iezīmēm, un mums jānostiprina šī solidaritāte arī nākotnē.

Par laimi Čīle ir valsts, kurai ir tālejošas spējas reaģēt šādā dabas katastrofas situācijā, tomēr vairākām pasaules daļām nav šādas spējas.

Tādēļ vēlos minēt Eiropas humānās palīdzības stratēģiju. Mūsu atbildes reakcija varētu būt vēl efektīvāka; tā varētu būt ātrāka un efektīvāka, ja vien iesim pareizajā virzienā. Un kurš ir pareizais virziens? Pirmkārt, manuprāt, mums vajadzīga plašāka koordinācija starp dalībvalstīm, to attiecīgajām humānās palīdzības organizācijām un Eiropas Savienības iestādēm.

Otrkārt, mums vajadzīga labāka koordinācija starp Eiropas Savienību un starptautiskajām humānās palīdzības organizācijām, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizāciju.

Treškārt, mums vajadzīga plašāka koordinācija starp militārajiem spēkiem un humānās palīdzības sniedzējiem. Mums jānodrošina civilās sabiedrības un humānās palīdzības grupu drošība, vienlaikus saglabājot humānās palīdzības neatkarību, neitralitāti un objektivitāti, kā arī ievērojot starptautiskās tiesības.

Eiropas Savienībai vajadzīgi lielāki cilvēkresursi un finanšu resursi, lai humānā palīdzība un reaģēšana krīzes situācijās būtu mūsu ārējās darbības pamatkomponents.

Mēs varam izmantot *Barnier* ziņojumu, lai izveidotu Eiropas brīvprātīgo korpusu un, ņemot vērā, ka šeit atrodas komisārs Piebalgs, lai nostiprinātu un labāk koordinētu humānās palīdzības politiku un atjaunošanas un attīstības politikas jomas.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es piekřītu visam, ko sacīja *Guerrero Salom* saistībā ar mūsu atbildes reakciju. Man jāsaka, ka sākumā biju šokēts, kad dzirdēju, ka Eiropas Savienība — baronese *Ashton* — grasījās ziedot apmēram EUR 3 miljonus. EUR 3 miljoni nav nekas salīdzinājumā ar radīto postījumu sekām un ietekmi.

Pēdējo reizi, kad bijām šeit, t. i., pirms četrām nedēļām, mēs diskutējām par Haiti. Šorīt mēs diskutējām par vētru „Ksintija” Eiropā un tagad mēs runājam par postījumiem, ko radīja Čīles zemestrīce, kura notika tikai nedaudz agrāk kā pirms divām nedēļām. Un tad vēl pēcgrūdiens 6,6 baļļu stiprumā, kas arī bija absolūti postošs.

Postījumi. Sekas. Statistika. Mēs runājam par apmēram 500 000 — pusmiljonu — sagrautu ēku. Tās ir jāatjauno, un tur mēs sniedzam praktisku palīdzību. Bojā gājuši apmēram 540 cilvēki, un upuri joprojām

tiek izrakti no gruvešiem. Tā pati par sevi ir dabas katastrofa. Bet mēs runājam par EUR 22 miljardu rēķinu. Mums patiesi jāpalielina mūsu ieguldījums šajā saistībā.

Viens no Lisabonas līguma labākajiem punktiem — un mēs zinām, ka Īrijā pirmo Lisabonas līgumu noraidīja — bija tas, ka bija paredzēta tūlītēja humānās palīdzības reakcija dabas katastrofu gadījumos. Man jāsaka ne Haiti, ne Eiropas dienvidos, ne arī Čīlē mēs neesam reaģējuši. Es zinu, ka vēl ir agrīns posms, bet mums patiesi ir jāsaņem. Mums galvenokārt jānodrošina praktiska palīdzība: a) nauda; b) tīrs ūdens; c) elektroapgādes atjaunošana; un d) saimniecisko darbību atjaunošana pēc iespējas ātrāk.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vakar es runāju ar senatoru *Pizarro*, kurš pirms dažām stundām kļuva par Čīles senāta priekšsēdētāju. Šodien *Pizarro* kungs pārstāvēs prezidentu *Piñera* kopā ar prezidenta delegāciju. Ceru, ka prezidents *Piñera* efektīvi uzņemsies atjaunošanas darbus, un vēlos paust atzinību prezidentei *Bachelet* par viņas pārvaldību krīzes laikā.

Priekšsēdētāja kungs, vēlos paust savu solidaritāti un sirsnīgu atbalstu iedzīvotājiem Čīlē pēc briesmīgajām zemestrīcēm un cunami, ar ko viņi saskārās Konsepsjonā, Biobio, Temuko un Valparaíso. Esmu pārliecināts, ka drosmīgie čīlieši spēs pārvarēt šo katastrofu, kā to ir spējuši iepriekš. Vēlos vēlreiz paust savu atbalstu un visdziļāko solidaritāti Čīlei.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā 8,8 ballu stiprās zemestrīces Čīlē postošās sekas, jums jāpiekrīt Konsepsjonas mēram, ka 24 stundas ir bezgalība, ja atrodaties zem gruvešiem. Lai gan šīs Latīņamerikas valsts varas iestādes un glābšanas dienesti neapšaubāmi ir labi sagatavojušies iespējamām zemestrīcēm, palīdzība vairāk nekā 2 miljoniem skarto cilvēku nenokļuva visās skartā reģiona daļās pietiekami ātri loģistikas problēmu dēļ. Karaspēka daļas, kas jau tā kavējās, pārņēma haoss. Cilvēki bija spiesti patverties uz savu māju jumtiem un bloķēt ceļus, baidoties ne tikai no pēcgriekšiem, bet arī no noziedzniekiem. Čīle varbūt ir pietiekami pārtikusī, lai pati parūpētos par zemestrīcē cietušajiem, bet, paldies Dievam, tā pārvarēja savu lepnumu un lūdza palīdzību, tostarp no ES.

Tomēr no šī visa mums jāgūst mācības, proti, ka ārkārtas situācijās cilvēku „maskas” ātri krīt un ka 24 stundas var būt pārāk ilgs laiks. Šajā saistībā ārkārtas situāciju plāni un ārkārtas palīdzības centienu koordinācija ir jāpadara efektīvāki, arī ES.

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, mūs visus šokēja šīs dabas un humānās katastrofas mērogs. Pateicoties ātrai *ECHO* ārkārtas reaģēšanas sistēmai un ES civilās aizsardzības mehānisma mobilizācijai, bija iespējams piedāvāt koordinētu un praktisku palīdzību drīz pēc zemestrīces.

Kā jau minēju, svarīga bija arī vairāku ES dalībvalstu īstenotā vai piedāvātā palīdzība.

Papildus manis aprakstītajām humānās palīdzības un citām darbībām ir vērts pieminēt, ka ceturtdien Luksemburgā Eiropas Investīciju banka un Čīle, ko minēja godājamais deputāts, parakstīja pamatlīgumu, lai ļautu bankai darboties Čīlē.

Šī attīstība apliecina lieliskās attiecības starp Eiropas Savienību un Čīli, kā arī mūsu kopīgo apņemšanos turpināt paplašināt un padziļināt mūsu partnerattiecības. Šis līgums arī tiek noslēgts ļoti piemērotā laikā, jo EIB var būt papildu rīks Eiropas Savienībai, lai sadarbotos ar Čīli vidēja termiņa un ilgtermiņa atjaunošanas centienos, kas jau tiek īstenoti.

Attiecībā uz konkrēto jautājumu par valsts stratēģiju Čīlei un rezervēto EUR 41 miljonu. EUR 25 miljoni tika izmantoti pirmajā maksājumā; EUR 15,6 miljoni palikuši otrajam maksājumam. Parasti to daļa divās vienādās daļās (50 % un 50 %), no kurām viena ir sociālajai kohēzijai, otra — inovācijām un konkurencei. Esam piedāvājuši to pārvietot atjaunošanai, un tas tiek pārskatīts. Čīles varas iestādes vēl nav iesniegušas pieprasījumus, bet, protams, ka to varētu virzīt atjaunošanai saskaņā ar abām pozīcijām.

Čīles varas iestādes vēl nav iesniegušas nekādus konkrētus pieprasījumus Eiropas Savienībai, lai tā palīdzētu atjaunošanas darbos. Kā minēju, šodien amatā stājās prezidents *Piñera*. Viņš noteikti, pirmkārt, apskatīs un kvantitatīvi novērtēs zaudējumus, kā arī plānos būtiskus centienus, kas būs nepieciešami.

Komisija ir gatava apsvērt jebkādu pieprasījumu, ko tā varētu saņemt. Kā minēju iepriekš, tas, ka Eiropas Investīciju banka tagad varēs darboties Čīlē, nodrošina papildu pieejamu instrumentu starp tiem, kas jau ir mūsu rīcībā.

Ir arī vērts vēlreiz pieminēt to, ko daži no jums sacīja, proti, ka Čīle ir labs attīstības paraugs. Tā patiesībā atšķirībā no vairuma Latīņamerikas valstu ir neto kreditors. Aizejošais finanšu ministrs pagājušajā piektdienā

uzsvēra to, ka atšķirībā no citiem traģiskiem gadījumiem, kas iepriekš skāruši iedzīvotājus Čīlē, šoreiz viņiem un Čīles valstij ir arī pašiem savi resursi.

Tādēļ nobeigumā vēlos sacīt, ka Eiropas Savienība — ES iedzīvotāji, reģioni un valstis — stāv plecu pie pleca ar Čīli, kura saskaras ar šo katastrofu, un tam tā būtu jābūt civilizētā un humānā pasaulē.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

António Fernando Correia De Campos (S&D), rakstiski. – (PT) Pēc Haiti zemestrīces mēs atkal saskaramies ar briesmīgu katastrofu, kurai ir 800 apstiprināti upuri un kura radījusi zaudējumus par kopā apmēram 15 % no Čīles IKP. Saskaņā ar Čīles prezidentes *Bachelet* kundzes sacīto ir skarti 80 % iedzīvotāju un ir nopietni bojāta valsts infrastruktūra.

ES jau atkal uzņemas savu atbildību kā privilēģēts tirdzniecības partneris šai valstij, kurai ES ir primārais tirdzniecības partneris un primārais eksporta tirgus. ES reaģēja, nodrošinot ārkārtas palīdzību EUR 3 miljonu apmērā, savukārt Eiropas civilās aizsardzības eksperti pašlaik atrodas tur, lai novērtētu vissteidzamākās vajadzības.

Pasauli postošās dabas katastrofas, piemēram, zemestrīces un nāvi nesošas vētras, kādas esam nesen piedzīvojuši ES, liek mums pārdomāt humānās palīdzības un ārkārtas situāciju paradigmas, kam vajadzīgs ātrs, elastīgs un saskaņots risinājums.

ES ir parādījusi efektivitāti un spēju reaģēt. Parlaments, paužot Čīlei sirsnīgu līdzjūtību, šajās debatēs izrāda arī apņemšanos palīdzēt atjaunot valsti, ko tik smagi skāra 27. februāra zemestrīce.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.40 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, pirms turpinām ar balsojumu, vēlos teikt īsu paziņojumu, jo šodien mēs atzīmējam Eiropas terorisma upuru piemiņas dienas sesto gadskārtu.

Šodien mēs godinām vairāk nekā 5000 upuru Eiropā un paužam mūsu solidaritāti neskaitāmajiem ievainotajiem cilvēkiem, kas ir cietuši no teroristu nežēlastības.

Spridzināšanas uzbrukumi Madridē pirms sešiem gadiem, 2004. gada 11. martā, kad tika nogalināts 191 cilvēks no 17 valstīm, un 2005. gada 7. jūlija bumbu sprādzieni Londonā ierindoja starp baisākajiem teroraktiem, kādi jebkad īstenoti Eiropā.

Terorisms ir uzbrukums mums visiem; tas ir uzbrukums mūsu demokrātiskajai sabiedrībai.

Tādēļ Eiropa vienmēr kopīgi pievienosies cīņai pret teroristiem neatkarīgi no tā, vai tie būs separātisti, reliģiski vai politiski teroristi.

Terorismam nav attaisnojuma — nekādā veidā un nekādu iemeslu dēļ. Šī Eiropas diena dod mums iespēju parādīt, ka neviens terorists un nekāds terorakts nekad nevarēs salauzt vai iznīcināt mūsu ticību galvenajām vērtībām — cilvēku pamattiesībām un demokrātijai.

(Aplausi)

7. Sesiju datumi (sk. protokolu)

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātu sīkāks izklāsts (sk. protokolu))

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, uzgaidiet nedaudz ilgāk, jo daudzi deputāti joprojām nevar izkļūt no liftiem. Kādam bija šī unikālā doma liftus labot tajā mēneša nedēļā, kad mēs atrodamies Strasbūrā, lai gan to varēja izdarīt jebkurā citā no trim pārējām nedēļām.

Priekšsēdētājs. – Goebbels kungs, ir jau pāri 12.00. Mēs jau gaidām piecas minūtes. Domāju, ka varam turpināt ar balsojumu.

(Aplausi)

8.1. Kuba (B7-0169/2010) (balsošana)

8.2. Ieguldījumi zemas oglekļa emisijas tehnoloģijās (balsošana)

8.3. Lielā dabas katastrofa Madeiras autonomajā reģionā un vētras „Ksintija” sekas Eiropā (B7-0139/2010) (balsošana)

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Saskaņā ar valdības arhīviem un pieejamo literatūru, komunistiskais režīms Slovēnijā notiesāja 71 168 cilvēku laikposmā no 1948. gada līdz 1989. gadam, apvainojot viņus politiskos noziegumos.

Nav labāka veida, kā godāt šo politiešlodzīto un politiskās pārliecības dēļ apcietināto piemiņu, kā aktīvs darbs, lai sekmētu brīvības un demokrātijas izplatīšanos tur, kur to uzskata par nesasniedzamu greznību. Eiropas Savienības aicinājumi līdz šim nav saņēmuši atbildi. Tomēr esmu ļoti norūpējies par politisko ieslodzīto situāciju Kubā, tādēļ mudinu Padomi un Komisiju piemērot efektīvus pasākumus, kas nepieciešami, lai atbrīvotu politiskos ieslodzītos un atbalstītu un nodrošinātu viņu kā cilvēktiesību aizstāvju darbu. Kubas pilsoņi...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju rezolūcijas par Kubu pieņemšanu. Godīgi sakot, nesaprotu, kādēļ *Fidel Castro* Eiropas draugi tik apmāti aizstāv domu par bankrotu un samaitātu revolūciju. Vai tiešām tikai šī režīma, kas sevi uzskata par progresīvu, letālie gadījumi liks cilvēkiem saprast, ka Kubā vajadzīgas pārmaiņas? Dažreiz atsevišķi ieguldījumi var sekmēt vēsturiskas pārmaiņas. Ceru, ka tā būs arī šoreiz. Tai pat laikā es negribētu, ka iestāžu dogmatismam vai to nespējai analizēt savu nostāju un pārmaiņas būtu papildu upuri.

Es arī nevaru pieņemt to, ka daudzas ĀKK valstis nepauž nekādu kritiku par Kubā izveidotās sociālās un politiskās sistēmas raksturu un nozīmi. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka tā ir nepareiza izpratne par to, kas ir solidaritāte. Būtu godīgāk atzīt Kubā sasniegto, bet tai pat laikā nosodīt to, kas nav bijis veiksmīgs un ir antisociālistisks, necilvēcis un postošs.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos runāt *Muñiz* kundzes vārdā un paskaidrot, kādēļ Spānijas delegācija no Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ir balsojusi pret 2. grozījumu, ko iesniedza Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, lai gan tajā tika pieprasīts atbalstīt Spānijas prezidentūru tās darījumos ar Kubu.

Pirmkārt, vēlos jums atgādināt, ka mēs nevaram atbalstīt grozījumus, ko ir iesniegusi grupa, kura centās sevi attālināt no rezolūcijas kopumā, un ka mūsu apņemšanās attiecībā uz visām politiskajām grupām, kas ir parakstījušas rezolūciju, mums neļautu atbalstīt dokumenta daļēju grozīšanu.

Otrkārt, GUE/NGL grupas iesniegtais 2. grozījums nav saskaņā ar Spānijas prezidentūras nostāju, kuras mērķis ir Eiropas Savienībā panākt vienprātību, lai atjaunotu mūsu pamattiecības ar Kubu, nevis pilnībā pārkāpt kopējo nostāju, uz ko tiek aicināts grozījumā.

Tādēļ mēs noraidām šo grozījumu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Jutos pagodināta šodien, atbalstot rezolūciju par politiskās pārliecības dēļ ieslodzītajiem Kubā, — ne tikai kā deputāte no bijušās totalitārā komunistiskā režīma valsts, bet arī tādēļ, ka iepriekš esmu personīgi tikusies ar Kubas disidentiem, jo īpaši ar ārstu Dr. *Darsí Ferrer*, kurš kopā ar citiem atrodas apcietinājumā kopš pagājušā gada jūlija.

Pēc atgriešanās es informēju Parlamentu par apbēdinošo situāciju veselības aprūpes nozarē, un vēlreiz vēlos uzsvērt, ka cilvēkiem, kas nav Komunistiskās partijas biedri un kam nav dolāru, nav arī piekļuves medikamentiem. Dr. *Darsí Ferrer* bija ievērojama personība Havanā un palīdzēja disidentiem iegūt medikamentus. Tagad viņš ir cietumā.

Esmu gandarīta, ka esam pieņēmuši šo ļoti spēcīgo rezolūciju, kas skaidri liks Eiropas varas iestādēm turpināt centienus, lai panāktu demokrātiskas pārmaiņas Kubā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kad pirms 20 gadiem Eiropas gaisā virmoja brūkošo māju ķieģeļu mūru putekļi un brīvības saucieni, kurš gan būtu iedomājies, ka sarkanais karogs vēl šodien plīvos virs Havanas un ka *Fidel Castro* mierīgi gaidīs savu nāves stundu gultā uz šīs tveicīgās Karību jūras salas?

Sola mors tyrannicida est, saka mans tautietis, sers *Thomas More*: „Nāve ir vienīgais veids, kā atbrīvoties no tirānkiem.”

Komunistisko režīmu Kubā ir noturējušas divas lietas: pirmkārt, nepareizā amerikāņu blokāde, kas *F. Castro* un viņa režīmam ļāva visās viņu tautiešu grūtībās vainot ārvalstu imperiālismu, nevis ekonomikas nepareizu pārvaldību, ko īstenoja komunisms; un, otrkārt, dažu eiropiešu, arī no šī Parlamenta, iecietīgā izturēšanās, kuri ar saviem pretīgajiem dubultajiem standartiem attaisno cilvēktiesību pārkāpumus un demokrātijas neievērošanu Kubā, aizbildinoties, ka Kubā izaug labi ārsti un balerīnas.

Ceru, ka šis Parlaments pieaugs un ka daži tā pārstāvji sāks skatīties tālāk, nevis tikai uz saviem studentu laikiem, kad viņi valkāja *Che Guevara* t-krekus. Ir pienācis laiks konstruktīvi iesaistīties Kubas demokrātiskajos spēkos. Vēsture mūs attaisnos.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju atbalstoši par Kubas rezolūciju, jo tā kopumā ir atbilstoši kritiska attiecībā pret totalitāro režīmu Havanā. Tai pat laikā vēlos izmantot šo iespēju un aicināt Padomi pārtraukt centienus normalizēt attiecības ar Kubu, kamēr vien tajā ir komunistiska diktatūra, kas rupji pārkāpj cilvēktiesības.

Es arī vēlos mudināt Augsto pārstāvi nesekot Komisijas nostājai iepriekšējos tiesību aktos. Šeit es runāju, piemēram, par *Louis Michel*, kas ir vairākkārt apmeklējis Kubu, neizrādot nekādu kritiku attiecībā uz cilvēktiesību un demokrātijas situāciju šajā valstī. Ir absolūti nepieņemami, ka Eiropas Savienība atbalsta komunistisko režīmu Kubā.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, atbalstot rezolūcijas priekšlikumu, vēlējos paust savu atbalstu ieguldījumiem zemas emisijas tehnoloģijās. ETS plāns var būt efektīvs un ticams tikai tad, ja tam ir nodrošināts pienācīgs finansējums, un tas ietver finansējumu no privātiem avotiem. Galvenie argumenti, kas apliecina šādu pasākumu vajadzību, ir sekojoši: pašreizējā ekonomikas situācija, kādā Eiropa ir nonākusi, klimata pārmaiņas un energoapgādes drošības apdraudējums. Pateicoties jaunākajiem pētījumiem un tehnoloģijām, ir radusies iespēja pārvarēt šo krīzi, vienlaikus atbalstot pasākumus saistībā ar klimata pārmaiņām. Šī ir arī iespēja Eiropas lauksaimniecībai un jaunu darba vietu radīšanas veids lauku reģionos ar lauksaimniecību nesaistītā nozarē, jo īpaši atjaunojamās enerģijas avotu izstrādes jomā.

Jan Březina (PPE). – (CS) Arī es balsoju atbalstoši par rezolūciju attiecībā uz ieguldījumu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādē (ETS plāns), jo, manuprāt, tas ir galvenais instruments ES pārveidošanai par inovatīvu ekonomiku, kas spēj sasniegt ambiciozus mērķus. Šajā saistībā es uzskatu, ka ir būtiski, lai Komisija, cieši sadarbojoties ar Eiropas Investīciju banku, iesniegtu vispārēju priekšlikumu par instrumentu ieguldījumiem atjaunojamās enerģijas avotu jomā, enerģētikas projektu jomā un viedo tīklu izstrādes jomā ne vēlāk kā līdz 2011. gadam. Kopā ar to jānostiprinās Eiropas Investīciju bankas nozīmei projektu finansēšanā enerģētikas jomā, jo īpaši tādu projektu, kas saistīti ar paaugstinātu risku.

Es kategoriski noraidu temata par zemas oglekļa emisijas tehnoloģijām izmantošanu sitieniem zem jostas vietas kreiso politisko grupu deputātu runās saistībā ar kodolenerģiju. Uzskatu, ka kodolenerģija ir tīra enerģija, kas sekmē ilgtspējīgu attīstību.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Es nevarēju atbalstīt rezolūciju, lai gan tā ir ļoti svarīga Eiropas ekonomikai. Jāatzīmē, ka šī rezolūcija nodrošina lielu naudas līdzekļu koncentrāciju tikai konkrētās nozarēs, tikai konkrētās enerģētikas nozares jomās — videi nekaitīgajās jomās. Tas ir pretrunā enerģētikas solidaritātei ar valstīm, kas galvenokārt izmanto ogles. Polijas energopieprasījuma pamatā ir ogles, tādēļ vienmērīga pāreja uz videi nekaitīgu ekonomiku mums ir ārkārtīgi būtiska. Šādu pasākumu rezultātā Polijā tā vietā, lai radītu darba vietas, nāktos tās likvidēt. Krīzes laikā tas ir ārkārtīgi grūti un kaitētu Polijai.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 27. un 28. februārī vētra „Ksintija” plosījās Francijā. Bojā gāja gandrīz 60 cilvēki, un simtiem tūkstošu cieta būtiskus zaudējumus.

Eiropas Savienībai ir jārada piemērs šīs traģēdijas apstākļos. Tādēļ es personīgi piedalījos rezolūcijas sagatavošanā, aicinot Eiropas Komisiju būt ļoti atsaucīgai. Mēs sagaidām, ka tā nodrošinās finansiālu atbalstu, izmantojot ES Solidaritātes fondu.

Ja saistībā ar šo traģēdiju Puatū-Šarantas, Piejūras Šarantas, Luāras un Bretaņas reģions pieprasa izmainīt savu izdevumu piešķirumu, ko līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds un Eiropas Sociālais fonds, Eiropas Komisijai būs jāizskata šie pieprasījumi ļoti atsaucīgi un ātri.

Un, noliekot rezolūciju malā, vēlos sacīt, ka es — tāpat kā mani kolēģi no Prezidenta vairākuma apvienības — esmu pārliecināta, ka ir laiks izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus. Tie vieni paši spēs nodrošināt svarīgu papildu palīdzību saistībā ar tādām katastrofām kā šī.

Priekšsēdētājs. – Kelly kungs, lai gan jūs neesat reģistrējis savu uzstāšanos pirms pirmā balsojuma skaidrojuma, jūs varat uzstāties izņēmuma kārtā. Nākamreiz, lūdzu, neaizmirstiet reģistrēties.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos sacīt, ka, manuprāt, ir laiks izstrādāt izšķirošu dokumentu par kodolenerģiju, lai aprakstītu īstenoto progresu un drošības pasākumus un lai noteiktu, kā tie iekļausies turpmākajos pētījumos, ko veiks, lai pilsoņi varētu pieņemt savu lēmumu.

Pastāv liela skepse un lielas šaubas attiecībā uz kodolenerģiju, un ir jāpanāk skaidrība, tādējādi krietni atvieglojot šīs debates par zemas oglekļa emisijas tehnoloģijām.

Visbeidzot vēlos sacīt, ka šī ir Lietuvas un Igaunijas neatkarības pasludināšanas gadadiena. Es apsveicu šīs valstis to neatkarības 20. gadadienā!

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton un Mike Nattrass (EFD), rakstiski. – Lai gan atzīstam, ka Kuba ir komunistiskās tirānijas perēklis un vēlamies Kubas pārtapšanu demokrātiskā valstī, mēs neatzīstam ES iesaistīšanos šajā procesā.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta rezolūcija, aizbildinoties ar Kubas ieslodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi, kuru izraisīja bada streiks, lai gan Kubas veselības aprūpes dienesti centās atjaunot viņa veselību, ir provokatīvs un nepieņemams uzbrukums Kubas sociālistiskajai valdībai un iedzīvotājiem, kā arī ietilpst pretkomunistiskajā stratēģijā, kuru vada ES un kuras priekšgalā ir Eiropas Parlaments, cenšoties gāzt sociālistisko režīmu. Mēs nosodām šo liekulību un provokatīvos centienus no Eiropas Parlamenta centriski labējo, centriski kreiso un Zaļo grupas pārstāvju puses izmantot šo gadījumu.

Grieķijas Komunistiskā partija nosoda šo Eiropas Parlamenta rezolūciju un balsoja pret to. Tā aicina tautas paust savu solidaritāti ar Kubas valdību un iedzīvotājiem: lai tiktu atsaukta kopējā nostāja pret Kubu; lai nosodītu ES centienus izmantot cilvēktiesības kā atrunu imperiālistiska spiediena izdarīšanai uz Kubas iedzīvotājiem un valdību; lai pieprasītu ASV noziedzīgā embargo pret Kubu tūlītēju atcelšanu; lai pieprasītu nekavējoties atbrīvot 5 kubiešus, kas tiek turēti apcietinājumā ASV cietumos; lai aizstāvētu sociālistisko Kubu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir demokrātiskākā iekārta pasaulē, un viena no pamatvērtībām, uz ko tā balstīta, ir cilvēktiesību ievērošana. Tādēļ es atzinīgi vērtēju to, ka visas

Parlamenta grupas ir apvienojušās, lai nosodītu Kubas varas iestāžu pieļautos cilvēktiesību pārkāpumus, pat neminot konstruktīvo pieeju saistībā ar dialogu, ko ES ir nolēmusi īstenot attiecībās ar Kubu.

Mēs dzīvojam 21. gadsimtā, un ir laiks viedokļa un pārliecības noziegumus svītrot no katras valsts pārkāpumu saraksta neatkarīgi no tās totalitārisma un diktatūras vēstures ilguma. Lai mainītu attieksmi, sankciju vietā var izmantot starptautisku dialogu — tā, lai neviens, kurš nepiekrīt savu iestāžu viedoklim, nesaskartos ar pārdarījumiem un netaisnībām, kas raksturīgas tādiem režīmiem, kuri nemēdz cienīt cilvēku.

Tādas traģēdijas kā tā, kas notikusi Kubā ar tās disidentu *Orlando Zapata Tamayo*, kurš „vainojams” noziegumā par politisko pārliecību, nekad nedrīkst atkārtoties. Arī pašlaik Kubā ir politiskie ieslodzītie, kas tiek apdraudēti. Kā cilvēktiesību ievērošanas nodrošinātājam ES ir jāiesaistās un ātri, diplomātiski jārikojas, lai *Zapata* traģēdija nekad vairs neatkārtotos Kubā un nekur citur pasaulē.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Es noteikti nosodu nepareizo attieksmi pret Kubas (vai citas valsts) iedzīvotājiem. Tomēr atturējos no balsojuma par Kubas rezolūciju kopumā. Viens no iemesliem bija tas, ka rezolūcijā tika paredzēts nodot pilnvaras Eiropas Savienības un tās ierēdņu rokās, lai tie runātu un rīkotos dalībvalstu vārdā. Otrs iemesls bija tāds, ka daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis apsūdz un apcietina cilvēkus par izteikšanās brīvības nevardarbīgu izmantošanu, par ķecerīgu viedokļu atbalstīšanu vai piederību opozīcijai. Ir absolūti liekulīgi, ka partijas, kuras atbalsta politisko represiju Eiropā, ar pirkstu rāda uz tādām valstīm kā Kuba, kam ir tādi paši represīvi un pretdemokrātiski viedokļi un kas veic tādas pašas darbības.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju atbalstoši par rezolūcijas priekšlikumu attiecībā uz politieslodzīto un politiskās pārliecības dēļ ieslodzīto stāvokli Kubā. Mēs atkārtoti norādījām uz vajadzību atbrīvot visus politieslodzītos un politiskās pārliecības dēļ ieslodzītos. Mūsuprāt, Kubas disidentu aizturēšana viņu ideālu un mierīgās politiskās darbības dēļ ir Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pārkāpums.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociālie demokrāti, atbalstām viedokli, kas pausts grozījumā par to, ka jāatceļ Kubas blokāde. Tomēr nedomājam, ka šis paziņojums attiecas uz šīs rezolūcijas priekšlikumu, jo rezolūcijas temats ir politiskās pārliecības dēļ ieslodzītie.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) *Orlando Zapata Tamayo* mira badošanās dēļ, jo pieprasīja pret sevi tādu attieksmi, kāda viņam pienāktos kā politieslodzītajam, ko apsūdzēja režīms, kurš, neskatoties uz valdības maiņu, turpina savus pilsoņus pārvaldīt ar dzelzs dūri un aizliedz viņiem biedroties un brīvi izteikt savu viedokli.

Viņa nāves traģiskajiem apstākļiem jāliek kaunēties mums visiem, jo īpaši politisko lēmumu pieņēmējiem, kas ar *Zapatero* kungu un vēstnieku *Moratinos* priekšgalā ir izmainījuši Eiropas politiku attiecībā uz Kubu.

Viss, ko Eiropas Savienība ir sasniegusi ar saviem izmēģinājuma centieniem panākt izlīgumu, ir nesodāmības apziņa, vienlaikus liekot demokrātiem — kas no mums bija pelnījuši saņemt vairāk — justies izolētiem.

Ceru, ka atgriezīsies striktā un demokrātiskā politika, kas tikai nesen kļuva pielaidīgāka. Vēlos, lai Eiropas Savienība beidzot atzīst, ka šīs politikas izmaiņas ir bijušas pilnīgi neseismīgas. Es arī vēlos, lai *Oswaldo Payá* un opozīcijas kustība „Dāmas baltā” varētu brīvi ceļot uz Eiropu, lai atklātu mums to notikumu apstākļus, kas risinājušies Kubā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret rezolūciju, jo vairākums Parlamentā politiski izmanto *Zapata Tamayo* nāvi pēc bada streika Kubas cietumā, neskatoties uz saņemto medicīnisko aprūpi. Viņi vēlas sagraut Spānijas prezidentūras publiski paustos nodomus pārtraukt ES Kopējo nostāju attiecībā uz Kubu. Jau atkal viņi uzbrūk Kubai un tās iedzīvotājiem, cenšoties jaukties tās neatkarībā un suverenitātē, tās ekonomiskajā un sociālajā progresā un tās pamācošajā internacionālistu solidaritātē.

Kapitālisms nav cilvēces nākotne. Kuba turpina apliecināt, ka ir iespējams veidot sabiedrību bez ekspluatatoriem un ekspluatētajiem — socialistisku sabiedrību. Kapitālisma atbalstītāji Eiropas Parlamentā nepieņem šo faktu. Viņi mēģina novērst visaptverošu politisko dialogu ar Kubas valdību, pamatojoties uz tiem pašiem kritērijiem, ko ES piemēro visām valstīm, ar ko tai ir attiecības.

Viņi nenosoda ASV embargo attiecībā uz Kubu, kura tūlītēju atcelšanu 18 reizes ir mēģinājusi panākt ANO Ģenerālā asambleja. Viņi neko nesaka par to piecu Kubas pilsoņu stāvokli, kas ir ieslodzīti ASV jau kopš 1998. gada bez godīgas tiesas, un viņi neņem vērā, ka ASV turpina nodrošināt patvērumu Kubas pilsonim, kurš bija kūdītājs uz spridzināšanas uzbrukumu gaisa kuģim, kurā bojā gāja 76 cilvēki.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), rakstiski. – (PL) Balsojumā es šodien atbalstīju rezolūciju par politiskās pārliecības dēļ ieslodzīto stāvokli Kubā. Kā Eiropas Parlamentam mums ir noteikti jānosoda Havanas režīma izmantotās prakses un jāizstāvē neatkarīgu žurnālistu, mierīgu disidentu un cilvēktiesību aizstāvju tiesības. Pieņemtajā rezolūcijā mēs esam pārliecināti par dziļu solidaritāti ar Kubas iedzīvotājiem un esam atbalstījuši viņu centienus nodrošināt demokrātiju, kā arī pamattiesību ievērošanu un aizsardzību. Es nāku no valsts, kurā radās populāra kustība, lai oponentu komunistiskajam režīmam — Solidaritātes kustība. Lai gan Polija un citas Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis, kas tagad ietvertas Eiropas Savienībā, ir savu sāpīgo pieredzi saistībā ar komunistiskajiem režīmiem atstājušas aiz muguras, mēs nevaram aizmirst tos, kuri ir ieslodzīti un apsūdzēti tādēļ, ka vēlas demokrātiju, brīvību un vārda brīvību.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES nevar būt romantisks redzējums attiecībā uz Kubas politisko režīmu — īstu komunistisko diktatūru, kuras pamatā ir vienas partijas loģika, kas pārkāpj cilvēktiesības, apspiež savus pilsoņus, apsūdz un likvidē politiskos ienaidniekus, kā arī iesloga neskaitāmus cilvēkus par to, ka viņiem ir viedoklis.

Orlando Zapata nāve bija tikai vēl viens gadījums, kas šokēja pasauli, un Eiropas Parlamentam šis gadījums stingri jānosoda — nekavējoties un bez neīstiem attaisnojumiem. Tādēļ es noraidu dažu radikāli kreiso deputātu centienus šo briesmīgo noziegumu paslēpt aiz politiskās maskas, kuras vienīgais mērķis ir legalizēt režīmu, kas nav ne paciešams, ne pieņemams.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret rezolūciju RC-B7-0169/2010 par Kubu, jo uzskatu, ka tajā ietverta iejaukšanās, kas pārkāpj starptautiskās tiesības. Ar savu balsojumu esmu pārliecināts, ka nosodīju par politiskās manipulācijas veikšanu, kuras vienīgais mērķis ir paust nosodījumu pret Kubas valdību. Deputāti, kas balsoja atbalstoši par šo tekstu, ir tie, kuri atkārtoti atteicās šajā Parlamentā ierosināt rezolūciju, kas nosodītu Hondurasā notikušo apvērsumu. Šajā rezolūcijā Eiropas Savienība tiek mudināta izrādīt pilnīgu atbalstu politiskā režīma izmaiņām Kubas Republikā, kā arī ir ierosināts izmantot Eiropas sadarbības mehānismus, lai sasniegtu mērķi, kas ietver nepieņemamu iejaukšanos, kura ir pretrunā starptautiskajām tiesībām. Vairāk nekā 50 gadus Amerikas Savienotās Valstis ir uzturējušas ekonomisku, komerciālu un finanšu embargo pret Kubu, būtiski pārkāpjot starptautiskās tiesības un smagi ietekmējot kubiešu ekonomiku un dzīves apstākļus. Neskatoties uz to, Kubas valdība ir turpinājusi saviem pilsoņiem nodrošināt vispārēju piekļu veselības aprūpei un izglītībai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju atbalstoši par kopīgo priekšlikumu rezolūcijai attiecībā uz Kubu, jo ES arī ir svarīgi paust atziņu, ka ir steidzami vajadzīga šīs valsts, ko joprojām vada komunisti, demokratizācija. Disidentu un politisko oponentu ieslodzīšana ir raksturīga komunistiskajām valstīm, bet jo īpaši Kubai. Tas ir negods, ka varas iestādes bada streika rezultātā mirušā ieslodzītā ģimenei pat neļauj organizēt bēres.

Jācer, ka salas politiskās sistēmas izmaiņas tiks panāktas pēc iespējas ātrāk. Tomēr neatkarīgi no tā ir svarīgi, lai ES un arī ASV piemērotu vienādus standartus visiem. Ir nepieņemami, ka ASV piešķir „politisko patvērumu” kubiešiem, kas ir iesaistīti spridzināšanas uzbrukumos. Vari paust efektīvu kritiku tikai tad, ja pats atbilsti noteiktajiem kritērijiem.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Es balsoju atbalstoši par kopīgo priekšlikumu rezolūcijai attiecībā uz Kubu (RC-B7-0169/2010), jo, kā sacīju debatēs vakar, neatkarīgi no mūsu attiecīgajām nostājām saistībā ar Kubu, Orlando Zapata Tamayo nāve ir skumīgs notikums pats par sevi.

Es arī uzstāju, ka mums jāpieprasa brīvība visiem politiskajiem un politiskās pārliecības dēļ ieslodzītajiem Kubā un citur pasaulē, bet tomēr neiesaku izvērst rīcību, kas jau izrādījusies neseismīga attiecībā uz Kubas pāreju uz demokrātiju un liberālismu, piemēram, embargo un blokādi. Ir skaidrs, ka izmaiņas salā ir steidzami nepieciešamas, un Eiropas Savienībai ir jāuzrauga šīs izmaiņas, lai šī pāreja uz demokrātiju nodrošinātu ieguvumus Kubas iedzīvotājiem.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) ASV pret Kubu jau 48 gadus uztur tirdzniecības embargo. Šis embargo ietekmē Kubas iedzīvotājus un vienmēr tiek izmantots kā Castro režīma trūkumu attaisnojums. Visā vaino Amerikas piemēroto embargo, un rezultātā Kubas iedzīvotāji nevar skaidri vainot komunistisko režīmu un no tā attālināties. Kubas demokrātiskā opozīcija vēlas, lai embargo tiktu atcelts. 2009. gada 29. oktobrī 187 ANO dalībvalstis balsoja par embargo atcelšanu. Trīs balsoja par tā atstāšanu un divas atturējās. Neviena no ES dalībvalstīm nebalsoja par embargo atstāšanu. Eiropas Parlaments ir iepriekš nosodījis embargo pret Kubu un aicinājis to nekavējoties pārtraukt saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas vairākkārtējo pieprasījumu. (P5_TA(2003)0374) Eiropas Parlaments ir arī sacījis, ka embargo ir pretrunā savam mērķim. (P6_TA(2004)0061) Pašreizējā rezolūcija RC-B7-0169/2010 attiecas uz politisko un politiskās pārliecības

dēļ ieslodzīto stāvokli Kubā. Debašu laikā pirms balsojuma es iesniedzu priekšlikumu, ka Kubai būtu jāuzstāda ultimāts: embargo tiks atcelts, un sešu mēnešu laikā tiks atbrīvoti visi politiskās pārliecības dēļ ieslodzītie, kā arī ieviestas reformas. Ja režīms neievēros šos noteikumus, ASV, ES un Kanāda piemēros jaunas un gudrākas sankcijas, kuru mērķis būs Kubas valdība, piemēram, iebraukšanas aizliegums šajā valstī, kā arī Kubas aktīvu un ārvalstu ieguldījumu iesaldēšana.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Līdz 2020. gadam ES ir apņēmusies samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas par 20 %, samazināt energopatēriņu par 20 % un vismaz 20 % no patērētās enerģijas ražot no atjaunojamiem avotiem. Turklāt ES vēlas rādīt piemēru pasaulē, taupot resursus un aizsargājot vidi.

Šos tālejošos mērķus var sasniegt tikai tad, ja ES kopumā un katra dalībvalsts atsevišķi skaidri apņemas ievērot termiņus. Ieguldījumi zema oglekļa satura energotehnoloģijās ir galvenais elements, lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti 2020. gadam, kurš nav tik tālu, kā šķiet. Šo mērķu sasniegšanai vajadzīgs būtisks finansiāls ieguldījums: EUR 58 miljardi gan no valsts, gan privātiem avotiem, kā norādīts dažos detalizētos aprēķinos.

Tomēr šie finansiālie, loģistikas un administratīvie centieni padarīs ES par pasaules līderi inovāciju jomā, kā arī pozitīvi ietekmēs tās ekonomiku, radot darba vietas un paverot jaunas iespējas pētniecības jomā, kam desmitiem gadu ir ticis piešķirts netaisnīgi mazs finansējums. Ieguldījumi zema oglekļa satura enerģijas avotos dos rezultātus vidējā termiņā un ilgtermiņā, pozitīvi ietekmējot visu Eiropas Savienību.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Ir svarīgi pieprasīt radikālu pāreju uz sabiedrību, kuras pamatā ir pilsētu ilgtspēja, decentralizēta enerģijas ražošana un rūpnieciskā konkurētspēja. Tā ir būtiska politika pārtikušai un ilgtspējīgai sabiedrībai, kas gatava risināt klimata pārmaiņu, energoapgādes drošības un globalizācijas radītās problēmas un kas ir pasaules līdere tīru tehnoloģiju jomā. ETS plānā paredzēts ieguldīt tieši tīru tehnoloģiju izstrādē. Es atzinīgi vērtēju paziņojumā ietvertās būtiskās pamatnostādnes par loģiskas intervences īstenošanu valsts un privātajos sektoros, kā arī par Kopienas, valsts un reģionālo finansējumu. Tomēr ir svarīgi palielināt valsts finansējumu zinātniskiem pētījumiem tīru tehnoloģiju jomā. Eiropai vēl ir jāizveido nosacījumi, lai privātais sektors ieguldītu zinātniskos pētījumos, kā arī tehnoloģiju izstrādē un demonstrējumos enerģētikas jomā. Ir svarīgi no vārdiem pāriet pie darbiem. Nākamā ES finanšu plāna un Astotās pamatprogrammas pētniecības un tehnoloģiju izstrādes jomā prioritātei jābūt energoapgādes drošībai, cīņai pret klimata pārmaiņām un videi. Tas ir vienīgais veids, kā būs iespējams saglabāt mūsu rūpniecības konkurētspēju, sekmēt ekonomikas izaugsmi un radīt darba vietas.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju atbalstoši par Eiropas Parlamenta rezolūciju attiecībā uz ieguldījumiem zema oglekļa satura tehnoloģijās (ETS plāns), jo, lai efektīvi risinātu ekonomikas krīzi, ieguldījumiem šajās jaunajās tehnoloģijās, kurām ir liels potenciāls radīt darba vietas, jābūt mūsu prioritātei. Es uzskatu, ka šie ieguldījumi varētu radīt jaunas iespējas ES ekonomikas un konkurētspējas attīstībai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas iesniegtajā ETS plānā ir ierosināts ieguldīt pētniecībā un izstrādē, lai izstrādātu efektīvas un ilgtspējīgas tīras, zema oglekļa satura emisiju energotehnoloģijas, kas ļaus nodrošināt nepieciešamo emisiju samazinājumu, neapdraudot Eiropas nozares, un tādējādi veicinās — un mēs to uztveram nopietni — ilgtspējīgu attīstību.

Jauni enerģētikas politikas virzieni, jo īpaši saistībā ar vispārējo krīzi, nedrīkst neievērot ekonomikas efektivitāti un nekādā veidā nedrīkst apdraudēt Eiropas valstu tautsaimniecību ilgtspēju, un tas nenozīmē zemākus vides standartus.

Tādēļ es mudinu ieviest jaunu enerģētikas politikas pieeju, kuras pamatā ir tīra enerģija, mūsu rīcībā esošo dabas resursu efektīvāka izmantošana un lieli ieguldījumi pētniecībā, kā arī videi nekaitīgākās tehnoloģijās, lai mēs varētu saglabāt Eiropas konkurētspēju un radīt jaunas darba vietas inovatīvas un ilgtspējīgas ekonomikas ietvaros.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju ETS plāna (Enerģotehnoloģiju stratēģiskais plāns) mērķus, kas pieprasa zema oglekļa satura tehnoloģiju sabiedrības izveidi. ETS plānā paredzēts paātrināt zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrādi un ieviešanu tirgū. Šis plāns ietver pasākumus attiecībā uz plānošanu, īstenošanu, resursiem un starptautisko sadarbību inovatīvu tehnoloģiju jomā enerģētikas nozarē. Vairākos pētījumos tiek lēsts, ka, sekojot Eiropas mērķim panākt, ka 20 % no kopējā enerģijas daudzuma ir enerģija no atjaunojamiem avotiem, līdz 2020. gadam radīsies miljoniem jaunu darba vietu. Turklāt apmēram divas trešdaļas šo darba vietu būs mazas un vidējas uzņēmumos. Šim risinājumam ir vajadzīgas videi nekaitīgas

tehnoloģijas. Tādēļ ETS plānam ir jāpiešķir lielāks finansējums, ko es ierosinu nodrošināt finanšu plāna nākamās pārskatīšanas laikā. Videi nekaitīgas tehnoloģijas un kvalificēta darbaspēka resursi mums jāattīsta arī, veicot ieguldījumus izglītībā un pētniecībā. Jo ātrāk pietuvosimies zema oglekļa satura tehnoloģiju sabiedrībai, jo ātrāk izkļūsim no krīzes.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrāde un ieviešana ir ļoti svarīga ne tikai vides apsvērumu dēļ, kas ietver vajadzību samazināt oglekļa dioksīda emisijas atmosfērā, bet arī enerģētikas vajadzību dēļ, ņemot vērā nenovēršamo un pakāpenisko fosilā kurināmā, no kā cilvēce ir pilnībā atkarīga, rezervju trūkumu un iespējamo izsīkumu.

Diemžēl gan ETS plāns, gan nupat pieņemtā rezolūcija ne tikai piedāvā nepilnīgu pieeju problēmai — gan saistībā ar tehnoloģijām un apsveramajiem enerģijas avotiem, gan ar vajadzību samazināt patēriņu —, bet, galvenais, šajos dokumentos attiecīgie ieguldījumi joprojām tiek uzskatīti par vēl vienu labu uzņēmējdarbības iespēju — kurā daži izvēlētie labi nopelnīs, radot kaitējumu daudziem —, nevis par vides un enerģētisku neatliekamību, lai nodrošinātu kopīgu labumu cilvēcei.

Ir būtiski un atklāti, ka balsojumā par rezolūcijas grozījumiem tā vietā, lai sekmētu „tālejošus samazinājuma mērķus” attiecībā uz oglekļa dioksīda emisijām atmosfērā, tika izvēlēts „sekmēt globālu oglekļa emisiju tirdzniecību”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Zema oglekļa satura tehnoloģiju, kas, protams, rada mazāk oglekļa dioksīda, izmantošana ir pozitīva un vēlama.

Tomēr mēs nevaram pieņemt, ka uz tehnoloģiskās attīstības un tā saucamā ETS plāna nostiprināšanas rēķina ir rasta vēl viena atruna, lai novājinātu valstu enerģētikas politikas virzienus.

Komisijas vārdi, ka „ETS plāns ir ES enerģētikas un klimata politikas tehnoloģiju pilārs”, ļauj nešaubīgi noprast Eiropas Komisijas patiesos nolūkus vājināt dalībvalstu suverenitāti tādās svarīgās jomās kā valsts enerģētikas stratēģijas.

Rezolūcijas priekšlikumā ir ietverti detalizēti aspekti, kam mēs nevaram piekrist, jo īpaši „globālas oglekļa emisiju tirdzniecības sekmēšana”, ņemot vērā, ka šis risinājums jau ir apliecinājis, ka nenodrošina priekšrocības oglekļa emisiju samazināšanā, kā arī lielāka skaita valsts un privāto partnerību izveidošanā, uzsverot „būtisku sabiedriskā finansējuma palielinājumu”, tādējādi izmantojot valsts naudu, lai nodrošinātu privātas intereses un peļņu.

Tāpēc mūsu grupa balsoja pret.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, ilgtspējīgas un efektīvas zema oglekļa satura tehnoloģijas ir galvenie elementi, lai īstenotu apjomīgo dekarbonizēšanu, kas mums jāveic ES un pasaulē. Tieši tādēļ es atzinīgi vērtēju ātro procesu, kādā Parlaments izstrādāja rezolūciju par šo tematu, Komisijai un Padomei skaidri norādot, ka ETS plāns ir aktuāls un svarīgs. Ja nopietni uztveram savu uzdevumu, ir acīmredzams, ka mums vajadzīgi visi zema oglekļa satura tehnoloģiju veidi, tostarp ilgtspējīga kodolenerģija. Tādēļ priecājos, ka mums izdevās svītrot I apsvēruma tekstu, kas bija kārtējais mēģinājums kodolenerģiju parādīt labāku, nekā tā patiesībā ir. Šis apsvēruma būtu varējis negatīvi ietekmēt „ilgtspējīgu zema oglekļa satura tehnoloģiju” jēdzienu, norādot, ka kodolenerģija neiederas šajā jēdzienā. Tomēr fakts ir tāds, ka mēs ES nevaram atļauties to neizmantot, ja vēlamies klimata pārmaiņas uztvert nopietni. Līdz brīdim, kad atjaunojamā enerģija var nodrošināt efektīvus rezultātus un nodrošināt nemitīgu enerģijas plūsmu, mums jāpaļaujas uz šādām zema oglekļa satura tehnoloģijām.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ieguldījumiem zema oglekļa satura tehnoloģijās jābūt prioritātei, jo tie ir viens no efektīvākajiem veidiem, kā risināt klimata pārmaiņas, sagatavojot ES videi nekaitīgai ekonomikai. Tādēļ gudriem zema oglekļa satura risinājumiem jāvelta īpaša uzmanība ne tikai saistībā ar to Kopienas finansējumu, lai sasniegtu ES izvirzītos vides mērķus līdz 2020. gadam.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es atturējos no balsojuma par rezolūciju „ieguldījumi zemas oglekļa emisijas tehnoloģijās”, jo, lai gan tajā bija vairākas saprātīgas pieejas, tā atbalsta turpmāku kodolenerģijas attīstību, kas man jānoraida ar to saistīto lielo risku dēļ. Rezolūcijas priekšlikumā ir pareizi norādīts, ka līdz šim pētniecības finansējums ir bijis pārāk mazs. Tomēr, lai Eiropa saglabātu konkurētspēju attiecībā pret citiem globāliem dalībniekiem, pētniecības projektu finansējums ir būtiski jāpalielina, jo īpaši jauno enerģijas avotu jomā. Es ceru, ka jaunu, zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrāde enerģētikas nozarē ne tikai nosargās pašreizējās darba vietas šajā jomā, bet arī papildus radīs daudzas augsti kvalificētas darba vietas. Tomēr domāju, ka šajā saistībā ieguldījumi jāveic saules enerģijas un oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas jomā.

Ņemot vērā drūmo seku iespējamību, ieguldījumi kodolenerģijā ir jāpārdomā un jānovirza citur. Šis jaunais politikas virziens enerģētikas jautājumos arī uzlabos energoapgādes drošību ES un izveidos stabilāku neatkarību no ārvalstu piegādātājiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Tāpat kā Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu (B7-0148/2010) par ieguldījumiem zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādē (ETS plāns) vairāku iemeslu dēļ, jo īpaši tādēļ, ka grozījums, kurā tika pieprasīts svītrot I apsvērumu un kurš mums bija galvenais elements, tika pieņemts. Šajā punktā tika ierosināts sesto Eiropas rūpniecības iniciatīvu „Ilgtspējīga kodolenerģija” vienkārši pārdēvēt par „Kodolenerģija”. Mūsuprāt, „ilgtspējīgas kodolenerģijas” jēdzienam nav pamata, jo — labākajā gadījumā — ir iespējams samazināt apdraudējumu videi un cilvēku veselībai, kā arī izplatīšanās riskus, ko rada kodolenerģijas izstrāde un izmantošana, bet tos nav iespējams likvidēt.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju atbalstoši par šo rezolūcijas priekšlikumu, lai paustu savas skumjas par abu dabas katastrofu upuriem un savu solidaritāti viņu ģimenēm un draugiem. Šīs katastrofas ir smagi skārušas vairākas dalībvalstis un reģionus.

Tādēļ vēlos norādīt, ka Eiropai katrā ziņā ir ātri jāreaģē uz šiem notikumiem, proti, jāizmanto Eiropas Solidaritātes fonds, tādējādi parādot ES solidaritāti visiem cietušajiem.

Šobrīd ir svarīgi īpaši pievērst uzmanību šai salai un attālākajiem reģioniem, kuros papildus to pastāvīgajiem ierobežojumiem tagad ir arī sagrauta infrastruktūra un personīgie, komerciālie un lauksaimniecības īpašumi, kā arī daudzos gadījumos nespēja uzreiz atsākt normālu darbību, jo īpaši reģionos, kas ir gandrīz pilnībā atkarīgi no tūrisma, jo notikumu attēlojums plašsaziņas līdzekļos varētu atturēt potenciālos viesus.

Tādēļ Komisija un Padome ir jāaicina rīkoties ātri, lai Padome atkārtoti izvērtētu priekšlikumu Eiropas Solidaritātes fonda īstenošanu padarīt vienkāršāku, ātrāku un elastīgāku.

Tāpat ir svarīgi ar attiecīgajām dalībvalstīm pārskatīt Eiropas programmas un struktūrfondu, lauksaimniecības un sociālos līdzekļus, lai uzlabotu šo katastrofu radīto vajadzību nodrošināšanu.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju atbalstoši par šo rezolūcijas priekšlikumu attiecībā uz dabas katastrofām, kas skārušas Madeiras autonomo reģionu, un uz vētras „Ksintija” sekām Eiropā. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai tagad ir jāizrāda solidaritāte tiem, kas cietuši no šīm dabas katastrofām. Šīs katastrofas ir skārušas Portugāles reģionus, Francijas rietumus, dažādas Spānijas reģionus, jo īpaši Kanāriju salas un Andalūziju, kā arī Beļģiju, Vāciju un Nīderlandi. Francijas rietumos vētrā gāja bojā apmēram 60 cilvēku un vairāki cilvēki tās rezultātā pazuda, pat neminot vairāku tūkstošu māju sagraušānu. Eiropas Komisija var nodrošināt finansiālu atbalstu skartajiem reģioniem, izmantojot Eiropas Savienības Solidaritātes fondu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai starp dalībvalstīm lielu dabas katastrofu gadījumos būtu solidaritātes sajūta. Jānodrošina skarto teritoriju atjaunošanas centieni koordinācija starp varas iestādēm vietējā, valsts un Eiropas līmenī. Nedrīkst neņemt vērā arī efektīvas katastrofu novēršanas politikas jomas. Mums gan šajā gadījumā, gan turpmāk jānodrošina, ka Eiropas finansējums sasniedz skartos reģionus pēc iespējas ātrāk, lai palīdzētu no dabas katastrofām cietušajiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) 20. februārī Madeiras salu skāra unikāls meteoroloģiskais fenomens, kura rezultātā bojā gāja vismaz 42 cilvēki, 32 cilvēki pazuda bez vēsts, 370 cilvēki palika bez mājām un apmēram 70 guva ievainojumus.

27.–28. februārī Francijas rietumos pie Atlantijas okeāna piekrastes (Puatū-Šarantā un Luārā) vēl viena fenomena rezultātā bojā gāja 60 cilvēki, 10 cilvēki pazuda bez vēsts un vairāk nekā 2000 palika bez mājām. Šī vētra arī izolēja vairākus Spānijas reģionus, jo īpaši Kanāriju salas un Andalūziju.

Papildus cilvēku un psiholoģiskajiem pārdzīvojumiem šis meteoroloģiskais fenomens radīja lielus postījumus ar nopietnu sociālo un ekonomisko ietekmi uz šo reģionu saimnieciskajām darbībām, jo daudzi cilvēki zaudēja visu, kas viņiem bija.

Es balsoju atbalstoši par šo rezolūcijas priekšlikumu, aicinot Komisiju nekavējoties īstenot visas darbības, lai mobilizētu Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (ESSF) maksimāli ātri un elastīgi, kā arī maksimālajā iespējamā apmērā, lai palīdzētu upuriem.

Vēlos uzsvērt vajadzību izstrādāt jaunu ESSF regulu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, lai elastīgāk un efektīvāk risinātu dabas katastrofu radītās problēmas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Vētra, kas plosījās Madeiras salā 20. februārī, skāra daudzus cilvēkus un radīja milzīgus materiālos zaudējumus Madeiras reģionā. ES nozīme ir ārkārtīgi svarīga, jo tās rīcībā ir mehānismi un instrumenti, piemēram, Solidaritātes fonds, struktūrfondi — Eiropas Reģionālās attīstības fonds un Eiropas Sociālais fonds — un Kohēzijas fonds, kas ātri, elastīgi un vienkāršoti jāmobilizē un jāīsteno. Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikumu, kurā Eiropas Komisijai prasa tūlīt pēc Portugāles valdības pieprasījuma saņemšanas sākt vajadzīgās darbības, lai mobilizētu Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (ESSF) maksimāli ātri un elastīgi, kā arī lielākajā iespējamā apmērā. Es mudinu Eiropas Savienības iestādes izrādīt solidaritāti saistībā ar Kohēzijas fonda ātru un elastīgu piemērošanu, paturot prātā Madeiras īpašo salas un attālākā reģiona statusu ES. Es aicinu Komisiju apliecināt labu gribu attiecībā uz reģionālo darbības programmu INTERVIR+ (ERAF) un RUMOS (ESF), kā arī tematiskās teritoriālās uzlabošanas darbības programmas (Kohēzijas fonds) nodaļas par Madeiru pārskatīšanas sarunām.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es balsoju atbalstoši par šo ziņojumu un priecājos, ka Parlaments to pieņēma. Pēc līdzīgiem un tikai nedaudz mazāk nopietniem laika apstākļiem Īrijā, kas ietvēra plūdus un neseno sniegu, es zinu, cik dziļi šīs traģēdijas ietekmē ES ģimenes un pilsoņus, un ir svarīgi, lai šis Parlaments palīdzētu visos iespējamajos veidos.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Dabas katastrofa, kas 20. februārī plosījās Madeiras salā, aiz sevis atstāja graustus, cilvēku ciešanas un plašus postījumus ar negatīvām sekām uz attiecīgo ekonomiku un ražošanas nozarēm.

Pēc nedēļas nākamā dabas katastrofa — vētra „Ksintija” — postoši ietekmēja Francijas rietumu reģionu un vairākus reģionus Spānijā.

Vēlos pievienoties paustajām skumjām un paust solidaritāti visiem šīs traģēdijas upuriem, kas zaudējuši tuviniekus vai materiālās vērtības.

Ir svarīgi palīdzēt cilvēkiem, kā arī atjaunot infrastruktūru, sabiedriskās ēkas un pamata pakalpojumus.

Tiesa, ka Solidaritātes fonda līdzekļus var izmaksāt tikai pēc procedūru pabeigšanas fonda mobilizēšanai un attiecīgā Padomes vai Parlamenta apstiprinājuma. Tomēr pašreizējā situācijā ir ļoti grūti likt gaidīt cilvēkiem, kas saskaras ar lielām grūtībām, lai atsāktu normālu dzīves ritmu. Tādēļ mudinu piemērot maksimālu steigu un elastību gan attiecībā uz finansējuma pieejamību, gan ārkārtas pasākumiem, lai palīdzētu Madeiras salai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šā gada 20. februārī Madeiras salā norisinājās traģēdija — iepriekš nepieredzētas un bagātīgas lietavas, spēcīgi vēji un augsti viļņi jūrā. Bojā gāja vismaz 42 cilvēki, vairāki pazuda bez vēsts, simtiem palika bez mājām un dučiem guva ievainojumus. Vēlos norādīt uz tūlītējiem centieniem, ko īstenoja Madeiras reģionālā valdība un tās iestādes, ātri un koordinēti reaģējot uz šo traģēdiju. 2010. gada 27.–28. februārī Francijas rietumos, jo īpaši Puatū-Šarantā un Luāras reģionos, plosījās ļoti spēcīga un postoša vētra „Ksintija”. Bojā gāja vairāk nekā 60 cilvēki, vairāki pazuda bez vēsts un tūkstosiem palika bez mājām. Saskaņoties ar šīm traģēdijām, vēlos paust savas skumjas un spēcīgu solidaritāti visiem skartajiem reģioniem, izsakot līdzjūtību upuru ģimenēm un paužot atzinību meklēšanas un glābšanas komandām. Es aicinu Komisiju tūlīt pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma saņemšanas sākt vajadzīgās darbības, lai mobilizētu pēc iespējas lielākus Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļus. Novērtējot šos pieprasījumus, Komisijai jāņem vērā atsevišķu reģionu konkrētās iezīmes, jo īpaši izolētu un perifēru reģionu neaizsargātība.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju šo rezolūcijas priekšlikumu par rīcību, kas jāīsteno saistībā ar postošo un nāvi nesošo vētru „Ksintija” mūsu teritorijā, jo papildus centieniem kādu vainot mums — galvenais — ir jāizrāda Eiropas solidaritāte, lai atbalstītu šīs katastrofas, kura skāra vairākas Eiropas valstis, upurus. Mums ne tikai jāizmanto Solidaritātes fonds; šim atbalstam jānāk arī no Kohēzijas fonda, Eiropas Reģionālās Attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai. Visbeidzot mums jāmudina apdrošināšanas uzņēmumi iesaistīties pēc iespējas ātrāk un attiecīgi jāgūst mācības no šādiem gadījumiem, kad runa ir par plānošanas atļauju izsniegšanu.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, es atbalstīju šo rezolūcijas priekšlikumu par dabas katastrofu Madeiras autonomajā reģionā un vētras „Ksintija” sekām Eiropā. Koncentrēsim uzmanību uz Madeiru, jo šo salu katastrofa skāra vissmagāk. Mēs veidojam lielu un spēcīgu kopieni vairāku iemeslu dēļ, bet arī tādēļ, lai mēs varētu palīdzēt cits citam, kad tas ir vajadzīgs. Šodien Madeiras salai un citiem reģioniem

tas ir vajadzīgs, jo tos smagi skārusi šī vētra. Mūsu pienākums ir palīdzēt tiem, kam vajadzīgs mūsu atbalsts. Ceru, ka šis rezolūcijas priekšlikums palīdzēs efektīvi likvidēt traģēdijas sekas. Es izsaku dziļu līdzjūtību visiem upuriem un viņu ģimenēm. Paldies!

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Pēdējo nedēļu laikā dabas katastrofas ir skārušas vairākus ES reģionus: Madeiras salu, Francijas rietumus un vairākus Spānijas reģionus. Sekas iedzīvotājiem un materiālie zaudējumi, ko radīja šī dabas fenomena spēks, ir būtiski iespaidojuši mūs, EP deputātus. Tādēļ šodien Eiropas Parlamentā balsojam par rezolūcijas priekšlikumu attiecībā uz dabas katastrofām; tā pauž mūsu dziļāko līdzjūtību un solidaritāti izpostīto reģionu upuriem. Eiropas solidaritāte ir jāatspoguļo finansiāli, mobilizējot Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, kā arī izmantojot citus Eiropas finansētos projektus. Tomēr, kad runa ir par Solidaritātes fondu, man jānorāda, ka pašreizējā regula nepieļauj pietiekami elastīgu un ātru reakciju; pastāv iespēja grozīt šo regulu, un šajā jautājumā progress ir atkarīgs no Eiropadomes. Es arī balsoju atbalstoši par grozījumu, atbalstot *Barnier* kunga 2006. gada priekšlikumu izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus. Man žēl, ka tas netika pieņemts; šī priekšlikuma īstenošana uzlabotu ES reaģēšanas spēju krīzes situācijās.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nesenā dabas katastrofa, kas skāra Madeiru, ir šajā salā izraisījusi haosu. Citus Eiropas reģionus ir tāpat izpostījusi vētra „Ksintija”. ES ir noteikti kopīgi jāpalīdz, lai paustu solidaritāti, mobilizējot Eiropas Savienības Solidaritātes fondu šim nolūkam. ESSF tika izveidots ar mērķi sniegt steidzamu finansiālu atbalstu dalībvalstīm, ko skārušas dabas katastrofas.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) 20. februārī nopietna dabas katastrofa ar lielām, nepieredzēta vēriena lietāvēm kopā ar spēcīgu vētru un ļoti augstiem viļņiem skāra Madeiras salu, nogalinot 42 cilvēkus, un daudzi joprojām ir pazuduši bez vēsts. Turklāt simtiem cilvēku ir zaudējuši savas mājas. Dažas dienas vēlāk postoša vētra „Ksintija” pārvietojās gar Francijas Atlantijas okeāna piekrasti, nogalinot gandrīz 60 cilvēkus, jo īpaši Puatū-Šarantā, Luāras un Bretaņas reģionā. Arī tur daudzi cilvēki ir pazuduši bez vēsts.

Tūkstošiem cilvēku ir zaudējuši savas mājas. Tādēļ es atbalstīju kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā ierosinātos pasākumus, lai ES finansiāli palīdzētu šīm valstīm un reģioniem, un es balsoju atbalstoši par šo rezolūcijas priekšlikumu. Jo īpaši ir jānodrošina, lai ES Solidaritātes fondu varētu ātri un elastīgi mobilizēt.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju atbalstoši par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikuma RC-B7-0139/2010 pieņemšanu. Ekoloģiskas un dabas katastrofas kļūst aizvien būtiskāka mūsu dzīves daļa. Draudi, ko rada izmaiņas vidē, pēdējo desmitgažu laikā ir pieauguši, un mums jādara viss iespējama, lai tos novērstu.

Eiropas Savienībai, kuru veido 27 dalībvalstis un pusmiljards pilsoņu, jārisina ne tikai klimata un vides pārmaiņu jautājumi, bet arī jāaizsargā tās pilsoņi un jānodrošina viņiem labākie iespējamie apstākļi izdzīvošanai pēc krīzes. Tomēr mūsu centieni nedrīkst būt vērsti tikai uz palīdzības sniegšanu pēc notikuma. Eiropas Savienības pastāvēšanas pamatmērķis ir sniegt tās pilsoņiem drošības sajūtu. Šajā saistībā attiecīgajām ES iestādēm jāveic konkrēti pasākumi, lai uzraudzītu reģionus un to spējas īstenot preventīvas darbības.

Lai pēc iespējas ātrāk likvidētu vētras „Ksintija” sekas, mums jāmobilizē Eiropas Savienības Solidaritātes fonds un jāpalīdz visiem tiem, kas ir saskārušies ar zaudējumiem šīs katastrofas dēļ. Negatīviem un sāpīgiem notikumiem, kas skar citus, vienmēr mūs jāmodina rīkoties efektīvi, izrādot solidaritāti cietušajiem. Parādīsim, ka tas tā ir arī šoreiz.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es atturējos no balsojuma par rezolūciju „Lielā dabas katastrofa Madeiras autonomajā reģionā un vētras „Ksintija” sekas Eiropā” (RC-B7-0139/2010), jo tika noraidīti divi mūsu galvenie grozījumi. Viens, kurā bija atsauce uz to, ka Francijā celtniecību atļāva palienēs un dabīgajos mitrājos un ka mājokļu tirgus spekulācijas izraisīja ēku celtniecību neaizsargātās teritorijās, un otrs, kurā sacīts, ka Kopienas finansējumam šādu plānu īstenošanai, jo īpaši no struktūrfondiem, ELFLA, Kohēzijas fonda un Eiropas Solidaritātes fonda, jāpiemēro ilgtspējas pasākumu nosacījums.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Vēlos sākt, paužot solidaritāti dabas katastrofu upuru ģimenēm Madeiras salā un vētras „Ksintija” upuriem. Klimata pārmaiņu dēļ dabas katastrofas pēdējā laikā kļūst aizvien biežākas. Tādēļ mums jānodrošina, ka Eiropas Savienība ir gatava pēc iespējas ātrāk un efektīvāk reaģēt.

Es balsoju atbalstoši par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu, kurā Komisija aicināja apsvērt iespēju palielināt Kopienas līdzfinansējuma daļu reģionālajās darbības programmās. Neviena dalībvalsts nespēj viena pati atrisināt lielu dabas katastrofu sekas. Tādēļ Eiropas Komisijai jāpielāgo Eiropas Solidaritātes fonds, lai nodrošinātu, ka katastrofu skartās dalībvalstis var piekļūt šim fondam ātrāk un efektīvāk.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā rezolūcijas priekšlikumā ir norādīts uz vajadzību sniegt palīdzību tiem Eiropas reģioniem, kas nesen saskārās ar dabas katastrofu, piemēram, Madeiras autonomajam reģionam. Smagās lietavas Madeiras salā 20. februārī papildus cilvēku upuriem — 42 bojā gājušie, vairāki ievainotie un bez mājām palikušie — radīja neskaitāmas sekas un nopietnus materiālos zaudējumus.

Šajā saistībā ir svarīgi mobilizēt palīdzību skartajiem reģioniem, lai tie varētu atgūties no katastrofu ekonomiskajām un sociālajām sekām. Vēlos īpaši uzsvērt salu un attālāko reģionu, kāda, piemēram, ir Madeira, neaizsargātību, kad ekonomikas un sociālās situācijas īpašās iezīmes norāda, ka ir vēl svarīgāk nodrošināt labāko iespējamo palīdzību.

Vēlos atkārtot, ka Eiropas Komisija ir jāaicina elastīgi mobilizēt Solidaritātes fondu, kā arī pārskatīt reģionālās programmas, ko finansē Kohēzijas fonds, lai tās pielāgotu ar traģēdiju saistītajām vajadzībām.

Tāpat būtu vietā pārskatīt finansējumu, kas plānots 2010. gadam un kas paredzēts konkrētiem projektiem, saskaņā ar struktūrfondu noteikumiem 2007.–2013. gadam.

Ņemot vērā Madeiras salas dabas katastrofas apmēru un tās nelabojamās sekas, kā arī vētras „Ksintija” ietekmi, es balsoju atbalstoši par šo iesniegto grozījumu.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.30 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

12.1. Gilad Shalit lieta

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principa pārkāpumiem (Reglamenta 122. pants) un sākotnēji par *Gilad Shalit* lietu (četri⁽²⁾ rezolūcijas priekšlikumi)

Bastiaan Belder (IND/DEM), autors. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šorīt apmēram plkst. 8.00 es šeit, Parlamentā apmeklēju interneta vietni, kas veltīta *Gilad Shalit*, un manu uzmanību piesaistīja kāds sāpīgs fakts: jau 1355 dienas, 3 stundas, 12 minūtes un 37 sekundes *Gilad*, kurš ir nolaupīts, ir liegta iespēja jebkādi sazināties ar savu tēvu, māti, brāli un māsu. Tomēr tajā pašā vietnē bija arī rindkopa no Jeremijas grāmatas: „Tādēļ jūsu pēcnācējiem ir cerība, saka tas Kungs. Jūsu bērni atgriezīsies savā zemē”. *Noam Shalit*, kurš šodien ir šeit, liek savu cerību un paļāvību uz jums, tāpat kā uz Izraēla Dievu, lai panāktu sava dārgā dēla atbrīvošanu.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs runājam par *Gilad Shalit* lietu. Īpašas tikšanās laikā ar Izraēlas delegāciju vakar pēcpusdienā es jau apliecināju *Noam Shalit*, ka viņa lieta — *Gilad Shalit* atbrīvošana — ir arī mūsu lieta. Lai šīs debates un šī rezolūcija ir skaidrs vēstījums tam, kas acīmredzot prasa Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās turpmāku rīcību. Vakar no rīta es personīgi par šo lietu runāju ar baronesi *Ashton*. *Shalit* lieta ir mūsu lieta, Eiropas lieta.

Dāmas un kungi, lūdzu, esiet lojāli pret šo lietu arī turpmāk. Es rēķinos ar jums. Ļaujiet Eiropai nodrošināt izmaiņas Tuvajos Austrumos. Kopā ar *Noam Shalit* un viņa ģimeni mēs ceram uz to, ka piepildīsies rabīna lūgšana par *Shalit* no 126. psalma 1. panta: „Kad tas Kungs gūstekņus atveda atpakaļ uz Ciānu, mēs jutāmies kā sapnī”.

Frédérique Ries, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Gilad Shalit* bija 19 gadi, kad viņu nolaupīja *Hamas* uzbrukuma laikā netālu no Gazas. Ne Gazā, bet Izraēlā, kibucā, kur atradās viņa vienība.

(2) Sk. protokolu.

Gandrīz četrus gadus šis jaunais vīrietis ir pavadījis pagrabā; viņam nav tiesību pieņemt apmeklētājus, ārstu, advokātu, saņemt pastu; tāpat viņam nav bijusi tiesa, kā arī *Gilad* nevar piemērot Ženēvas Konvenciju; neko nedrīkst. Viņš zināms — lai gan patiesībā tā nav — kā karavīrs *Gilad Shalit*, kas pildīja savu militāro dienestu kā visi jauni cilvēki viņa valstī.

Viņš drīzāk ir kautrīgs, jauns vīrietis — tāpat kā viņa tēvs, kuru esam vairākkārt satikuši un kuru ar prieku šodien uzņemam šeit, šajā plenārsēžu zālē — jauns vīrietis, kam patika matemātika, futbols un kas būtu atgriezies savā civiliedzīvotāja dzīves ritmā, ja vien jau četrus gadus nebūtu pavadījis no pasaules un viņa ģimenes nošķirtā vietā.

Komisār, šajā pēcpusdienā es ar jums nevēlos apsvērt politiku; es nevēlos ar jums runāt par Tuvajiem Austrumiem, konfliktiem, apspriešanos vai ieslodzīto apmaiņu. Mūsu Parlaments šodien vienprātīgi jūs aicina palīdzēt jaunam vīrietim — jaunam izraēlietim, jaunam francūzim, jaunam eiropietim — atgriezties mājās.

Tādēļ es kopā ar maniem kolēģiem, kas arī ir šīs rezolūcijas autori un sešu politisko grupu deputāti — *Essayah* kundzi, *CohnBendit* kungu, *Howitt* kungu, *Tannock* kungu un *Belder* kungu, kurš nupat runāja, šodien rakstu baronesei *Ashton*.

Mēs strikti aicināsim baronesi *Ashton*, kura dosies uz Izraēlu un Gazu nākamajā trešdienā, piemērot visu savu ietekmi, lai pieprasītu *Gilad Shalit* atbrīvošanu; ietekmi, ko viņai piešķir mūsu šodienas rezolūcijas mandāts; ietekmi, ko piešķir 500 miljoni Eiropas pilsoņu, kurus mēs šajā Parlamentā pārstāvam.

(Aplausi)

Proinsias De Rossa, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šo starpgrupu rezolūciju, kurā aicināts atbrīvot Izraēlas karavīru *Gilad Shalit*, kuru *Hamas* tur apcietinājumā kopš 2006. gada. Es piekritu *Gilad* tēvam, kurš ir lūdzis sava dēla lietu uzskatīt par humānās jomas jautājumu, nevis to pārvērst par politisku futbolu. Dedzīgu politisko debašu laikā mēs nekad nedrīkstam aizmirst ciešanas, ko izjūt gan Izraēlas, gan Palestīnas ģimenes, kuru tuvinieki ir gājuši bojā šī konflikta laikā.

Ženēvas Konvencija ir jāievēro visām pusēm. Ir pilnīgi nepieņemami, ka *Gilad Shalit* ir liegtas viņa kara gūstekņa tiesības, kas, kā kategoriski norādīts *Goldstone* ziņojumā, viņam pienākas. Viņa ģimenei nav informācijas par viņa veselības stāvokli — ne fizisko, ne garīgo.

Tai pat laikā starp 7 200 palestīniešiem, kas ieslodzīti Izraēlas cietumos un kas arī tiek turēti apcietinājumā, pārkāpjot Ženēvas Konvenciju, 1 500 ir bijuši aizturēti uz nenoteiktu laiku un 13 no tiem jau ir pavadījuši cietumā 25 gadus. 44 no tiem ir bērni, savukārt 23 Palestīnas Likumdošanas padomes (PLP) locekļi ir aizturēti saistībā ar *Gilad Shalit* sagūstīšanu. Arī šajā ziņā *Goldstone* ziņojums ir konkrēts: šo PLP locekļu aizturēšana ir pretrunā starptautiskajām tiesībām.

Šos jautājumus es ierosināšu *Euromed* Parlamentārajā asamblejā Jordānijā šajā nedēļas nogalē. Es mudinu *Catherine Ashton* viņas gaidāmā apmeklējuma laikā izdarīt spiedienu uz Izraēlas un Palestīnas varas iestādēm, arī tām, kas atrodas Gazā, lai tiktu atbrīvots *Gilad Shalit* un palestīniešu bērni, kā arī PLP locekļi, un tiktu nodrošināta viņu droša un ātra atgriešanās pie viņu ģimenēm.

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs, štāba seržants *Gilad Shalit* ir bijis *Hamas Jihadi* fanātiķu ķīlnieks jau vairāk nekā trīs gadus. *Hamas* apgalvo, ka ir likumīga organizācija, kas ievēro Ženēvas Konvenciju, un ka šis puisis ir kara gūsteknis, taču Izraēla, manuprāt, pamatoti viņu uzskata par nolaupītu personu, sākot no viņa aizvešanas brīža. Neskatoties uz viņa juridisko statusu un starptautiskajām tiesībām, viņš ir ticis nežēlīgi un bez jebkādam tiesībām turēts Gazā, liedzot viņam jebkādu saziņu ar ārpasauli un pat Sarkanā Krusta apmeklējumu, ko paredz Ženēvas Konvencija. Viņa ģimenei nav nekādas informācijas par viņa labklājību, izņemot vienu video ierakstu un neskaidru norādi no *Hamas*, ka viņš joprojām ir sveiks un vesels.

Ja *Hamas* vēlas, lai starptautiskā kopiena to uztver nopietni, tai vismaz skaidri jāparāda, ka viņa apcietinājuma apstākļi atbilst starptautiskajām humanitārajām tiesībām.

Bet mēs prasām vairāk. Mēs prasām tūlītēju un beznosacījumu atbrīvošanu. Es neslēpšu savu nosodījumu par dialogu ar *Hamas* teroristiem — organizāciju, kas īstenoja Izraēlas izpostīšanu —, bet, ja mēs jebkad vēlamies kārtot rēķinus ar *Hamas*, mums tas jādara pēc tam, kad *Gilad Shalit* būs atbrīvots no baisā apcietinājuma.

Sari Essayah, autore. – Priekšsēdētāja kungs, parasti, kad šis Parlaments izstrādā rezolūciju, kas kaut vai tikai nedaudz ir saistīta ar stāvokli Tuvajos Austrumos, ir grūti rast kopīgu sapratni. Tomēr šoreiz tas tā nav, pateicoties kolēģiem, kuri to padarīja par iespējamu.

Gilad Shalit stāvoklis ir humānās jomas jautājums, un mūsu rezolūcijā ir uzsvērts, ka kopš apcietināšanas gandrīz pirms četriem gadiem viņš ir ticis turēts nezināmā vietā Gazā, kur viņam nav nodrošinātas pamattiesības saskaņā ar humanitārajiem standartiem, tostarp trešo Ženēvas Konvenciju. Tieši šādā humānā kontekstā mēs pieprasām tūlītēju *Gilad Shalit* atbrīvošanu. Pašlaik obligāta prasība ir atļaut viņa saziņu ar Sarkano Krustu un vecākiem.

Cilvēka vērtība nav izmērāma. Tā ir nenosakāma. *Gilad Shalit* nedrīkst pārvērst par „spēļu kārti” *Hamas* teroristu organizācijas rokās; viņš ir nekavējoties jāatbrīvo. Mēs vēlamies, lai šādu vēstījumu Augstā pārstāve baronese *Ashton* aizved uz Gazu sava gaidāmā apmeklējuma laikā.

Takis Hadjigeorgiou, autors. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vakar es kopā ar citiem deputātiem tikos ar *Shalit* tēvu, un es vēlos sacīt, ka ir neiespējami nejust līdzī šīs ģimenes traģēdijai. Tādēļ mūsu nostāja ir tāda, ka *Gilad Shalit*, kas ir Izraēlas bruņoto spēku karavīrs un ko 2006. gada 24. jūnijā apcietināja Izraēlas teritorijā, atbilst kritērijiem, lai viņu uzskatītu par kara gūstekni saskaņā ar trešo Ženēvas Konvenciju.

Kā tādām viņam ir jānodrošina humāna aprūpe un jāļauj sazināties ar ārpasauli. Starptautiskajam Sarkanajam Krustam ir jābūt iespējai viņu apmeklēt, un viņa ģimenei jābūt tiesīgai saņemt informāciju par viņa stāvokli, kā arī, protams, viņu apmeklēt. Tai pat laikā mēs paužam savu pārliecību un vēlmi par šīs personas atbrīvošanu.

Tomēr, noteikti nevēloties mazināt manis līdz šim pateikto, es uzskatu, ka mūsu nostāja, ka šī lieta jāuzskata par atšķirīgu no vairāku citu apcietināto palestīniešu gadījumiem, ir apolitiska. Viņu apcietinājums arī ir humānās jomas jautājums. Manuprāt, mēs šai ģimenei dodam veltas cerības, ja domājam, ka, koncentrējot Parlamenta uzmanību tikai uz šīs konkrētās personas —, kuru, es atkārtāju, mēs pieprasām atbrīvot —, atbrīvošanu, mēs kaut ko panāksim.

Vai tas, ka dučiem sešpadsmitgadīgu palestīniešu bērnu atrodas apcietinājumā, nav humānās jomas jautājums? Kā jūs varat nošķirt šos divus jautājumus? Mēs nevaram neminēt to, ka Gaza pati par sevi — jo kāds iepriekš sacīja, ka viņš dzīvo būdā, un viņš tādā patiesi dzīvo —, ka Gaza pati, es atkārtāju, ir kārtīga būda. Pusmiljons tur dzīvojošo palestīniešu dzīvo komunālā būdā. Izraēlas cietumos atrodas ap 7200 palestīniešu; starp tiem ir 270 bērnu vecumā no 16 līdz 18 gadiem, kā arī 44 bērni ir jaunāki par 16 gadiem. 750 000 palestīniešu ir apcietināti un ieslodzīti kopš 1967. gada.

Tāpēc mēs aicinām atbrīvot *Shalit*, bet mūsu nostāja, ka to var panākt, nošķirot šo gadījumu no vispārējās situācijas Palestīnā, ir apolitiska.

Nobeigumā vēlos papildināt, ka vienīgā vieta pasaulē, kurai ir ieslodzīto ministrs, ir Palestīna. Vēlos vēlreiz paust mūsu mīlestību un līdzjūtību šai ģimenei, un es ticu, ka šī problēma tiks drīz atrisināta.

Nicole Kiil-Nielsen, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, rezolūcija par kaprāli *Gilad Shalit*, ko mēs šodien izskatām, papildina daudzās rezolūcijas, ko Eiropas Parlaments ir iepriekš pieņēmis par cilvēktiesību stāvokli Tuvajos Austrumos.

Kaprāli *Gilad Shalit*, kas apcietinājumā atrodas jau 1355 dienas, ir jāatbrīvo pēc iespējas ātrāk. Mēs pieprasām un patiesi ceram, ka viņu atbrīvos. Ir jāatbrīvo jaunais franču izcelsmes palestīnietis *Salah Hamouri*, ko Izraēlas varas iestādes ir aizturējušas kopš 2005. gada 13. marta. Ir jāatbrīvo Izraēlas cietumos esošie bērni, kas tur tiek turēti, pārkāpjot starptautisko tiesību un konvenciju par bērnu tiesībām noteikumus. Ir jāatbrīvo Nevardarbīgās Tautas pretošanās okupācijai grupas karavīri, piemēram, *Abdallah Abu Rahmah* no Bilinas. Ir jāatbrīvo vēlētie pārstāvji, Palestīnas Likumdošanas padomes locekļi, tostarp *Marwan Barghouti*.

Eiropas Savienībai ir laiks strikti uzstāt, lai Tuvajos Austrumos tiktu ievērotas cilvēktiesības un starptautiskās tiesības. Risinājums nav rodams pretinieku pārspēšanā, ko īsteno represīvos un vardarbīgos apstākļos, kā, piemēram, *Hamas* vadoņa noslepkavošana Dubajā, kuru mēs nosodām ne tikai tādēļ, ka tas vēl vairāk apgrūtina *Gilad Shalit* atbrīvošanu.

Elena Băsescu, PPE grupas vārdā. – (RO) Šis ir otrais gadījums, kad pēdējo divu nedēļu laikā es plenārsēdē runāju par *Gilad Shalit*, un esmu gandarīta, ka manu kolēģu deputātu kopīgo centienu rezultātā ir sagatavota šī rezolūcija. „*Gilad Shalit* lieta” parāda Eiropas Savienības konkrētās bažas par cilvēktiesību situāciju Gazā. *Gilad* tiesības, kas noteiktas Ženēvas Konvencijā, nedrīkst būt atkarīgas no Izraēlas un Palestīnas konflikta.

Gilad Shalit tēvs *Noam* patiešām ir vairākkārt apstiprinājis, ka ne viņš, ne viņa ģimene nav iesaistījusies politikā. Viņi nav izvēlējušies atrasties šajā situācijā. Eiropiešu ideāls ir divu valstu līdzāspastāvēšana mierā un drošībā.

Sarunas par *Gilad* atbrīvošanu notiek jau kopš 2006. gada, izmantojot dažādus starpniekus un ietverot — kas ir fakts — vienu stipri pretrunīgu priekšlikumu, ka viņš būtu jāatbrīvo apmaiņā pret 1000 ieslodzītajiem palestīniešiem. *Gilad* un viņa ģimenei ir vajadzīga palīdzība.

Liels paldies!

Olga Sehnaľová, S&D grupas vārdā. – (CS) *Gilad Shalit* lieta simbolizē Tuvo Austrumu bezgalīgo izmisumu un neapmierinātību. To jūt gan tur dzīvojošie, gan starptautiskā kopiena, kas ir iesaistījusies. *Gilad Shalit* ir ķīlnieks ar vārdu, kura likteni mēs vērojam ar līdzjūtību un bažām. Tuvo Austrumu iedzīvotāji ir šī bezgalīgā konflikta ķīlnieki bez vārdiem. Acs pret aci un zobš pret zobu. Vai tomēr *Gilad* un citiem upuriem ir citas cerības?

Nekādi starptautisko tiesību standarti neatlīdzinās to, ko mēs tik izmisīgi maz dzirdam šajā konfliktā — aicinājumu būt cilvēciegiem. Mēģināt un atnest ģeopolitisku skatījumu uz pasauli, kur ar cilvēkiem un viņu likteņiem manipulē kā ar kārtīm. Mēģināt un iedomāties sevi upuru ģimeņu vietā un visu nevainīgo aizturēto un trūcīgo cilvēku vietā.

Kas tad kavē *Gilad Shalit* un visu to, kuru vaina nav noteikti apliecināta tiesā, atbrīvošanu? Nemaz neminot iedrošinājumu tiem cilvēkiem, kas vēlas dzīvot mierā. Miera pamatā ir uzticēšanās, kompromiss un drosme aizstāvēt mieru pret tiem, kas ir nesamierināmi. Vēlos jums lūgt spert pirmo soli.

Margrete Auken, Verts/ALE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mūsu šodienas debašu mērķis ir visā nopietnībā nosaukt vārdā un „piešķirt seju” cilvēku ciešanām, tādējādi paplašinot mūsu līdzjūtību un līdzcietību. Šajā saistībā ir patiesi vērtīgi, ka esam izvēlējušies *Gilad Shalit* lietu par mūsu šodienas debašu tematu. Tas sekmēs mūsu iejūtību pret citiem, lai mēs varētu izprast viņu un viņu ģimeņu ciešanas. Tūkstošiem palestīniešu tiek turēti apcietinājumā absolūti nepieņemamos apstākļos, kas ir pretrunā starptautiskajiem noteikumiem, un viņu situācija ir tikpat sarežģīta kā *Gilad Shalit* un viņa ģimenes situācija. Mums jādara maksimāli iespējamais, lai šo problēmu nopietni risinātu, un, manuprāt, mēs visi Parlamentā esam gatavi to darīt. Šeit nav runa tikai par vienu ieslodzīto, bet gan par tūkstošiem ieslodzīto, kas ir šī lielā konflikta upuri.

Vēlos vēl arī piebilst: mums ir svarīgi šai bēdīgajai lietai pieiet strikti, kā arī apzināties, ka, ja mēs neko nedarīsim ne tikai Gazas aplenkuma, bet arī kopumā Palestīnas okupācijas sakarā un ja mēs nepanāksim divu valstu risinājumu, ko, manuprāt, mēs visi aicinām panākt, šiem cilvēkiem nebūs nākotnes. Domāju, ka tas patiesi ir efektīvs veids, kā rast risinājumu, un ceru, ka baronese *Ashton* nostādīs ES tādā pozīcijā, kurā tai ne tikai ir jāmaksā, jāmaksā un jāmaksā, bet kur tā reizēm var arī paust savu viedokli.

Louis Bontes (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, 2006. gada 25. jūnijā Izraēlas armijas iesauktais kaprālis *Gilad Shalit* tika sagūstīts pēc teroristu iebrukuma Gazas joslā. Kopš tā laika viņš ir bijis *Hamas* ķīlnieks. *Hamas* nepieļauj nekādu *Shalit* saziņu ar ārpusauli. Viņš tiek turēts tumsā, un pat Sarkanajam Krustam nav atļauts viņam piekļūt.

Shalit lieta jau atkal apliecina, ka Eiropa un Izraēla ir vienā pusē. Barbariskie islāma spēki īsteno nogurdinošu karu pret rietumu civilizāciju. Izraēla ir šī kara frontes līnija. Izraēlā un Eiropā ir svarīgs katrs cilvēks. Islāma teroristiem cilvēka dzīvība nav ne nieka vērtā — vai, drīzāk, tā ir vērtā tūkstošiem citu cilvēku dzīvību, jo *Hamas* pieprasa, lai Izraēla pret *Shalit* atbrīvo 1000 ieslodzītos, tostarp lielu skaitu teroristisku slepkavu.

Ir svarīgi nodrošināt *Shalit* atbrīvošanu, taču bez teroristu atbrīvošanas Izraēlā. Galu galā mēs visi esam redzējuši, ko šādas apmaiņas ir veicinājušas iepriekš, proti, teroristu, to sekotāju un vadoņu uzvaras eiforiju, kā arī neapšaubāmi vairāk terora. Mēs nevaram ļaut cilvēkiem būt ieguvējiem no terorisma, un būtu bezatbildīgi mudināt Izraēlu reaģēt uz šādu ķīlnieku pieņemšanu apmaiņā, jo nākamais *Hamas* ķīlnieks varētu būt kāds no Parīzes, Amsterdāmas vai Briseles. Un kādā situācijā tad mēs būsim?

Ir nekavējoties jāmaina situācija. Par eiropieša *Gilad Shalit* sagrābšanu par ķīlnieku ir jāmaksā *Hamas*, nevis Izraēlai. Cenai jābūt tik augstai, lai viņi atbrīvotu viņu pēc pašu brīvas gribas. Šajā saistībā mēs prasām pilnībā aizliegt iebraukšanu un ceļošanu Eiropā visām *Hamas* amatpersonām, tostarp tām, kas oficiāli nav *Hamas* sabiedrotās un kas nav Eiropas teroristu sarakstā.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šis jaunais vīrietis tiek turēts apcietinājumā jau gandrīz 1400 dienas, pilnībā neņemot vērā nekādas starptautiskās normas un neļaujot viņam pat Sarkanā Krusta

piekļuvi. Domāju, ka šis gadījums jāapskata un jārisina kā humāna traģēdija. Mani priecē plašais Eiropas Parlamenta atbalsts šīm debatēm un mūsu kolēģu sirsnīgie apsveikuma vārdi vakar *Shalit* tēvam.

Shalit lieta nedrīkst kļūt par „spēļu kārti”. Tā vietā viņa atbrīvošana būs *Hamas* interesēs, ja šī organizācija miera procesā vēlas iegūt likumību. Nobeigumā vēlos sacīt, ka organizācijas uzticamības labākais apliecinājums būtu *Gilad Shalit* beznosacījumu atbrīvošana un turpmāku nolaupīšanu neīstenošana.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Šodien apspriestā rezolūcija nav politisks dokuments, un mēs nemēģinām risināt Tuvo Austrumu konfliktu. Mēs visi vēlamies, lai nevainīgam dēlam atļauj atgriezties pie viņa tēva un ģimenes. Nezinu, vai kolēģi deputāti zina par organizāciju „Vecāku loks” (*Parents Circle*)? To veido izraēliešu un palestīniešu ģimenes, kas konfliktā ir zaudējušas savus tuviniekus. Šodien mēs runājam par konkrētu gadījumu, jo nevēlamies, lai *Gilad Shalit* tēvs pievienojas tiem, kas ir zaudējuši sev tuvos — savus bērnus.

Mēs lūdzam atbrīvot ķīlnieku, jo nepiekrītam, ka mērķis attaisno līdzekļus. Cīņa par taisnīgu lietu neattaisno darbības, kas vispārēji tiek uzskatītas par nepareizām, vai teroraktus. Organizācijas, kas vēlas saņemt mūsu atzinību un cieņu, nedrīkst sagrābt ķīlniekus.

(Aplausi)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arī es vēlos paust savu atbalstu tiem, kas šajā plenārsēžu zālē gan vakar, gan šodien ir aicinājuši atbrīvot *Gilad Shalit*, un arī es vēlos paust savu līdzjūtību viņa ģimenei.

Vēlos savu runu veltīt tiem, kas, iespējams, sev jautā: „Kādēļ mums ir rezolūcija par *Gilad Shalit* lietu, un kādēļ tagad?”. Citi kolēģi (deputāti) ir mums atgādinājuši, ka drīz paies četri gadi, kopš jaunais *Gilad Shalit* tiek turēts apcietinājumā nezhēlīgos apstākļos, pārkāpjot starptautiskos standartus par kara gūstekņu apstākļiem, kas atzīti trešajā Ženēvas Konvencijā. Kā mēs ikviens varam iedomāties, katra papildu diena apcietinājumā *Shalit* un viņa ģimenei rada briesmīgas ciešanas.

Es arī vēlos norādīt uz vēl vienu iemeslu atbalstam, proti, *Gilad Shalit* ir Eiropas pilsonis, viņš ir eiropietis, kas ir kļuvis par terorisma upuri, un šodien, kad ir Eiropas terorisma upuru piemiņas diena, es nevaru iedomāties labāku simbolisku rīcību par šo rezolūciju.

Ana Gomes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos paust savu atzinību par *Gilad Shalit* ģimenes centieniem, mēģinot panākt viņa atbrīvošanu, ko mēs no visas sirds atbalstām. Tas ir vēstījums, ko vēlamies izteikt ar šo rezolūciju. Mēs uzskatām, kā uzsvērts *Goldstone* ziņojumā, ka viņam patiešām ir tiesības uz kara gūstekņa statusu, tāpat kā šāds statuss pienākas Izraēlas ieslodzītajiem, starp kuriem ir daudzi bērni.

Mēs vēlamies, lai viņi visi tiktu atbrīvoti. Mēs vēlamies, lai tiktu atbrīvots *Gilad Shalit* un visi jaunie palestīnieši. Tas patiešām ir vienīgais veids, kā šajā reģionā panākt mieru. Mēs mudinām baronesi *Ashton* netaupīt spēkus, lai prasītu atbrīvot *Gilad Shalit* un visus palestīniešus, kas ir kara gūstekņi, jo īpaši jaunos cilvēkus, kuri ilgstoši atrodas apcietinājumā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) *Gilad Shalit* lietai ir īpaša un personīga dimensija. Tā ir ļoti jauna vīrieša, kas ir mana dēla vecumā, traģēdija, un tā ir arī viņa ģimenes traģēdija. Tomēr neizliksimies, ka šai lietai nav arī plašāks politiskais konteksts. Tā mums patiesībā liek apzināties, ka melnbaltā videofilma, ko mums nereti vienpusēji rāda arī šajā plenārsēžu zālē, proti, videofilma, kurā rāda tikai palestīniešu cietušos, ir ne pārāk objektīva.

Domāju, ka šodien mums ir skaidri jāpieprasa šī jaunā vīrieša atbrīvošana, bet atcerēsimies arī, ka par to, ka viņš joprojām ir apcietinājumā, ir atbildīgi tie, kas šāva raķetes Sderotā.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, kā mēs zinām, šīs rezolūcijas pamatā ir politiski ļoti jutīgu apstākļu kopums, bet tam nevajadzētu mūs kavēt pieņemt nepārprotami humānu rezolūciju, kuras spēku nav mazinājuši vispārīgi politiski komentāri par situāciju kopumā.

Esmu gandarīta, ka šajā rezolūcijā nav nekā lieka. Es par to balsošu atbalstoši. Tajā ir uzsvērts, ka visām Tuvo Austrumu krīzē iesaistītajām pusēm jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības un tiesību akti cilvēktiesību jomā. Ceru, ka tā saņems šī Parlamenta stabilu atbalstu.

(Aplausi)

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Izraēlas karavīra *Gilad Shalit* nolaupīšana rada lielas bažas Eiropas Savienībai.

Mana bijusī kolēģe komisāre *Ferrero-Waldner* šajā Parlamentā aicināja steidzami atbrīvot *Shalit* kungu jau 2006. gada 5. jūlijā, kad vēl nebija pagājušas divas nedēļas pēc viņa sagrābšanas. Gadu gaitā un vairākkārt, arī pēdējā Asociācijas padomē ar Izraēlu pagājušā gada jūnijā un Ārlietu padomes 2009. gada decembra secinājumos, ES ir nepārtraukti aicinājusi *Shalit* kunga sagrābējus viņu nekavējoties atbrīvot. Tāpēc mēs šodien pievienojamies Parlamenta priekšlikumiem, kuros ir aicināts viņu atbrīvot.

Mūsaprāt, saskaņā ar daudzu cilvēktiesību organizāciju novērtējumu *Shalit* kunga apcietinājuma nosacījumi un apstākļi neatbilst starptautiskajām humanitārajām tiesībām. Tādēļ mēs mudinām viņa sagūstītājus ņemt vērā šādas prasības un jo īpaši ļaut Sarkanā Krusta Starptautiskās komitejas pārstāvjiem ar viņu tikties. Visbeidzot, mēs zinām, ka notiek starpniecības darbības, lai panāktu *Gilad Shalit* atbrīvošanu. Mēs atbalstām visus šādus centienus un mēs ceram, ka tie drīz vainagosies ar panākumiem. Es arī personīgi nodošu skaidru ziņu savai kolēģei *Cathy Ashton*.

Protams, mēs domāsim ar *Gilad Shalit* ģimeni. Es zinu, ka viņa tēvs šonedēļ bija šajā Parlamentā, un, kā saprotu, viņš pašlaik ir šeit.

(Aplausi)

Vēlos viņam sacīt, ka mūsu domas un centieni ir ar viņu un, protams, visiem citiem, kas saskaras ar šī ilgstošā konflikta sekām.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks debašu noslēgumā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Indrek Tarand (Verts/ALE), rakstiski. – Vēlos paust nožēlu par *Gilad Shalit* apcietinājumu. Viņa apcietināšana, kā arī pārējo ieslodzīto aizturēšana ir nepieņemama. Šī situācija ir pēc iespējas ātrāk jālabo. Manuprāt, *Shalit* atbrīvošana sekmētu Tuvo Austrumu miera procesu kopumā.

(FR) Savukārt Francija ir nupat izlēmusi Krievijai pārdot mistrāla klases kara kuģi; uzskatām, ka tā ļoti nožēlos šo rīcību.

12.2. Vardarbības pastiprināšanās Meksikā

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir septiņu⁽³⁾ rezolūciju priekšlikumi par vardarbības pastiprināšanos Meksikā.

Ramón Jáuregui Atondo, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt, sakot, ka Meksika ir liela demokrātija, kas pēdējo 20 gadu laikā ir nodrošinājusi stabilu progresu. Tā ir Eiropas Savienības draugs, un mums ar to ir noslēgts stratēģisko partnerattiecību nolīgums. Vēlos arī sacīt, ka Meksika pašlaik vada ļoti sarežģītu karu pret nelegālu tirdzniecību ar narkotiskām vielām.

Tomēr šodien Eiropas Parlamentā mēs runājam par Meksiku saistībā ar cilvēktiesībām, jo pastāv un turpina pieaugt vardarbība, kas ietekmē jo īpaši Meksikas iedzīvotājus, un jo vairākkārt ir iesniegtas sūdzības par cilvēktiesību pārkāpumiem.

Rezolūcijas, ko šodien pieņems vairākums politisko grupu, pamatā ir cieņa un vienprātība; protams, tajā ir atzīta manis nupat aprakstītā situācija un Meksika tiek mudināta turpināt virzību pretī tiesiskumam un pilnīgai demokrātijai.

Tomēr rezolūcijā arī noteikti četri konkrēti pieprasījumi: Meksika tiek mudināta nodrošināt tiesības uz preses brīvību, jo ir bijuši uzbrukumi žurnālistiem; nodrošināt cilvēktiesību aizstāvju organizāciju aizsardzību, jo pret šīm grupām ir tikuši vērsti uzbrukumi un draudi; nodrošināt to sieviešu aizsardzību, kas saskaras ar vardarbību, jo daudzas sievietes ir tikušas nogalinātas; un izvairīties no nesodāmības un varas ļaunprātīgas izmantošanas starp tās policijas spēkiem. To Parlaments prasa Meksikai — draudzīgi un pamatojoties uz labvēlīgajām attiecībām ar Meksiku.

⁽³⁾ Sk. protokolu.

Renate Weber, autore. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šonedēļ mēs atzīmēja Starptautisko sieviešu dienu. Šajā Parlamentā ir izvietoti daudzi plakāti visās Eiropas Savienības valodās, sakot, ka mēs varam apturēt vardarbību pret sievietēm. Šodien mēs runājam par vardarbību Meksikā, un es domāju, ka būtu pareizi mums atzīt, ka Meksikas sievietes, gan meksikāņu izcelsmes, gan tās, kas nav meksikāņu izcelsmes, saņem minimālu aizsardzību no vietējām un federālajām varas iestādēm.

Meksikas sievietes cieš no dažādas vardarbības, proti, no vardarbības mājās līdz pat seksuālai vardarbībai un mocīšanai, ko veic armija vai policija, kā arī kļūst par slepkavību upuriem. Diemžēl līdz šim Meksikas varas iestāžu reakcija ir bijusi neefektīva, tādēļ mēs varam konkrēti sacīt, ka šis ir gandrīz absolūtas nesodāmības gadījums.

Mūsu rezolūcijā Meksikas valdība tiek aicināta cīnīties pret sieviešu genocīdu, kas ir skarbs vārds, bet ir precīzs, ja ņemam vērā, ka gandrīz visas slepkavības, kurās iesaistītas sievietes, netiek sodītas. Piemēram, pēdējo četru gadu laikā Meksikā ir notiesāti tikai 11 % no noziedzniekiem, kas nogalināja gandrīz 700 sieviešu.

Tai pat laikā varētu šķist, ka sievietes ir tiesu sistēmas mīļākie upuri. Nav izskaidrojuma, kā divām meksikāņu izcelsmes sievietēm — *Alberta Alcántara* un *Teresa González* —, kurām piespriests 21 gada cietumsods un kuras tagad cietumā ir pavadījušas jau vairāk nekā 3 gadus, izdevās nolaupīt (vienām pašām) 6 vīriešus no Federālās izmeklēšanas aģentūras starpgadījuma laikā tirgū. Cerēsim, ka tiesnesis, kas izskatīs šo sieviešu apelāciju pēc vienas nedēļas, sapratīs, cik smieklīga un netaisnīga ir šī situācija.

Tomēr vardarbība pret sievietēm sākas mājās. Es ceru, ka Meksikas likumdevēji drīz uzlabos Vispārīgo likumu par sieviešu tiesībām uz dzīvi bez vardarbības, lai varētu pienācīgi noteikt dažādos vardarbības veidus un likumu īstenošanas mehānismus. Būtu arī pareizi vardarbību mājās un izvarošanu laulībā noteikt kā krimināli sodāmu pārkāpumu.

Turklāt, lai Meksikas sabiedrība mainītos un nepieņemtu vardarbību pret sievietēm, ir svarīgi šo jautājumu kā jaunu cilvēku izglītības pamattematu risināt skolās.

Adam Bielan, autors. – (PL) Jau vairākus gadus Meksikas varas iestādes un tostarp visvairāk prezidents *Felipe Calderón* ir vadījuši asiņainu karu pret narkotiku tirgotāju grupējumiem. Vairāk nekā 40 000 karavīru ir iesaistīti šajā karā, un ir gūti vairāki panākumi. Starp šiem panākumiem neapšaubāmi ir *Sinaloa* un *Juarez* karteļu vadoņu apcietināšana, vairāk nekā 23 000 hektāru ar opija magonēm un 38 000 hektāru ar marihuāna augiem iznīcināšana, vairāk nekā 50 nelikumīgu laboratoriju slēgšana, kas ražoja narkotiskās vielas, un vairāk nekā 45 000 cilvēku apcietināšana, kuri bija iesaistīti šajā procesā.

Mums jāapzinās, ka Meksikas narkotiku tirgotāju karteļu gada ienākumi ir daudzi miljardi dolāru, kas ir nesalīdzināmi vairāk par summām, ko Meksikas valdība ir piešķīrusi narkotisko vielu problēmas risināšanai. Tādēļ grupējumi tērē milzīgas naudas summas, lai korumpētu politiķus, tiesnešus un policistus. Tādēļ varas iestādes šajā karā zaudē. Kopš 2006. gada gandrīz 15 000 cilvēki ir tikuši nogalināti un vairāk nekā 6000 no viņiem ir nogalināti kopš oktobra. Īpaši apdraudēti ir žurnālisti, no kuriem ir nogalināti vairāk nekā 60, tostarp nesen arī *Jorge Ochoa Martínez*.

Mums jāsaprot, ka bez starptautiskas iejaukšanās Meksika šajā karā neuzvarēs.

(Aplausi)

Santiago Fisas Aixela, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Meksikai ir liela nelegālas tirdzniecības ar narkotiskām vielām un ar narkotikām saistītas vardarbības problēma. Lai risinātu šo situāciju, prezidenta *Felipe Calderón* valdība ieņēma stingru nostāju nolūkā panākt šīs problēmas izskaušanu. Prezidents ir pieņēmis lēmumu uz pagaidu laiku mobilizēt bruņotos spēkus, kas sekmēja apcietināto cilvēku skaitu, narkotisko vielu iznīcināšanu un ieroču konfiscēšanu. Armija ir pieņēmusi visus Valsts cilvēktiesību komisijas ieteikumus, tostarp tos, kas attiecas uz sūdzību izmeklēšanu par pašas armijas rīcību.

Valdība arī atzīst, ka tai jāveic būtiskas izmaiņas drošības un taisnīguma jomā, un jāīsteno mērķtiecīga tiesu sistēmas reforma, lai tā būtu pārredzamāka un lai, ievērojot cilvēktiesības, notiesātu tos, kas ir izdarījuši noziegumus.

Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) vēlas parādīt savu solidaritāti Meksikas iedzīvotājiem cīņā pret nelegālu tirdzniecību ar narkotiskām vielām, un mēs atbalstām prezidentu *Calderón* viņa gatavībā apkarot organizēto noziedzību.

Visbeidzot vēlos paust gandarījumu par vienprātību, kas vieno Parlamenta galvenās politiskās grupas.

Marie-Christine Vergiat, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kopš 2007. gada Meksikā nemitīgi pieaudzis cilvēktiesību pārkāpumu skaits.

Saskaņā ar Meksikas NVO un plašsaziņas līdzekļu sniegto informāciju vairāk nekā 6 500 slepkavību saistītas ar narkotiskajām vielām 2009. gadā, no kurām liels vairums notika Čivavas štatā. Prezidenta *Calderón* valdība ir nosūtījusi tūkstošiem karavīru uz visvairāk skartajām teritorijām.

Kopš šī brīža šo militāro spēku un policijas spēku īstenotā vardarbība palikusi pilnīgi nesodīta. NVO sniedz aizvien vairāk ziņojumu, stāstot par valsts noziegumiem. Īpaši cieš žurnālisti, meksikāņu izcelsmes kopienas, jo īpaši sievietes, gan meksikāņu izcelsmes, gan tās, kas nav meksikāņu izcelsmes. Es satikos ar dažām no šīm sievietēm no *San Salvador Atenco*; policisti viņas ir izvarojuši un mocījuši. Man bija ļoti nepatīkami klausīties viņu stāstos. Vainīgie, kas šos nodarījumus īstenoja 2006. gada maijā, joprojām nav sodīti.

Tādēļ mēs nevaram atbalstīt Meksikas varas iestādes centienos, jo šīs iestādes regulāri pārkāpj cilvēktiesības. Attiecīgi mēs neatbalstīsim kopīgo rezolūciju un iesniegsim...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Barbara Lochbihler, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, brutālas vardarbības skati uz ielām saistībā ar tā saucamo karu par narkotiskajām vielām Meksikā mūs regulāri sasniedz plašsaziņas līdzekļos. Par svarīgāko tēmu avīzēs kļūst simtiem sieviešu, galvenokārt strādnieču valsts ziemeļos, slepkavības un bieži tiek lietots termins „sieviešu genocīds”. Eiropas Parlaments par šo tematu ir izstrādājis pašiniciatīvas ziņojumu. Neskatoties uz būtisko cilvēktiesību pārkāpumu skaita pieaugumu, Meksikas valdība ir nespējīga vai nevēlas neko darīt lietas labā. Vajadzīgās nelokāmības norādīšana cīņā pret nelikumīgiem narkotiku tirgoņiem nevar aizstāt saskaņotu valdības rīcību. Armijas spēku klātbūtnes un varas būtiskā paplašināšana, kara tiesu, kas izskata karavīru paveiktos noziegumus, kompetence, gandrīz absolūtā nesodāmība — tie ir patiesie iemesli, kas nosaka vardarbības pieaugumu valstī. Pat Meksikas Valsts cilvēktiesību komisija ir vairākkārt dokumentējusi vardarbību noziegumu, ko paveic armija, skaita pieaugumu.

Valdība nevēlas atzīt šo situāciju. Tā arī nemitīgi apklusina noziegumus. Piemēram, vakar plašsaziņas līdzekļos bija lasāms stāsts, ka Aizsardzības ministrija ir izmaksājusi milzīgas naudas summas vardarbības upuru ģimenēm, lai nopirktu viņu klusēšanu. Kas ir vainīgie? Tie bija karavīri. ES jautājums par cīņu pret nesodāmību ir jārisina visās attiecībās ar Meksiku. Nemot vērā cilvēktiesību pārkāpumu nopietnību, ES ir absolūti nepieciešams neatjaunot globālo līgumu ar Meksiku. Tā to nedrīkst darīt līdz nav nodrošināti būtiski uzlabojumi saistībā ar cilvēktiesību situāciju šajā valstī.

Cristian Dan Preda, PPE grupas vārdā. – (RO) Vardarbības saasināšanās Meksikas štatos pie ASV robežas, jo īpaši Huarezas pilsētā, vieš dziļas bažas. Pēdējo mēnešu starpgadījumi ir bijuši īpaši asiņaini, jo federālo iestāžu intervenci šajā reģionā ir papildinājis būtisks ar narkotisko vielu nelegālo tirdzniecību saistītu noziegumu skaits. Tādēļ karš pret nelikumīgiem narkotiku tirgoņiem papildina karu starp konkurējošiem krimināliem grupējumiem, kuru rezultātā notiek ļoti brutālas slepkavības.

Es uzskatu, ka Meksika ir galējs gadījums, kas parāda, cik sarežģīti ir ieņemt stingru nostāju pret noziedzību, lai nodrošinātu valsts drošību. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs šeit, Eiropas Parlamentā, nosūtām skaidru vēstījumu, atbalstot Meksikas valdības centienus, kuras mērķis ir likvidēt noziedzību, tādējādi uzlabojot civilo iedzīvotāju situāciju.

Tai par laikā mums Meksikas varas iestādes ir jānudina turpināt svarīgās reformas tiesiskuma konsolidēšanas jomā, jo īpaši tiesību un soda izciešanas sistēmu reformas.

Paldies!

Ana Gomes, S&D grupas vārdā. – (PT) Vardarbība Meksikā ir saistīta ar nelegālu tirdzniecību ar narkotiskām vielām un sociālo nevienlīdzību, ko saasinājusi ekonomiskā krīze. Nesodāmības apkarošana ir galvenais elements. Ir svarīgi ieguldīt tiesu sistēmā, lai notiesātu un sodītu noziedzniekus un lai nodrošinātu aizsardzību lieciniekiem un upuriem, no kuriem daudzi ir jaunas, strādājošas sievietes, kas nokļuvušas nelegālo narkotiku tirgoņu vardarbības vilnī.

Ir šokējoši, ka Huareza ir pasaules sieviešu genocīda galvaspilsēta, un vēl briesmīgāka ir vīrišķības kultūra, kas attaisno iestāžu bezdarbību, kad netiek notiesāti par šiem noziegumiem atbildīgie un netiek aizsargāti cilvēktiesību aizstāvji, tostarp žurnālisti.

Eiropai ir jāizmanto stratēģiskās partnerattiecības ar Meksiku, lai konstruktīvi atbalstītu tos, kas cīnās par cilvēktiesībām. Tie ir tie paši cilvēki, kas cīnās, lai aizstāvētu tiesiskumu un demokrātiju. Bez cilvēktiesībām nav tiesiskuma vai demokrātijas.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirms brīža šajā sēžu zālē dzirdēju aicinājumu neparakstīt saprašanās memorandu ar Meksikas varas iestādēm. Es šo ierosinājumu nesaprotu. Galu galā mēs slavējam Meksikas prezidentu — arī pirms manis runājošie to darīja — par viņa apņēmības pilno cīņu pret narkotiku baroniem un mafiju. Tāpēc mums jāslavē Meksikas varas iestādes par to rīcību, vienlaikus, protams, norādot, ka tām nevajadzētu aizmirst svarīgo, mēģinot atbrīvoties no nevēlamā, un ka šajā cīņā tām ir jāņem vērā cilvēktiesības. Tas ir acīmredzams. Mums jāsaprot situācija šajā valstī, kas jau desmitiem gadu cīnās ar lieliem organizētās noziedzības sindikātiem un mafiju. Ja valsts prezidents piesaka karu šajā jomā, viņam jānodrošina pilnīgs atbalsts. Tomēr, protams, mēs šeit runājam par žurnālistiem un citiem upuriem. Jāuzsver, ka šos cilvēkus nedrīkst diskriminēt.

Rui Tavares, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Dāmas un kungi, šorīt Meksikas elektriķu arodbiedrību aplenca policijas spēki ap 100–200 policistu sastāvā. Tā ir tā pati arodbiedrība, kuras vienu no vadītājiem — *Domingo Aguilar Vázquez* — pēc vispārīga streika paziņošanas apcietināja uz nepatiesu apsūdzību pamata.

Šis uzbrukums Meksikas arodbiedrībām, ko tieši veic valdība, ir vēl šokējošāks, jo mēs šeit runājam par Meksikas federālo valdību, kura, piemēram, nesoda savas armijas paveiktos noziegumus vai neefektivitāti cīņā pret narkotisko vielu nelegālo tirdzniecību.

Jā, situācija ir sarežģīta. Bruņotie spēki uzbrūk narkotiku tirgoņiem, bet tai pat laikā arī arodbiedrībām. Un tad neefektivitātes, nesodāmības un pieaugoša autoritārisma rezultātā tāda demokrātija kā Meksikas demokrātija vairs nav kontrolējama.

Šim Parlamentam ir strikti jānosoda un, galvenais, jāaicina Meksikas valdība beidzot pārtraukt neefektivitāti attiecībā uz noziedzniekiem un autoritārisma pret, piemēram, arodbiedrībām, darba ņēmējiem un pilsoniskajām kustībām.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt divus jautājumus mūsu rezolūcijās par Meksiku.

Pirmkārt, kā dzirdējām, vardarbība šogad ir palielinājusies. Meksiku savās rokās tur lielu narkotiku tirgoņu karteli un to īstenotā vardarbība ir paņēmusi dzīvības 15 000 cilvēkiem, kā tiek lēsts. Situācija ir jo īpaši smaga pie robežas starp Meksiku un Amerikas Savienotajām Valstīm. Meksikas valdība mēģina kontrolēt situāciju ar vērienīgām armijas un policijas operācijām. Šī stratēģija ir arī izpelnījusies lielu kritiku. Nepārprotami, ka atbildība par narkotiku nelegālo tirdzniecību, nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu un ar to saistītajām problēmām piemērojama arī citām valstīm, un Meksikai ir jāpiedāvā palīdzība un sadarbība.

Otrkārt, vēlos minēt nesenos *Amnesty International* ziņojumus attiecībā uz iestāžu nevēlēšanos aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus. Tie, kas aizstāv pamatiedzīvotājus un nabadzīgas kopienas, ir jo īpaši apdraudēti. Kad kļūst bīstami sekmēt cilvēktiesības, daudziem ir jāņem vērā ar viņu darbu saistītais risks. Tad zūd cerība tiem, kuru vārdā šie aktīvisti darbojas.

Šie jautājumi saistībā ar narkotiku nelegālo tirdzniecību un cilvēktiesībām jāietver diskusijās maijā, kad mēs domājam par sadarbības plāniem nākamajā ES un Meksikas samitā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Meksikas valdībai ir cieši jāaņem apkarot narkotiku nelikumīgo tirdzniecību, kā arī nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu.

Narkotiku nelikumīgā tirdzniecība ir veicinājusi vardarbību, kuras rezultātā ir zaudētas cilvēku dzīvības. Tihuanas un Huarezas pilsētas bija starp pasaules bīstamākajām pilsētām 2009. gadā. Kopš 2007. gada karā pret narkotiku nelikumīgo tirdzniecību ir nogalināti 15 000 cilvēki, un 2009. gadā nogalināto skaits bija 7724.

Jauni cilvēki un sievietes cieš visvairāk saistībā ar narkotiku nelikumīgo tirdzniecību un patērīņu. Meksikā ekonomikas krīze var kļūt par sociālo konfliktu, kad nabadzība un izglītības trūkums būs starp tiem faktoriem, kas noteiks jaunu cilvēku kļūšanu par narkomāniem. Meksikā 2010. gadā apmēram 7,5 miljoniem jaunu cilvēku nav iespēju tikt reģistrētiem oficiālā izglītības sistēmā, kas nozīmē, ka viņiem arī nav cerību nopelnīt pienācīgu iztiku.

Nobeigumā vēlos sacīt, ka jānostiprina dialogs starp Eiropas Savienību un Meksiku, lai veicinātu ekonomikas un sociālo attīstību, kā arī cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu.

Paldies!

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs nereti šajā Parlamentā diskutējam par diktatūrām. Meksika nav diktatūra, tā ir demokrātija. Mēs runājam par atsevišķiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem. Meksikai tas nav galvenais temats. Galvenais temats ir tas, ka šī lielā demokrātija, kas ir mūsu stratēģiskais partneris, jau desmitiem gadu slimo ar nopietnu un, iespējams, nāvējošu slimību.

Tādēļ tai vajadzīga pareizā ārstēšana un pareizais ārsts. Prezidents *Calderón* un viņa armija ir šis ārsts. Tas nenozīmē, ka viņi var vai drīkst izmantot jebkādu ārstēšanas metodi, bet mums viņi jāatbalsta.

Tādēļ es uzskatu, ka rezolūcijā ļoti svarīgs ir 12. punkts, kas nosaka, ka mēs izmantosim mūsu finanšu instrumentu, lai labu pārvaldību, tiesiskumu, valsts struktūras saskaņā ar tiesiskumu nostiprinātu pret valsts sadalīšanu, pret organizēto noziedzību, pret nesodāmību, kura saņēmusi pamatotu kritiku. Tomēr mēs to nevaram izdarīt, iesaldējot vai pārtraucot mūsu sakarus; mums tie drīzāk ir jānostiprina.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi esam nobažījušies par vardarbības pieaugumu Huasas pilsētā, bet es uzticos plašajiem pasākumiem, ko Meksikas varas iestādes ir piemērojušas, lai efektīvi risinātu šo situāciju. Es arī atbalstu prezidenta *Calderón* enerģisko cīņu pret narkotiku nelikumīgo tirdzniecību, kas ir nopietns globāls apdraudējums un skar mūs visus. Tādēļ mums jāpalīdz Meksikas varas iestādēm šajā grūtajā cīņā.

Dāmas un kungi, pēdējo 10 gadu laikā Meksika ir īstenojusi ļoti pozitīvu politikas un valdības modernizācijas procesu. Prezidents *Calderón* neatlaidīgi veicina reformas. Meksika ir arī uzņēmusies lielāku starptautisko atbildību un tai ir aktīva nozīme, piemēram, ANO un G-20.

Šajā Parlamentā manu pieticīgo iespēju robežās esmu vienmēr atbalstījis stratēģisko partnerattiecību starp Eiropas Savienību un Meksiku izveidošanu, ko beidzot panācām 2008. gadā. Es ceru, ka varēsim pieņemt mērķtiecīgu kopīgās rīcības plānu vai programmu maija samītā Madridē, jo Eiropas Savienībai un Meksikai ir kopīgi jāstrādā daudzās jomās gan divpusēji, gan daudzpusēju forumu līmenī, lai kopā risinātu problēmas un apdraudējumus, tostarp narkotiku nelikumīgo tirdzniecību un citus organizētās noziedzības veidus.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Meksika jau sen ir galvenais ceļš uz pasaules lielāko nelikumīgo narkotiku tirgu — ASV. Tādēļ Meksiku ir ievainojusi brutalitāte un vardarbība, kas iet roku rokā ar narkotiku tirdzniecību. Turklāt Meksika pati kā valsts ar 100 miljoniem iedzīvotāju un svarīgs ES stratēģiskais partneris diemžēl ir kļuvusi par aizvien nozīmīgāku kokaīna tirgu. Jaunu cilvēku pieaugošais narkotiku patēriņš ir jo īpaši satraucošs.

Ar narkotikām saistīta vardarbība Meksikā, šķiet, tikai pieaug ar aizvien lielāku skaitu šausminošu slepkavību un žurnālistiem, kas rakstot par šiem gadījumiem, paši kļūst par mērķiem. Bezdarba un nabadzības pārsvars, visticamāk, nesekmē un neveido likumību Meksikā. Prezidents *Calderón* saskaras ar lielām problēmām, bet ir cieši nolēmis tām stāties pretī aci pret aci, un ES viņš ir spēcīgi jāatbalsta. Jo īpaši mums ir jāatbalsta viņa centieni ieviest reformas policijas un kriminālās tiesas sistēmā, lai sagrautu korumpētās saiknes starp narkotiku tirgotāju karteljiem un likuma kalpiem. Es domāju, ka viņam ir arī pamatots iemesls izmantot armiju kā pagaidu ārkārtas pasākumu.

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, neredzēts vardarbības pieaugums valstī ir radījis dziļas nedrošības sajūtu starp iedzīvotājiem. Komisija, protams, ir ļoti nobažījusies par šo situāciju. Mēs zinām, ka Meksikas varas iestādes to uztver nopietni un ir piemērojušas daudzus pasākumus, lai risinātu problēmu.

Prezidenta *Calderón* karš pret organizēto noziedzību ir tās galvenā prioritāte. Papildus armijas spēku izvietošanai valstī, lai cīnītos pret organizēto noziedzību, Meksika arī piemēro būtiskus centienus, lai nostiprinātu tiesību aktu īstenošanu un tiesu sistēmu.

2008. gada augustā pieņēma drošības pasākumu kopumu, kura mērķis ir Meksikas tiesību aktu īstenošanas un tiesu sistēmas reorganizācija. Tiesu sistēmas reforma, ko Meksikas kongress pieņēma 2008. gadā, var risināt galvenās sistematiskās problēmas, kuras pastāv Meksikas tiesu sistēmā, lai gan mēs zinām, ka šīs reformas īstenošanai būs vajadzīgs ilgtermiņa ieguldījums.

Meksika arī piemēro ļoti nopietnus centienus, lai reaģētu uz bažām par cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši saistībā ar organizētas noziedzības grupējumiem, un plašsaziņas brīvību un vārda brīvību, kam ES uzmanību ir pievērsušas pilsoniskās sabiedrības organizācijas. Šajā saistībā Meksikas valdība izveidoja īpašu prokurora amatu noziegumiem, kas izdarīti pret žurnālistiem 2006. gadā.

Valsts piemēro ievērojamus centienus, risinot citus trūkumus, kā apliecina federālā likuma apstiprināšana, lai izskaustu vardarbību pret sievietēm un lai ieceltu īpašu prokuroru šajā jomā, kā arī jaunā federālā likuma apstiprināšana, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību.

Kā ANO Cilvēktiesību padomes dalībvalsts Meksika apņēmas pieņemt valsts cilvēktiesību politiku un starptautiskā līmenī saglabāt atvērtību saistībā ar cilvēktiesībām. Cilvēktiesību aizsardzības jautājums saistībā ar cīņu pret organizēto noziedzību un ar cilvēktiesību aizstāvju integritāti ir atspoguļots Meksikas pieņemtajā ieteikumā saistībā ar tās dalību ANO Vispārējā periodiskajā pārskatā.

Meksika ir izrādījusi interesi un gatavību — pēdējo reizi ES un Meksikas Apvienotās komitejas sesijas laikā Briselē 2009. gada 26.–27. novembrī — apspriest visus šos jautājumus ar Eiropas Savienību. Patiesi šī joma ir mērķtiecīgas sadarbības joma.

Kankūnā 2009. gada 3.–4. decembrī ES un Meksika kopīgi organizēja starptautisku semināru „Spēka likumīga izmantošana un cilvēktiesību aizsardzība”. Seminārā varēja nodrošināt ekspertu konsultācijas par vietējo policijas spēku cilvēktiesību pārskatatbildības politikas dokumenta projektu.

Pēc semināra politikas dokumenta projektu iesniedza Kintana Roo vietējam kongresam. Šī iniciatīva papildina nesen pieņemto federālo likumu par tiesu sistēmas reformu un to varētu izmantot citas federālas valstis.

Mēs uzskatām, ka ES un Meksikas stratēģiskās partnerattiecības nodrošina labāko satvaru, lai ES varētu atbalstīt Meksiku valsts drošības un tiesiskuma jomā. Stratēģisko partnerattiecību administratīvais dokuments, par ko pašlaik notiek sarunas, paredz oficiāla ES un Meksikas politiskā dialoga izveidošanu par drošības jautājumiem, kā arī plašāku sadarbību ar tādām attiecīgajām ES aģentūrām kā CEPOL, Europol, Eurojust un Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (EMCDDA).

Komisija jau atbalsta 2004.–2007. gada projektu, lai nostiprinātu taisnīguma pārvaldību Meksikā. Turpmāka sadarbība šajā jomā ir paredzēta 2011.–2013. gadam.

Nobeigumā jāsaka, ka ir skaidrs, ka Meksika saskaras ar nopietnām problēmām valsts drošības un cilvēktiesību ieviešanas jomā. Tas nav viegli un situācija noteikti nav nevainojama, bet ir arī godīgi sacīt, ka valsts izrāda vēlmi un apņēmību nodrošināt efektīvas valsts drošības politikas atbilstību cilvēktiesībām. Mēs turpināsim atbalstīt Meksiku tās centienos.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

12.3. Dienvidkoreja — nāvessoda legalizēšana

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par pieciem⁽⁴⁾ rezolūciju priekšlikumiem par Dienvidkoreju — nāvessoda legalizēšana.

Renate Weber, autore. – Priekšsēdētāja kungs, pēc 13 gadiem, kuros Dienvidkorejā neveica nevienu nāvessodu, ir ārkārtīgi apbēdinoši, ka Konstitucionālā tiesa pirms dažām nedēļām pieņēma lēmumu par nāvessoda pieņemšanu. Lēmumā teikts, ka nāvessods ir likumīgs sods, kas var atturēt noziedzniekus sabiedrības interesēs. Tas ir plaši dzirdēts arguments un tikai atbildes reakcija uz satraucošām situācijām konkrētajā valstī un noteiktā laikā.

Tas patiesībā nozīmē, ka nāvessodu uzskata par preventīvu pasākumu, cerot, ka, ja noziedznieks zina, ka pastāv augstākais soda mērs, viņš vai viņa padomās divreiz par savu rīcību. Mēs visi zinām, ka daudzi pētījumi ir atspēkojuši šo ideju.

Vēl svarīgāk ir tas, ka nāvessoda izpilde ir neatgriezeniska; ceļa atpakaļ nav. Romiešu likumā Justiniāna laikos bija sacīts, ka ir labāk, ja vainīgais paliek nesodīts, nekā nevainīgam cilvēkam atņemt dzīvību. Tas bija pirms

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.

15 gadsimtiem. Tā kā Dienvidkorejas Konstitucionālā tiesa pati atzina, ka nāvēssods pieļauj kļūdas iespējamību un vardarbību, mūsu šodien paustās bažas varētu nostiprināt Dienvidkorejas Republikas demokrātisko iestāžu viedokli, ka šāds soda mērs ir jāatceļ uz visiem laikiem.

Kopš Dienvidkorejas Republika 1990. gadā pievienojās Starptautiskajam paktam par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un ir parakstījusi vairumu lielāko cilvēktiesību līgumu; solis atpakaļ ļoti kaitētu tās starptautiskajai reputācijai.

David Martin, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība kopumā un šis Parlaments jo īpaši lepojas ar saviem iebildumiem (godājama tradīcija) pret nāvēssodiem. Tādēļ nevaram rīkoties citādi kā vien paust nožēlu par Dienvidkorejas Republikas Konstitucionālās tiesas lēmumu, ka nāvēssods nav valsts konstitūcijas pārkāpums.

Tomēr es uzskatu, ka mums šeit jā saglabā proporcionalitāte. Taisnīgums, ko izlemj ar mazu pārsvaru ar piecām balsīm pret četrām. Pēdējo reizi, kad viņi balsoja, attiecība bija septiņi pret divi. Viņi nemudināja vai nepiedeva nāvēssoda izmantošanu, bet aicināja Korejas parlamentu pieņemt politisku lēmumu, lai izņemtu par turpmāku nāvēssoda atcelšanu šajā valstī.

Mums arī jāatzīmē, ka Dienvidkoreja *de facto* ir abolicionistiska valsts. Nāvēssodi nav izpildīti kopš 1998. gada februāra, un 2007. gadā *Amnesty International* atzina Dienvidkoreju par valsti, kas būtībā atcēlusi augstāko soda mēru.

Tomēr šī jautājuma nopietnība atgriežas kā prioritāte, kad mēs uzzinām, ka Korejas Lielās nacionālās partijas vadītājs nesen ir sacījis, ka šis *de facto* moratorijs attiecībā uz augstāko soda mēru jāatceļ un ātri ar nāvēssodu jā soda daži ieslodzītie. Ceru, ka šī Korejas nelabvēlīgā, izdevību izmantojošā balss tiks ignorēta un ka Dienvidkoreja patiešām nebūs *de facto* moratorija valsts, mainot savus tiesību aktus un kļūstot par *de jure* moratorija valsti.

Martin Kastler, *autors*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jāpauž nožēlu, ka vairākas pasaules valstis šodien un šajā laikā joprojām īsteno vai atļauj šo necilvēcīgo soda veidu attiecībā uz nopietniem noziedzniekiem. Es uzskatu, ka nevienam nav tiesību izņemt par citas personas dzīvību vai nāvi neatkarīgi no tā, vai tas ir dzīvības sākumā vai beigās, un noteikti ne saistībā ar nozieguma sodīšanu. Šim barbariskajam sodam nogalinot nav vietas modernā pasaulē.

Neaizmirstamais, ievērojamais pāvests Jānis Pāvels II norādīja, ka jābūt iespējai izpirkt grēkus, izlīgšanai. Ar tādu neatgriezenisku rīcību, kāds ir nāvēssods, tas nav iespējams. Tādēļ kā parlamentārās grupas mēs apvienojam spēkus, lai aicinātu mūsu Dienvidkorejas kolēģus savā parlamentā runāt par šo tematu un pievienoties mums, eiropiešiem, lai mudinātu atcelt nāvēssodu, apliecinot cilvēcību. Vēlos aicināt visus deputātus vienprātīgi atbalstīt kopīgo priekšlikumu rezolūcijai.

Marie-Christine Vergiat, *autore*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Ceturtajā pasaules kongresā pret nāvēssodu, kas notika februāra beigās Ženēvā, abolicionistu kustība atzinīgi vērtēja to valstu pieaugošo skaitu, kas ir atcēlušas vai apturējušas nāvēssodu. Dienvidkoreja bija šķietami apņēmusies īstenot līdzīgu pieeju, jo nāvēssods šajā valstī nebija izpildīts kopš 1997. gada decembra.

Nesena Dienvidkorejas Republikas Konstitucionālās tiesas lēmums mūs, protams, satrauc; mēs nevaram nepaust nožēlu par to. Tādēļ vēlamies Komisiju un Padomi nāvēssodā, kas ir tiesību uz dzīvību pārkāpums un valsts noziegums, atcelšanu uzskatīt par galveno elementu Eiropas Savienības attiecībās ar trešām valstīm.

Mēs vēlamies Komisiju aicināt Korejas valdību un republikas prezidentu, kam pašam piesprieda nāvēssodu 1981. gadā, cieši apņemties atcelt nāvēssodu; pieņemt lēmumu par moratoriju saskaņā ar ANO lēmumu paust bažas saistībā ar 59 cilvēku stāvokli, tostarp konkrētu politisko ieslodzīto, kam piespriests nāvēssods šajā valstī; un aicināt mīkstināt piespriesto nāvēssodu.

Barbara Lochbihler, *autore*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, nāvēssoda atcelšanas politika ir ļoti sekmīgs Eiropas ārpolitikas elements. To var redzēt pievienošanās sarunās, divpusējās sarunās un arī ANO, kur vairāk un vairāk pasaules valstis izlemj piemērot moratoriju vai atcelt nāvēssodu pilnībā. Vēl nesen Dienvidkoreja bija viena no šīm valstīm, kas praksē vairs nepiemēroja šo pazemojošo un nožēlojamo soda veidu.

Šodienas rezolūcijā tiek paustas mūsu bažas, ka ar Dienvidkorejas Republikas Konstitucionālās tiesas lēmumu, ka nāvēssoda izpildes likumīgi atbilst konstitūcijai tiek radīta situācija, kas patiesi atvieglo nāvēssoda izmantošanas atsākšanu. Tādēļ aicinām Dienvidkorejas valdību sākotnēji darīt visu iespējamo, lai pieņemtu

juridiski saistošu moratoriju, kas aizliedz nāvēssoda izpildes, jo nāvēssodu paredzēts izpildīt 55 cilvēkiem; pēc tam Dienvidkorejas parlamentam jāpieņem likums par nāvēssoda atcelšanu.

Priecē, ka arī Dienvidkorejas sabiedrībā ir radusies kustība, kas rīko kampaņas, lai tiktu pieņemts likums nāvēssoda atcelšanai. Mēs šajā Parlamentā atbalstām šo kustību.

Jarosław Leszek Wałęsa, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, laikā, kad pieaug to valstu skaits, kuras atsakās no nāvēssodu piespriešanas, Dienvidkorejas Konstitucionālās tiesas lēmums izraisa vismaz pārsteigumu.

Nāvēssods ir skaidrs cilvēktiesību pārkāpums, jo, galu galā, cilvēka dzīvība ir vērtība, kas jāaizsargā ar likumu, un tiesību sistēma, kura pieļauj augstāko soda mēru, grauj pati savus pamatus un ir zināma veida liekulība. Pastāv daudzi argumenti pret šādu taisnīguma īstenošanas veidu. Man visbūtiskākais šķiet neatgriezeniskums. Neatkarīgi no visa pārējā, ko par to var teikt, augstākais soda mērs ir galīgs. Tas liedz cilvēkiem dārgāko, kas tiem jebkad būs. Turklāt uz izpildītājiem gulstas morāla atbildība, jo vienmēr pastāv nevainīgas personas sodīšanas risks.

Tāpat Konstitucionālās tiesas lēmums liek vilties, jo mēs zinām, ka jau gadiem Korejā nav izpildīti nāvēssodi. Ceru, ka šis lēmums neietekmēs pieņemto spriedumu skaitu. Turklāt aicinu Dienvidkorejā pilnībā atcelt nāvēssodu piespriešanu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, S&D grupas vārdā. – (PL) Dienvidkoreja ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem tirdzniecības partneriem. Tā ir arī valsts, ar ko Eiropas Komisija ir pabeigusi sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu, piešķirot abām pusēm ļoti plašu pieeju vienai otras tirgum. Ņemot vērā šādas tuvas ekonomiskās attiecības, esmu pārsteigta, ka ES un Koreja tik ļoti atšķiras, kad ir runa par cilvēktiesību ievērošanu.

Visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir parakstījušas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13. protokolu, kas aizliedz nāvēssodu. Turklāt Savienība starptautiskā mērogā apgalvo, ka tā ir pati izvīrējusi sev mērķi censties panākt globālu nāvēssoda atcelšanu. Saskaņā ar šo apgalvojumu Eiropas Savienībai jāpauž skaidrs atbalsts Korejas kustībai, kas strādā, lai panāktu augstākā soda mēra atcelšanu. Cerēsim, ka, pirmkārt, tiks ieviests moratorijs nāvēssodu izpildīšanai un ka Korejas valdība aktīvi iesaistīsies ANO centienos atcelt nāvēssodu.

Saskaņā ar jaunajām pilnvarām tirdzniecības politikas jomā mums ir tiesības un pienākums kā Eiropas Parlamentam pieprasīt augstākā soda mēra atcelšanu visās Eiropas Savienības partnervalstīs.

Zbigniew Ziobro, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ja šodienas viedokļi par augstāko soda mēru Eiropā būtu bijuši spēkā Nirnbergas tribunāla laikā, nevienam no notiesātajiem nacistiem, kas bija atbildīgi par miljoniem nevainīgu cilvēku nežēlīgu nonāvēšanu, nebūtu ticis piespriests nāvēssods. Neesmu dzirdējis, ka kāds Eiropā kritizētu Nirnbergas tribunālu par netaisnīgiem spriedumiem.

Eiropa aizvien vairāk attālinās no taisnīga soda būtības, ko piemēro proporcionāli vainīgā nodarījumam un vainai. Kad runājam par slepkavību, par daudzu cilvēku nogalināšanu, piemēram, terora aktā vai kad runājam par genocīdu un miljoniem cilvēku nonāvēšanu Eiropā, rodas jautājums par proporcionālu sodu. Tiesa, ka akademiķu aprindās Eiropā un citur notiekošās debates tomēr ir par šā soda veida kā preventīva pasākuma efektivitāti un nevainīgu cilvēku aizsardzību. Taču tas, visticamāk, šeit nav galvenais arguments.

Eiropa tagad ir atcēlusi nāvēssodu. Tā ir demokrātiska izvēle, un mēs vēlamies, lai tas tiktu ņemts vērā. Tomēr mums arī jāņem vērā citu izvēle, tādēļ es atbalstu šā temata apspriešanu, tostarp arī ar Dienvidkorejas iedzīvotājiem. Tā ir demokrātiska valsts.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Divu iemeslu dēļ es nedomāju, ka mums būtu jākomentē šis jautājums vai ka mums būtu jāiejaucas. Pirmkārt, Dienvidkoreja ir demokrātiska valsts, un Konstitucionālās tiesas lēmums ir valsts likumīgas iestādes lēmums. Tāpēc nav riska, ka nāvēssodu piespriedīs politiskās vai maznozīmīgās lietās — piespriedīs kriminālnoziedzniekiem un slepkavām. Otrkārt, augstākais soda mērs ir atturošs līdzeklis. Protams, to nav iespējams pierādīt empīriski, bet, ja pieņemam siloģisma patiesību, ka nopietnāks sods ir spēcīgāks atturošs līdzeklis, tas nozīmē, ka augstākais soda mērs attur vairāk, kas savukārt nozīmē, ka nāvēssods ir spēcīgākais atturošais līdzeklis. Tādējādi, piemērojot nāvēssodu, mēs patiesībā glābjam nevainīgu cilvēku dzīvības. Tādēļ Eiropas Savienība un Eiropas Parlaments nedrīkst iekļaukties šajā Dienvidkorejas iestāžu lietā.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Dienvidkorejas Konstitucionālās tiesas lēmums, ka nāvēssods nav konstitūcijas pārkāpums, ir apbēdinošs. Šis lēmums ir solis uz atpakaļ salīdzinājumā ar tendencēm Dienvidkorejā, kur nāvēssods nav piemērots veselu desmitgadi. Pēdējo nāvēssodu izpildīja pirms 13 gadiem. Pašlaik nāvēssods ir piespriests 57 notiesātajiem, kas gaida tā izpildi. Dienvidkorejas tiesas lēmums jāuzlūko kritiski. Dienvidkorejai kā reģiona ekonomiskajam līderim jābūt piemērs saistībā ar cieņu pret ikvienas personas dzīvību. Augstākais soda mērs neatbilst mūsdienu krimināltiesību sistēmai un pretēji pašreizējam viedoklim tas nesekmē noziedzības mazināšanos.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Nāvēssods ir jautājums, kas pastāvēs tik ilgi, cik ilgo darbosies briesmoņi un slepkavas, dzīvojot ar apziņu, ka viņi var mocīt, rīkoties vardarbīgi un slepkavot cilvēkus, slēpjoties sabiedrībā, jo vāja un nespējīga sabiedrība nespēj tikt galā ar viņu brutālajām darbībām.

Katram šo briesmoņu upurim bija tādas pašas tiesības uz dzīvību, kādas mums visiem, līdz brīdim, kad viņa ceļi krustojās ar šādu briesmoni, noziedznieku, kas personu nolēma tās liktenim, lai apmierinātu savas perversās vajadzības, bez tiesībām uz žēlastību vai aizsardzību. Korejas Konstitucionālā tiesa ir atzinusi, ka nāvēssods nav Korejas konstitūcijas pārkāpums. Tādējādi ir praktiski izvērtēts juridiskais statuss. Tas, ka Eiropas politiskā elite mūsu vārdā ir atteikusies no šādas pieejas, tomēr nenozīmē, ka esam kļuvuši labāki vai ka mūsu sabiedrība ir cilvēciskāka. Nē. Godīgu Eiropas un arī Korejas iedzīvotāju slepkavības, ko paveic brutāli briesmoņi, nav mitējušās. Vienīgā atšķirība ir tāda, ka Eiropas briesmoņiem nav jāuztraucas par augstāko soda mēru.

Dāmas un kungi, es cienu mūsu modeli, kura pamatā ir Eiropas Cilvēktiesību konvencija, bet es uzskatu, ka, pirms to piemērojam ārpusai, mums jāpārlicinās, ka pastāv labāki risinājumi godīgiem cilvēkiem un ka...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Vēlos sacīt, ka Dienvidkorejas Konstitucionālās tiesas lēmums rada vilšanos un satraukumu. Neskatoties uz to, ka pēdējie nāvēssodi Dienvidkorejā tika izpildīti 1997. gadā, tiesa 25. februārī izlēma, ka nāvēssods ir soda veids, kas nepārkāpj konstitūcijā noteiktās tiesības uz dzīvību. Šis ir otrais tiesas lēmums ar tādu saturu. Pirmo lēmumu pieņēma 1996. gadā, kad tiesa paziņoja, ka sabiedriskā doma neatbalsta nāvēssoda atcelšanu. Tātad var secināt, ka Dienvidkorejas sabiedriskā doma nav mainījusies, un par to jāpauž nožēla, jo valstij, kura ir reģiona ekonomiskais līderis, ir jābūt piemērs citām valstīm saistībā ar cieņu pret ikvienas personas dzīvību, kas ir pamattiesības.

(Aplausi)

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, cīņa pret nāvēssodu ir ES cilvēktiesību politikas centrā. ES uzskata, ka augstākais soda mērs ir nežēlīgs un necilvēcisgs soda veids, kas neattur no noziedzīgas darbības, savukārt augstākā soda mēra atcelšana sekmē cilvēka cieņu.

Mēs esam atzinīgi novērtējuši vairākus nesenus pozitīvus notikumus cīņā pret nāvēssodu. Šā gada janvārī Mongolija paziņoja par nāvēssoda moratoriju. 2009. gadā nāvēssodu atcēla Burundi, Togo un ASV Ņūmeksikas štatā. 2007. gadā ANO Ģenerālā asambleja pirmo reizi pieņēma rezolūciju, aicinot valstis noteikt moratorijus nāvēssodiem, lai tos atceltu; šo aicinājumu apstiprināja nākamā rezolūcija 2008. gadā.

Tādēļ ES, protams, protams, bija vilusies par Korejas Republikas Konstitucionālās tiesas 25. februāra lēmumu — ar dalītu balsojumu pieci pret četriem —, ka nāvēssods atbilst konstitūcijas noteikumiem. Tomēr mēs atzīmējam, ka šī lieta tika risināta saistībā ar Korejas konstitūcijas interpretāciju; tas nebija politisks lēmums par nāvēssoda saglabāšanu. Mēs arī īpaši atzīmējam triju no pieciem tiesnešiem paustos viedokļus, kas atzina, ka nāvēssods atbilst konstitūcijai. Tiesnesis *Lee Kang-Kook* un tiesnesis *Min Hyung-Ki* skaidri norādīja uz vajadzību ierobežot nāvēssoda piemērošanu un samazināt to noziegumu skaitu, kam piemēro augstāko soda mēru, savukārt tiesnesis *Song Doo-hwan* apgalvoja, ka jebkādam lēmumam par nāvēssodu jāveic sabiedriskā apspriešana un jārikojas saskaņā ar tiesību aktiem.

Lai gan tiesas turpina piespriest nāvēssodus, Dienvidkoreja ir saglabājusi nāvēssoda izpildes moratoriju kopš 1997. gada. Pašlaik nav norāžu, ka Konstitucionālās tiesas lēmums ietekmēs šo moratoriju. Mēs atzinīgi vērtējam Korejas apņemšanos saglabāt nāvēssodu moratoriju.

Tai pat laikā, kā norādīts ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijā, moratorijs nav uzskatāms par galīgo pasākumu, bet gan par soli pilnīgas atcelšanas virzienā. Attiecīgi ES mudina Korejas Nacionālo asambleju pēc iespējas ātrāk rīkoties, lai atceltu nāvēssodu. Korejas Republika jau ilgi ir reģiona vadošā valsts cilvēktiesību jautājumos Āzijā. Tādējādi nāvēssoda atcelšana apstiprinātu Korejas Republikas apņemšanos aizsargāt un veicināt cilvēktiesības.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks debašu noslēgumā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Gerard Batten (EFD), rakstiski. – Apsveicu Dienvidkorejas Konstitucionālo tiesu par nāvessoda atbalstīšanu. Valsts ir paredzējusi saglabāt nāvessoda piemērošanu nopietnākajiem kriminālnoziedzniekiem. Piemēram, *Kang Ho-soon* kungam, kas ir atzinies septiņu sieviešu slepkavībā. Tieslietu ministrija nesen ir publicējusi datus, ka parāda, ka vairāk nekā 60 % atbalsta nāvessodu. Ja līdzīgu jautājumu uzdotu Lielbritānijā, tiktu saņemts vismaz tāds pats rezultāts. Lielbritānijas cietumos atrodas dažādi sērījveida slepkavas, izvarotāji, bērnu slepkavas un pedofili, nekrofilu un kanibāli, kas izcieš mūža ieslodzījumus. Nesenākais piemērs, kas notika pagājušajā nedēļā, — kad izvirtulis *Peter Chapman* nevainīgu septiņpadsmit gadus vecu meiteni *Ashleigh Hall* ievilināja nāves slazdā un viņam piesprieda 35 gadus. Tas ir neatbilstīgs spriedums. Viņam un tamlīdzīgiem ir jāizpilda nāvessods. Tas katru gadu ietaupītu miljoniem mārciņu, ko nelietderīgi iztērē šādu kriminālnoziedznieku turēšanai cietumos uz mūžu un ko labāk varētu izmantot vecajiem un slimajiem cilvēkiem. Tāpēc malacis, Dienvidkoreja, — izpildi nāvessodu saviem briesmīgākajiem kriminālnoziedzniekiem!

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – „Katrai personai ir tiesības uz dzīvību. Ja nē, slepkava nevēlusi gūst galīgu un perversu uzvaru, padarot par slepkavu arī valsti un samazinot sociālo riebumu pret cilvēku apzinātu iznīcināšanu (*Amnesty International*, 1998. gads). Morāle, atturēšana un taisnīgums ir galvenie elementi debatēs par nāvessodu. „Noziedzības kontrolēšanas” pieejas mērķis ir apspiest kriminālu darbību, savukārt „cilvēktiesību / likumīga procesa” modelis uzsver indivīda tiesības. Pirmajā pieejā nāvessodu uzskata par ētisku, jo apsūdzētais ir atņēmis dzīvību (sods), un par atturošu pasākumu, jo tie, kas varētu nogalināt, iespējams, atturēsies no šādas rīcības, baidoties paši par savu dzīvību; savukārt taisnīgums ir mazsvarīgs un nepierādīts. Otrajā modelī nāvessodu uzskata par amorālu, jo valsts nedrīkst atņemt dzīvību, to neuzskata par atturošu pasākumu (tā liecina statistika), un to mēdz negodīgi piemērot — reizēm ar nāvessodu sodītie var būt nevainīgi cilvēki un viņu tiesāšana var būt bijusi kļūdaina. Manuprāt, pareizais ir cilvēktiesību modelis, kā to rāda starptautiskās sabiedrības pieņemtie saistošie un nesaistošie tiesību aktu un pieaugošais to valstu skaits, kuras atceļ nāvessodu. Es mudīnu Korejas Republiku izrādīt skaidru politisko gribu atcelt nāvessodu un pirms tam nekavējoties pieņemt moratoriju attiecībā uz tā piemērošanu.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) ES pamatnostādnes par nāvessodu tika pieņemtas 1998. gadā. Šajā gadā sākās arī neoficiālais moratorijs attiecībā uz nāvessodu Dienvidkorejā. Šajā laikā Dienvidkorejas parlaments debatēs apsprieda trīs priekšlikumus par nāvessoda atcelšanu. Pagājušajā mēnesī šis valsts Konstitucionālā tiesa ar nelielu balsu vairākumu apstiprināja, ka nāvessods atbilst konstitūcijai.

Es paužu nožēlu par šo lēmumu un ceru, ka Korejas parlaments ieviesīs rezolūciju, ar ko aizlieds nāvessodu.

Ja Dienvidkoreja pievienotos valstīm, kas nāvessodu ir atcēlušas, tas būtu spēcīgs signāls visam Āzijas kontinentam.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti un citas detaļas: sk. protokolu)

13.1. Gilad Shalit lieta (B7-0171/2010)

13.2. Vardarbības pastiprināšanās Meksikā (B7-0188/2010)

13.3. Dienvidkoreja — nāvessoda legalizēšana (B7-0191/2010)

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

15. Padomes nostājas pirmajā lasījumā (sk. protokolu)

16. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

17. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

18. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

19. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

20. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

21. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 16.30)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 9 (Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė) (H-0060/10)

Temats: Plānotās atomelektrostacijas Krievijā un Baltkrievijā

Baltkrievijā un Krievijas Federācijas Kaļiņingradas apgabalā tiek projektētas divas atomelektrostacijas. Paredzēts, ka tās atradīsies mazāk nekā 100 km attālumā no divām ES dalībvalstīm — Lietuvas un Polijas. Turklāt gan Lietuva, gan Polija plāno celt savas atomelektrostacijas.

Kāds ir Padomes viedoklis par tik daudzu kodolspēkstaciju atrašanos pie ES austrumu robežas? Kādus konkrētus pasākumus Padome paredz īstenot saistībā ar Spānijas prezidentūras programmas iecerēm veicināt stratēģiskas attiecības ar Krieviju, lai veidotu sadarbību ar Krieviju un Baltkrieviju attiecībā uz šo valstu teritorijā plānoto atomelektrostaciju ietekmi uz vidi?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome pastāvīgi akcentē, ka ir svarīgi piemērot augstus kodoldrošības standartus un nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni. Padome regulāri uzsver, ka tā atbalsta augstu kodoldrošības un vides aizsardzības līmeni visā Eiropas Savienībā un trešās valstīs.

Dalībvalstu atbildība par kodoldrošību ir apstiprināta Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (IAEA) konvencijās, piemēram, Konvencijā par kodoldrošību (CNS), ko ir parakstījušas Baltkrievija, Krievija, kā arī Euratom un vairums dalībvalstu kā līgumslēdzējas puses. Tomēr CNS paspārnē sasauktā pārskatīšanas konference nodrošina iespēju izdarīt vienādranga spiedienu uz citām pusēm saistībā ar šo pušu iekārtu drošību un to, kā tās īsteno attiecīgos konvencijas noteikumus.

Padome īpaši vēlas norādīt, ka saskaņā ar CNS noteikumiem ir jāapspriežas ar līgumslēdzējām pusēm, kuru teritorijas atrodas ierosināto kodoliekārtu apkaimē, ciktāl šīs iekārtas varētu tās ietekmēt.

Turklāt pašlaik apspriestajā Euratom un Krievijas nolīgumā par kodolenerģijas izmantošanu miermīļīgiem mērķiem ir paredzēts iekļaut noteikumus par pārbaudāmām kodoldrošības prasībām un par darbinieku veselības un drošības aizsardzību.

Padome arī atgādina, ka šis jautājums tiek regulāri izvirzīts ES un Krievijas dialogā par enerģētiku, kā arī pastāvīgajās Padomes partnerībās enerģētikas jomā. Šai sakarā ir jāatzīmē, ka jaunākajā (desmitajā) progressa ziņojumā par dialogu ir teikts:

„Līgumslēdzējas puses (Krievija, ES) atzīmē, ka energoresursu un transporta infrastruktūras diversifikācija mūsu laikos ir obligāta. Šajā sakarā tās atbalsta elektroenerģijas tirdzniecības attīstību starp ES un Krieviju, ņemot vērā to, ka ir jānodrošina augsts kodoldrošības līmenis.”

Attiecībā uz ietekmes novērtējumu starptautiskā kontekstā Padome atzīmē, ka Baltkrievija ir dalībniece Espo konvencijā „Par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā”, kurā ir ietverti saistoši pienākumi, kas paredz novērtēt un samazināt vides ietekmi un iespējamo apdraudējumu videi. Padome uzsver, ka atbildība par vides novērtējumu galvenokārt ir šo projektu veicinātāju ziņā.

Krievijas Federācija nav pilntiesīga Espo konvencijas līgumslēdzēja puse. Neskatoties uz to, ES mudina Krieviju brīvprātīgi piemērot Espo konvenciju. Šis pamudinājums tiek Krievijai izteikts jau ilgu laiku, tai skaitā arī attiecībā uz esošajām kodolspēkstacijām.

*
* *

Jautājums Nr. 10 (Czesław Adam Siekierski) (H-0062/10)**Temats: Eiropas Parlamenta sastāvs pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā**

Lisabonas līgums, kas stājas spēkā 2009. gada 1. decembrī, paredz, ka Eiropas Parlamentā ir 750 deputāti un tā priekšsēdētājs. Salīdzinot ar Nicas līgumu, kas bija spēkā līdz 2009. gada 1. decembrim, deputātu skaitam būtu jāpalielinās par 18.

2009. gada novembrī Eiropas Parlaments sagatavoja ziņojumu par jauno deputātu statusu, nosakot, ka jaunie papildu deputāti saņems mandātus pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un pēc tam, kad visas dalībvalstis būs ratificējušas papildu protokolu par deputātu skaita palielinājumu. Tomēr visu ES dalībvalstu vadītāji līdz šim vēl nav parakstījuši šo protokolu, un ir grūti paredzēt, kad tas varētu notikt. Kamēr netiks sasaukta attiecīgā valdību konference, jaunie deputāti nevarēs sākt pildīt pilnvaras.

Kādus pasākumus Padome gatavojas veikt saistībā ar aprakstīto situāciju, lai paātrinātu regulējuma pieņemšanu, kas ļautu jaunajiem deputātiem sākt pildīt pilnvaras saskaņā ar Lisabonas līgumu? Vai risinājums varētu būt gaidāms Spānijas prezidentūras laikā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā godātais deputāts ir pareizi norādījis, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 14. pantu un Lisabonas līgumu Eiropas Parlamentā nedrīkst būt vairāk kā 750 deputātu, neskaitot priekšsēdētāju. Tā kā 2009. gada jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanas notika pamatojoties uz iepriekšējo Līgumu (t. i., 736 ievēlēti EP deputāti), Eiropadome 2009. gada 18.–19. jūnijā vienojās par 18 papildu deputātiem pie jūnija vēlēšanās ievēlētajiem 736 deputātiem, ja spēkā stāsies Lisabonas līgums⁽⁵⁾. Lai īstenotu šo Eiropadomes vienošanos, 27 dalībvalstīm saskaņā ar LES 48. panta 3. punktā izklāstīto procedūru jāpieņem un jāratificē Protokols, ar ko groza 36. Protokola 2. pantu par pārejas pasākumiem, kas pievienoti Lisabonas līgumam. Spānijas valdība 2009. gada 4. decembrī iesniedza priekšlikumu, lai šajā sakarā grozītu Līgumus.

Eiropadome 2009. gada 10.–11. decembrī⁽⁶⁾ nolēma apspriesties ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, lai izpētītu šo priekšlikumu. Eiropadome saskaņā ar LES 48. panta 3. punkta otro apakšpunktu norādīja, ka tā nav iecerējusi sasaukt Konventu (kas sastāv no dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem, dalībvalstu vai valdību vadītājiem, Eiropas Parlamenta un Komisijas pārstāvjiem) pirms dalībvalstu valdību pārstāvju konferences, jo Eiropadome uzskata, ka ierosināto grozījumu apjoms nav pamatojams tā sasaukšanai. Tādēļ Eiropadomes pārstāvji šajā sakarā lūdza Eiropas Parlamenta piekrišanu atbilstoši LES 48. panta 3. punktam.

Paredzētais dalībvalstu valdību pārstāvju konferences atklāšanas laiks ir atkarīgs no Eiropas Parlamenta nostājas šajos jautājumos.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Zigmantas Balčytis) (H-0065/10)**Temats: Baltijas jūras reģiona stratēģijā paredzēto projektu institucionāla uzraudzība**

Baltijas jūras reģiona stratēģija ir Baltijas reģiona valstīm stratēģiski nozīmīga un vēsturiski svarīga. Šīs stratēģijas izstrādes panākumi nostiprinās visas Eiropas Savienības vienotību, jo miljoni cilvēku, kas dzīvo ģeogrāfiski tuvos reģionos, kuri tomēr tradicionālu vēsturisku apstākļu dēļ ir maz sadarbojušies, koncentrēs savus spēkus kopēju projektu īstenošanai. Es kā šā reģiona pārstāvis esmu nobažījies par Padomes 18 mēnešu darbības programmu, kuru izstrādājušas trīs ES prezidentvalstis un kurā liela uzmanība ir pievērsta ES stratēģijai, kas paredzēta Donavas reģionam, bet kurā netiek pieminēta Baltijas jūras reģiona stratēģija.

Vai Padome neuzskata, ka pārāk agri ir uzskatīt šo projektu par pabeigtu, pievēršot tam mazāk iestāžu uzmanības, jo Baltijas jūras reģiona stratēģijas īstenošanas pirmais posms ir tikko sākts? Vai Padome uzskata, ka Baltijas jūras reģiona stratēģijai jābūt iekļautai trīs ES prezidentvalstu 18 mēnešu programmā un ka

(5) 11225/2/09, 2. redakcija.

(6) EUCO 6/09

jāparedz perspektīva projekta uzraudzības mehānisms, kas garantētu, ka paredzētie projekti tiek īstenoti laikus?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropadome 2007. gada 14. decembrī aicināja Komisiju sagatavot Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam, kuru Komisija 2009. gada jūnijā iesniedza Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Baltijas jūras stratēģijas mērķis ir koordinēt dalībvalstu, reģionu, Eiropas Savienības, visas Baltijas organizāciju, finanšu iestāžu un nevalstisko organizāciju darbību, lai veicinātu līdzsvarotāku Baltijas jūras reģiona attīstību, un sagatavot rīcības plānu četriem pilāriem, proti, jūras videi, labklājībai, transportam un enerģijai, drošībai un aizsargātībai.

Eiropadome 2009. gada oktobrī paziņoja, ka Baltijas jūras stratēģija ir svarīgs ieguldījums reģiona ekonomiskajos panākumos un tā sociālajā un teritoriālajā kohēzijā, kā arī ES konkurētspējā, un aicināja visus attiecīgos dalībniekus steidzami rīkoties, lai nodrošinātu pilnīgu Baltijas jūras stratēģijas īstenošanu.

Stratēģija ir veidota, pamatojoties uz esošajiem ES instrumentiem, līdzekļiem, politikas nostādnēm un programmām.

Tādējādi, kā izklāstīts tās 2009. gada 26. oktobra secinājumos, Padomes uzdevums ir izstrādāt politiku, jo tā saņem periodiskus Komisijas ziņojumus un priekšlikumus ieteikumiem, bet Komisija ir atbildīga par faktisko koordināciju, uzraudzību, ziņošanu, īstenošanas veicināšanu un turpmāku rīcību.

Turklāt Padome aicināja Komisiju iesniegt progresa ziņojumu ne vēlāk kā līdz 2011. gada jūnijam, proti, pēc tam, kad būs beigusies prezidentūras 18 mēnešu ilgā programma.

Līdz tam Padomi var iesaistīt tikai tad, kad un ja Komisija nolemj grozīt stratēģiju, ņemot vērā to, ka šādā gadījumā būs vajadzīgs Padomes apstiprinājums par ierosināto grozījumu.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Ilda Figueiredo) (H-0066/10)

Temats: Kopienas līdzekļi

Ņemot vērā smago situāciju dažās dalībvalstīs, steidzami ir jāpieņem dažādi pasākumi, jo īpaši budžeta un monetārā jomā, lai efektīvi cīnītos pret bezdarbu, par prioritāriem nosakot pasākumus, kuru mērķis ir mazināt bezdarbu, veicināt ražošanu, radīt uz tiesībām balstītas darba vietas un nodrošināt ekonomisko un sociālo kohēziju.

Vai Padome atbilstīgi dalībvalstu solidaritātes principam plāno dalībvalstīm, kurās pastāv smagas sociālās un finanšu problēmas, piešķirt tām pienākošos Kopienas līdzekļus, lai šīs dalībvalstis saņemtos līdzekļus varētu izmantot bez valsts līdzfinansējuma? Vai Padome plāno kopīgi ar ECB apsvērt finanšu atbalsta pasākumus, jo īpaši aizdevumu izsniegšanu uz izdevīgiem noteikumiem?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Lai risinātu krīzes radītās problēmas, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis no 2008. gada decembra ir īstenojušas daudz ārkārtas pasākumu, arī Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kas pamatots uz solidaritātes un sociālā taisnīguma principiem. Šajā plānā ietilpa Regulas par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izveidi pārskatīšana 2009. gadā, kas ļautu šā fonda līdzekļus attiecināt uz gadījumiem, kad darbinieku atlaišanas iemesls ir globālās finanšu un ekonomiskās krīzes ietekme.

Turklāt laikā no 2010.–2013. gadam jāsāk darboties jaunam mikrofinansēšanas instrumentam. Šā instrumenta mērķis ir palielināt piekļuvi aizņēmumiem un tādējādi samazināt krīzes radīto bezdarbu un nabadzību. Padome uzskata, ka ar Eiropas Parlamentu panāktā vienošanās pirmajā lasījumā par jaunu mikrofinansēšanas instrumentu ir pozitīvs ieguldījums šajā ziņā.

Struktūrfondu jomā ir vajadzīgi papildu pasākumi, lai atvieglotu ekonomiskās krīzes sekas tajās dalībvalstīs, kuras krīze skārusi vismagāk. Tādēļ Padome paredz veikt pasākumus, lai vienkāršotu avansa maksājumu izmaksas valsts atbalsta saņēmējiem. Turklāt Padome paredz papildu iepriekšējo finansējumu 2010. gadam, lai nodrošinātu regulāru naudas plūsmu un atvieglotu maksājumu izmaksas atbalsta saņēmējiem programmas īstenošanas laikā.

Finansiālās palīdzības attiecības starp dalībvalstīm jāveido, pamatojoties uz atbildības un solidaritātes principiem.

Kamēr Ekonomikas un monetārā savienība ar savu pastāvēšanu vien nodrošina stabilitāti un aizsardzību pret tirgus svārstībām, eiro zonas dalībvalstis ir kopīgi atbildīgas par stabilitāti eiro zonā, un šo valstu ekonomikas politika rūp visām dalībvalstīm.

Ja ārpus eiro zonas esošās dalībvalstis sastopas ar finansiālām vai nopietnām ārējo maksājumu grūtībām, Padome var piešķirt finansiālu palīdzību.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Gay Mitchell) (H-0070/10)

Temats: Ekonomikas atlabšanas sekmēšana

Lielākā daļa Eiropas Savienības dalībvalstu un eiro zona ir kopīgi izgājušas no ekonomikas lejupslīdes, uzrādot pagaidu pieaugumu. Vērojot šos cerību stariņus dažādās Eiropas daļās, kā arī visā pasaulē, kādus konkrētus pasākumus Padome veic, lai veicinātu ekonomikas atlabšanu un nodrošinātu, ka tā tiešām pieaug un pieņemamas spēkā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Pēc pirmajām labvēlīgajām krīzes samazināšanās pazīmēm pagājušajā rudenī ekonomiskā izaugsme Eiropas Savienībā pērnā gada trešajā ceturksnī uzrādīja pozitīvas iezīmes.

Tikmēr dalībvalstis un Eiropas Savienība, lai pārvarētu ekonomisko krīzi, ir veikušas ļoti lielas fiskālās intervences, tā atbalstot finanšu nozari un reālo ekonomiku, jo īpaši 2008. gada decembrī atrunātā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna kontekstā, un atbildot uz pasaules finanšu krīzi un ekonomikas attīstības palēnināšanos.

Neskatoties uz to, 20 dalībvalstīs patlaban ir pārmērīgs budžeta deficīts, kas pāris turpmāko gadu laikā ir jāsamazina zem atsaucis vērtības. Saprātīgas budžeta politikas trūkums un vāja finanšu nozare varētu nopietni apdraudēt ekonomikas atveseļošanu un mazināt uzticību Eiropas Savienības makroekonomikas politikai.

No vienas puses, ir pakāpeniski jāpārtrauc ārkārtas finanšu pasākumi, kas dalībvalstīm ir smags slogs, no otras puses, šai pakāpeniskai pārtraukšanai jānotiek tad, kad ekonomika kļūst pašpietiekama un atveseļojas.

Šajā nolūkā Eiropas Savienības politika jāpārorientē uz ilgtermiņa reformām, kas ietvertas mērķtiecīgā un atjaunotā stratēģijā, lai turpmāk uzlabotu konkurētspēju un palielinātu Eiropas Savienības ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu.

Pamatojoties uz savu 2010. gada 3. marta paziņojumu par stratēģiju „Eiropa 2020”, Komisija ir ierosinājusi, lai pavasara Eiropadome vienojas par šīs stratēģijas galveno mērķi, nosaka kvantitatīvos mērķus un noformulē pārvaldības struktūru un lai jūnija Eiropadome apstiprina integrētās pamatnostādnes stratēģijas īstenošanai un katrai atsevišķai valstij noteiktos kvantitatīvos mērķus.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0073/10)**Temats: Dzimumu līdztiesība**

EK līgumā dzimumu līdztiesība ir noteikta par Eiropas Savienības pamatprincipu un vienu no Kopienas mērķiem un uzdevumiem. Sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšana ir iekļauta visās politikas jomās. Dzimumu līdztiesības jautājumi ir būtiski, lai panāktu ilgtspējīgu attīstību un konkurētspēju, risinātu demogrāfiskās problēmas un nodrošinātu ekonomisko un sociālo kohēziju ES.

Dzimumu līdztiesības jautājumu iekļaušana darba kārtībā pašreizējās ekonomikas lejupslīdes apstākļos ir grūts uzdevums, un šo jautājumu aktualizēšana ir veids, kādā nodrošināt dzimumu līdztiesību. Padomes 2009. gada 30. novembrī pieņemtajos secinājumos ietverts aicinājums prezidentūrai un Komisijai iekļaut dzimumu līdztiesības jautājumus galvenajos paziņojumos, kas jāpieņem EPSCO Padomei un jāiesniedz Eiropadomes 2010. gada pavasara sanāksmei.

Vai dzimumu līdztiesības jautājumi tiks iekļauti EPSCO darbā un iesniegti Eiropadomes 2010. gada pavasara sanāksmei?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā godātā deputāte ir ievērojusi, dzimumu līdztiesība aptver daudzas jomas un ir būtiski svarīga Eiropas Savienībā. Sieviešu un vīriešu līdztiesība ir stingri apstiprināta ES līgumu noteikumos. Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā noteikts, ka Eiropas Savienība veicina sieviešu un vīriešu līdztiesību, bet Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantā norādīts, ka šo mērķi Eiropas Savienība ievēro, veicot visas savas darbības. Kad 2006. gada 23.–24. marta Eiropadome pieņēma Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu⁽⁷⁾, tā arī nepārprotami atzina, ka dzimumu līdztiesības politika ir būtiski svarīga ekonomiskās izaugsmes, labklājības un konkurētspējas nodrošināšanā.

Padome 2009. gada 30. novembrī tieši par šo tematu⁽⁸⁾ pieņēma secinājumus, kuros aicināja nosūtīt Eiropadomei galvenās idejas par dzimumu līdztiesības jautājumu.

Šajos secinājumos Padome īpaši apstiprināja vairākus no godātās deputātes minētajiem jautājumiem. Jāatzīmē, ka Padome atzina, ka „dzimumu līdztiesība ir svarīga, lai sasniegtu ES ekonomiskās un sociālās kohēzijas mērķus un augstu nodarbinātības līmeni, kā arī lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un konkurētspēju un risinātu demogrāfiskās problēmas”⁽⁹⁾.

Dzimumu jautājums tiek risināts arī stratēģijā „ES 2020”, ko Komisija pieņēma 3. martā. Padome apmainījās viedokļiem par šo vispārējo tematu 8. marta sanāksmē, un prezidentūra apņēmas paziņot par šo sarunu iznākumu Eiropadomei. Ar šo procedūru dalībvalstīm un prezidentūrai būs laba izdevība apliecināt rūpes un pozitīvo perspektīvu, par ko Padome ir norādījusi savos novembra secinājumos.

Ir arī jāatzīmē, ka Eiropas Savienības pašreizējā prezidentvalsts Spānija ļoti aktīvi darbojas dzimumu līdztiesības jomā un pēc Eiropas samita par sievietēm varas pozīcijās, kas notika 3. februārī, 4. un 5. februārī jau nosvinēja Eiropas Sieviešu forumu „Pekina+15”, kurā apvienojās pārstāves no Eiropas Savienības valdībām, Eiropas Ekonomikas zonas, kandidātvalstīm, Eiropas Komisijas, Eiropas Parlamenta un galvenajām Eiropas sieviešu asociācijām, kas nodarbojas ar dzimumu līdztiesības jautājumiem.

Prezidentvalsts Spānija 25.–26. martā organizēs par dzimumu līdztiesību atbildīgo ministru neformālu sanāksmi, kuras galvenais jautājums būs „Līdztiesība kā pamats izaugsmei un nodarbinātībai”.

*
* *

(7) Sk dok. 7775/1/06, 1. redakcija, 40. punkts un II pielikums.

(8) Dok. 15782/09.

(9) Dok. 15488/09, 2. punkta a) apakšpunkts.

Jautājums Nr. 15 (Alan Kelly) (H-0075/10)**Temats: Negodīga prakse pārtikas piegādes ķēdē**

Kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz komercdarbības praksi pārtikas aprītē? Kā Komisija norādīja dokumentā COM(2009)0591, ražotāju cenu samazinājums pārtikas produktiem nekādi neatspoguļojas uz cenu, ko maksā patērētāji, un vienlaikus pārtikas produktu augstā cena negatīvi ietekmē pieprasījumu pēc Eiropas pārtikas produktiem tādā mērā, ka vairums lauksaimnieku ražojumus pārdod par cenu, kas ir zemāka par pašizmaksu.

Daudzi, kas strādā mazumtirdzniecības nozarē, ir informējuši par gadījumiem, kad lieli mazumtirdzniecības uzņēmumi prasa naudu no piegādātājiem tikai par to, lai uzglabātu viņu produktus.

Vai Padome uzskata, ka šai situācijai būtu jāpievēršas Eiropas līmenī, veicot izmeklēšanu konkurences jautājumu sakarā? Vai Padome atzīst, ka tirdzniecībā pastāv varas ziņā nevienādas pozīcijas starp mazumtirgotājiem un piegādātājiem/ražotājiem un ka pastāv šādas varas izmantošanas iespēja, ņemot vērā ražotāju/piegādātāju lielo skaitu salīdzinājumā ar mazumtirgotāju skaitu?

Kā Padome iesaka risināt šo problēmu, un vai tā tuvākajā laikā nāks klajā ar paziņojumiem šajā jautājumā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Spānijas prezidentūra, ierodoties Lauksaimniecības komitejā 27. janvārī, uzsvēra, ka pārtikas piegādes ķēdes darbības pilnveidošana kā daļa no efektīvas un konkurētspējīgas lauksaimniecības, kā arī lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības, ir svarīgākais jautājums un viena no prezidentūras prioritātēm.

Īpaši jāatzīmē, ka Padome patlaban analizē Komisijas paziņojumu ar nosaukumu „Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā” (COM(2009) 591 galīgā redakcija). Šai sakarā Padome, pamatojoties uz prezidentūras izstrādāto aptauju, janvārī sarīkoja viedokļu apmaiņu par šo tematu un pašlaik strādā pie Padomes secinājumu projekta par šo ziņojumu.

Pašreizējā secinājumu projektā, neskarot galīgo tekstu, tiek attīstītas piecas galvenās idejas. Jūs savā jautājumā esat pieskāries vairumam šo ideju, proti:

- lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības struktūras pilnveidošana un nostiprināšana, lai panāktu vajadzīgo vērienu ietekmīgākām sarunām, slēdzot darījumus ar lielajiem mazumtirgotājiem;

- aizvien lielāka pārredzamība visā pārtikas apgādes ķēdē. Lielāka pārredzamība ļauj izsekot cenu līmeņiem un notikumiem, kā arī palielināt spiedienu uz ieinteresētajām personām, lai paātrinātu cenu pārneš. Tas ir galvenais faktors godīgam pievienotās vērtības sadalījumam visā pārtikas apgādes ķēdē;

- cīņa pret negodīgu tirdzniecības praksi. Komisija ierosina novērtēt šo praksi iekšējā tirgū un veikt visus nepieciešamos Kopienas pasākumus, lai to nepieļautu;

- atbalsts pašregulācijas iniciatīvu izstrādei. Komisija ierosina sadarboties ar ieinteresētajām personām pārtikas apgādes ķēdē, lai sagatavotu standarta līgumu kopumu. Ir paredzēts pieņemt arī labas komercprakses kodeksus;

- konkurences izpēte pārtikas apgādes ķēdē. Komisija ierosina strādāt ar Eiropas konkurences tīklu, lai izstrādātu kopēju pieeju būtiskiem konkurences jautājumiem par pārtikas apgādes ķēdes darbību. Padome apsver esošo konkurences noteikumu un KLP noteikumu mijiedarbību.

Prezidentūra cer, ka Padome šos secinājumus pieņems marta sesijā.

Pēdējais, bet ne mazsvarīgākais aspekts ir tas, ka Padome kopā ar Parlamentu patlaban strādā pie Komisijas priekšlikuma, lai pārskatītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos.

*

* *

Jautājums Nr. 16 (Georgios Papastamkos) (H-0078/10)**Temats: Eiropas ekonomiskā pārvaldība**

Dziļā finanšu krīze Grieķijā, kā arī citās eiro zonas dalībvalstīs konstatētā finanšu nestabilitāte rosina jautājumu par Ekonomikas un monetārās savienības līdzsvaru, dinamiku un dzīvotspēju. Nav šaubu, ka jebkuras eiro zonas dalībvalsts valsts finanšu atveseļošana tai uzliek smagu slogu. Finanšu krīze ir atklājusi, ka nepastāv saistība starp pilnīgu un vienveidīgu monetāro savienību un nepilnīgu ekonomisko savienību, kura gūst pārsvaru Eiropas Savienībā.

Vai Padome gatavojas ierosināt tāda Eiropas Monetārā fonda izstrādi un izveidi, kam būtu Ekonomikas un monetārās savienības strukturālo nepilnību segšanai nepieciešamie līdzekļi un iespējas un kas nodrošinātu stingrāku un saskaņotāku Eiropas ekonomisko pārvaldību?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kamēr Ekonomikas un monetārā savienība ar savu pastāvēšanu vien nodrošina stabilitāti un aizsardzību pret tirgus svārstībām, eiro zonas dalībvalstīm ir kopīga atbildība par stabilitāti eiro zonā, un šo valstu ekonomikas politika rūp visām dalībvalstīm. Šīm valstīm ir izvirzīta prasība īstenot saprātīgu nacionālo politiku atbilstoši Stabilitātes un izaugsmes paktam un ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm.

Nesenā ekonomiskā krīze un pašreizējie notikumi finanšu tirgos ir parādījuši, cik svarīga ir stingra ekonomikas politikas koordinācija. Eiropas Savienības dalībvalstu vai valdību vadītāji 11. februāra neformālajā sanāksmē paziņoja, ka eiro zonas dalībvalstis, ja būs vajadzīgs, rīkosies stingri un saskaņoti, lai nosargātu stabilitāti visā eiro zonā. Līdz šim neviena eiro zonas dalībvalsts nav lūgusi palīdzību.

Padome 16. februārī, ievērojot dalībvalstu vai valdību vadītāju aicinājumu, pievērsa uzmanību situācijai Grieķijā attiecībā uz budžeta deficītu un parādiem un pieņēma šādus dokumentus:

- atzinumu, ka Grieķijai ir jāatjaunina stabilitātes programma, kurā ir izklāstīti plāni par valsts budžeta deficīta samazināšanu zem 3 % no IKP līdz 2012. gadam;

- lēmumu, kurā Grieķijai pieprasa veikt budžeta deficīta samazināšanu līdz 2012. gadam un kurā ir izklāstīti budžeta konsolidācijas pasākumi atbilstoši konkrētam grafikam, un noteikti termiņi, kādos jāiesniedz pārskati par veiktajiem pasākumiem;

- ieteikumu Grieķijai, lai tā nodrošinātu valsts ekonomikas politikas atbilstību Eiropas Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm.

Attiecībā uz ekonomikas politikas koordināciju un pārraudzību eiro zonā kopumā Komisija šajā pavasarī ir paredzējusi iesniegt priekšlikumu Padomei saskaņā ar Līguma 136. pantu, pamatojoties uz Lisabonas līguma noteikumiem. Padome izskatīs Komisijas priekšlikumu, kad to saņems. Līdz šim Padome vēl nav saņēmusi šādus priekšlikumus, un tā nav saņēmusi vai apspriedusi arī nevienu priekšlikumu, kas attiecas uz Eiropas Monetāro fondu.

*

* *

Jautājums Nr. 17 (Mairead McGuinness) (H-0083/10)**Temats: Shēma euro zonas valstu ekonomikas politikas koordinācijas un uzraudzības pastiprināšanai**

Vai Padome var izstrādāt ieteikumus par to, ka euro zonas valstīm varētu būt lielāka ietekme attiecībā uz pārējo euro zonas valstu ekonomiku? Nesenajā Komisijas paziņojumā ir teikts, ka tā līdz jūnijam nāks klajā ar shēmu, kā pastiprināt ekonomikas politikas koordināciju un pretnovērošanu, saskaņā ar pilnvarām, kas piešķirtas ar Lisabonas līgumu. Vai Padome atbalsta šo pieeju plašākai ekonomikas koordinācijai un vai Padome uzskata, ka šī jaunā pieeja stiprinās euro zonu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Nesenā ekonomiskā krīze un pašreizējie notikumi finanšu tirgos ir parādījuši, cik svarīga ir stingra ekonomikas politikas koordinācija, kā to apstiprināja Eiropas Savienības dalībvalstu vai valdību vadītāji un Eiropadomes priekšsēdētājs 11. februāra neformālajā sanāksmē.

Par valsts ekonomikas politiku galvenokārt ir atbildīgas pašas dalībvalstis. Eiropas Savienība pilda uzraudzības un koordinācijas pienākumu, jo īpaši Stabilitātes un izaugsmes pakta un ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu kontekstā. Ja Stabilitātes un izaugsmes pakta uzmanība galvenokārt ir pievērsta fiskālās disciplīnas ieviešanai un uzturēšanai, tad ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu mērķis ir nodrošināt ekonomisko tendenču daudzpusējo uzraudzību dalībvalstīs. Struktūrpolitiku, jo īpaši attiecībā uz konkurētspējas palielināšanu, kas novestu līdz lielākai izaugsmei un nodarbinātībai, koordinē Lisabonas stratēģija, kura šajā pavasarī pārtaps par stratēģiju „ES 2020”.

Visu šo instrumentu pamatā ir dalībvalstu partnerība un sadarbība. Lisabonas līgums nosaka euro zonai papildu tiesisko regulējumu, lai nodrošinātu pareizu Ekonomikas un monetārās savienības darbību. Eurogrupas pastāvēšana formāli ir atzīta Līguma par Eiropas Savienības darbību 137. pantā un 1. Protokolā (Nr. 14) par Eurogrupu. Turklāt Līguma par Eiropas Savienības darbību 136. pantā noteikts, ka Padome var pieņemt papildu noteikumus, kas piemērojami tikai euro zonā, lai stiprinātu euro zonas dalībvalstu budžeta disciplīnas koordināciju un uzraudzību vai lai šīm dalībvalstīm noteiktu ekonomikas politikas pamatnostādnes. Šādi noteikumi ir pieņemti, ievērojot kādu no 121. un 126. pantā minētajām atbilstīgajām procedūrām, izņemot to, kas noteikta LESD 126. panta 14. punktā.

Komisija šajā pavasarī ir paredzējusi Padomei iesniegt priekšlikumu pastiprināt ekonomikas politikas koordināciju un uzraudzību, pamatojoties uz Lisabonas līguma noteikumiem. Padome izskatīs Komisijas priekšlikumu, kad to saņems.

*
* *

Jautājums Nr. 18 (Enrique Guerrero Salom) (H-0086/10)

Temats: Nelikumīgas finanšu plūsmas, izvairīšanās no nodokļiem un jaunattīstības valstis

Patlaban mēs esam ieguvuši pietiekami pierādījumu par to, kā nelikumīgas finanšu plūsmas kaitīgi ietekmē jaunattīstības valstis. Kaut arī pārrobežu nelikumīgās finanšu plūsmas notiek slēpti, un ir grūti precīzi noteikt to apmērus, apmēram tiek vērtēts, ka tās varētu sasniegt no USD 1 triljona līdz USD 3 triljoniem gadā. Saskaņā ar Pasaules bankas vērtējumiem runa ir par summu robežās no USD 1 triljona līdz USD 1,6 triljoniem gadā, puse no kuras — USD 500 līdz 800 miljardi ieplūst no jaunattīstības valstīm. Nelikumīgās naudas summas, kas tiek vērtētas USD no 500 līdz 800 miljardiem, tiekot pārskaitītas no jaunattīstības valstīm, kas ir ekonomikai viskaitējošākais faktors un jo īpaši tas nodara ļaunumu nabadzīgajiem. Tādā veidā tiek mazinātas rezerves cietajā valūtā, palielinās inflācija un samazinās nodokļu ieņēmumi, turklāt vēl var minēt daudzas citas sekas, kas ierobežo jaunattīstības valstu iespējas.

Kādus pasākumus un iniciatīvas ES veic vai paredzējusi veikt turpmākajos mēnešos, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļiem, kā arī kapitāla noplūdi no vai uz jaunattīstības valstīm? Kā mēs varam stiprināt jaunattīstības valstu fiskālās pārvaldības veiktspēju?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Izvairīšanās no nodokļiem, kapitāla noplūde un nelikumīgās finanšu plūsmas bez šaubām ir smags pārbaudījums attīstībai, jo īpaši jaunattīstības valstīs, un 2008. gada Dohas Deklarācijā par attīstības finansēšanu tās tika norādītas kā lielākais šķērslis tam, lai valsts iekšzemes ieņēmumi tiktu novirzīti attīstībai.

Padome 2008. gada maijā pieņēma secinājumus⁽¹⁰⁾, kuros uzsvērts, ka laba nodokļu jomas pārvaldība, kas ietver pārredzamības principus, informācijas apmaiņu un godīgu nodokļu konkurenci, ir būtisks līdzeklis cīņā pret pārrobežu krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu, kā arī cīņas pastiprināšanā pret nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju, korupciju un terorisma finansēšanu.

Eiropas Savienība aktīvi veicina šo principu ievērošanu vairākos kontekstos.

⁽¹⁰⁾ Sk. šīs piezīmes par Padomes secinājumiem „Nodokļu jautājumi nolīgumos ar trešām valstīm” priekšvēsturi.

Daudzos Eiropas Kaimiņattiecību politikas rīcības plānos, kas paredzēti dažām trešām valstīm, ir iekļauta vispārēja atsauce uz sadarbību nodokļu lietās un uz pārredzamības principiem, kā arī uz informācijas apmaiņu un uz „Rīcības kodeksu par uzņēmējdarbības aplikšanu ar nodokļiem”. Šie rīcības plāni ir līdzekļi ekonomiskajai un politiskajai sadarbībai starp Eiropas Savienību un partnervalstīm.

ES sadarbības politika attīstības jomā paredz papildu atbalstu tām jaunattīstības valstīm, kas piekrīt ievērot labas pārvaldības principus, tai skaitā arī nodokļu jomā, ar Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību (EKP) instrumenta pārvaldības mehānisma un 10. Eiropas Attīstības fonda pārvaldības iniciatīvas starpniecību.

Turklāt tas, ka nesen notikusi ESAO standartu nodokļu jomā plašāka atzīšana starptautiskā mērogā, tai skaitā jaunattīstības valstīs, ir būtiski izmainījis starptautisko vidi, sekmējot lielāku pārredzamību nodokļu lietās, kā arī pārvirzījis uz priekšu debates Eiropas Savienībā. Komisija 2009. gada 28. aprīlī publicēja paziņojumu par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu lietās⁽¹¹⁾, kurā bija iekļautas daudzas labas idejas par to, kā veicināt labu pārvaldību nodokļu lietās attiecībā uz trešām valstīm.

Padome 2009. gada 18. maija secinājumos aicināja Komisiju sagatavot priekšlikumus, kā Eiropas Savienība varētu veidot dialogu ar jaunattīstības valstīm un palīdzēt tām veicināt labu pārvaldību nodokļu lietās un efektīvāku nacionālo nodokļu sistēmu izveidošanu, lai sasniegtu mērķus attīstības jomā.

Padome šo tematu vēlreiz apsprieda saistībā ar 2009. gada novembra secinājumiem par attīstības politikas saskaņotību (PCD). Šis jautājums bija iekļauts sākotnējā piecu prioritāro jautājumu atlasē, kurus vajadzēja risināt PCD darba programmā, kas bija jāiesniedz Padomē šajā gadā. Secinājumos bija minēts, ka ir jāuzlabo pārredzamība, jācīnās pret nelikumīgajām pārrobežu finanšu plūsmām un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un atzīts, ka tam visam ir nopietna ietekme uz iekšzemes resursu koncentrēšanu jaunattīstības valstīs.

Pamatojoties uz šiem iepriekšējiem sasniegumiem, Padomes prezidentvalsts Spānija iekļāva šo jautājumu šā pusgada attīstības programmā kā vienu no saviem prioritārajiem jautājumiem.

Tādējādi ES dalībvalstu attīstības ministriem 2010. gada 17.–18. februāra neformālajā sanāksmē La Granjā (Spānijā), kurā piedalījās EP Attīstības komitejas priekšsēdētājs, bija padziļināta viedokļu apmaiņa par nodokļu sistēmu un labu pārvaldību attīstības jomā un inovatīviem finansēšanas mehānismiem.

Padome nākamajos mēnešos turpinās debates un cer sagaidīt nākamo Komisijas paziņojumu par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu lietās saistībā ar sadarbību attīstības jomā, kas jāiesniedz Padomē saskaņā ar tā saukto „Aprīļa paketi”.

*
* *

Jautājums Nr. 19 (Nikolaos Chountis) (H-0092/10)

Temats: Stabilitātes pakts un finansiālais stāvoklis dalībvalstīs

Eiropadome 2010. gada 11. februārī pieņēma vēsturisku lēmumu, kas līdzinās Eiro grupas 2010. gada 16. februārī pieņemtajam lēmumam. Pirmo reizi vienai no dalībvalstīm — Grieķijai — ir noteikta triju instanču uzraudzība. Pirmo reizi Padome oficiāli ir aizliegusi veikt ar algām, veselības aizsardzības sistēmām, pensiju sistēmu, valsts pārvaldi, tirgu u. c. saistītus pasākumus. Ir pārsteidzoši konstatēt, ka Padome līdz šim nekad nav ieminējusies par to nožēlojamo stāvokli, kādā atrodas citu Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomika. Piemēram, Spānijas deficīts sasniedz 11,2 % līmeni un parāda pieauguma līmenis 20 %. Francijā deficīts ir sasniedzis 8,3 % un parāda pieauguma līmenis — 10 %. Itālijas deficīts ir 5,3 % un parāds — 114 % no IKP. Portugāles deficīts ir pieaudzis līdz 8,7 % un parāda pieauguma līmenis līdz 10 %, bet Lielbritānijā deficīts ir 12 %. Grieķijā parāda pieauguma līmenis ir 20 %. Visbeidzot, Nīderlandes kopējais parāds ir gandrīz 234 % no IKP, Īrijas — 222 %, Beļģijas — 219 %, Spānijas 207 % un Grieķijas — 179 %.

Visa iepriekšminētā dēļ patiesībā tika pieņemts stabilitātes pakts. Vai Padome tam piekrīt? Vai tā varētu atklāt, vai Eiropas Savienības dalībvalstīs konstatētais būtiskais deficīts ir radies dažādu „nelikumīgu” bankām un rūpniecībai paredzētu aktu kopuma dēļ? Vai pret grieķu strādājošiem pieņemtie pasākumi ir priekšvēstneši līdzīgiem „ieteikumiem”, kas piemērojami strādājošiem visā eiro zonā? Vai Grieķija tiek izmantota par izmēģinājuma trusīti, kā to apgalvo šīs valsts premjerministrs?

⁽¹¹⁾ Dok. 9281/09 - COM (2009) 201, galīgā redakcija.

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Stabilitātes un izaugsmes pakts joprojām ir galvenais instruments finanšu stabilitātes saglabāšanā gan euro zonā, gan ES kopumā. To konsekventi un godīgi piemēro visām dalībvalstīm, un patlaban to piemēro ar elastību, ko ieviesa tā pārskatīšanā 2005. gadā. Tādēļ no Stabilitātes un izaugsmes pakta nekādā gadījumā nav jāatsakās.

Lai pārvarētu vissmagāko ekonomisko krīzi, kāda nav pieredzēta kopš 1929. gada, dalībvalstis un ES pēdējos divos gados ir veikušas apjomīgas fiskālās intervences, lai atbalstītu finanšu nozari un reālo ekonomiku, kas, protams, izraisīja valstu budžeta deficīta palielināšanos. Šīs intervences bija vajadzīgas un atbilstīgas, un tām ir bijusi ļoti liela nozīme vēl daudz smagākas krīzes novēršanā, ekonomikas stabilizēšanā un pasargāšanā no daudz dramatiskākas recesijas. Šajā grūtajā laikā Stabilitātes un izaugsmes pakts ir parādījis, cik vērtīga ir tā elastība.

Kad saņemts apstiprinājums par ekonomikas atveseļošanas, ārkārtas pasākumi ir jāpārtrauc. Padome jau ir vienojusies par galvenajiem krīzes pārvarēšanas stratēģiju principiem. Fiskālajā jomā tos īsteno ar Stabilitātes un izaugsmes pakta palīdzību. Padome 2009. un 2010. gadā pieņēma ieteikumus, lai 20 dalībvalstīs, ieskaitot Beļģiju, Spāniju, Īriju, Itāliju, Nīderlandi, Portugāli un Apvienoto Karalisti, samazinātu budžeta deficītu zem atsaucē vērtības, kas ir 3 % no IKP. Termiņi deficīta korigēšanai ir atšķirīgi, sākot no 2011 līdz 2014./2015. fiskālajam gadam, atkarībā no konkrētās situācijas katrā dalībvalstī.

No tām dalībvalstīm, kurām ir jāpiemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, Grieķija patlaban ir vienīgā, kas neveica efektīvu darbību atbilstoši Padomes 2009. gada aprīlī pieņemtajam ieteikumam. Turklāt, kā to parādīja budžeta datu atjaunināšana 2009. gada oktobrī, Grieķijas varas iestāžu iesniegtie skaitļi nav uzticami. Padome turpinās stingri uzraudzīt situāciju visās dalībvalstīs, lai valsts budžeta deficīts nepārsniegtu atsaucē vērtību, un, ja kāda no dalībvalstīm neievēros ieteikumus, Padome veiks vajadzīgos pasākumus.

Grieķijai vai jebkurai citai dalībvalstij sniegtie ieteikumi palīdz iestādēm saglabāt saprātīgu fiskālo politiku, un tie nav vērsti ne pret vienu iedzīvotāju grupu. Dažas dalībvalstis ir pielāvušas savu valsts finanšu evolūciju, kas nav ilgtspējīga, un tādēļ tām jāveic korektīvas darbības — tas ir vienīgais pareizais un ilgtspējīgais veids, kā panākt spēcīgu ekonomikas atveseļošanu. Ar laiku fiskālās disciplīnas neesība izraisīs nepieļaujamu budžeta deficītu, kam būs kaitīga ietekme uz attiecīgo dalībvalsti un uz ES ekonomiku kopumā.

*
* *

Jautājums Nr. 20 (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (H-0093/10)

Temats: Budžeta pielāgošanas pasākumi Grieķijas izaugsmes veicināšanai

Ekonomikas un finanšu padome (Ecofin) 2010. gada 16. februāra ieteikumā aicināja Grieķiju pieņemt vairākus pasākumus, kas paredzētu ne tikai samazināt izdevumus, bet arī palielināt ieņēmumus. Pasākumi īpaši attiecas uz algu izmaksu samazināšanu un PVN paaugstināšanu, kā arī vieglajiem automobiļiem un enerģijai piemērojamo nodokļu paaugstināšanu.

Ņemot vērā, ka lielāka daļa Grieķijas valdības pieņemto vai iecerēto pasākumu jau paredz algu izmaksu samazināšanu un ieņēmumu palielināšanu, paaugstinot tiešos un netiešos nodokļus, vai Padomes prezidentūra varētu sniegt atbildes uz turpmāk izklāstītajiem jautājumiem?

Vai tā neuzskata, ka šie pasākumi, kas paredz ierobežojošu politiku attiecībā uz ieņēmumiem un ienākumiem, Grieķijas tautsaimniecībā var samazināt vēl vairāk pieprasījumu ieguldījumu un patērīna jomā un tādējādi sagraut Grieķijā iesāktos atjaunošanas un budžeta atveseļošanas centienus? Vai tā plāno ierosināt Grieķijas valdībai veikt izaugsmi veicinošus pasākumus, kas tai dotu iespēju nodrošināt valsts tautsaimniecības ražīguma atgūšanu un cīnīties pret bezdarba paaugstināšanos?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Valsts finanšu stāvokļa pasliktināšanās Grieķijā vienlaikus ar plašu makroekonomisko nelīdzsvarotību un Grieķijas ekonomikas konkurētspēju ir novedušas šo dalībvalsti pie smagas ekonomiskās situācijas. Grieķijas varas iestādes ir apņēmušās rīkoties, lai glābtu šo situāciju, un Padome ir apņēmusies atbalstīt Grieķijas centienus.

Veicot dažādus daudzpusējus uzraudzības pasākumus, Padome atkārtoti norādīja uz Grieķijas ekonomikas ilgāka termiņa strukturālajām problēmām. Saistībā ar Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju Padome ieteikumā par atjauninātu 2009. gada redakciju dalībvalstu ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm atzīmēja, ka Grieķijai „jāpastiprina centieni, lai novērstu Grieķijas ekonomikas makroekonomisko nelīdzsvarotību un strukturālos trūkumus”. Padome ieteica Grieķijai palielināt konkurenci profesionālo pakalpojumu jomā, īstenot reformas, lai palielinātu ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, efektīvāk izmantot struktūrfondus, īstenot valsts pārvaldes reformu un saskaņā ar integrētu elastdrošības pieeju īstenot plašu pasākumu klāstu darba tirgus jomā.

Padome 16. februārī pēc dalībvalstu vai valdību vadītāju aicinājuma pievērsa uzmanību Grieķijas valdības budžeta deficītam un parādiem un pieņēma šādus dokumentus:

- atzinumu, ka Grieķijai ir jāatjaunina stabilitātes programma, kurā ir izklāstīti plāni par valsts budžeta deficīta samazināšanu zem 3 % no IKP līdz 2012. gadam;

- lēmumu, kurā Grieķijai pieprasa veikt budžeta deficīta samazināšanu līdz 2012. gadam un kurā izklāstīti budžeta konsolidācijas pasākumi atbilstoši konkrētam grafikam un noteikti termiņi, kādos jāziņo par veiktajiem pasākumiem;

- ieteikumu Grieķijai, lai tā nodrošinātu valsts ekonomikas politikas atbilstību Eiropas Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm.

Iepriekš minēto pasākumu kontekstā Padome ieteica Grieķijai ieviest vispārēju pasākumu kopumu produktu tirgus darbības un uzņēmējdarbības vides uzlabošanai, atbalstīt produktivitātes un nodarbinātības pieaugumu un uzlabot ES struktūrfondu apgūšanas efektivitāti un tempu, kā arī novērst pārmērīgu budžeta deficītu un nodrošināt valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspējību. Lai atbalstītu produktivitātes un nodarbinātības pieaugumu, Grieķiju aicināja veikt šādus pasākumus:

- veikt nekavējošus pasākumus, lai apkarotu nelegālu nodarbinātību;

- pārskatīt darba tirgus regulējumu, ietverot nodarbinātības aizsardzības tiesību aktus, lai uzlabotu darbaspēka nodrošinājumu;

- atbalstīt pieprasījumu pēc darbaspēka, pastiprinot mērķtiecīgus darbaspēka izmaksu samazinājumus;

- īstenot reformas izglītības sistēmā, lai paaugstinātu darbaspēka prasmju līmeni un uzlabotu atbilstību darba tirgus vajadzībām.

Ņemot vērā, ka Grieķijai jāpaaugstina produktivitāte, izmantojot arī par prioritārām noteiktās valsts investīciju stratēģijas, tai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai uzlabotu ES struktūrfondu apgūšanas efektivitāti un tempu. Īstenojot iepriekš minēto, īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai ātri un efektīvi īstenotu darbības programmas „Administratīvā reforma” un „Digitālā konverģence”, jo tās veicina būtiskas reformas valsts pārvaldē, kas ir galvenais reformu stratēģijas uzdevums, kā noteikts stabilitātes programmas 2010. gada janvāra atjauninājumā.

Pirmais ziņojums par īstenotajiem pasākumiem Grieķijai jāiesniedz līdz 16. martam, maijā jāiesniedz otrais ziņojums, kam sekos ceturkšņa ziņojumi. Padome stingri uzraudzīs situāciju un turpinās veikt vajadzīgos pasākumus, lai atbalstītu Grieķijas varas iestādes ekonomiskās izaugsmes veicināšanā un saprātīgas fiskālās politikas saglabāšanā.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Ryszard Czarnecki) (H-0096/10)

Temats: Poļu minoritātes diskriminācija Baltkrievijā

Vai Padome gatavojas reaģēt uz diskrimināciju, no kuras Baltkrievijā cieš nacionālās minoritātes un it sevišķi poļu minoritāte? Šī parādība ir īpaši izplatījusies pēdējās nedēļās. Regulāri tiek arestēti daudzi poļu organizāciju vadītāji, un notiek kratīšanas to īpašumos, tostarp ēkās, kur ir poļu apvienību un grupu mājvietas.

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība ir nobažījusies par situācijas pasliktināšanos Baltkrievijā pēdējā laikā un aizvien biežākiem cilvēktiesību pārkāpumiem. ES uzskata, ka situācija ar Poļu savienību ir daļa no negatīvās tendences, kuras nākamās satraucošākās pazīmes ir vārda un pulcēšanās brīvības trūkums, aizvien lielāka plašsaziņas līdzekļu kontrole, spiediena izdarīšana uz žurnālistiem, jaunais likums, kas ierobežo interneta lietošanu, un draudu izteikšana opozīcijas aktīvistiem.

Augstā pārstāve Catherine Ashton 16. februāra paziņojumā izteica bažas par poļu minoritātes stāvokli Baltkrievijā un īpaši par policijas rīcību, izraidot aktīvistus no poļu kopienas īpašumiem, aizturot kopienas locekļus, kā arī par Minskas mēģinājumiem uzspiest kopienai savu vadību. Šīs bažas tiek izteiktas arī Baltkrievijas varas iestādēm, izmantojot diplomātiskos kanālus.

Padome 22. februārī īsumā apmainījās viedokļiem par šo jautājumu un atgriezīsies pie padziļinātām diskusijām turpmākajos mēnešos.

Kad Ukrainas prezidenta Viktor Yanukovich inaugurācijas laikā Kijevā 25. februārī Augstā pārstāve Catherine Ashton uz brīdi satikās ar ārlietu ministru Sergey Martynov, viņa puda nopietnas bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem un atzīmēja, ka situācija ap Poļu savienību nav Baltkrievijas „iekšējā lieta”.

Padome ir paredzējusi turpināt Eiropas Savienības nosacītas iesaistīšanās politiku, ko atbalsta tādi ievērojami Baltkrievijas prodemokrātiskie un proeiropieiskie līderi kā Aliaksandr Milinkevich.

Vienlaikus ir ļoti svarīgi, lai Baltkrievija ievērotu savas saistības attiecībā uz Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO) un starptautiskās saistības, ieskaitot minoritāšu tiesību aizsardzību un veicināšanu.

ES interesēs ir turpināt attiecības ar Baltkrieviju, lai attīstītu kopīgās vērtības un principus.

ES turpinās novērot cilvēktiesību situāciju Baltkrievijā, un tā būs viens no galvenajiem jautājumiem politisko dialogu ar Baltkrieviju darba kārtībā.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Pat the Cope Gallagher) (H-0097/10)

Temats: Eiropas valstu pasu ļaunprātīga izmantošana

Viltotas Eiropas valstu pases, tostarp Īrijas pases, šā gada janvārī izmantoja Hamas vadītāja slepkavības organizētāji Dubajā. Vai Padome var sniegt aktualizētu vērtējumu par tās veiktajiem pasākumiem, reaģējot uz ES pilsoņu bažām par Eiropas valstu pasu ļaunprātīgu izmantošanu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome 22. februāra paziņojumā uzsvēra, ka Mahmoud al-Mabhouh nogalināšana Dubajā 20. janvārī izraisīja jautājumus, ka dziļi satrauca Eiropas Savienību.

Padome uzskatīja, ka tā bija rīcība, kas nevar veicināt mieru un stabilitāti Tuvajos Austrumos. ES bargi nosodīja to, ka šajā lietā iesaistītās personas lietojušas viltotas ES dalībvalstu pilsoņu pases un kredītkartes, kas nozagtas pilsoņiem.

ES atzinīgi vērtē Dubaijas varas iestāžu veikto izmeklēšanu un aicina visas valstis sadarboties. ES ieinteresētās dalībvalstis pašas veic piltiesīgu izmeklēšanu par savu pilsoņu pasu izmantošanu krāpnieciskos nolūkos.

Eiropas Savienība ir apņēmusies nodrošināt, lai ES pilsoņi un valstis visā pasaulē uzticētos ES dalībvalstu pilsoņu pasu datu integritātei. Tādēļ ES 2004. gadā pieņēma standartus par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotajās pasēs un ceļošanas dokumentos. Šo tiesisko regulējumu atjaunināja 2009. gadā, un ar to paredz palielināt dokumentu drošību un iedibināt uzticamāku saikni starp turētāju un dokumentu.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Brian Crowley) (H-0099/10)

Temats: Kalahari bušmeņi

Botsvānas Augstākā tiesa 2006. gadā pieņēma nolēmumu, kurā teikts, ka Kalahari bušmeņu padzīšana no viņu senču zemes ir nelikumīga un antikonstitucionāla. Neraugoties uz to, Botsvānas valdība joprojām kavē Kalahari bušmeņu atgriešanos savu senču zemē, pārtraucot ūdensapgādi. Vai Padome var noskaidrot notikumus Botsvānā, lai izvērtētu pret Kalahari bušmeņiem vērsto nodarījumu nopietnību?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Botsvānas valdības politika ar savu programmu sanu (bušmeņu) pārvietošanai no Kalahari centrālā medību dzīvnieku rezervāta (CKGR) ir pievērsusi īpašu uzmanību un izraisījusi bažas starptautiskajā cilvēktiesību kopienā, tai skaitā arī ANO komitejā visu veidu rasu diskriminācijas novēršanai un ANO pastāvīgajā forumā par jautājumiem saistībā ar pamatiedzīvotājiem.

ES no savas puses ar vietējo misijas vadītāju starpniecību regulāri diskutē ar Botsvānas valdību par Botsvānas sanu (bušmeņu) problēmām. Šīs diskusijas notiek Kotonū nolīguma 8. panta kontekstā, kas paredz veidot sistemātisku un oficiālu dialogu par trim būtiskiem Kotonū nolīguma aspektiem, proti, cilvēktiesību ievērošanu, demokrātijas principiem un tiesiskumu. Valdība ir informējusi ES, ka šajās sanāksmēs tiek pārbaudīta Augstākās tiesas nolēmumu īstenošana. Informācija vēsta, ka decembrī sani (bušmeņi) izvirzīja savus pārstāvjus diskusijām ar valdību par CKGR jautājumu. Lai rastu risinājumu jautājumā par pārvietošanu no CKGR, notiek sazināšanās starp saniem (bušmeņiem) un valdību.

Padome turpinās stingri sekot sanu (bušmeņu) situācijai Botsvānā.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Georgios Toussas) (H-0105/10)

Temats: Eiropas Savienības „atjaunotā stratēģija” Afganistānā

NATO ar Eiropas Savienības KĀDP aktīvu atbalstu un saistībā ar ASV prezidenta Nobela prēmijas laureāta Baraka Obamas izstrādāto „atjaunoto stratēģiju” ir uzsākusi operāciju „Mustarak”, kas ir visplašākā ofensīva kopš ASV un sabiedroto militārās intervences sākuma Afganistānā. Operācija jau dažas dienas pēc tās sākuma ir novedusi pie cilvēku nāves. Mārdžas reģionā ir nogalināti vismaz 15 civiliedzīvotāji. NATO spēki apgalvo, ka tā bija kļūda, savukārt Afganistānas spēki atzīst, ka ir runa par izvēlētu mērķi, taču par notikušo vaino Taliban. Šie bojāgājušie ir jāpieskaita tiem 2412 civiliedzīvotājiem, kurus, saskaņā ar ANO sniegto informāciju, 2009. gadā vien Afganistānā nogalināja NATO okupācijas spēki.

Vai Padome nosoda šo neseno Afganistānas iedzīvotāju slaktiņu? Vai tā atbildēs uz pretkara aktivistu aicinājumu un aicinās atsaukt visus Afganistānā izvietotos ārvalstu spēkus?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

ES iesaistīšanās Afganistānā pamatnostādnes ir izklāstītas ES Rīcības plānā Afganistānā un Pakistānā, ko Padome pieņēma 2009. gada 27. oktobrī. Atbilstīgi šīm pamatnostādnēm ES centieni ir vērsti uz civiliem mērķiem. ES nav iesaistīta ne operācijā „Mustarak”, ne arī kādā citā militārā operācijā.

ES koncentrē centienus uz afgāņu valsts un tās iestāžu rīcības spējas pastiprināšanu, lai veicinātu labu pārvaldību, ievērotu cilvēktiesības un izveidotu efektīvu valsts pārvaldi, jo īpaši vietējā līmenī. Galvenā prioritāte ir arī sniegt atbalstu ekonomiskajā izaugsmē, jo īpaši lauku attīstībā un sociālā progresa nodrošināšanā.

Papildus tam ES centieni ir vērsti uz tiesiskuma nostiprināšanu, t.i., palīdzot veidot civilās policijas spēkus ar ES policijas misijas Afganistānā (EUPOL AFGHANISTAN) starpniecību, ko Eiropas Savienība izveidoja 2007. gada jūnijā, un atbalstot Nacionālā taisnīguma programmas īstenošanu.

Šie centieni atbilst arī Afganistānas valdības stratēģiskajām prioritātēm.

Padome ir uzsvērusi, ka starptautiskajai palīdzībai jābūt pārejas stratēģijai, kas ir vērsta uz to, lai dotu afgāņu valdībai iespēju uzņemties pilnīgu atbildību, bet starptautiskajai kopienai — pakāpeniski kļūt par atbalsta sniedzēju.

ES izsaka dziļu nožēlu par civiliedzīvotāju upuriem Afganistānā.

*
* *

Jautājums Nr. 26 (Charalampos Angourakis) (H-0106/10)

Temats: Izraēlas nāvējošie uzbrukumi palestīniešiem

Arvien biežākas kļūst provokatīvās akcijas, ko Izraēlas īsteno pret palestīniešiem viņu pašpārvaldes teritorijā. Izraēlas armija iebruka Palestīniešu Tautas partijas biroja telpās, nodarot lielus materiālos zaudējumus un arestējot tur atrodošās personas. Šis iebrukums ir viens no daudzajiem Izraēlas vardarbīgajiem aktiem Rāmallā un Jordānas Rietumkrastā, kuru laikā ir arestēti simtiem cilvēku, aizbildinoties, ka viņi traucējot sabiedrisko kārtību. Tajā pat laikā Izraēla turpina praktizēt nogalināšanu bez tiesas sprieduma, piemēram, nogalinot palestīniešu organizāciju amatpersonas, un tomēr baudot ASV, ES un NATO neoficiālu atbalstu.

Vai Padome nosoda Izraēlas piekopto politiku, kas ir vērsta pret palestīniešu tautu un mieru šajā reģionā, Izraēlas armijas nāvējošos uzbrukumus, kā arī Izraēlas atteikšanos atzīt neatkarīgas Palestīnas valsts pastāvēšanu 1967. gadā noteiktajās robežās ar Austrumjeruzālemi kā tās galvaspilsētu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kādas valsts varas veikta civiliedzīvotāju vajāšana neatkarīgi no tā, vai tā ir vērsta pret pašas valsts vai citiem iedzīvotājiem ir pretrunā tiesiskumam un demokrātijas principiem kopumā. Plašākā nozīmē šādas darbības ir nesavienojamas ar Eiropas Savienības pamatvērtībām, īpaši ar tiesībām dzīvot drošībā. Ja ir apgalvojumi par šādu darbību veikšanu, tās noteikti ir jāizmeklē.

Attiecībā uz dažādiem incidentiem starp Izraēlas Drošības dienestiem un palestīniešiem, kā arī uz Izraēlas politiku okupācijas režīmā Padome vienmēr ir pieprasījusi, lai abas puses ievērotu starptautiskos tiesību aktus un starptautiskos humanitāros tiesību aktus. Padome ir atsaukusies uz šiem principiem savos jaunākajos Tuvo Austrumu Miera procesa secinājumos, kas ir izdoti 2009. gada decembrī.

Es gribētu pārliecināt godāto deputātu, ka Padome joprojām piešķir lielu nozīmi katra cilvēka cilvēktiesībām atbilstīgi manis pieminētajiem juridiskajiem principiem un ir gatava nosodīt to pārkāpšanu, ja tas ir nepieciešams un ja tam ir pamatoti pierādījumi.

*
* *

Jautājums Nr. 27 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0108/10)

Temats: Stāvoklis Padomes lēmumu pieņemšanas jomā, kas saistīts ar nolīgumiem starp Eiropas Savienību un Kanādu par gaisa transportu

Viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm ir transatlantiskā dialoga stiprināšana starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un ASV un Kanādu, no otras puses. Dialogam ar Kanādu ir divi pamatelementi: pirmkārt, Padomes un Eiropas Savienības dalībvalstu pārstāvju lēmuma pieņemšana par gaisa transporta līguma parakstīšanu un pagaidu piemērošanu un, otrkārt, Padomes lēmuma pieņemšana par civilās aviācijas lidojumu drošības līguma parakstīšanu starp ES un Kanādu.

Tā kā šo līgumu parakstīšanai ir liela nozīme sadarbības starp Eiropas Savienību un Kanādu sakarībā, vai Padome varētu informēt par to, kā norit šo lēmumu pieņemšanas process?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada marta sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome 2009. 30. novembrī pieņēma lēmumu par ES un Kanādas nolīguma gaisa transporta jomā parakstīšanu un pagaidu piemērošanu un parakstīja to 2009. gada 17.–18. decembrī.

Saskaņā ar nolīguma noteikumiem līdz tā spēkā stāšanās brīdim ES un dalībvalstis nolīgumu piemēro provizoriski saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un no tā mēneša pirmās dienas, kas seko datumam, kad puses pēdējo reizi paziņojušas viena otrai par nolīguma pagaidu piemērošanai nepieciešamo iekšzemes procedūru pabeigšanu. Padome šādu paziņojumu vēl nav saņēmusi.

Neskatoties uz to, Padomes sagatavošanas struktūras, lai sagatavotu nolīguma noslēgšanu, noteiktā laikā uzsāks nepieciešamo pielāgošanu Lisabonas līgumam un pēc tam pieņems lēmumu nosūtīt Padomes lēmuma projektu par noslēgšanu, kā arī nolīguma tekstu Eiropas Parlamentam, tam lūdzot piekrišanu.

Saistībā ar ES un Kanādas civilās aviācijas lidojumu drošības nolīguma parakstīšanu Padome 2009. gada 30. martā pieņēma lēmumu to parakstīt, un nolīgums tika parakstīts Prāgā 2009. gada 6. maijā.

Šis nolīgums netiek piemērots provizoriski, tas ir jānoslēdz pirms tā stāšanās spēkā. Tādēļ Padomes sagatavošanas struktūras ir sākušas darbu pie vajadzīgās pielāgošanas Lisabonas līgumam, lai sagatavotu lēmumu par Padomes lēmuma projekta noslēgšanu, kā arī nolīguma teksta nosūtīšanu Eiropas Parlamentam, tam lūdzot piekrišanu.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 38 (Marian Harkin) (H-0087/10)

Temats: Zaļā grāmata par brīvprātīgo darbu

Lai veicinātu izpratni par brīvprātīgā darba nozīmību visā ES, vai Komisija, saistībā ar ierosinātajām iniciatīvām pasludināt Eiropas brīvprātīgā darba gadu, apsver iespēju izstrādāt visaptverošu Zaļo grāmata par brīvprātīgo darbu, lai atbalstītu un atzītu brīvprātīgo darbu un veicinātu tā pievienoto vērtību?

Vai Komisija, līdztekus šādas Zaļās grāmatas izstrādāšanai, apsvērtu, ka ir svarīgi veidot sinerģijas starp citām starptautiskām organizācijām, piemēram, SDO un ANO saistībā ar Džona Hopkina universitātes un SDO Brīvprātīgā darba novērtējuma projektu un ANO Rokasgrāmata par bezpeļņas organizācijām?

Atbilde

(EN) Eiropas Komisija atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta nepārtraukto interesi par brīvprātīgo darbu.

2011. gadā — Eiropas brīvprātīgā darba gadā — galvenā uzmanība tiks pievērsta šādiem četriem mērķiem: pirmkārt, izveidot labvēlīgu vidi brīvprātīgajam darbam; otrkārt, pilnvarot brīvprātīgā darba organizācijas; treškārt, veidot izpratni par brīvprātīgā darba vērtību un nozīmību; ceturtkārt, uzlabot brīvprātīgo darbību atpazīstamību. Tādēļ šajā Eiropas gadā tiks iesaistītas visas svarīgās ieinteresētās puses, jo īpaši pilsoniskās sabiedrības organizācijas ES, nacionālajā, reģionālajā un vietējā līmenī. Komisija arī cer uz Eiropas Parlamenta nepārtrauktu iesaistīšanos šī Eiropas gada sagatavošanas laikā.

Komisija vēlas pārliecināt godāto deputāti, ka tās prioritāte ir nodrošināt, lai brīvprātīgais darbs turpinās arī pēc šī Eiropas gada beigām. Tā ietekmei būtu jāatspoguļojas politikas iniciatīvās un nepārtrauktā dialogā ar pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajām personām, uzņēmumiem un Eiropas, kā arī starptautiskajām iestādēm, kas turpmākajos gados nodrošinās jūtamus, noderīgus rezultātus brīvprātīgā darba sektorā un Eiropas sabiedrībā kopumā. Tomēr Komisija uzskata, ka pašreizējā Eiropas brīvprātīgā darba gada sagatavošanas posmā vēl par agri ir vērtēt, vai Zaļā grāmata par brīvprātīgo darbu būs piemērots līdzeklis, lai brīvprātīgo darbu atvieglotu, atpazītu un uzlabotu.

Komisijas pētījums par brīvprātīgo darbu Eiropas Savienībā, kas tika pabeigts 2010. gada sākumā⁽¹²⁾ pirmo reizi pēta un sniedz ieskatu pašreizējā situācijā par brīvprātīgo darbu Eiropas Savienībā. Lai gan šajā pētījumā ir pārbaudīti un izmantoti daudzi avoti, lai savāktu pēc iespējas svarīgāko informāciju par brīvprātīgā darba kvantitāti ES, vēl nav bijis iespējams sagādāt statistiski precīzu salīdzinājumu par visu Eiropu un vēl aizvien

(12) http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

trūkst salīdzināmu datu par dalībvalstīm. Tādēļ Komisija atzinīgi vērtē iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot izpratni par brīvprātīgā darba nozari, un paredz pilnībā izpētīt potenciālās sinerģijas ar Eurostat un tādām starptautiskām iestādēm kā Starptautiskā Darba organizācija un Apvienoto Nāciju organizācija, kā to ir ierosinājusi godātā deputāte.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Marc Tarabella) (H-0095/10)

Temats: Pasākumi, kas Komisijai jāveic, lai Eiropas līmenī efektīvi apkarotu vardarbību pret sievietēm

Eiropas Parlaments tikko ar pārliecinošu balsu vairākumu pieņēma rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) (P7_TA(2010)0021). Būdam Sieviešu tiesību komitejas referents, es ierosināju noteikt gadu, kas būtu veltīts vardarbības pret sievietēm apkarošanai, un šis priekšlikums tika pieņemts ar 591 balsi „par”, 30 — „pret” un 15 balsotājiem atturoties. Arī rakstiskajai deklarācijai, ko Eva-Britt Svensson iesniedza pagājušā gada aprīlī, aicinot noteikt šādu gadu, tika pievienoti 408 paraksti.

Vai Komisija varētu informēt, kādu rīcību tā ir paredzējusi, ņemot vērā plašo un nepārtraukto Eiropas Parlamenta mobilizāciju šā jautājuma sakarībā?

Turklāt arī manu priekšlikumu, kurā Komisija tiek aicināta „sākt izstrādāt vispārējas direktīvas priekšlikumu par visu veidu pret sievietēm vērstas vardarbības nepieļaušanu un apkarošanu, īpaši sieviešu tirdzniecības apkarošanu”, pieņēma ar 558 balsīm „par”, 85 — „pret” un 22 balsotājiem atturoties.

Vai Komisija varētu norādīt, ko tā ir paredzējusi darīt šā aicinājuma sakarībā?

Atbilde

(EN) Vardarbības pret sievietēm apkarošana ir Komisijas politiskā prioritāte. Komisija atzinīgi vērtē, ka Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (P7_TA(2010)0021), kā arī priekšlikumu noteikt Eiropas gadu, kas būtu veltīts vardarbības pret bērniem, jauniem cilvēkiem un sievietēm apkarošanai.

Komisija ir apņēmusies izmantot savas politiskās, likumdošanas un finanšu pilnvaras un līdzekļus, lai palīdzētu izskaust vardarbību pret sievietēm Eiropā un citur. Šī problēma tiek aplūkota Komisijas līmenī, izmantojot likumdošanas un politikas iniciatīvas, kā arī darbības tādās jomās kā pamattiesību aizsardzība, dzimumu līdztiesība, nodarbinātība un sociālā politika, cilvēku tirdzniecības un seksuālās izmantošanas politika, sadarbība tiesībaizsardzībā un krimināltiesībās, patvēruma meklēšanas un imigrācijas politika, sabiedrības veselība, sasniegumi, pētniecība un izglītība.

Komisija nesen ir pieņēmusi virkni iniciatīvu vardarbības apkarošanas jomā.

Patlaban tiek gatavota vidēja termiņa stratēģija sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanai, kas jāpieņem 2010. gada vidū, lai kontrolētu pašreizējo regulējumu. Ir zināms, ka vardarbība pret sievieti joprojām būs īpaši prioritāra joma, kurai pievērsīsies Komisija.

Krimināltiesību jomā Komisija drīzumā iesniegs priekšlikumu par cilvēku tirdzniecību. Komisija arī atbalsta prezidentvalsts Spānijas projektu par Eiropas aizsardzības rīkojuma izveidi, kura mērķis ir arī labāk aizsargāt sievietes pret vardarbību ģimenē.

Daphne III programmā, kurā ir skaidrota vismērķtiecīgākā un aptverošākā darbība vardarbības apkarošanas jomā, nesen sākts pētījums par vardarbīgām paražām, kas tiks pabeigts 2010. gada aprīļa sākumā. Turklāt programmas aizgādībā Eiroparometrā tika veikta izpēte par to, kā ES iedzīvotāji uztver vardarbību pret sievieti, kas ļaus salīdzināt, kā ES pēdējos desmit gados ir izmainījusies uztvere par vardarbību. Eiroparometra izpētes rezultātiem jābūt pieejamiem 2010. gada vidū.

Turklāt pēc Eiropas Parlamenta iniciatīvas Daphne III programmā ir sāka izpēte par dalībvalstu tiesību aktu standartizāciju dzimumu līdztiesības un vardarbības pret bērniem jomā. Izpētes mērķis ir palīdzēt Komisijai noteikt tās turpmāko darbību apjomu, ietverot iespēju ierosināt tiesību aktus šajā jomā. Izpētē tiks aplūkota iespēja saskaņot tiesību aktus ar dzimumu saistītas vardarbības jomā Eiropas mērogā, lai palīdzētu samazināt ar dzimumu saistītu vardarbību Eiropas Savienībā. Izpēte patlaban ir sāka, un galīgais ziņojums ir gaidāms 2010. gada septembra beigās. Izpētes rezultāti tiks iesniegti konferencē 2010. gada beigās. Tādējādi Komisijai būs iespēja iepazīstināt ar darbībām, ko tā veic, lai stiprinātu vardarbības apkarošanas politiku.

Ņemot vērā iepriekš minētās iniciatīvas, Komisija stingri ievēro Parlamenta lūgumu Komisijai izveidot Eiropas Savienības mēroga stratēģiju par vardarbības pret sievietēm apkarošanu, sagatavot saistošus juridiskus instrumentus, kuru mērķis ir novērst vardarbību pret sievietēm un sarīkot izpratnes veidošanas kampaņu Eiropā par vardarbību pret sievietēm. Komisija patlaban pēta šīs iespējas un pārdomā, kā labāk atsaukties uz šiem lūgumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 41 (Brian Crowley) (H-0100/10)

Temats: ES stratēģija cīņai pret narkotikām

Nelegālā narkotiku tirdzniecība joprojām postoši iedarbojas uz cilvēkiem, ģimenēm un kopienām visā Eiropā. Vai Komisija ir iecerējusi uzlabot ES stratēģijas cīņai pret narkotikām efektivitāti, lai adekvāti pievērstos nelegālo narkotiku pārrobežu tirdzniecības un piegādes problēmai?

Atbilde

(EN) 2004. gadā Eiropadome pieņēma ES Narkomānijas apkarošanas stratēģiju 2005.–2012. gadam. Tā ir stratēģija, nevis oficiāls juridisks instruments. Tās īstenošana ir vienīgi dalībvalstu ziņā.

Komisija ierosina un uzrauga stratēģijas īstenošanas četru gadu rīcības plānu. Uzraudzības ziņojumi tiek paziņojumu veidā iesniegti Padomei un Eiropas Parlamentam.

*
* *

Jautājums Nr. 42 (Sarah Ludford) (H-0058/10)

Temats: Ziloņkaula tirdzniecība Tanzānijā un Zambijā

Tanzānija un Zambija vēlas panākt, lai martā paredzētajā CITES dalībvalstu sanāksmē tām tiktu dota atļauja pārdot ziloņkaula krājumus. Šīs valstis ierosina izslēgt to teritorijā mītošās ziloņu populācijas no CITES pirmā pielikuma, uz ko attiecas pilnīgs tirdzniecības aizliegums, un iekļaut tās CITES otrajā pielikumā, kas nozīmētu, ka tirdzniecība ir atļauta uzraudzības apstākļos.

Citas Āfrikas valstis, kas apvienojušās Āfrikas Ziloņu aizsardzības koalīcijā, stingri protestē pret šo pieprasījumu un ir iesniegušas izskatīšanai CITES sanāksmē pretēju priekšlikumu, pieprasot patiešām ievērot absolūtu ziloņkaula tirdzniecības moratoriju.

Vai Eiropas Savienība un ES dalībvalstis tagad pilnībā atbalstīs moratorija pieprasījumu un atteiks atļautu jaunām ziloņkaula tirdzniecības iecerēm?

Atbilde

(EN) Eiropas Savienība vēl pabeigs formulēt savu nostāju attiecībā uz vairākiem priekšlikumiem saistībā ar ziloņu aizsardzību, kurus apspriedīs 2010. gada 13. martā paredzētajā CITES dalībvalstu sanāksmē. Šī nostāja tiks noformulēta pēc tam, kad būs pieejama visa attiecīgā informācija, jo īpaši CITES pastāvīgās komitejas izveidotās ekspertu grupas ziņojums, kurā izvērtēti Tanzānijas un Zambijas priekšlikumi.

Tomēr maz ticams, ka ES atbalstīs tāda lēmuma pieņemšanu, kas ļautu atjaunot ziloņkaula tirdzniecību. Šobrīd tiek veikts pētījums, lai izvērtētu jebkādu iespējamo saikni starp iepriekšējo ziloņkaula krājumu vienreizējo pārdošanu un nelikumīgām darbībām. Kamēr šis jautājums nav atrisināts, ir ļoti grūti atrast iemeslu, kāpēc Eiropas Savienībai vajadzētu piekrist ziloņkaula tirdzniecības atjaunošanai, jo īpaši pašreizējos apstākļos, kad milzīgos apmēros notiek malumniecība un ziloņkaula nelikumīga tirdzniecība.

*
* *

Jautājums Nr. 43 (Bendt Bendtsen) (H-0059/10)

Temats: Ķīnas uzņēmumu valsts aizsardzība saistībā ar paziņojumu Nr. 618

Ķīnas nacionālās programmas par iekšzemes novatorisku ražojumu licencēšanu (2009. gada 15. novembra paziņojums Nr. 618) mērķis ir aizsargāt Ķīnas uzņēmumus saistībā ar publiskiem iepirkumiem. Ar programmu nepārprotami tiek ierobežotas ārvalstu uzņēmumu (tas attiecas pat uz uzņēmumiem, kuriem ir

meitasuzņēmumi Ķīnā) iespējas ražot Ķīnas tirgum tādas preces un pārdot tās Ķīnā, uz kurām attiecas šī programma.

Kā Komisija paredzējusi rīkoties saistībā ar ES Tirdzniecības kameras Pekinā priekšsēdētāja Jorga Vutkes kompetentajām Ķīnas valsts iestādēm adresēto 2009. gada 14. decembra vēstuli, kurā skaidri paustas bažas šajā jautājumā un uzdoti vairāki precizējoši jautājumi par programmas saturu un iespējamām tās izraisītajām sekām?

Kā Komisija vērtē Ķīnas jauno politiku attiecībā uz iekšzemes uzņēmumu aizsardzību saistībā ar sarunām par Ķīnas pievienošanos PTO Valsts iepirkuma nolīgumam?

Kādus turpmākus pasākumus Komisija veiks pašreizējā situācijā?

Atbilde

(EN) Ķīnas varas iestādes 2009. gada 17. novembrī izdeva apkārttrakstu, kurā paziņoja par novatoriskām nozarēm piemērojamas sistēmas izveidošanas pasākumiem, lai piekļuvi publiskā iepirkuma procedūrai nodrošinātu, pamatojoties uz iepriekšējas novērtēšanas sistēmu (akreditēšanu). Kopš tā laika Komisija pastāvīgi sazinās ar Eiropas uzņēmumiem Ķīnā un Eiropā, kā arī ar starptautiskajiem partneriem, lai novērtētu šā apkārttraksta ietekmi.

Dažādos līmeņos vairākkārt sazinoties ar Ķīnas valdību, Komisija atkārtoti izvirzīja šo jautājumu, lai paustu bažas un aicinātu Ķīnas valdību paskaidrot šos pasākumus. Vienlaikus līdzīgi rīkojās arī vairāki starptautiskie partneri, kā arī ievērojams skaits valstu un starptautisko uzņēmumu organizāciju.

Komisija un daudzi tās starptautiskie partneri uzskata, ka Ķīnas varas iestādes nav pietiekami izsmelīgi izskaidrojušas šo jauno pasākumu būtību. Svarīgi jautājumi ir palikuši neatbildēti. Komisija paredz izskatīt šo jautājumu ar Ķīnas varas iestādēm visos attiecīgajos līmeņos, lai noskaidrotu situāciju un nodrošinātu Eiropas uzņēmumu interešu aizsardzību Ķīnas publiskā iepirkuma tirgū.

Ķīna nav parakstījusi PTO nolīgumu par valsts iepirkumu (GPA), lai gan sarunas par to notiek. Tiklīdz Ķīna parakstīs šo nolīgumu, tai būs jāievēro starptautiski noteiktā kārtība šādu jautājumu risināšanai. Tomēr tikmēr Komisija PTO diskutē par to, kā novērst tirdzniecības subsidēšanas radītos pakalpojumu tirdzniecības traucējumus, atbilstīgi pilnvarojumam Vispārējās vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību XV pantā, kas Ķīnai jāievēro obligāti.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (Santiago Fisas Aixela) (H-0061/10)

Temats: ES un Kolumbijas daudzpusējais tirdzniecības nolīgums

Pēc Limas kārtas panākumiem ES un Kolumbijas daudzpusējā tirdzniecības nolīguma sarunās var teikt, ka nolīgums ir praktiski noslēgts. Tomēr daži deputāti cenšas panākt tā neparakstīšanu, pamatojoties uz iespējamām arodbiedrību pārstāvju slepkavībām, ņemot vērā neapstrīdamos Kolumbijas valdības panākumus cilvēktiesību ievērošanā, kurus ir atzinusi SDO un EP DEVE komiteja. Turklāt prezidents B. Obama nesen norādīja, ka ASV pastiprinās tirdzniecības attiecības ar Kolumbiju.

Kāds ir sarunu stāvoklis ar Kolumbiju, un kad Komisija plāno parakstīt šo tirdzniecības nolīgumu?

Atbilde

(EN) 2010. gada 1. martā Komisija pabeidza tehniskās sarunas ar Peru un Kolumbiju par ES un Andu kopienas valstu daudzpusējās tirdzniecības nolīgumu. Šobrīd, lai nolīgumu varētu parakstīt, tā teksts juridiski jānoslīpē, un tad Padomei tiks sūtīts priekšlikums, lai pilnvarotu oficiāli parakstīt nolīgumu; pēc tam tiks prasīta Parlamenta piekrišana. Kā apsoliņa par tirdzniecību atbildīgais Komisijas loceklis, pirms šā nolīguma parakstīšanas Eiropas Parlamenta INTA komitejā notiks politiskas diskusijas. Kopumā šī procedūra prasīs vairākus mēnešus, un pamatoti būtu plānot, ka šā nolīguma parakstīšana varētu notikt rudenī.

*
* *

Jautājums Nr. 45 (Alan Kelly) (H-0064/10)**Temats: Pilsoņu iniciatīva — piekļuve internetā**

Ar Lisabonas līgumu piešķirts juridiskais statuss jaunam līdzdalības demokrātijas modelim — „pilsoņu iniciatīvai”. Vai Komisijai būtu vēlēšanās izpētīt, kādas ir iespējas darīt pilsoņu iniciatīvu pieejamu interneta vidē, padarot parakstu vākšanu efektīvāku un pieejamāku?

Mūsdienās internets ir eiropiešu visplašāk izmantotais plašsaziņas līdzeklis, un tas ir īpaši efektīvs instruments līdzdalības demokrātijai. Ikviens no mums ir redzējis politisku iniciatīvu kampaņas tādās vietnēs kā MySpace un Facebook un to, cik daudz iedzīvotāju tajās iesaistījušies, lai panāktu demokrātiskas pārmaiņas.

Ņemot vērā informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstību, būtu jābūt iespējai pārbaudīt parakstus tiešsaistē un, ja Komisija iekļaus pilsoņu iniciatīvā tiešsaistes elementu, tiks pavērtas iespējas patiesai līdzdalības demokrātijai, atvieglojot un padarot lētāku parakstu vākšanu, kā arī palielinot iespējas rīkot diskusijas Eiropas publiskajā telpā.

Vai Komisija varētu norādīt, vai tā uzskata iepriekš minēto par iespējamu, ņemot vērā arī to cilvēku tiesības, kuri nelieto internetu un piedalīsies pilsoņu iniciatīvā, izmantojot tradicionālās parakstu vākšanas metodes?

Atbilde

(EN) Komisija uzskata, ka Eiropas pilsoņu iniciatīvas atbalstīšanas nolūkā jāatrod iespēja nodrošināt reģistrāciju tiešsaistē. Šobrīd Komisija izskata šo jautājumu, lai par šo tematu sagatavotu tiesību akta priekšlikumu.

*
* *

Jautājums Nr. 46 (Ilda Figueiredo) (H-0067/10)**Temats: Kopienas līdzekļi**

Ņemot vērā smago situāciju dažās dalībvalstīs, steidzami jāveic dažādi pasākumi, jo īpaši budžeta un monetārajā jomā, lai efektīvi cīnītos ar bezdarbu, kas attiecas uz vairāk nekā 23 miljoniem iedzīvotāju, kā arī ar nabadzību, kas skar vairāk nekā 85 miljonus iedzīvotāju.

Ir būtiski panākt izaugsmi sociālajā jomā, par prioritāti nosakot cīņu ar bezdarbu un nabadzību, ražošanas veicināšanu, uz tiesībām balstītu darba vietu radīšanu, ekonomiskās un sociālās kohēzijas nodrošināšanu un finanšu atbalsta sniegšanu valstīm, kurās ir sevišķi smaga situācija, jo īpaši piešķirot līdzekļus bez prasības nodrošināt valsts līdzfinansējumu.

Vai Komisija var izklāstīt, kā tā plāno dalībvalstīm, kurās ir sevišķi smagas sociālās un finanšu problēmas, steidzamības kārtā piešķirt tām pienākošos Kopienas līdzekļus, kurus tās varēs izmantot bez prasības nodrošināt valsts līdzfinansējumu?

Atbilde

(EN) Savos paziņojumos „Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns”⁽¹³⁾ un „Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai”⁽¹⁴⁾ Komisija puda stingru apņemību veikt efektīvus pasākumus, lai, paātrinot struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzfinansētu darbības programmu (DP) īstenošanu, palīdzētu dalībvalstīm likvidēt krīzes sekas.

Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna pirmo pasākumu kopumu, kas ietver finansējuma saņemšanas tiesību noteikumu atvieglojumus un papildu avansu DP, pieņēma 2009. gada aprīlī un maijā. Lai atbalstītu krīzes pārvarēšanai nepieciešamos ārkārtas pasākumus, dalībvalstīm tika izmaksāts Eiropas Reģionālā attīstības fonda (ERAF) papildu finansējums EUR 4,5 miljardu apmērā un Eiropas Sociālā fonda (ESF) papildu finansējums EUR 1,8 miljardu apmērā, (kopumā 2009. gadā dalībvalstīm avansā izmaksātas summas EUR 11,3 miljardu apmērā).

Komisija mudināja dalībvalstis izmantot DP paredzēto elastīguma principu, lai struktūrfondu finansējumu novirzītu krīzes pārvarēšanas pasākumiem un vajadzības gadījumā veiktu izmaiņas DP. Tā uzsvēra arī, ka

⁽¹³⁾ COM(2008) 800 galīgā redakcija.

⁽¹⁴⁾ COM(2009) 257 galīgā redakcija.

dažus pasākumus varētu finansēt tikai ar struktūrfondu līdzekļiem, atbilstību līdzfinansējuma principam novērtējot pēc prioritātes vidējās vērtības visā plānošanas periodā. Tas nozīmē, ka šādas darbības pilnībā varētu finansēt tikai šie fondi ar noteikumu, ka līdz 2015. gada beigām tos kompensētu citas darbības, kas tiktu finansētas vienīgi no valsts līdzekļiem.

Paziņojums „Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai” un ar to saistītie pasākumi bija nepieciešami, lai laikā, kad reālā ekonomika un darba tirgus sāk sajūst krīzes sekas, veicinātu jaunu darba vietu radīšanu un novērstu tās ietekmi uz darba vietām. Šo paziņojumu papildināja Vispārējās regulas par struktūrfondu un Kohēzijas fondu grozījumu priekšlikumi.

Galvenais grozījums paredzēja divu gadu (2009. un 2010.) atkāpi no ESF darbības programmās veikto starpposma maksājumu kompensāciju aprēķināšanas kārtības, un, ja dalībvalsts vēlētos šo iespēju izmantot, tad līdz 2010. gada beigām iesniegto prioritāro virzienu starpposma maksājumu pieprasījumu summu varētu atmaksāt 100 % apmērā no valsts ieguldījuma. Tādējādi varētu patiesi reaģēt uz darba gaitā pamanītām iespējām, kamēr darbības programmās būtu jāņem vērā visa perioda līdzfinansējuma likmes. Ņemot vērā ESF būtību, kas ir ES galvenais instruments ieguldījumiem cilvēkresursos (katru gadu ar šā fonda līdzekļiem atbalsta 9 miljonus cilvēku), ar šo noteikumu tiek paredzēti konkrēti pasākumi cilvēku labklājības nodrošināšanai, jo īpaši atbalstot tos, kam tas visvairāk vajadzīgs — bezdarbniekus vai tos, kam draud bezdarbs, — šim nolūkam paredzot naudas plūsmu EUR 6,6 miljardu apmērā.

Padome panāca kompromisa vienošanos, kas ietvēra ESF un Kohēzijas fonda papildu avansa maksājumu EUR 775 miljonu apmērā piecām krīzes vissmagāk skartajām dalībvalstīm (Rumānijai, Ungārijai, Lietuvai, Latvijai un Igaunijai). Papildus tika ierosināta lielāka elastība attiecībā uz 2007. gada saistību automātisku pārtraukšanu.

Komisija nepiekrīt šim kompromisam, jo uzskatīja, ka tas nesniedz pietiekamu atbalstu krīzes skartajiem cilvēkiem. Šobrīd šis priekšlikums iesniegts Parlamentā.

Priekšlikumā jaunajai Eiropas stratēģijai 2020. gadam Komisija vairākus priekšlikumus ir iekļāvusi pamatiniciatīvās, lai nostiprinātu ES instrumentus vai padarītu tos pieejamus tiešai vai netiešai cīņai ar pieaugošo bezdarbu. Pamatiniatīvā „Jaunu prasmju un darbavietu programma” ierosināts ar pienācīgu finansiālo atbalstu no struktūrfondu, īpaši ESF, atvieglot un veicināt darba ņēmēju mobilitāti ES iekšienē un labāku atbilsti starp darba piedāvājumu un pieprasījumu. Pamatiniatīvā „Inovāciju savienība”, lai atbalstītu inovāciju attīstību, ierosināts pastiprināt struktūrfondu, lauku attīstības fondu, pētniecības un attīstības programmas nozīmi. Pamatiniatīvā „Digitālā programma Eiropai” ierosināts atvieglot ES struktūrfondu izmantošanu, lai īstenotu šo programmu.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Catherine Bearder) (H-0074/10)

Temats: Bioloģiskā daudzveidība un ekoloģisko prioritāšu pakļaušana komerciālām interesēm

Tas, ka Āfrikas ziloņi atkal ir apdraudēti, izgaismo dažu Zemes retāko un apdraudētāko sugu komercializācijas draudus. Šis konkrētās dzīvnieku sugas apdraudējums ir simptomātisks — tas ir raksturīgs tādai pieejai, kad ekonomiskās intereses tiek stādītas augstāk par nepieciešamību aizsargāt mūsu ekosistēmu un dzīvnieku mītnes vietas.

Otru piemēru tam demonstrē nesen atklātībā parādījies Komisijas dokuments, kas atklāj tās nodomu pārklassificēt palmu plantācijas par „mežiem”, lai atļautu izmantot palmu eļļu par biodegvielu.

Ja Komisija pārklassificē palmu eļļas plantācijas, tas dod neierobežotas iespējas palmu eļļas, mežistrādes un papīra rūpniecībai atmežot, iznīcināt un nogalināt. Organizācijas visā pasaulē cīnās par to sugu izdzīvošanu, kuras ir atspiestas līdz izzušanas robežai sakarā ar šo rūpniecību agresīvo ekspansiju.

Kādus papildu pasākumus šajā gadā, ko ANO ir pasludinājusi par Bioloģiskās daudzveidības gadu, Komisija ir paredzējusi veikt, lai pasargātu visneaizsargātākās sugas, kuras apdraud izmantošana peļņas gūšanai?

Atbilde

(EN) Arī Komisija pauž bažas par daudzu dabas resursu neilgtspējīgu izmantošanu. Komisija veic dažādus pasākumus, lai risinātu šo problēmu un labāk nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu ES un ārpus tās robežām.

Komisija kopā ar Vāciju un citām valstīm atbalsta plašu neatkarīgu pētījumu par ekosistēmu ekonomisko vērtību un bioloģiskās daudzveidības samazināšanos (TEEB)⁽¹⁵⁾. TEEB 2007. gadā sāka G8 grupas valstu vides ministri, un līdz šim ir iesniegti trīs ziņojumi, kuros uzsvēta bioloģiskās daudzveidības ekonomiskās vērtības un tās pakāpeniskas samazināšanās ekonomisko seku novērtēšanas nozīme. Šis ir svarīgs darbs, jo, kamēr netiks aprēķināta dabas resursu vērtība, ekonomiskās intereses gūs virsroku pār centieniem šos resursus saglabāt. Ir ierosināts TEEB atzinumus un ieteikumus atspoguļot visos attiecīgās jomas lēmumos un politikas virzienos un padarīt tos līdzvērtīgus citiem ekonomiskiem apsvērumiem (piemēram, iekļaut šo vērtējumu vispārpieņemtajās grāmatvedības procedūrās) ne vien ES, bet arī visā pasaulē. Ar TEEB galīgo ziņojumu iepazīstinās Konvencijas par bioloģisko daudzveidību līgumslēdzēju pušu konferences 10. sanāksmē (COP10 CBD), kas notiks 2010. gada oktobrī Nagojā, Japānā.

Šogad, ANO pasludinātajā Bioloģiskās daudzveidības gadā, pamatojoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (CBD), paredzamas sarunas par jauno bioloģiskās daudzveidības politikas stratēģiju. CBD līgumslēdzēju pušu konferences 10. sanāksmē 2010. gada oktobrī Nagojā tiks pieņemts Konvencijas stratēģiskais plāns, nosakot ilgtermiņa visaptverošu redzējumu bioloģiskās daudzveidības jomā, un tiks izvirzīti šā uzdevuma/mērķa īstenošanas mērķi un pakārtotie mērķi. Komisija mēģinās nodrošināt, lai neaizsargāto sugu aizsardzība tiktu atspoguļota vispārējā stratēģijā pēc 2010. gada un uzlabotu apdraudēto sugu saglabāšanas statusu.

ES ieņems arī vadošo vietu CITES (Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām) dalībvalstu konferencē 2010. gada martā. Īpaši tā ierosinās pieņemt jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzības pasākumus, regulējot starptautisko tirdzniecību ar pārmērīgi izmantotu jūras dzīvnieku un augu sugām. ES neatbalstīs arī nekādu pasākumu pieņemšanu, kas veicinātu ziloņkaula tirdzniecības atjaunošanu pašreizējos apstākļos, un palīdzēs Āfrikas valstīm izstrādāt labāku ziloņu saglabāšanas rīcības plānu.

Komisija arī turpmāk centīsies nodrošināt, lai kokmateriālu un kokmateriālu izstrādājumu patēriņš neveicinātu nelikumīgu izciršanu, kas bieži nodara lielu postu bioloģiskajai daudzveidībai. Šo jautājumu risina ar „Tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības mežsaimniecības jomā (FLEGT) rīcības plāna” palīdzību un ierosināto „pienācīgas pārbaudes regulu”, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus, un kas šobrīd atrodas koplēmuma procesā.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Ryszard Czarnecki) (H-0076/10)

Temats: UniCredit izdarītie konkurences un kapitāla pārvedumu principu pārkāpumi

Polijas bankas Pekao īpašniece UniCredit grupa ar projektu Chopin ir pārkāpusi Eiropas konkurences un kapitāla pārvedumu principus. UniCredit grupa tiek vainota par slepenu vienošanos un ļaunprātīgu dominējošā stāvokļa izmantošanu. UniCredit grupa un nekustamo īpašumu attīstītājs Pirelli, rīkojoties saskaņā ar savstarpēju vienošanos, 2005. gada jūnijā parakstīja ar Pekao SA vienošanos Chopin (par to neinformējot tirgu un finanšu uzraudzības iestādes, lai gan tas ir obligāts pienākums). Pēc tam, 2006. gada aprīlī, dominējošais akcionārs UniCredit piespieda Pekao ar Pirelli parakstīt neizdevīgu akcionāru nolīgumu, savukārt Pirelli un UniCredit kapitāls ir savstarpēji saistīts uzņēmumā Olimpia, kurā vienu no vadošajiem amatiem ieņem UniCredit priekšsēdētājs Alessandro Profumo. Paralēli uzņēmumā Olimpia notika asimetrisks darījums — Pirelli no UniCredit nopirka nevērtīgus Telecom Italia akciju iespēju līgumus.

Vai mana iepriekšējā jautājuma sakarā (H-0506/09) Komisija gatavojas iejaukties šajā lietā, ņemot vērā to, ka jautājums ir par uzņēmumiem, kas darbojas divās Eiropas Savienības dalībvalstīs?

Atbilde

(FR) Pirmkārt, ir jāuzsver, ka šīs lietas nav obligāti vai viennozīmīgi jārisina Kopienas mērogā tikai tāpēc, ka šie minētie uzņēmumi vienkārši atrodas divās dalībvalstīs. Šajā saistībā Tiesa saskaņā ar iedibināto praksi ir norādījusi, ka Kopienas mērogu un intereses attiecīgajā lietā nosaka, pamatojoties uz to ietekmi uz Kopienas iekšējo tirdzniecību un uz to, vai attiecīgās darbības ietekmē tirdzniecības plūsmas starp dalībvalstīm tādā veidā, kas varētu apdraudēt kopējā tirgus mērķu īstenošanu (īpaši skatīt EKT spriedumu lietā C-425/07P, AEPI pret Komisiju, konkrēti 42. punktu). No godājamā deputāta sniegtās informācijas izriet, ka šī lieta

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

attiecas uz divu uzņēmumu savstarpēju vienreizēju komercvienošanos, un nešķiet, ka šī vienošanās būtu saistīta ar Kopienas interesēm.

Turklāt iedibinātā tiesu praksē arī noteikts, ka konkurences tiesības, jo īpaši noteikumus par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, nepiemēro filiāles un mātesuzņēmuma attiecību gadījumā (šajā gadījumā skatīt EKT spriedumu lietā C-73/95, Viho Europe BV pret Komisiju). Tāpēc konkurences tiesības šajā gadījumā nevar piemērot.

Ņemot vērā minētos apstākļus, Komisija neplāno iejaukties godājamā deputāta ierosinātajā lietā.

*
* *

Jautājums Nr. 49 (Georgios Papastamkos) (H-0079/10)

Temats: Eiropas ekonomiskā pārvaldība

Dziļā finanšu krīze Grieķijā, kā arī citās eiro zonas dalībvalstīs konstatētā finanšu nestabilitāte rosina jautājumu par Ekonomikas un monetārās savienības līdzsvaru, dinamiku un dzīvotspēju. Nav šaubu, ka jebkuras eiro zonas dalībvalsts valsts finanšu atveseļošana tai uzliek smagu slogu. Finanšu krīze ir atklājusi, ka nepastāv saistība starp pilnīgu un vienveidīgu monetāro savienību un nepilnīgu ekonomisko savienību, kura gūst pārsvaru Eiropas Savienībā.

Vai Komisija gatavojas ierosināt tāda Eiropas Monetārā fonda izstrādi un izveidi, kam būtu Ekonomikas un monetārās savienības strukturālo nepilnību segšanai nepieciešamie līdzekļi un iespējas un kas nodrošinātu stingrāku un saskaņotāku Eiropas ekonomisko pārvaldību?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību un Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem EMS politikas stratēģijai jānodrošina stabili ekonomiskie un budžeta apstākļi. Diemžēl dažu eiro zonas dalībvalstu politika ekonomiskās augšupejas apstākļos nebija veiksmīga, tādējādi radot nelīdzsvarotību un apdraudējumu, kas krīzes laikā smagi skar izaugsmes un nodarbinātības jomas un palielina valsts līmeņa parādu riska uzcenojumu. Šīm valstīm jārisina nopietni ekonomiskie un fiskālie uzdevumi, kas prasa tūlītējas un apņēmīgas korigējošas darbības. Komisija šo valstu centienus atbalsta ar uzraudzības pasākumu un politisku padomu palīdzību.

Īpaši ņemot vērā Grieķijas situāciju, Komisija 3. februārī pieņēma visaptverošu un vērienīgu konkrētu ieteikumu kopumu fiskālās politikas un statistikas datu apkopošanas jomās (ieteikums Padomei, lai norādītu, ka jāveic 126. panta 9. punktā paredzētie pasākumi pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra), priekšlikumu Padomes nostājai par stabilitātes programmu un strukturālajām reformām (Padomes ieteikums atbilstīgi 121. panta 4. punktā noteiktajām prasībām par neatbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un risku, kas apdraud ekonomikas un monetārās savienības pareizu darbību). Ekonomikas un finanšu komitejas padome (Ecofin) attiecīgos dokumentus pieņēma 16. februārī, pieprasot ne vēlāk kā līdz 16. martam iesniegt pirmos ziņojumus par atbalsta pasākumiem 2010. gada budžeta deficīta mērķa īstenošanai.

Gan dalībvalstu vadītāji, gan arī Komisija aicināja Grieķijas valdību veikt visus nepieciešamos pasākumus, tostarp arī pieņemt papildu pasākumus, lai nodrošinātu stabilitātes programmas atjauninājumā noteikto vērienīgo mērķu īstenošanu, īpaši attiecībā uz 2010. gadā paredzēto budžeta deficīta samazinājumu par 4 %. Grieķijas premjerministrs 3. martā paziņoja par fiskālās konsolidācijas papildu pasākumiem, kas aptver apmēram 2 % no IKP. Komisija atzinīgi vērtēja šos soļus, kas apstiprina Grieķijas valdības apņēmību veikt visus Stabilitātes programmā noteikto mērķu īstenošanai nepieciešamos pasākumus, jo īpaši nodrošinot, ka 2010. gadā būtu iespējams panākt paredzēto budžeta deficīta samazinājumu par 4 % no IKP. Tai pat laikā Komisija uzsvēra, ka fiskālo pasākumu pilnīga un laicīga īstenošana vienlaikus ar strukturālajām reformām atbilstīgi Padomes lēmumam ir sevišķi svarīga. Komisija stingri uzrauga situāciju un pastāvīgi sazinās ar Grieķijas varas iestādēm. Līdz marta vidum Komisija Ekonomikas un finanšu komitejas padomei sagatavos detalizētāku novērtējumu, pamatojoties arī uz vienu no plānotajiem Grieķijas varas iestāžu ziņojumiem.

Kā uzsvēra dalībvalstu vadītāji, eiro zonas dalībvalstis kopīgi atbild par eiro stabilitāti. Mūsu ekonomikas politikas virzienu īstenošana ir mūsu kopējā lieta. Krīze mums ir iemācījusi, ka nekavējoties jāpadziļina un jāpaplašina ekonomikas politikas virzienu uzraudzība, ietverot arī nelīdzsvarotības atklāšanu un novēršanu jau sākuma posmā, lai veiksmīgāk nodrošinātu eiro zonas makrofinansiālo līdzsvaru. Komisija drīzumā

plāno ierosināt priekšlikumus, lai turpmāk nostiprinātu eiro zonas valstu ekonomikas politikas virzienu saskaņošanu un uzraudzību.

*
* *

Jautājums Nr. 50 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0081/10)

Temats: ES un Krievijas tirdzniecības attiecības

Kopš finanšu krīzes sākuma 2008. gada beigās Krievija ir piemērojusi protekcionistiskus „pagaidu” pretrīzes tarifus dažām importa precēm, piemēram, gaļas un piena produktiem, mēbelēm, dažiem tērauda ražojumiem, kravas automobiļiem, televizoriem un citām precēm. Turklāt, 2010. gada 1. janvārī sāka pastāvēt muitas savienība starp Krieviju, Baltkrieviju un Kazahstānu. Ārējie tarifi, par kuriem šīs trīs valstis panāca vienošanos, lielā mērā bija veidoti uz Krievijas tarifu pamata. Tā rezultātā kopumā 30 % produkcijas veidu, kuri tiek eksportēti no ES uz Krieviju, ir palielināti tarifi.

Plaši tiek atzīts, ka ES galvenā problēma ir tā, ka Krievija nav Pasaules Tirdzniecības Organizācijas (PTO) locekle un tādēļ uz to neattiecas PTO noteikumi, kas ierobežo vienpusēju importa tarifu paaugstināšanu un citas tirdzniecību ierobežojošas darbības.

Kā Komisija vērtē ES pašreizējās tirdzniecības problēmas ar Krieviju un kā tā plāno šīs problēmas risināt? Vai ES ir īpaša stratēģija attiecībā uz Krievijas PTO dalības jautājuma risināšanu?

Atbilde

(EN) Kopš 2008. gada beigām Krievija īsteno importa tarifu paaugstināšanas politiku plašam izstrādājumu klāstam, attaisnojot šādu rīcību ar pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļiem. Patiesībā Krievija ir G-20 grupas valsts, kura pagājušajā gadā pieņēma visvairāk aizsardzības pasākumu. Šie pasākumi tieši skar ES kā Krievijas lielākā tirdzniecības partnera ekonomiskās intereses.

Sākotnēji šie pasākumi bija iecerēti kā pagaidu pasākumi. Tomēr par pastāvīgiem tos padarīja nesen izveidotā muitas savienība ar Baltkrieviju un Kazahstānu. Ieviešot šīs muitas savienības jaunus kopējos ārējos tarifus, kas stājās spēkā 2010. gada 1. janvārī, pārsvarā tika pārņemti Krievijas paaugstinātie importa „pagaidu” tarifi, un tie tika attiecināti arī uz pārējām divām Muitas savienības dalībvalstīm.

Dažu iepriekšējo mēnešu laikā Komisija veltīja pūles tam, lai novērtētu un mēģinātu mīkstināt šā jaunā tirdzniecības režīma ietekmi. Komisija mudināja Krieviju līdz iepriekšējam līmenim samazināt tarifus ES vairāk eksportētajām precēm. Tā arī atkārtoti pieprasīja Krievijai sarīkot oficiālas apspriedes atbilstīgi partnerības un sadarbības nolīgumā minētajām prasībām.

Līdz šim brīdim Krievija vēl turpina paaugstināt tarifus. Jāteic, ka pašreizējā ES un Krievijas divpusējā nolīgumā nav noteiktas konkrētas juridiskas saistības, ka Krievijai obligāti importa preču muitas nodevu apmērs būtu jāsamazina noteiktā līmenī. Tomēr šādu „atturēšanos”, kas gan nav juridiski saistoša, varētu normāli gaidīt no jebkuras valsts, kas vēlas iestāties Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO).

Komisija turpina piedalīties Krievijas pievienošanās PTO procesā. Augstāko amatpersonu starpā notiek spraigas diskusijas, lai noskaidrotu jauno situāciju. Komisija turpina pilnībā iesaistīties, lai veicinātu pievienošanās procesa attīstību, mudinot Krieviju uzlabot un līdzsvarot savu tirdzniecības režīmu, raugoties, lai tiktu ievērotas saistības, par ko vienojās sarunu gaitā.

*
* *

Jautājums Nr. 51 (Nadezhda Neynsky) (H-0082/10)

Temats: Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētiem organismiem

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK⁽¹⁶⁾ negarantē drošību ne pret ģenētiskā materiāla vīrusu horizontālo pārnešanos no ģenētiski modificētiem organismiem uz citām kultūrām, nedz arī sekmē tādu lauksaimniecības teritoriju radīšanu, kurās ģenētiski modificētu organismu atrašanās netiek pieļauta, lai tur varētu nodarboties ar bioloģisko un tradicionālo ražošanu.

⁽¹⁶⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

Kādus pasākumus Komisija gatavojas veikt, lai Direktīva 2001/18/EK ikvienai dalībvalstij pavērtu iespēju gan nepieciešamības gadījumā noteikt papildu ierobežojumus videi kaitīgo ģenētiski modificēto organismu izplatīšanai attiecībā uz tādām kultūrām, kurām šajā valstī ir svarīga saimnieciska nozīme, gan arī noteikt teritorijas, kurās ģenētiski modificētu organismu atrašanās netiek pieļauta, lai tādējādi sekmētu bioloģisko un tradicionālo lauksaimniecību un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību?

Atbilde

(EN) Minētajā direktīvā paredzēts novērtēt jebkādu negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, ko var radīt ĢMO nonākšana vidē. Šādā novērtējumā paredzēts izpētīt vīrusu ģenētiskā materiāla iespējamo pārnesi uz citiem organismiem.

Attiecībā uz tādu teritoriju noteikšanu, kurās nebūtu pieļauta ĢMO atrašanās, Komisija vēlas atgādināt, ka 2009. gada septembrī Komisijas priekšsēdētājs norādīja, ka ĢMO jomā būtu jācenšas izveidot zinātniski pamatotu, apvienotu ES atļauju sistēmu, ļaujot dalībvalstīm brīvi izlemt, vai tās savās teritorijās vēlas audzēt ĢM kultūraugus.

2010. gada 2. martā Komisija sāka analīzi, lai novērtētu, vai, pamatojoties uz pašreizējiem tiesību aktiem, dalībvalstīm varētu piešķirt šādu rīcības brīvību un, ja tas nebūtu iespējams, līdz vasaras sākumam iesniegtu tiesību akta priekšlikumu.

*

* *

Jautājums Nr. 52 (Mairead McGuinness) (H-0084/10)

Temats: Valsts atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu

Komisijas Regulas (EK) Nr. 1857/2006⁽¹⁷⁾ par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, 11. panta 8. punktā paredzēts, ka kopš 2010. gada 1. janvāra jebkura lauksaimniekiem izmaksātā kompensācija par ražas zaudēšanu nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ būs atkarīga no tā, vai lauksaimnieki ir izmantojuši apdrošināšanas polises, kas sedz vismaz 50 % no viņu ikgadējā ražošanas apjoma vai ar ražošanu saistītajiem ienākumiem. Ja ražotāji nav apdrošinājuši ražu, jebkura viņiem piedāvātā kompensācija tiks samazināta par 50 %. Kāds ir 11. panta 8. punkta statuss dalībvalstīs, kurās neviena apdrošināšanas kompānija nepiedāvā ražas apdrošināšanu?

Vai Komisija var sniegt informāciju par pašlaik pieejamiem riska izvērtēšanas instrumentiem dalībvalstīs, jo īpaši tajās, kurās lauksaimniekiem tiek piedāvāti apdrošināšanas produkti, par to, kāda līmeņa segumu paredz šie apdrošināšanas produkti un kā tos finansē, piemēram, vai tos finansē valsts, lauksaimnieki vai valsts un lauksaimnieki kopīgi?

Atbilde

(EN) Ja attiecīgajā dalībvalstī neviens apdrošināšanas uzņēmums nepiedāvā apdrošināšanas līgumus, kas atlīdzina zaudējumus, ko radījuši statistiski visbiežāk sastopamie klimatiskie apstākļi, Regulas (EK) Nr. 1857/2006 11. panta 8. punkts netiks piemērots, tomēr atbalsta shēma, kurā paredzēta zaudējumu atlīdzība, nevar pretendēt uz atbrīvojumu no paziņošanas prasības atbilstīgi minētās regulas noteikumiem. Šādā gadījumā dalībvalsts par atbalsta shēmu paziņo Komisijai, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktā minētajiem noteikumiem, un šajā paziņojumā norāda, ka, neraugoties uz visiem pamatotajiem pūliņiem, zaudējumu rašanās brīdī attiecīgajā dalībvalstī vai reģionā nebija pieejama reāla apdrošināšana, kas atlīdzina statistiski biežāk sastopamos klimata riskus. Ja šādi pierādījumi netiek iesniegti, kompensācijas apjoms netiek samazināts par 50 %.

Dalībvalstīs šobrīd ir pieejami dažādi riska pārvaldības instrumenti. ES apdrošināšanas uzņēmumi visbiežāk piedāvā tradicionālās apdrošināšanas shēmas (galvenokārt viena riska un apvienoto apdrošināšanu, kā arī ražas apdrošināšanu), un pārsvarā tie ir privāti uzņēmumi. Daudzās valstīs darbojas tikai neliels skaits apdrošināšanas uzņēmumu. Lauksaimniekiem piedāvāto apdrošināšanas produktu attīstības līmeni katrā valstī galvenokārt nosaka divi izšķiroši apstākļi:

⁽¹⁷⁾ OV L 358, 16.12.2006., 3. lpp.

- katras valsts vajadzības (riska pakāpe),
- apdrošināšanas sistēmām sniegtais atbalsts katrā dalībvalstī.

Dažu valstu valdības subsidē apdrošināšanas, turpretim citas nodrošina ex-post atbalstu, pamatojoties uz ad-hoc bāzi, izmantojot atlīdzības shēmas vai katastrofu fondus, ko brīvprātīgi vai obligāti daļēji var finansēt lauksaimnieki.

Komisijas finansētajā un pēdējo reizi 2008. gadā atjauninātajā ziņojumā „Lauksaimniecības apdrošināšanas shēmas”⁽¹⁸⁾ piedāvāti dažādi lauksaimniekiem ES šobrīd pieejami riska pārvaldības instrumenti. Tas labāk palīdzēs saprast apdrošināšanas sistēmu novērtējumu Eiropā, jo apdrošināšanas sistēmu attīstība ir atkarīga no citu riska pārvaldības instrumentu esamības un valsts sektora lomas, jo īpaši no ad-hoc atbalsta pasākumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 53 (Nikolaos Chountis) (H-0085/10)

Temats: Nenovēršamā Olympic Air un Aegean Airlines apvienošanās

Olympic Air un Aegean Airlines 2010. gada 11. februārī nāca klajā ar vienādu paziņojumu, kurā apstiprināja, ka notiek savstarpējas sarunas par „turpmāko sadarbību”, lai gan presē tika ziņots par šo abu kompāniju nenovēršamu apvienošanos. Šāda notikumu gaita, kuras rezultātā izveidotos privāts monopoluzņēmums un 2 500 cilvēku zaudētu darbu, ir izraisījusi asu patērētāju tiesību aizsardzības organizāciju reakciju. Ņemot vērā to, ka šīs abas lidsabiedrības faktiski kontrolē visu iekšējo pasažieru pārvadājumu tirgu, ka Grieķijā tās ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ ir vairāk lidostu nekā jebkurā citā dalībvalstī un to, ka ir paredzams iekšzemes lidojumu biļešu cenu, kā arī subsidēto pakalpojumu skaita un apjoma pieaugums, vai Komisija varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem:

Vai fakts, ka abas šīs lidsabiedrības kontrolē 97 % no iekšzemes pasažieru pārvadājumu tirgus, var būt par iemeslu tam, lai Grieķijas Konkurences komisija atteiktos apstiprināt šādu apvienošanos? Vai Grieķijas valstij ir tiesības nepiešķirt Olympic nosaukumu un logotipu šai jaunajai lidsabiedrībai, kas izveidotos šīs apvienošanās rezultātā, un noteikt iekšzemes lidojumu biļešu maksimālo cenu, jo jaunai lidsabiedrībai piederētu 97 % no iekšzemes pasažieru pārvadājumu tirgus?

Atbilde

(EN) Uzņēmumi Komisijai ir paziņojuši par Olympic Air un Aegean Airlines plānoto apvienošanos.

Šajā sākumposmā nevar noteikt, vai par šo apvienošanos obligāti būtu jāziņo Eiropas Komisijai vai atbildīgajām Grieķijas iestādēm.

Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004 („Apvienošanās regula”)⁽¹⁹⁾ noteikts, ka Komisija ir kompetenta novērtēt, vai ES līmeņa koncentrācija ir saderīga ar kopējo tirgu atbilstīgi Apvienošanās regulā noteiktajām gada apgrozījuma prasībām.

Komisijas veiktā koncentrācijas vērtējuma galvenais mērķis ir saglabāt efektīvu konkurenci kopējā tirgū un novērst konkurences un, galu galā, patērētāju apdraudējumu. Savā analizē Komisija cita starpā ņem vērā attiecīgo uzņēmumu vietu un ietekmi tirgū.

Tā kā par paredzēto apvienošanos Komisijai vēl nav iesniegts Apvienošanās regulā noteiktais oficiālais paziņojums, šobrīd Komisija nevar komentēt šā darījuma konkrētos faktus, uz ko atsaucas godājamais deputāts.

Olympic nosaukums un logotips pēc Olympic Airlines privatizācijas pabeigšanas nonāks Olympic Air īpašumā.

*
* *

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

⁽¹⁹⁾ OV L 24, 29.1.2004.

Jautājums Nr. 54 (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (H-0094/10)**Temats: Budžeta pielāgošanas pasākumi Grieķijas izaugsmes veicināšanai**

Ekonomikas un finanšu padome (Ecofin) februāra sanāksmē aicināja Grieķiju īstenot īpašus budžeta pielāgošanas pasākumus. J. C. Juncker uzsvēra, ka Komisija varētu ierosināt Grieķijai veikt vairākus pasākumus, kas būtu īstenojami, lai samazinātu izdevumus un palielinātu ieņēmumus. Tādēļ viņš kā iespējamus pasākumus minēja algu izmaksu samazināšanu un PVN paaugstināšanu, kā arī vieglajiem automobiļiem un enerģijai piemērojamo nodokļu paaugstināšanu.

Ņemot vērā, ka lielāka daļa Grieķijas valdības pieņemto vai iecerēto pasākumu jau paredz algu izmaksu samazināšanu un ieņēmumu palielināšanu, paaugstinot nodokļus, vai Komisija neuzskata, ka šie pasākumi, kas paredz ierobežojošu politiku attiecībā uz ieņēmumiem un ienākumiem, Grieķijas tautsaimniecībā var samazināt vēl vairāk pieprasījumu ieguldījumu un patērīna jomā un tādējādi sagraut Grieķijā iesāktos atjaunošanas un budžeta atveseļošanas centienus? Vai tā ierosinās Grieķijas valdībai veikt izaugsmi veicinošus, Grieķijas apstākļiem pielāgotus pasākumus, lai dotu iespēju atgūt tautsaimniecības ražīgumu?

Atbilde

(EN) Augsts budžeta deficīta un parādu līmenis, ņemot vērā to saistību ar finanšu tirgiem, procentu likmēm un kredītnosacījumiem, ārkārtīgi negatīvi ietekmē valsts izaugsmes spēju. Tāpēc izaugsmi nodrošina fiskālā konsolidācija. Lai gan izaugsmes apstākļi Grieķijai 2010. gadā būs nelabvēlīgi, fiskālās konsolidācijas atlikšana noteikti novestu pie sliktākiem izaugsmes rādītājiem. Saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem Grieķija 2010. gada janvārī iesniedza atjauninātu stabilitātes programmu, kurā tā paredz būtiski veicināt fiskālo konsolidāciju, īstenojot budžeta deficīta samazinājumu no 12,7 % no iekšzemes kopprodukta (IKP) 2009. gadā līdz mazāk par 3 % no IKP 2012. gadā. Šogad jāpanāk pirmā korekcijas daļa 4 % apmērā no IKP. Komisija un Padome apstiprināja Grieķijas stabilitātes programmu un uzskata, ka gan mērķi, gan arī to īstenošanas pasākumi ir atbilstīgi.

Ņemot vērā to, ka vairāki riski, kas saistīti ar budžeta deficīta un parāda maksimālajiem ierobežojumiem, ir īstenojušies, vajadzīgi papildu pasākumi, lai nodrošinātu budžeta mērķu sasniegšanu. Komisija atzinīgi vērtē Grieķijas valdības 2010. gada 3. marta paziņojumu ieviest konsolidācijas papildu pasākumu kopumu, kas aptver apmēram 2 % no IKP. Šis paziņojums apstiprina Grieķijas valdības apņēmību veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai īstētu programmā noteiktos mērķus un jo īpaši nodrošinātu 2010. gadā paredzētā budžeta deficīta samazinājumu par 4 % no IKP. Papildu pasākumi pienācīgā apmērā paredz samazināt izdevumus un jo īpaši algu izdevumus valsts sektorā, kas ir būtiski, lai panāktu noturīgu fiskālo konsolidāciju un atjaunotu konkurētspēju. Arī paredzētie ieņēmumu palielināšanas pasākumi veicina fiskālo konsolidāciju. Fiskālo pasākumu pilnīga un laicīga īstenošana vienlaikus ar strukturālajām reformām atbilstīgi Padomes lēmumam ir sevišķi svarīga. Tādējādi tiek atbalstītas Grieķijas iedzīvotāju intereses, jo veiksmīgs valsts finansiālais stāvoklis, labākas izaugsmes perspektīvas un darba iespējas nodrošinās viņu labklājību. Tas ir svarīgi eiro zonas vispārējās stabilitātes nodrošināšanai.

*

* *

Jautājums Nr. 55 (Pat the Cope Gallagher) (H-0098/10)**Temats: Drošība internetā**

Vairāk nekā 50 % Eiropas jauniešu padsmītnieku vecumā norāda personīgu informāciju, kuru internetā var apskatīt ikviens. Vai Komisija ir iecerējusi jaunus pasākumus, lai uzlabotu bērnu drošību internetā, jo īpaši attiecībā uz sociālo tīklu vietnēm?

Atbilde

(EN) Atbildot uz godājamā deputāta jautājumu, Komisija uzskata, ka bērnu drošība internetā un īpaši sociālo tīklu vietnēs ir jāuzlabo; ir svarīgi, lai par to kopīgi atbildētu valsts iestādes, vecāki, skolas un nozares.

Drošākas interneta programmas ietvaros⁽²⁰⁾ Komisija veicināja pašregulējošas vienošanās parakstīšanu „Drošāku sociālo tīklu pamatprincipi ES”⁽²¹⁾, ko 2009. gadā parakstīja 20 uzņēmumi: Arto, Bebo, Dailymotion,

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/index_en.htm

Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe un Zap.lu. Šie uzņēmumi uzņēmās atbildību un noteica apstākļus, kas varētu apdraudēt nepilngadīgos šajās vietnēs, tostarp, kiberiebiedēšana, uzmākšanās un riskanta uzvedība, piemēram, norādot personīgu informāciju. Šie uzņēmumi ar vairāku konkrētu pasākumu palīdzību cenšas šos riskus samazināt.

Komisija rūpīgi uzrauga šīs vienošanās ieteikumu īstenošanu. 2010. gada 9. februārī Komisija, pamatojoties uz analīzi par šo uzņēmumu drošības politiku un neatkarīgo ekspertu veiktām attiecīgo vietņu pārbaudēm, publicēja novērtējuma ziņojumu par drošāku sociālo tīklu pamatprincipu īstenošanu. Ziņojumā redzams, ka vairums no šo uzņēmumu veiktajiem pasākumiem ir nodrošinājuši nepilngadīgajiem iespēju vieglāk mainīt privātos iestatījumus, bloķēt lietotājus vai dzēst nevēlamus komentārus un saturu. Ir vēl daudz darāmā, jo tikai 40 % uzņēmumu nodrošina iespēju nepilngadīgu personu profilus rādīt tikai viņu noklusētajiem draugiem un tikai viena trešdaļa reaģēja uz lietotāju ziņojumiem ar lūgumu palīdzēt.

Komisija veiks rūpīgu analīzi par katra atsevišķā vienošanās dalībnieka rezultātiem un ar katru uzņēmumu atsevišķi mēģinās noskaidrot, kurām jomām jāvelta vairāk pūļu, lai pilnībā īstenotu sociālo tīklu pamatprincipu konkrētas daļas. Kā paredzēts šo uzņēmumu parakstītajā dokumentā „Drošāku sociālo tīklu pamatprincipi ES”, Eiropas Sociālo tīklu darba grupa⁽²²⁾ šogad tiksies vēlreiz, lai diskutētu par turpmākajām iespējām uzlabot nepilngadīgu personu — sociālā tīkla vietņu lietotāju — tiešsaistes drošību.

Komisija pārskata arī pašreizējo Eiropas regulējumu par personas datu un privātās dzīves aizsardzību. Pagaidām Komisija ir veikusi sabiedrisko apspriešanu par Datu aizsardzības direktīvas⁽²³⁾ pārskatīšanu, kas noslēdzās 2009. gada decembrī. Tās rezultāti rāda, ka daudzi iedzīvotāji gribētu daudz stingrākas vienotas prasības attiecībā uz nepilngadīgām personām interneta pasaulē.

Turklāt šā gada 9. februārī Drošāka interneta dienas tēma bija „Padomā, pirms ievieto internetā!”, lai mudinātu jaunākos lietotājus pievērst īpašu uzmanību personiskajai informācijai, ko viņi ievieto internetā.

*
* *

Jautājums Nr. 56 (Konrad Szymański) (H-0101/10)

Temats: Vienlīdzīga piekļuve internetā sniedzamiem pakalpojumiem kopējā tirgū

Uzņēmuma Apple interneta veikals iTunes piedāvā audio un video preces tikai dažu dalībvalstu iedzīvotājiem (šo piedāvājumu, piemēram, nevar izmantot Polijā). Tā ir diskriminācija, kas nav savienojama ar Kopienas tiesībām un vienlaikus veicina tādu parādību kā pirātisms internetā.

Jo īpaši bažas rada tas, ka tīši ieviestie tehniskie ierobežojumi kredītkaršu izmantošanai liedz, piemēram, Polijas iedzīvotājiem tiešsaistē iegādāties ražojumus, kas ir pieejami internetā citās valstīs.

Ņemot vērā to, ka pagājušajā gadā Komisija jau izteica bažas šajā sakarībā, vai jaunā Komisija ir veikusi kādus praktiskus pasākumus, lai izbeigtu šādu diskrimināciju?

Vai Komisija grasās novērst dažu dalībvalstu patērētāju diskrimināciju saistībā ar preču tirdzniecību tiešsaistē, lai nodrošinātu patērētājiem vienādas tiesības Kopienas tirgū?

Atbilde

(EN) Kā jau Komisija norādīja savā atbildē uz jautājumu E-5058/09, ja pakalpojumu sniedzēji klientiem piemēro atšķirīgu attieksmi valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ (piemēram, nosakot kredītkaršu izmantošanas ierobežojumus, kas liedz vienas dalībvalsts klientiem piekļūt citā dalībvalstī piedāvātajiem interneta veikala pakalpojumiem), tiek piemērota Direktīvas 123/2006/EK par iekšējā tirgus pakalpojumiem („Pakalpojumu direktīva”) 20. panta 2. punktā noteiktā nediskriminācijas klauzula. Aizliedzot diskrimināciju, šis noteikums vienlaikus pilnībā neaizliedz atšķirīgu attieksmi, tas ļauj paredzēt atšķirības piekļuves nosacījumos, „ja šādas atšķirības tieši attaisno objektīvi kritēriji”.

⁽²²⁾ Sociālo tīklu darba grupa pēc Eiropas Komisijas aicinājuma pirmo reizi tikās 2008. gada aprīlī, un grupā iekļauti sociālo tīklu uzņēmumi, kā arī pētnieki un bērnu labklājības organizācijas.

⁽²³⁾ Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti; OV L 281, 23.11.1995.

Par valsts tiesību aktu īstenošanu, kuros transponēts šis nosacījums, galvenokārt atbild dalībvalstis. Komisijai nav pilnvaru sākt pārkāpuma procedūras pret privātu uzņēmumu, pamatojoties uz Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punktu. Tomēr tā atbalsta dalībvalstis, lai nodrošinātu, lai valsts iestādes un tiesas valsts līmenī pareizi ieviestu un īstenotu valsts tiesību aktu noteikumus, kuros transponēts Pakalpojumu direktīvas 20. pants. Tieši šajā sakarā Komisija nesen publicēja pētījumu par uzņēmējdarbības paņēmieniem, uz kuriem attiecas 20. panta 2. punkta noteikumi un to iespējamajiem cēloņiem. Patērētāji, kas cietuši iespējamās diskriminācijas dēļ, varētu arī mēģināt saņemt zaudējumu atlīdzību, sazinoties ar atbalsta organizācijām savās valstīs, kā arī ar organizācijām, kas ir ECC (Eiropas patērētāju centru tīkla) locekles.

Piemērojot šos noteikumus, dalībvalstu valsts iestādes un tiesas ņems vērā objektīvos kritērijus, kas varētu attaisnot atšķirīgu attieksmi.

Turklāt, kā godājamajam deputātam zināms, jāuzsver, ka autortiesības un blakustiesības, piemēram, interneta veikalos pārdodamo mūzikas ierakstu producentu un izpildītāju tiesības, parasti licencē valsts līmenī. Tomēr Komisijai nav informācijas, kas norādītu, ka nepieciešamība saņemt autortiesību licences, lai sniegtu pakalpojumus Polijā, izskaidro, kāpēc iTunes interneta veikla pakalpojumi nav pieejami šajā dalībvalstī.

Papildus minētās Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punktā noteiktās nediskriminācijas klauzulas piemērošanai dominējošu uzņēmumu atsevišķi lēmumi jāizvērtē saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 102. panta noteikumiem, kuros kā nesaderīga ar kopējo tirgu ir aizliegta jebkāda viena vai vairāku uzņēmumu dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, ciktāl tā iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Komisija turpina veltīt pūles tam, lai novērstu šķēršļus, kas vēl aizvien traucē likumīgu mūzikas pakalpojumu attīstībai visā Eiropā, un ļautu patērētājiem neatkarīgi no dzīvesvietas iepirkties jebkurā ES interneta veikalā. Noteiktu šķēršļu novēršana kopā ar efektīvu Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punkta noteikumu īstenošanu būs būtiski svarīga šo mērķu sasniegšanai.

*

* *

Jautājums Nr. 57 (Morten Messerschmidt) (H-0107/10)

Temats: Robežkontrolle

No Dānijas policijas sniegtajām ziņām izriet, ka pagājušajā gadā 203 reizes arestētas personas, kas pārkāpušas ieceļošanas aizliegumu. Policija norāda, ka tā, iespējams, ir tikai pavisam neliela daļa no nelegālajiem ieceļotājiem. Žana Monē centra profesore Marlene Wind norāda, ka atvērto robežu dēļ izraidītiem kriminālnoziedzniekiem ir viegli atkal atgriezties valstī, lai turpinātu veikt likumpārkāpumus.

Kādi ir Komisijas apsvērumi par plašo pārrobežu noziedzību Eiropas Savienībā? Kāds ir tās viedoklis par nepietiekamo cīņu ar noziedzību Bulgārijā un Rumānijā, jo īpaši sakarā ar plāniem šā gada beigās atcelt robežkontroli arī ar šīm valstīm?

Atbilde

(EN) Izveidojot teritoriju bez iekšējās robežkontroles, ir izstrādāti arī ar to saistīti pasākumi, piemēram, efektīva policijas un tiesu iestāžu sadarbība. Paturot prātā šo apstākli, ir izveidotas tādas ES tiesībaizsardzības iestādes kā EUROPOL un EUROJUST un ir pieņemti vairāki juridiski instrumenti, piemēram, 2008. gadā pieņemtais lēmums par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, lai dalībvalstis varētu efektīvi cīnīties pret pārrobežu noziedzību. Ar šiem noteikumiem jo īpaši paredz automatizētu informācijas apmaiņu par galvenajiem notikumiem un terorisma apkarošanas nolūkā, kā arī attiecībā uz citiem pārrobežu sadarbības veidiem.

Attiecībā uz ieceļošanas aizliegumiem godājamais deputāts pievērš uzmanību Direktīvai 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu atgriešanos, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (direktīva dalībvalstīm jātransponē līdz 2010. gada decembrim), kurā paredzēts ES līmenī sasaukts ieceļošanas aizliegums. Ieceļošanas aizliegumam ir profilaktiska nozīme, un tas veicinās Eiropas atgriešanās politikas ticamību, sūtot skaidru vēstījumu tiem, kam nav uzturēšanās tiesību un kam, neievērojot ES dalībvalstu imigrācijas noteikumus, noteiktā laikposmā būs aizliegts atgriezties kādā dalībvalstī.

Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju jāsaaka, ka atbilstīgi Pievienošanās aktā noteiktajām prasībām iekšējās robežkontroles atcelšana notiek saskaņā ar īpašu izvērtēšanas procedūru, lai pārliecinātos, vai ir izpildīti visi Šengenas acquis piemērošanas priekšnoteikumi.

Šis novērtējums tiek veikts attiecībā uz ārējām robežām, vīzām, policijas sadarbību, Šengenas Informācijas sistēmu un datu aizsardzību. Bulgārija un Rumānija iekšējo robežkontroli ir paredzējušas atcelt 2011. gada martā. Izvērtēšanas procedūras ir sāktas 2009. gadā un turpināsies visu 2010. gadu.

Secinājumus par to, vai visi priekšnoteikumi ir (vai nav) izpildīti, un lēmumus par iekšējās robežkontroles atcelšanu pilnībā pieņem dalībvalstis.

Šengenas zonas panākumus nodrošina dalībvalstu savstarpējā uzticēšanās un spēja pilnībā īstenot tos saistītos pasākumus, kas ļautu atcelt iekšējo robežkontroli. Efektīva cīņa pret korupciju un policijas un tiesu iestāžu sadarbības nostiprināšana ir šīs uzticēšanās veidošanas būtiski faktori. Komisija atbalsta šos centienus un rūpīgi seko attīstībai šajā jomā Rumānijā un Bulgārijā. Atbilstīgi sadarbības un pārbaudes mehānisma noteikumiem Komisija novērtē tiesu sistēmas reformas un cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību. Šajā vērtējumā svarīgs faktors ir pārrobežu noziedzības izskaušana. Komisija savu vērtējumu pamato uz dažādiem avotiem, tostarp arī uz dalībvalstu informāciju, un savā vasaras ziņojumā sniegs ieteikumus situācijas uzlabošanai.

*
* *

Jautājums Nr. 58 (Charalampos Angourakis) (H-0110/10)

Temats: Skamarangas kuģu būvētavu privatizācija

Vairāku Grieķijas valdību uzspiestā Skamarangas kuģu būvētavu privatizācija ir negatīvi ietekmējusi strādājošos, jo ir likvidēts simtiem darba vietu. Uzņēmums „Thyssen Krupp”, kas ir šo kuģu būvētavu īpašnieks, tās pašlaik pārdod pēc 3 miljardu eiro nopelnīšanas par zemūdeņu būvēšanu, laužot līgumu ar Grieķijas valsti. Tas nav piegādājis minētās zemūdenes. Kuģu būvētavas tika sadalītas un tika izveidots atsevišķs uzņēmums, kas specializējas ritošās daļas jomā. Šajās kuģu būvētavās 160 strādājošie nav saņēmuši atalgojumu par gandrīz 10 mēnešu darbu. Presē tiek ziņots par simtiem jaunu atlaišanas gadījumu un darījumu sarunām par kuģu būvētavu īpašumtiesībām ne tikai starp daudznacionāliem uzņēmumiem, bet arī ar valdību, lai tā piešķirtu jaunajiem īpašniekiem miljardus eiro no 2010.–2011. gada bruņojuma programmām.

Vai Komisija uzskata, ka tirgus liberalizācija un konkurences noteikumu piemērošana kuģu būves jomā, par ko ir nolēmusi ES un dalībvalstu valdības, ir novedusi pie šīs nozares vērtības samazināšanās Grieķijā, kas ir izteikta jūras valsts, darbu vietu zaudēšanas un strādājošo tiesību pārkāpumiem, lai ļautu monopoluzņēmumu grupām gūt peļņu?

Atbilde

(EN) Konkurences noteikumu piemērošanas mērķis ir nodrošināt godīgu un efektīvu konkurenci Eiropas un tās iedzīvotāju labā, jo konkurences dēļ tiek samazinātas cenas, uzlabota kvalitāte, paplašinātas klientu izvēles iespējas, veicinātas tehnoloģiju inovācijas, vienlaikus veicinot Eiropas ekonomikas izaugsmi. Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētie konkurences noteikumi ietver valsts atbalsta vispārēju aizliegumu, izņemot ārkārtējus pamatotus apstākļus, lai nodrošinātu, ka valdības iejaukšanās nekropļo ES iekšējo konkurenci un tirdzniecību. Zināmos apstākļos Komisija var atļaut piešķirt atbalstu uzņēmumiem, tostarp arī kuģubūves nozares uzņēmumiem, kas nonākuši grūtībās. Taču valsts iestāžu pienākums ir nodrošināt atbalsta līdzekļu pareizu izlietošanu.

Komisija 1997. gadā piešķīra Grieķijai iespēju finansēt Hellenic Shipyards civilās sfēras komercdarbību pārstrukturēšanai, piešķirot atbalstu EUR 160 miljonu apmērā⁽²⁴⁾. Diemžēl daži būtiski nosacījumi, kas saistīti ar šā finansējuma piešķiršanas atļauju, netika izpildīti. Turklāt Grieķija līdz 2002. gadam atkārtoti nelikumīgi un neatbilstīgi finansēja kuģu būvētavas darbības civilajā sfērā, kas nesa lielus zaudējumus.

Komisijai ir pienākums uzraudzīt valsts atbalsta noteikumu pareizu piemērošanu dalībvalstīs. Sakarā ar noteikumu pārkāpumiem un tādējādi kuģu būvētavai nelikumīgi piešķirto atbalstu Komisija 2008. gada jūlijā pēc rūpīgas izmeklēšanas atbilstīgi EK Līgumā paredzētajiem valsts atbalsta noteikumiem pieprasīja Grieķijai atmaksāt vairāk nekā EUR 230 miljonus nelegāli piešķirtā atbalsta summas⁽²⁵⁾.

(24) Skatīt lietu N 401/1997.

(25) OV L 225, 27.8.2009.

Komisija vēlas norādīt, ka par tādu lēmumu pieņemšanu, kas saistīti ar kuģu būvētavu pārdošanu, vai citu lēmumu pieņemšanu saistībā ar to reorganizāciju atbild vienīgi kuģu būvētavu īpašnieks. Ierobežoto pilnvaru dēļ Komisija var vienīgi uzraudzīt valsts iejaukšanos ekonomikā; šīs pilnvaras neparedz iejaukšanos uzņēmuma izvēlēs rūpnieciskās ražošanas jomā.

Nolūkā aizsargāt darba ņēmējus ES tiesiskajā regulējumā ir paredzētas vairākas direktīvas, ko īpaši varētu piemērot ES kuģu būves nozares pārstrukturēšanas gadījumā, jo īpaši Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/59/EK par kolektīvo atlaišanu⁽²⁶⁾, Direktīva 94/45/EK par Eiropas uzņēmumu padomēm⁽²⁷⁾, Direktīva 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai EK⁽²⁸⁾, Padomes Direktīva 2001/23/EK par darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā⁽²⁹⁾, kā arī Direktīva 2008/94/EK par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā⁽³⁰⁾.

Šīs direktīvas ir transponētas Grieķijas tiesību aktos, un atbildīgajām valsts iestādēm, īpaši tiesām, ir jānodrošina pareiza un efektīva valsts transponēšanas noteikumu piemērošana, ņemot vērā katras lietas īpašos apstākļus un nodrošinot visu darba devēju pienākumu izpildi šajā sakarā.

⁽²⁶⁾ OV L 225, 12.8.1998.

⁽²⁷⁾ OV L 254, 30.9.1994.

⁽²⁸⁾ OV L 80, 23.3.2002.

⁽²⁹⁾ OV L 82, 22.3.2001.

⁽³⁰⁾ OV L 283, 28.10.2008.